

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

B E D İ İ F A İ K

TANYA DUDU

TEKELONYA'DA BİR KADIN BAŞBAKAN

2.
CİLT

TANYA DUDU

Tekelonya'da Bir Kadın Başbakan

Bedii Faik

2. CİLT

Tanya Dudu-Tekelonya'da Bir Kadın Başbakan/Roman 5
© Türkiye'de Yayın Hakları: AD Yayıncılık A.Ş.-Bedîî Faik
2. Cilt Şubat 1995
ISBN 975-325-004-5 (TK)
ISBN 975-325-006-1 (2C)

Yazan: Bedîî Faik
Yöneten: Yalvaç URAL
Sorumlu Müdür: Hikmet ALTINKAYNAK
Kapak Düzeni: Ertan GÖKEMRE
Dizgi: Zuhul DÜLGER

AD Yayıncılık
Doğan Medya Center, Bağcılar-İSTANBUL
Tel.: 0.212.505 61 11-Fax: 0.212.505 61 31

Bedii Faik

TANYA DUDU

Tekelonya'da Bir Kadın Başbakan

2. Cilt

Tekelonya Cumanhuriyeti

Baskent : Tangoras

Nüfus : 136 milyon

Yüz ölçümü : 330.000 km²

Tabii Kaynaklar : Kömür, bakır
Krom, Manganez

İhracatı : 1 trilyon 136 milyar
rezos

İthalatı : 1 trilyon 536 milyar

Sanayi : Beyaz esya, tekstil

Ziraat : Narenciye ve tahıl

Kişi başına milli gelir : 1500 \$

En yaygın din : Hristiyanlık

En yaygın dil : Tekelonca

En popüler spor : Futbol

SORMAZLAR MI?

Bir adamın talihi tersine dönmeye görsün, düzelinceye kadar aksilikler sürer de sürer!

Lazos'un ki de işte tam böyle idi. Sıra sıra diplomaya, okul yıldönümlerindeki parlak arkadaş konuşmaları ve hoca nutuklarına rağmen, adı nasıl okul kaçığına çıkmışsa, gene dili yüzünden, Tanya'nın elindeki ikinci TİK raporunun da dökülüp saçılmasına sebep olarak, buna bir de askerdeki kaçakçılığını ekletti!..

Hem de tam Tanya, ilk kaçaklığı söyleye söyleye halkı biktırmaya ve partideki hayranlarından başka, herkesin homurtularını duymaya başlamışken, talihsiz Lazos, Tekelonya'nın güneyindeki bir toplantıda hükûmetin en basit terör olaylarında dahi orduyu kullanmasını tenkid edivermesin mi? Üstelik de Tanya'nın kadınlığını dile dolayıp erkek işi askerliğe karışmamasını da tavsiyeye kalkmasın mı? Aman efendim Tanya Dudu'nun konuşmayı öğrenir öğrenmez gösterdiği sevinci Tekelonya'nın ünlü Lotario Nacionale'sinde birinci ikramiyeyi kazananlar bile göstere-memiştir.

Eteklerinin açılmasına falan aldırmadan havalara sıçramış, yakın uzak, yakışıklı, çirkin demeden odadakilerin boyunlarına sarılmış ve akşam eve döner dönmez de, kocasına, aylardır peşinde olduğu turizm imtiyazını veren kararnameyi imzalayıvermiştir!..

Yemeğini yer yemez de, çalışma masasının başına geçerek ertesi günü Parlamentoda yapacağı konuşmayı hazırlamaya başladı. "Bu sefer daha etkili bir konuşma yapacağım" diyordu kendi kendine!.. Ve arada bir çantasından çıkarıp baktığı TİK'in belgesini okuyor ve okşyarak çantasına koyduktan sonra, yazıyor yazıyordu..

Sinyor Dudu, böyle ateşli zamanlarında eşinin yanına hiç sokulmaz. Gerektiği zaman çağırılacağını bilir. Üstelik de bu akşam o da ödüllendirilmiş olmanın sevinci içindeydi ve bu sevinçle karısı en saçma yazıyı da gösterse, "harika olmuş" demekten başka birşey yapamazdı. Ama aradan iki saat geçtiği halde Tanya'dan en ufak bir işaretin, hani şöyle öksürerek aksırarak varlığını olsun belli eden bir sesin gelmemesi üzerine, meraka kapılmaktan kendini alamayıp kapıya vurdu:

- Güzelim!.. Gelebilir miyim?

- Az sonra çağıracaktım ama, haydi gel dedi Tanya!..

Sinyor Dudu odaya girdiği zaman gözüne ilk çarpan eşinin yanaklarındaki aşırı kırmızılık oldu.

- Amma yormuşsun kendini, şu haline bak yanakların kıpkırmızı, diye bağırdı, haydi lütfen bırak artık, yarın devam edersin.

- Yook dedi Tanya, yorulmadım, o kırmızılık hırsımdandır!

Sinyor Dudu'nun gözleri masanın üstüne kaydı, "tuhaf şey!" dedi içinden, zira karalanmış bir tek kâğıttan başka birşey görülüyordu.

Kâğıda uzanırken:

- Bütün çalışman bu değil herhalde dedi:

Tanya gülümseyerek, kâğıt sepetini gösterdi:

- Biliyorsun, yazar yazar hafızama alır sonra kâğıtları atarım.

Gerçekten de kâğıt sepeti tepeleme doluydu.

Sinyor Dudu elindeki kâğıtta yazılanlara şöyle bir göz attı. Ama birşey sormasına vakit bırakmadan Tanya:

- Onlar hepsinin özeti, özü!.. Artık böyle yapıyorum, dedi, hazırladığım bir konuşmayı hafızama aldıktan sonra sadece pek çok önemli noktalarını bir tek kâğıda aktarıp, yalnız onunla kürsüye çıkıyorum.

- Hımm dedi Sinyor Dudu, sen bir dahisin karıcığım.

Elindeki kâğıtta:

"- Sormazlar mı adama?", "Adama sorarlar", "Niçin?", "Neden kaçtın?", "Ya sorarlarsa diye niye düşünmedin?", "Sorarlar adama", "Adama sormazlar mı?", "Sorarlar..sorarlar..", "Sormazlar mı adama?", "Sormazlar mı?"

Sadece bunlar yazılıydı ve iki saatlik bir çalışma sonunda Tanya Dudu, ertesi gün Parlamentoda yapacağı konuşmasının en önemli bölümleri olarak bunları not ettiğine göre, "demek ki önemlidirler" diye düşündü Sinyor Dudu ve kâğıdı saygılı bir itina ile masanın üzerine bıraktı!

Ertesi günü Parlamentoda, Doğruluk Partisi tam kadro, Varlık Partisi tam'a yakın, solcular ve komünistler yarım, Hristiyan Parti de çeyrek kadro olarak toplanmış bulunuyorlardı.

Doğruluk Partisi, Başbakanın, Ana Muhalefet lideri Lazos'a ağzının payını vereceği haberini ustalıkla medya'ya duyurmuş, Tekelon medyası da yazılısı sözlüsü, çalgılsı görüntülüsü ile görevini tam olarak yaptığı için Parlamento'da böyle bir çoğunluk oluşmuştu!.. Yoksa Tekelon parlamentosu en önemli kanunların konuşulmasını dahi yarı yarıya dolu olarak yaptığı zaman bile Başkan bu fevkaladeliği halka duyurmak için Parlamento bahçesindeki kuru sıkı topları ateşletir ve şehirde, işlerinde güçlerindeki halk da top seslerini şöyle bir dinledikten sonra gülümsiyerek:

- Ooo..bizimkiler yarıyı bulmuş! diyerek tekrar işlerine dalarlar!

Halbuki o gün yarıyı aşmışlar da tam'a bile çok yaklaşmışlardı. Ve ta-

bii, Başkan toplantıyı açar açmaz ayağının dibindeki zile üç defa basarak bahçedeki topçu birliğini derhal haberdar etmiş onlar da bu defa daha uzun bir kuru sıkı salvoya hemen başlamışlardı.

Ve Parlamento'nun camlarını titreten top sesleri kesilir kesilmez kopan alkış sağnağı arasında da, Tanya Dudu, özenle çevikleştirilmiş ceylan adımlarla kürsüye gelmişti.

Elindeki önemli notlarıyla dolu meşhur kâğıdı önüne koydu, mikrofonu dikkatle düzelterip ağzına ayarladı, gülümsedi, Ana Muhalefet lideri Lazos'a doğru hafif bir bakış fırlatırken büsbütün gülümsedi ve sonra, Doğruluk Partisindeki hayranlarıyla, medyadaki beslemelerinin hiç sıkılmadan, "Tarihi nutuk" adını takacakları o meşhur konuşmasına başladı:

- Değerli arkadaşlarım, Ana Muhalefet partisi lideri Sayın Lazos, iki gün önce Tekelonya'mızın şirin bir köşesinde güney Abazos'ta benim için "Anlamadığı askerlik işlerine karışıyor, ona erkek işlerini bırakıp kadınlığını takınmasını tavsiye ediyorum" demişler. Doğrusu iltifat etmişler. Ben şimdi huzurunuzda, Tekelonya'mızın uygar bir ülke olduğunu ve anayasamızda bir erkek kadın farklılığının hatta yasaklandığını, üstelik de benim Başbakan olarak, Ana Muhalefet liderinden değil, doğruca anayasadan yetki almak zorunluğunda olduğumu uzun boylu sayarak zamanınızı almayacağım. Bunları esasen kendilerinin anlamadığını, anlamayacaklarını biliyorum. (İktidar sıralarından çılgınca alkışlar. Muhalefetten hafif ve acı gülümsemeler) Evet arkadaşlarım, abesle iştigal etmeyeceğim. (Bu deyinimin ne anlama geldiğini pek bilmiyordu ama, Es Pederos'tan kapmıştı ve onu muarızlarına karşı böyle dediğini çok duymuştu) Abesle iştigal yerine size sadece bir belge vereceğim.

Durdu, gözleriyle salonun gerisini şöyle bir taradı ve onun bu işaretiyle birlikte de üniformalı Parlamento hizmetlileri, ellerindeki kâğıtları hızla salonu turlayarak milletvekillerine dağıtmaya başladılar:

Kâğıtlar KİT'in Tanya'ya sunduğu ikinci raporun fotokopilerinden ibaretti.

Tanya dağıtmanın bittiğini ustalıkla gözleyip saptadıktan sonra, kaldığı yerden devam etti:

- Bu belgede Ana Muhalefet partimizin Sayın lideri Lazos cenaplarının (duraksama ve ıslak, geniş ve o ölçüde de tatlı gülümseme) evet Sayın Lazos'un askerliği sırasında iki defa kaçtığını ve özellikle ikincisinin ağırlığı ile karşılığında gene nasıl ağır bir ceza aldığını görebilirsiniz..

Milletvekilleri (iktidardakiler hariç) belgenin altını üstünü evirip çevirmeye başladılar. Bir yandan da:

“- Yahu!.. Bunun neresi ağır ve cezanın ağırı da nerede?” diye birbirlerine fısıldıyorlardı ama, Parlamento, Doğruluk Partisi çoğunluğunun homurtuları ve “vay bir kaçaklık daha ha..” bağırırları yüzünden çalkalanmaya başlamıştı bile!..

Tanya birkaç saniye bağırırları dinledikten sonra devam etti:

- Sevgili arkadaşlarım, aziz milletvekilleri, işte bana kadınlığımı hatırlatarak, erkek işlerinden saydığı askerliğe burnumu sokmamamı sağlık veren Sayın Lazos, kendine gelince yalnız burnunu değil, bütün gövdesini dilediği zaman askerlik görevinin dışına atmakta ne kadar usta olduğunu...

Hey Yaradan!.. Ne kadındı bu!.. Doğruluk Partisinin başına Tanrının ne müthiş nimetiydi bu!..

Doğruluk Partisi milletvekillerinin kaba etlerine Tekelonya'nın bütün voltajıyla yüklenilse ancak bu kadar sıçrama elde edilebilirdi! Neler söylemiyor, neler yapmıyorlardı ki!.. Bir defa en az yarısı muhalefet sıralarına dönüp bağırırmaya koyulmuştu:

- Cevap ver!.. Cevap ver!.. Bu rezaletin hesabını istiyoruz!..

En azından öbür yarısı ise kürsünün önüne doğru yürümüş, Tanya'ya doğru bağırıyordu:

- Tanrı seni başımızdan eksik etmesin!..

- Seni doğuran ana nur olsun!..

Tanya tezahüratı, meşhur ıslak gülüşü ile mesut ve mesrur seyrederken, Ana Muhalefet lideri Lazos ve arkadaşları da, ineir çekirdeği dolduramaz bir basitlikten, bu derece müthiş bir gürültüyle mesele çıkarma hünerinin, nasıl olup da hep şu karşı partiye nasip olduğunu düşünerek yutkunuyorlardı.

Tanya bir yandan, Parlamento Başkanı öbür yandan, yatıştırma gayretine düşmeselerdi, bu bağırış çağırış daha da çok uzardı ama, her ikisinin de çabalarını atlamamanın imkansızlığını gören coşkunlar, nihayet yatışıp köpüklerini içlerine atarak yerlerine oturdular ve Tanya önündeki hani akşam hazırladığı o önemli not kâğıdına bir süre baktıktan sonra sözüne devam etti:

- Sevgili arkadaşlarım, “Serçenin köşkünde oturan, başkasının evini taşlamamalıdır” diye bir söz vardır..

Dayanamayıp atıldı artık Lazos:

- Serçe değil, sırçadır o!..

Tanya bozulmuştu, biraz kızarır gibi oldu ama hemen toparlandı:

- Sayın Lazos, bir insanın dil sürçmesiyle sırça yerine serçe diyebileceğini kabul etmiyorlar, olabilir.. Kendilerinin katıksız Tekeloncasına

karşılık, benimki o kadar katıksız değil!.. Çünkü ben askerlikte kendileri gibi katıksız hapis cezası alanlardan olmadım!..

Aman efendim, asıl şimdi Doğruluk Partisi milletvekillerini görmeliy-diniz!.. O tepinmeye, o yırtıp bağırma ve sıra yumruklamaya, Parlamento'nun eşyaları, araçları, gereçleri, avizeleri, camları, vitrayları nasıl dayandı, Başkan Hay Cinos bile hâlâ şaşar!.. Nitekim toplantıdan sonra yapıyı dekore eden mimarlık şirketine bir tebrik ve teşekkür mektubu yaz-maktan kendini alamamıştır.

Her neyse, Tanya'nın o katıksız yakıştırmaları ne hikmetse, yalnız Doğruluk Partisi milletvekillerinin değil, bu sefer Sol Savaşçılar partisi-nin de pek hoşuna gitmiş olmalıydı ki, birden alkışa ve bağırışa onlar da katılıvermişlerdi ve bu Tanya'yı büsbütün coşturunca, o da meşhur edalı sorularına (notlarına bakarak) başlayıvermişti artık:

“- Sormazlar mı adama, diyordu, mutfak nöbetinden haydi kaçtın ve arkadaşların durumu idare ettiler. Pekiy koğuştan, yataktan niye kaçtın?

“- Sormazlar mı adama (notuna baktı ve devam etti), adama sorarlar, askerlik işine kimin karışıp kimin karışmayacağını kaçarak ve ceza yiye-rek mi öğrendin?

“- Adama sorarlar (yine notuna hafif bir bakış) sorarlar adama, bu ka-dar iyi öğrenmeye meraklıydın da niye kaçtın?

Evet belki yirmi dakika belki yarım saat o, ya “sorarlar adama” ya “a-dama sorarlar” yahut da “adama sormazlar mı?” diyerek konuştu. Doğru-luk Partisi çılgınca, Sosyalist Savaşçılar hafifçe alkışladılar ve zavallı A-na Muhalefet kâh şaşkın, kâh öfkeli karşılık vermeye çalıştıysa da pek al-dıran olmadı ve Başkan da çekicini güm diye indirerek oturumu kapatı-verdi, oldu bitti.

Ama muhalefet lideri Lazos bir süre yerinden kıpırdayamamıştı. U-yuşmuş gibiydi ve hayret! sadece gülümsüyordu.

Tanya, gülmeyi hiç bilmeyen bir çift dudağa nihayet gülmenin hiç de-ğilse alfabesini vermiş gibiydi!

Etrafını alan arkadaşları önce Lazos'taki bu gariplikten kuşku duydu-larsa da, adamın rahat hali karşısında yumuşadılar.

Bir kaç:

- Aldırma Sayın Başkan bu kadın bir bardak suda kopardığı fırtınanın bizi batıracağını sansın varsın.. yollu umursamazlık belirtileri bile göster-di ama Lazos gülümsemesini ne bıraktı, ne de çoğalttı. Hatta dışarı çıkıp da etrafını saran gazeteci ve kameraman yumağının önünde de onları şa-

şırtan aynı gülerce yüzle uzun zaman sessiz kaldı. Ve neden sonra konuştuğu zaman da, tane tane, okuldaki Tekelonca hocasının dikte dersinde yaptığı gibi;

- Sayın...Tan...ya. Du..du, bu...gün..kü Parlamento konuşma..sıy..la..Teke..lon..si..ya..si..tarihi...nin..en boş...en saçma.. en cahilce..en aşı..ğı..lık..ko..nuşma...sını ya..pa...rak..Teke..lon siya..si..ta..rihin..deki..yeri..ni almış bulu..nu..yor..Kendi..sini teb..rik edi..yorum..

Demekle yetinmişti!..

Arabasına binip evinin yolunu tuttuğu zaman, içinden, bu kadar basit bir meselenin böylesine yaygaracı bir hasım tarafından kullanılıp sömürülmesine yol açtığı için, kendi kendine de az küfretmedi değil haaa!..

Ve ancak eve gelip de eşi yarı şaka yarı sitemli bir eda ile:

- Haydi anladık ilk okuldaki kaçmanı çocukluğuna verelim. Pekiy askerlikte o gece karargâhtan kaçıp, nereye gittin, söylesene bakayım!..diye işveyle boynuna sarıldığı zaman, durulabilmişti!..

YOLUNU BULDU!

Tanya'nın ağzını bıçak açmıyordu.

Kolay değildi, Doğruluk Partisinin büyük kongresinin toplanmasına i-ki hafta kalmıştı.

Ve bu kongrenin bir liderlik yarışması olarak geçeceği açıktı.

Es Pederos'un Cumhurbaşkanlığına atlamasıyla, boşalmış olan parti genel başkanlığını, hemen yapılan geçici kongrede gerçi Tanya kazanmış ve böylece de Başbakan olmuştu ama, şimdi olağan kongrenin toplanma zamanıydı ve asıl bu seçimi kazanması lazımdı!..

Bu kongreyi alırsa, artık onu kimse topla yıkamazdı. O zaman geçici kongrede kazanmasını, hâlâ bir tesadüf gibi göstermeye çabalayan hasımları ve muhalefet, derslerini alırlar ve kuyruklarını kısıp oturlardı.

Aslında iyi de hazırlanmıştı haa!.. Medyayı bermutad ustaca kollamış, hazineye oluşturduğu "Medyayı kalkındırma Tanya planı" M.K.T.P. fonundan, dışı saydıklarına milyarlar dağıtmış; sanayicilere istedikleri vergi rahathlığını, ithalatçılara diledikleri tahsis kolaylığını ve ihracatçılara da bildirdikleri fon pelteliğini hemen vermişti!.

Bunların hepsi de, doğrusu aldıklarının karşılığını vermekte kusur etmiyorlardı.

Medya, birkaçı dışında, yazılısı, görüntülüsü, sözlüsü, sazlısıyla, Tanya'nın daha çok yeni olduğunu, ona şans tanımaya devam etmenin gerek-

lerini durmadan haykırıyor ve ilamaşaallah karşısına çıkmakta olan adayların geçmişlerini didik didik edip yıldırma da hiç vakit kaybetmiyordu.

Öteki paralı kesime gelince, onlara göre şimdilik Tanya'dan iyisi can sağlığı idi. Kadın, gençti, deneyimsizdi falan ama, işi hemen kavramıştı. Tekelonya'da iktidarda durmanın, halkı vaadlerle, iş kesimini ise dilekleri yönünde icraatla, tatmin etmekten geçtiğini, Başbakanlığının daha ilk ayı dolmadan çakıvermiş ve bu yolda, hakçası, güzel örnekler sunmuştu.

Hoş, bu konuda hiçbir Başbakana nasip olmamış, demir gibi kuvvetli, tilki gibi kurnaz ve Lokman gibi akıllı öyle bir danışmanlar kadrosuna sahipti ki, işadamlarının bu kadroya kaşla gözle dahi meramlarını anlatıp sonuç almaları işten bile değildi!..

Bu danışma takımının kaptanı Briko Teres, kalecisi Sinyor Dudu, forveti de Hay Stones idi ki, Tekelonya'nın en büyük işadamlarından Don Şipos ve El Sapanos bu takım için:

- Onlar varken karada ölüm aptalların harcıdır, demişlerdir!..

Ama bütün bu köklü icraata ve böylesine güçlü mü güçlü bir etrafa rağmen, Tanyu Dudu yine de endişeliydi ve korkuyordu işte!..

Bir defa Es Pederos vardı. Tanya, onun partideki tesirini silmeye kalkışmakta biraz acele ettiğini düşünmeye başlamıştı.

Kendi kendine:

- Daha yavaş davranmalı, işi asıl bu kongreyi kazanmaktan sonraya ısrakmalıydım, diyor ve bu yolda kendisini teşvik etmiş olanlara şimdi kızıyordu.

Gerçi Es Pederos'un çekildiği Cumhurbaşkanlığı sarayında, davetlere koştuktan ve vaftiz törenlerinde etrafa gülücükler saçıp, önüne kurdela çekilmiş her yapıyı açmaktan, Tanya'yı düşünecek vakti yokmuş gibi görünüyordu ama, Es Pederos'du bu!.. Hiç belli olmazdı, bir de bakardınız, partiye bir işaret..bir işmar..haydiii ayıkla pirincin taşını Tanya Dudu!..

Akşam rezidansa döndüğü zaman, sıkıntısından neredeyse, resmi görevi gereği kendisini kapıda karşılayan kocasını bile gözü görmüyordu!.. Sinyor Dudu ondaki sıkıntıyı ve kaynağını çok iyi bildiği için, hiç renk vermedi, sadece uzanıp yanağına bir öpücük kondurmakla yetindi.

Tanya çantasını kocasına verirken:

- Az sonra küçük bir toplantı yapacağız, dedi sen lütfen salonu bir gözden geçir, ben bir duş alıp hemen ineceğim!..

Sinyor Dudu her ne kadar:

- Herşey yolunda ve hazır, merak etme sultanım! demişse de, o hiç dinlememiş ve hemen yukarı koşmuştu.

Ve ancak yarım saat sonra döndüğünde, kocasını salonda hizmetkârlara alçak sesle emirler vererek görmüş ve birden yakışıklılığını yeni farketmiş gibi, yanına sokularak kolunu tutup fısıldamıştı:

- Yeter, fazla yorulma!.. bana daha çok lazımsın.

Sonra da, iki hizmetçiye dönüp:

- Tamam çocuklar, demişti, gidebilirsiniz!..

Hizmetçiler hürmetle eğilip geri geri çıktılar ve bu defa o tersine öne doğru yürüyerek, kocasına sarılıp mırıldandı:

- Affedersin hayatım, sıkıntından seni bile güç farkediyordum. Ama duş iyi geldi, şimdi artık formumdayım.

Sinyor Dudu gülümsedi:

- Hah şöyle!.. sana yakışan bu işte!.. Neymiş o kongre kuşkusu? Yok rakipler türemesi kaygısı? Sen böyle şeylere pabuç bırakacak insan mısın karıcığım? Bu dünyada senin yenemeyeceğin hiçbir güçlük ve altememeyeceğin hiçbir hasım göremiyorum ben!..

Tanya kendini koltuğa atarken, hafifçe açılan bacaklarını örtmeye lüzum görmeden:

- Öyleyse dedi, gel yanıma otur da biraz sonra Teres, Stones ve politik danışmanım Don Vezüvos ile yapacağımız toplantının ana hatlarını konuşalım.

Sinyor Dudu, gözleri eşinin bacaklarına dikili, kendi kendine söylenir gibi mırıldandı:

- Bu toplantıya hiç gerek yoktu ama, için rahat olsun diye itiraz etmedim. Halbuki şimdi serbest olabilseydik ne tatlı işler yapabiliirdik..

Tanya, işaret parmağını kocasının burnuna sürterek güldü:

- Tatlı işlere daha çok zaman bulabiliriz dedi, hele şu tatsızlıkları bir giderelim de...

Aynı anda da, kapıya vuruldu ve Tanya'nın sekreteri Sinyorita Kapella önde, diğer üçü arkada olmak üzere, gülerek içeri girdiler. Sinyorita Kapella, misafirlerin, fazla candan, fazla sıcak ve biraz fazla yapmacık davranışlarını gülümseyerek bir süre izledikten sonra patronuna, kendisine gerek olup olmadığını sordu ve gerekince çağırılacağı cevabını alır almaz da kendini dışarı attı. Ve o çıkar çıkmaz, salondaki fazla sıcak karşılama ve karşılanma, sululuk sınırlarına kadar dayanıverdi!..

Doğrusu ya, siyasi danışman Don Vezüvos ne de olsa devlet memurluğunun verdiği ağırlıkla, öyle hiç de laubali falan değildi ve olamazdı a-

ma diğ er ikisi Briko Teres ile Hay Stones, hafazanallah..neredeys e ense-ye tokat ş ey e parmak havasındaydı lar!..

- Yahu Tanya diyordu Teres, kocan “bizimki kongreden kuş kulanı-
yor” dediğ i zaman valla öyle iç erledim ki “Ulan bu kadın bizi hâlâ anla-
yamadı mı?” diye elimdeki kâğı t keseceğ i bir fırlatmış ım ki, karşıdaki
antika ayna param parça oldu. Ödeteceğ im sana bunu.

Tanya uysal ve boynu bükük:

“- İsted iğ in ayna olsun” diye cevap verirken, Hay Stones kahkahayı
basıp bağı rıyordu:

“- Ulan ne palavra herifsin, dün bana o aynayı hizmetç i kırdı demedin
mi?”

Ve bu defa Briko Teres arkadaş ına küfrü basıp karş ılık veriyordu:

-S...tir ulan, aynanın ödeneceğ ini duyunca popon kaş ındı, sen de bir-
ş ey koparmak istiyorsun değ il mi?

Bu seviyeli, bu güzel ve bu nezih Tekeloncalı konuşma böylece sürüp
gidiyor ve hele içkiler de açılıp bardaklar dolup boşaldıktan sonra, büsbütün
incelecek, büsbütün zerafet, nezahet, necabet ve asalet kazanarak uzuyordu...

Bir aralık Sinyor Dudu ve Tanya:

- Yahu çocuklar, biz buraya havadan sudan konuşmak için toplanma-
dık, önce ş u işimizi konuşalım.. yollu birkaç saptama yapmaya çalışmadı-
lar değ il ama berikiler öyle coşmuşlardı ki..

Briko Teres:

- Geç yahu diyordu, iş dediğ in ş u kongre zımbırtısı değ il mi?

Ve avucunu açarak bağı rıyordu:

- Hepsi işte burada bunun iç inde. Vallah analarını bellerim!..

Hay Stones ise daha inandırıcı yolu seçmiş gibi cebinden bir kaç to-
mar Tekelon pezosu çıkarmış haykırıyordu:

- Ulan kursaklarına ettiğ im heriflere, bunlardan kaç kucak dağıttım
biliyor musun? Oy vermeyip de ne b..k yiyecekler ki?

Gürültü o kadar fazlaydı ki, telefonu duyamadılar ve ancak sekreter
hanımın kapıdan baş ını uzatarak:

- Telefon efendim!.. demesinden sonradır ki, Tanya yerinden kalkıp
ahizeye uzanabildi ve biraz dinledikten sonra da benzi atık homurdandı:

- O da mı? Eh! ne yapalım, gireceğ i varsa göreceğ i de var!..

Şimdi hepsi susmuş gözlerini Tanya'ya dikmişlerdi. Başbakan telefo-
nu bir süre daha dinledikten sonra:

- Pekâlâ, istihbaratınıza devam edin, iyi akşamlar!..diyerek, yerine dö-
nerken acı acı gülümsüyordu.

Sinyor Dudu atıldı:

- Ne olmuş?

- Hiç canım dedi Tanya, karşımdaki beş rakibe bir yenisi daha katılmış.

Teres bağırdı:

- Kimmiş o hergele?

Tanya sanki küçük çocuğunun bir haşarılığına rastlamış anaç bir eda ile kaşlarını çatıp işaret parmağını uzattı:

- Sus, ağzına biber sürerim, o nasıl söz öyle, Don Sezmezos ağabeyin senin o!..

Hep birlikte kahkahayı basarken, Sinyor Dudu büsbütün rahat:

- Ha o mu? Yahu ben de onu akıllı bir adam sanırdım.. diyerek kadehi-ne uzanmış ve dibine kadar boşaltıvermişti.

Bu sefer Don Sezmezos'a karşı ne yapmaları gerektiğine dair birşeyler konuştular ama, Teres'le Stones'in:

- Onu da bize bırakın diye kestirip atmaları üzerine bahsi kapattılar.

Misafirlerini uğurlarken, Tanya'nın neşeli görüntüsü altında yeni bir kuşkunun yattığını Sinyor Dudu şıp diye çakmıştı. Böyle şeyleri hiç atlamaz ve bu yüzden de eşi tarafından yeryüzünün en anlayışlı kocası sayılmaz mıydı?

Odalarına çekildikleri zaman, karısının çenesini hafifçe kaldırarak:

- Bak bakayım gözlerime, sen de yeni bir endişe yoksa ben de Sinyor Dudu değilim!.. dediği zaman Tanya, sadece başını sallamış ve neden sonra ancak, yarı çıplak karyolada yatarken ağzındaki baklayı çıkarabilmişti:

- Tabii kuşkuluyum diyordu, Don Sezmezos, Es Pederos'un başlıca adamlarından değil mi? Pekiy ya şimdi onu el altında destekleyiverirse?

Doğrusu pek haksız sayılmazdı ama, Es Pederos'u tanımadığı için böyle düşünmekte haklıydı. Yoksa Cumhurbaşkanı iyi tanıyanlar, onun sözlerine, hele bir yemine ne kadar sadık olduğunu iyi bilirlerdi. Es Pederos, devlet başkanlığına seçildiği gün tarafsız olacağına yemin etmemiş miydi? Bitti. Artık ölürdü de yemininden dönmezdi. Üstelik yeminine sadık kalmak, onu Cumhurbaşkanlığında Don Gutsal'dan ayıran tek, ama tek mi tek, sebep iken!.. Zira müteveffa Don Gutsal ilamaşaallah Devlet Başkanı seçildiği andan itibaren, partisine elini; ne el? Kolunu; ne kol? Gövdesini ve ne gövde? Kellesini öylesine sokmuştu ki, nihayet partisi bile tarafsızlığın bu derece bozulması karşısında isyan etmiş ve ona "Ya-vaş ol" demek zorunda kalmıştı! Halbuki Es Pederos, bir defa seçilmiş ve

seçilmesiyle birlikte de partisinin işlerine karışmak şöyle dursun, adını bile anmaz olan bir tarafsızlığı kuşanıvermişti!

Tanya Dudu'yu, için için destekleyenlerden biri, şu kongre seçimi gelip dayanınca Es Pederos'a Tanya'nın kuşkularını nakletmiş ve tarafsız kalacağını bir defa daha vurgularsa, genç Başbakanın çok rahatlayacağını söyleyerek bunu rica da etmiştir. Ama Es Pederos'un bütün akar şuları durultan cevabı da hemen gelmişti:

- Ne yani, benim tarafsızlık inancıma inanmadığı için şimdi hanımefendiye bir de yemin mi edeceğiz? Geçiniz, ister inansın ister inanmasın ben yeminime sadıkım!..

Aynı andı içinden de:

- Bırakın şeytan azapta gerek dediğine ise hiç şüphe edilemez!

Ve evet gerçekten de işte bu şeytan şimdi o azaba düşmüş ve "Ya Es Pederos, bu Don Sezmezos'u el altından desteklerse" diyerek kocasının kollarında, huzursuz kıvrınmalar içinde bir Tanya Dudu, böylece karşımıza çıkmıştı!..

Doğrusu ya, Sinyor dudud, eşinin bu çeşit siyasi endişelerinde Cordial gibi davranmayı çok iyi biliyordu!.. Mırıltıysa mırıltı, okşamaysa okşama..fısıltıysa fısıltı, tahrikse tahrik..onda hepsi diz boyu ve gırla idi!.. Hemen uzandı ve Tanya'yı ahtapotu dahi kışkandıracak bir ustalıkla sararak mırıldandı:

- Boşuna üzülyyorsun sevgilim, Es Pederos sana karşı bir tertibe girmez!..

Durdu, sonuç bekledi ve baktı ki sinirli kasılma sürüyor, bu defa bir deniz anası kadar yumuşak, bir amip kadar yapışkan, bir sarılışla eşine sokulup fısıldadı:

- Yazık!..yok yere endişelisin senin cazibene kim dayanabilir ki?

Hoop işte bu defa farketmişti, gerginlik geçiyor ve yerini paluze misal bir gevşemeye bırakmaya başlıyordu. Sinyor Dudu yakaladığı imkânı bırakmadı ve büsbütün yapışarak, konuşmasını sürdürdü:

- Sen diyordu, ne kadar güçlü, ne kadar güzel, ne kadar vazgeçilmez olduğunu bir bilsen..

Ve işin tuhafı bu andan itibaren de, kendi kendini kaptırıp koyverenin daha çok gene kendisi olduğunu hiç farketmeden coşmuş ve eşinin vücudunu okşamalara ve öpücüklere boğduktan sonra mırıldanmıştı:

- Ah!..şu güzel vücudunu görebilseydiler, hangisinde can kalabilirdi ki!.. Hasımlarına değil oy, acaba selam verirler miydi ki..

Tanya Dudu, yarı yorgunluk, yarı gevşeme, birdenbire bastıran bir ra-

hatlıkla uykuya dalarken kulaklarında eşinin işte bu güzel sözleri vardı ve sabaha kadar rüyasında, çıplak vücudunun önünde tapınan kongre üyelerinden ibaret bir kalabalık görerek uyudu da uyudu!..

Ertesi sabah duş alırken, mermerlerin kucakladığı aynada vücudunu uzun uzun seyretti. Bir sağ kalçasını bir solunu öne çıkararak kendi kendine kıvrandı. Kocasının akşamki sözleri kulağına sanki mihlanmış gibiydi:

- Ah!.. Şu güzel vücudu görebilseydiler hangisinde can kalırdı ki!

Ah! O Tekelon erkekleri!.. onların dünyaya ün salmış zamparalıklarını Tanya da bilmez değildi ki!..

Tekelonyada namus bile, yalnız belden aşağı dil'den ve elden dışarı değil miydi? Yani sözünü tutmazsan olabilir, eline hâkim olamayıp çalarsan da olabilir, ama uçkurlu tutmayıp da belden aşağı bir hata işledin mi, namussuzluktan kurtulmana imkân olamaz!..

Bir havlu ile vücudunu hırpalarcasına kurularken, okulda iken kendisine yiyecek gibi bakan arkadaşlarını ve hocalarını hatırlayıp ürperdi. Kulağına fısıldanan sözleri tekrar duyar gibi oldu. Beline sarılmış güçlü bir el sanki yine oracıkta sımsıcak ve güçlü mü güçlü onu sıkıp eziyor gibiydi. Yanakları kızarmış nefesi sıklaşmıştı. Birden aynadaki Tanya ile yüz yüze gelip, silkindi.. "Hişşşt dedi, kendi kendine, artık çocuk değil, genç kız da değil, hatta düpedüz bir kadın da değil, bir Başbakansın, kendine gel!..."

Ama o koskocaman limuzine kasılıp Başbakanlığa giderken dahi, hâlâ pek kendine gelememişti ve kulağında hâlâ kocasının sözleri dolanıp durmaktaydı:

- Ah! Şu güzel vücudunu görebilseydiler!..

Akşama kadar, sadece parti işleriyle uğraştı. Devletin meselelerini görececek hali yoktu. Olsaydı da bu endişe içinde ve başka yerlerde dolaşan bu akılla kimbilir ne yanlışlar yapardı.

Tekelonya'nın çeşitli köşelerinden gelen heyetlerin de arkası kesilecek gibi değildi. Kongrenin çok yaklaşmış olması, partilileri büsbütün ön plana geçirmiş ve tam onların günleri başlamıştı. Ne koparabilirlerse asıl şimdi koparabileceklerini öyle de iyi biliyorlardı ki!..

Tanya'nın da onlardan aşağı kalır tarafı yoktu doğrusu. İşin bu yönünü de iyi kavramış ve hangi ilin heyetine ne vaadedeceğini, ne vereceğini iyi bellemişti.

Kimine yol, kimine okul, kimine fabrika, kimine hepsini birden veriyor, daha doğrusu vereceğini tatlı tatlı anlatıyor ve her heyetle bir hatıra fotoğrafı çektirdikten sonra, onları dışarı uğurlarken, bir başkasını içeri alıyordu.

Haydi gene aynı filmin aynı sahnelerinin tekrarı, fabrika, okul, hastane, dispensar, yol, su...dağıtımının ardından tatlı gülücüklü bir fotoğraf ve size güle güle, size de hoş geldiniz!..

Düşününüz, sabahın 9'undan akşamın yedisine kadar bu böyle sürüp gidecektir ve insanda geriye de hal kalacak, sinir gücü kalacak, takat kalacaktır!..

Böyle bir kabul maratonunu, ancak Es Pederos tam altı ay sürdürebilmiş ve Tekelonya siyasi tarihine "En uzun kabul rekortmeni" olarak geçmiştir ama Es Pederos'tu o!.. Tekelonya'nın köylüsünü, kasabalısını, kentlisini gördüğü zaman, o âdeta yeni güç kazanıyor ve damarlarına götüremez bir enerji akımı bağlanmışcasına coşuyordu!.. Bu gencecik Tanya'cık böyle miydi ya?

Üstelik Es Pederos'un el sıkarak, sırt okşayarak, dert dinleyip mesele kavrayarak, dağ taş dolaşa dolaşa pekiştirdiği particiliğine karşı, bunun ancak kadınlığı vardı! Hem de o partinin üzerine tepeden inivermiş bir kadınlık!..

Tabii (tişli)tişli günün akşamıydı ki, yorgunluktan bitmişti! Ve rezidan-sın yarı baygın dönerken, kendi kendine mutlaka biraz dinlenmeliyim, diye söylenyordu. Arabanın penceresinden dışarı bakıyordu ama, gözlerinin önünde âdeta rakeden Tekelon heyetlerinden başka birşey gördüğü yoktu!.. Bazılarının gözlerinin içine, bazılarının göğsüne ve bacaklarına yiyecek gibi baktıklarını farketmiş ve kocasının sözünü hatırlamaktan kendini alamamıştı:

- Ah! şu güzel vücudu görebilseydiler, hangisinde can kalabilirdi ki? Hasımlarına değil oy, selam dahi verirler miydi ki!..

Gülümsedi.. Yorgunluktan uyuşmuş kollarını gerip toplayarak, aklınca kan dolaşımına kolaylık sağlamaya çalıştı. Ama nafile, gerçekten külçe gibiydi ve dinlenmeye çok ihtiyacı olduğu açıldı.

Zaten kocası da kapıda onu "resmen" karşılayıp kucakladığı an, yorgunluğunu ve gerginliğini görüp:

- Hayır güzelim seni sokakta bulmadım ben, derhal dinlenmeye geçmelisin!.. demişti. Bu sefer Tanya da:

- Çok haklısın, diyordu, ama şu anda dahi yapmam gereken bir alay iş var, bir de yarın fazla yüklü ondan sonrası..belki mümkün olabilir; diye ilave etmeden de olamıyordu.

Belki de aylardan beridir ki, ilk defa, kocasına yaslanmadan merdivenleri çıkamayacağını hissetmişti. Sinyor Dudu onun hafif sallandığını görür görmez, kucağında taşımak istediye de bunu önledi ve başını onun

omuzlarına dayayıp beline sarılmış kolunu da tutarak soluk soluğa yatak odasına gidebildi. Ve kendini yatağa bırakır bırakmaz da bir külçe gibi öylece kaldı. Yorgunluktan uyuyamıyordu. Kafasına binbir düşünce hücum etmekte ve hepsi birbirleriyle çarpışıp çatışarak dumanlı bir uğultu içinde beyninde dolaşmaktaydı..

Tam bir saat böyle yattı ve dinlendi. Kocasının duşa giderken yardım etme teklifini gülererek geri çevirdi ve ancak suyun dakikalar boyu sürdürdüğü kamçılması sonunda, kendine gelip kurulanırken eşine seslenebildi:

- Bir kadeh Dry Martini'ye dünyaları veririm.

Bornozuna sarılı olarak yatak odasının pembe berjerlerinden birine âdeta yayılmış ve eşinin getirdiği içkisini yudumlarken, artık iyice düzelmışti.

Sinyor Dudu, elinde kadehi, eşinin karşısına dikiliyor ve:

- Vah güzelim, bu kadar kendini harabedecek ne var sanki.. yollu acıma cümlelerini bir biri arkasına tekrarlıyordu.

Tanya içkisini eşine doğru kaldırıp:

- Haydi artık düzeldim dedi, üzme kendini, şu anda en az yüz heyeti karşılayabilirim!.. Otur karşıma da yarının programını nasıl hafifletebileceğimizi konuşalım.

Sinyor Dudu, öbür berjere yerleşirken sordu:

- Yarın asıl ağırlık nerede?

- Nerede olacak? dedi Tanya, elbet gene yüzlerce heyeti kabul edip konuşmam gerekiyor!.. Doğrusu ya, şimdi Es Pederos'u büsbütün kıskanıyorum. Adam altı ay bu işi sürdürdü de gık bile demedi, gülmeyi bile elden bırakmadı.

- Sen ona ne bakıyorsun güzelim dedi eşi, onlar bu iş için yaratılmış ve üstelik de bu güçlükleri yıllar boyu talim etmiş erkek takımı!..

Ve uzanıp Tanya'nın ellerini tutarak ekledi:

- Benim güzelim öyle mi ya? O manolyadır, güldür, mimozadır...

Tanya lafını kesmese adam ihtimal bir botanik kitabı kesilecekti ama karısının gülererek:

- Anladım sevgilim, bırak iltifatlarını da, yarın hiç değilse işi yarıya indirmenin bir yolunu arıyalım..

Demesi üzerine sözünü keserek:

- Hımmm..dedi, acaba senin yerine yarısını ben karşılayamaz mıyım?

Tanya şöyle bir düşündü, içinden "Neden olmasın? En yakınım o değil mi?" diye geçirerek teklifi enine boyuna tartmaya koyuldu ve sonra içkisinden bir yudum alıp:

- Tamam dedi, elbette olabilir ama ancak hepsini kabul edersen olabilir. Zira bir yarıyı ben kabul ettim mi, bu defa ötekilerin bizi atlattı demeleri mümkün!.. Üstelik de rakiplerim böyle bir fırsatı öpüp de başlarına koyarak öyle nifak yolları bulurlar ki, pişman oluruz!..

Haklısın dedi Sinyor Dudu, öyleyse hepsini ben kabul ederim olur biter!..

Ve işte o anda Tanya'nın beyrinde bir şimşek çaktı, kafasındaki dumanı dağıttı, birbirleriyle çarpışan bütün o düşünce kalabalığını kaçırdı ve yarısı Tanya'nın dilinde söz olup dışa akarken, öbür yarısı da yepyeni bir plan olarak beynine çakıldı kaldı. Söz olan kısım basitti:

'Tamamı sevgilim diyordu, hepsini senin kabulüne bir mazeret olarak, ben yarın güneydeki çiftliğimize uçarım. Yanıma sadece sekreterimi alıp gitmem yeter. Orada dinlenirim, iyice kendime gelirim ve kongreye üç dört gün kala da buraya çelik gibi dönerim!..

Beynine yepyeni bir plan olarak çakılveren düşünceye gelince, onun sonucunu da uz sonra bütün Tekelonya ile birlikte görecektik!..

Tanya birdenbire gerçekten sihirli bir masal içkisi imiş gibi, dikleşmişti gözlerinin içi gülüyor, gerilip kaykılırken bornozundan fırlayan göğüsleri ve iyiden iyiye açılan bacaklarıyla, eşine çektiği göz ziyafetinin farkında değilmiş gibi dalgın gülümsüyordu.

Bir süre böyle gerinip omuz oynattıktan sonra kalktı ve giyinirken eşini hayran hayran seyreden Sinyor Dudu'ya:

- Lütfen dedi, sekreteryayı ara ve bugün kabul ettiğim heyetlerin fotoğraflarını çeken çocukları teker teker bana bulup bağlamalarını söyle!.. Doğrusu onlara bizzat teşekkür etmek istiyorum. Hepsi çok yorulmuşlar, hele La Libertas'ın ünlü fotoğrafçısı El Paparos, sonuna kadar kalıp, oradan ayrılmamı bekledi ki, onun yorgunluğu âdeti yüzünden akıyor fakat o hiç orali olmadan hep gülümsüyordu!..

Sinyor Dudu telefona hızla yürürken:

- İstersen dedi, önce onu bulsunlar.

- Yok dedi Tanya, sırası falan yok bunun, böyle söyledin mi, bizimkiler bu defa acaba ikinci olarak hangisini aramamız gerekiyor diye tartışmaya koyulur ipin ucunu kaçırlırlar!..

Tanya'nın Başbakan olması, Tekelonya'da çok kişinin işine yaramış, çok kişi acıya düşerken, çok kişi tatlıdan tatlıya dalmıştır ama, bunların içinde hiçbiri medya fotoğrafçıları kadar ihya olmamıştır!..

Tanya ile beraber Tekelonya'da gazete fotoğrafçılarının altın çağı da buşladı dense yeridir. Aslında bundan tabii birşey de olmazdı. Erkek poli-

tikacı, görüntüye yazılardan daha az önem verir ve görüntüyü söylentinin çok gerisinde görürken; kadın politikacı öyle miydi ya? Daha doğrusu öyle olsaydı kadınlığı kalır mıydı ya? Hele Tanya gibi güzelse, Tanya gibi şık ise ve Tanya gibi, pek çok şeyini görünüşüne borçlu ise!..

Nitekim eskiden politik toplantılarda, Bakanların, Başbakanların fotoğrafcılara isteksizce, sulfato çiğnerlermiş gibi acı gülümsemelerle, çabucak poz verip, hepsini ellerinin tersiyle dışarı davet ederken, yazar takımını içerde bırakmalarına alışmış olan foto muhabirleri, Tanya'nın Başbakan olmasıyla birlikte, o dışarıyı gösteren ellerin şimdi tam tersine, içeriği gösterip daha çok kendilerine açıldığını görmüşler ve yazar takımının tam önüne değilse de, en azından yanına gelip yerleşmişlerdi.

Tabii Tanya'yı sevmemelerine, isteklerini yapmamalarına artık imkân olmadığı gibi pos bıyıkla göbek ve gerdandan gına getirmiş san'at taraflarını da, bu güzel kadın ayrıca doyurmaktaydı!

İşte nasıl ki, şimdi de, kimisi evlerinde sofrada başında, kimi işyerlerinde iş dağdağasında iken, o güzel Başbakan tarafından teker teker aranıyor ve o günkü zahmetlerine teşekkür demetleri sunuluyordu. Nasıl bağlanmasınlar?

Tanya, herbirinin küçük zaafalarını bile iyice bellediği için, kime ne söyleyeceğini ölçe biçer konuşarak öylesine gönül almıştı ki, o sırada hangisine koş dese koşar, bırak dese bırakır, al dese alır, ver dese verirdi!..

Ama tabii ki bu hesaplı iltifat selinden en büyük payı o gün en çok yorulduğunu gördüğü. Libertas'ın El Paparos'u almıştı. Tanya çocuğa bir alay methiye sıralayıp bir dizi şükran incisi sunduktan sonra:

- Ben biraz dinlenmek istiyorum, aslında sen de dinlensen iyi edersin diyerek anlamlı bir ayrıcalık yapıvermişti.

El Paparos gerçi o anda kendisine böyle bir ayrıcalık yapıldığının farkında değildi ve bu içtenliği kendinden çok Başbakanın nezaketine bağlamıştı ama ertesi sabah, erkenden iş başına geldiği zaman Parti merkezinin kapısına yığılmış meslekdaşlarının, Tanya yerine içerde henüz eşinin bulunduğu ve Başbakanın nerede olduğunu bir türlü öğrenemediklerini duyunca ayakları suya erdi ve hiç sesini çıkarmadan, yerini yardımcısına bırakarak gazetede ki atölyesine koştu.

Az sonra gördü ki, Başbakanın, bugünkü Tekelon heyetlerini kabul görevinin eşi tarafından yapılacağı haberi gazeteye ulaşmış fakat nerede olduğu ve niçin Parti'ye gelmediği öğrenilememişti. Hatta öğle vakti geldiği zaman dahi, Başbakanlığa da uğramadığı haberini almışlar ve bütün araştırmalara rağmen nerede olduğunu saptayamamışlardı. Özel uçağının

durduğu hangardan uçağın içerde olduğu cevabı alınmış, evindeki hizmetkârlardan Başbakanın evde olmadığı karşılığı alınmış, özel kalemin-den de sadece “Biz de teşriflerini beklemekteyiz” yollu klasik atlatmalar alınmıştı. Hepsi bu!.. Sanki yer yarılmış Tekelonya’nın ilk kadın Başbakanı Sinyorita Tanya Dudu, yerin dibine girmişti.

Genç foto muhabiri El Paparos, bir aralık “Bana dinleneceğini söyledi” diyerek meseleye biraz ışık tutmaya kalkışacaktı ama, içinden gelen sese uyarak kendini tutmuştu.

Mesleğe atıldığından beri, içinde birdenbire uyanıp onu dürtten duygulara hep inanmış ve bundan da daima karlı çıkmıştı. İşte bu sefer de kalbi hulfifçe çırpınır gibi olmuş ve bir ses sanki kulağına “Patlama bekle göreceksin birşeyler olacak” diye fısıldamıştı.

Ve evet akşam üzeri yorgun argın evine döndüğü zaman da birşeyler olmuştu. El Paparos bekâr evinin kapısını itip de içeri adımını atarken paspasın üzerindeki zarfı görmüş ve eğilip alırken, içindeki aynı sesin:

“İşte bunun içinde sana kısmet var” diye fısıldadığını bütün netliği ile duymuştu! Bunu yemin edebilirdi.

Üzeri yazısız zarfı açmadan bir yokladı, içindeki kâğıdın arasında sert bir metal var gibiydi, hemen açtı, evet o metal dediği klasik bir kapı anahtarıydı, evirdi çevirdi, anahtar sapsarı parlıyordu, hiç kullanılmamış gibi de tertemizdi. Telaşla mektuba göz attı ve başında adını görüp büsbütün heyecanlandı ve okumaya başladı:

“Sayın El Paparos,

Kim olduğumu hiç araştırmayın, dünyada bulamazsınız. Yalnız iyi biliniz ki, dostunuzum hem de mesleğinizdeki başarılarınızın iyi bir izleyicisi ve devamı için elinden gelen herşeyi yapmaya hazır bir dostunuzum.

“Ve işte şimdi size bu dostluğun, hayatınızdan unutamayacağınız bir örneğini de vereceğim. Beni iyi dinleyiniz. Zarfın içinde bulacağınız anahtar Başbakanın güneydeki çiftlik komşusu Sinyor Don Sefilos’un evine aittir. Şu anda Başbakan onun yanı başında çiftlik evinde istirahatata çekilmiş bulunuyor. İşte Sayın El Paparos, size sunduğum bulunmaz mesleki fırsatta tam burada!.. Hemen makinalarınızı yüklediğiniz gibi doğru verilen anahtarın açacağı kapıya koşarsanız, orada bomboş bir ev bulacak ve geniş pencerelerindeki panjurların ardından en çok on onbeş metre ötede rahatça dinlenen bir Başbakanın hiç kimseye nasip olmamış pozlarını tesbit edebileceksiniz.

“Herşeyden önce şunu da söylemeliyim ki, ben Başbakanın da dostuyum ve ona bir zarar getirmeyi aklımın köşesinden geçirmektense ölmeyi

tercih edecek kadar ona bağılıyım. Tabii buna inanıp inanmamak size kaldığı gibi, önünüze uzattığım fırsatı başkalarına da yayarak dağıtmak ve bence şüphesiz bozup berbat edip etmemek de yine sizin elinizde!

“Fırsat benden, karar sizden! Şu kadarını ilave edeyim ki, çekeceğiniz güzel resimlerin gazetenizde yayınlanmasından Başbakanın üzüleceği ve kırılacağı gibi bir duyguya kapılırsanız, çoooook yanılırsınız. Belki başlangıçta kendisi böyle görünmek zorunda kalabilir ama, inanınız bana, ondaki bütün kuşkuları ve kırgınlıkları bir hamlede silmeye yetecek kadar güç de bende var ve bunu kullanacağımdan hiç şüpheniz olmasın!

Not: Anahtarı lütfen kapının üstündeki çıkıntıya hemen bırakınız. Sevgilerimle..”

Tabii imza falan yoktu ama, mektup El Paparos delikanlısına pek inandırıcı geldiği gibi, içindeki ses de onu dürtüklemeyi büsbütün arttırmıştı.

Böylece gece kâbuslar içinde uyudu. İkide bir uyanıp, baş ucundaki lambayı yakarak mektubu oluyor ve sonra söndürüp yatarken:

- Vay canına, amma keklik haa.. Eğer bir de çıkarsa, ki çıkacağını muhakkak sayıyorum, seyreyle şöhretimi!.. Herkesin nerede olduğunu araştırıp durduğu Başbakanın çiftlik evinde dinlenirken fotoğraflarını çekiyorum...

Sabah olduğu zaman kararını vermişti bile.

Hemen gazetesine telefon edip, nöbetçi santrale:

“- Üç gün son derece mühim bir işin peşinde koşacağım, dönüşte görüşeceğimizi şefe bildirin” dedikten sonra, makinalarını, objektiflerini, çantalarını, filmlerini kontrol etmiş gizlenmek istediği zaman taktığı kara sakal ve gözlüğü de suratına ustalıkla oturtarak arabasına atladığı gibi güneye gazlamıştı!..

El Paparos çok gençti ama araba kullanmakta nice ustayı cebinden çıkarabilirdi. Bu sayededir ki, Tekelonya'nın güneyindeki Costa Talyos'a vardığı zaman turistlerle dolu restoranlarda öğle yemeği servisi yeni başlamıştı. Genç gazeteci daha önce birkaç defa geldiği üç yıldızlı oteli, yine uygun buldu. Ve otele yerleşir yerleşmez çantasını karyolanın üzerine attıktan sonra da hemen komodinin altındaki telefon rehberini karıştırmaya koyuldu. Tanya'nın çiftliğini biliyordu ama, bir defa gece vakti, kalabalık bir medya heyeti olarak uğramışlar ve yarım saatlik bir basın toplantısından sonra da, hızla Başkente dönmüşlerdi!.. Çiftlik şehir merkezine olsa olsa 30-40 dakikalık bir uzaklıkta olabilir diye düşünerek, karıştırdığı rehberde, nihayet aradığını bulup, küçük cep defterine birkaç not aldı ve ka-

pısını kilitleyip hemen aşağı indi. Reception'daki görevli El Paparos'un sorularına şıp diye cevap vermiş ve çiftlik yolunu yalnız tarif etmekle kalmamış, yolda nerelerde benzin alabileceğini, nerelerde yemek yiyip hediye eşya bulabileceğini bile sayıp dökmüştü. Ama El Paparos, öğle yemeğini otelinde çabucak yemeyi yeğlemiş ve tam 45 dakika sonra da hemen yola çıkmıştı!..

Hava öyle güzel, yol öylesine mükemmeldi ki, keyfinden uçar gibi gidiyordu. Arada bir mektubu düşünüyor, kendisine bir tuzak kurulmuş olması ihtimaline şöyle bir değdikten sonra onu hemen kafasından kovuyor ve daha çok "Acaba kim?.." bana bu fırsatı veren kim? diye kıvranıyordu!

Ne diyordu mektup? delikanlı âdetâ ezberlemişti, "Eğer çekeceğiniz resimlerin Başbakanı kızdıracağı gibi bir duyguya kapılırsanız çok yanıltırsınız" Allah allah Başbakanı kızdıracak resimler! Böylesi ne olabilirdi ki, Ancak gizli bir buluşmanın veya toplantının resimleri! İçi hop etti! Sakın böyle bir şey olmasın? Ama hayır olmazdı, bizzat Başbakan ona dinleneceğini söylemişti, niye yalan söylesindi ki.. Ey pekiy ya mektupdaki o cümle? Ne diyordu adam veya kadın her kimse, "Başbakan belki başlangıçta kızmış gibi görünmek zorunda kalabilir ama, ondaki bütün kuşkuları bir humlede silecek kadar güç bende var" Allah allah böyle bir güç kimde veya kimlerde olabilir ki? Başbakanın eşinde! Evet ama o böyle imzasız mektuplarla falan uğraşamaz, hem eşinin habersiz resimlerini çektiirmek eş mana? Pekiy başka kimde olabilir böyle bir güç?

Aklına ve oradan da ağzının ucuna kadar Başbakanın kendinden başka hiç kimsede diye bağırmak gelmişti ama bunun da anlamsızlığına hükmedip kafasından kovmuş ve az sonra çiftliğe sapan kavşağı görünce de dikkatini tamamen yola vermişti. Akıllı ve basit bir planı da vardı. Arabasını etraftaki ağaç kümelerinin en yoğununa saklayacak ve Tanya'nın komşusu Don Sefilos'un evine yaya gidip usulca içeri süzülecekti.

Herşey planladığı gibi de oldu, arabayı pekâlâ koru denecek kadar sık bir çam ormancığının yoldan asla görünmez bir köşesine ustaca sokmuş ve ekipmanını sırtladığı gibi evden içeri girivermişti.

Panjurlar kapalı olduğu için alaca bir karanlıkla kaplı antrede biraz durup gözlerini alıştırdı. Güzel bir evdi bu. Tam karşıda nefis bir merdiven, çepçevre parmaklıkla engellenmiş bir galeriye çıkıyordu. Delikanlı içinden merdivenlerin fazla gıcırdamamasına dua ederek trabzana tutuna tutuna üst kata vardı. Tanya'ların evi, dışarıdan kestirdiği gibi, biraz doğu yönüne düştüğüne göre, tam karşıdaki odadan daha iyi görülebilecek diye düşündü ve oraya yöneldi. Oda boş evlere has o küf kokusu ile çam tahta-

sının kendine has reçine kokusunun karışımı tuhaf bir havayla dolu gibiydi. El Paparos, ayağındaki Nike'ların ses çıkarmasına imkân olmadığını bile bile yine de ayaklarının ucuna basmaya çalışarak pencereye yaklaştı ve panjurların aralığından bakar bakmaz da küfrü bastı. İki büyük çam ağacı, komşu evi hemen hemen tamamen kapatmıştı. Bu sefer sol kanattaki pencereye koştu, allah kahretsin! Oradan da evin ve bahçenin ancak ucu görülebiliyordu!.. Yoksa bir oyuna mı gelmişti? Hızla yan odaya girdi, hayır ondan da hayır yoktu. Ve neredeyse paniğe kapılarak odadan fırlamıştı ki, galerinin dibinden yukarı çıkan merdiveni gördü ve bu defa koşarak oraya atıldı. Merdiven kule gibi dik bir çatı katına çıkıyordu ve El Paparos, çatıdaki ilk pencereye sokulup aşağı bakar bakmaz derin bir oh! çekiverdi. Panjurların arasından, Tanya Dudu'nun evinin bahçesi, yüzme havuzu ve çevresi tabak gibi görünüyordu.

“Demek tezgâhı buraya kuracağız ama evin içini şöyle biraz olsun gösterecek bir pencereyi dahi buradan görmek imkânsız. Ya konumuz hep içerde kalırsa? Ya hiç bahçeye çıkmazsa? diye bir sıra kuşku dizisini de geçirmedi değil ama, bu defa da içindeki ses hemen yükselmiş ve kuşkusunun boşuna olduğunu tekrarlayarak delikanlıyı rahatlatmıştı.

Hemen pencereyi yokladı. Kanatları içeri doğru rahatlıkla açılıyor ve panjurlar da sessizce ayarlanabiliyordu. Hepsini bir güzel düzenledi. Bir yandan da “yeter ki...” diyordu, kendi kendine, “hedef gelsin ve bizim nişangâha uygun yerde dursun!..”

Ve doğrusu ya gerçekten de kısmetli çocuktuk, çok değil on dakika sonra hedef gelmiş, sanki nişan düzeninin bütün unsurlarını hesaplamış gibi tam istenilen yere serilivermişti!..

El Paparos, yutkundu, kalbi göğsünden fırlamış, sanki boğazında çırpınmaya başlamış gibi nefesi zorlaşmıştı. Sırtından aşağı soğuk bir ter boşandı. Bir süre gözlerini kapattı, “Ey İsa, yardım et hayal olmasın bu” diye mırıldanarak öylece bekledi ve sonra hafifçe göz kapaklarını araladı, ohh! Tanrım!.. Hayal mayal değil düpedüz Tanya'nın kendisiydi bu!.. Havuzunu çevreleyen İtalyan mermerlerinin üzerine, hem de şansa bak, havuzun pencereden görülebilecek en açık köşesine, havlusunu sermiş ve kırmızı bikiniyle sere serpe uzanmıştı!..

Bu dakikadan sonra El Paparos'u kimse tutamazdı, tepeden tırnağa foto elemanıydı artık o! Makinasının düğmesine bastı da bastı. Objektifin birini çıkarıp birini takıyor, görüntüyü daha da büyütmek için zoom'ların birini bırakıp ötekini alıyordu. Tanrının lütfuna bakınız ki, Tanya'da sanki dinlenmekten çok resim çekirtmeye hazırlanmış gibi o pozdan ötekine

geçiyor, kâh yüzükoyun, kah sırt üstü yatarken, kâh bacaklarının birini kâh ötekini kaldırıyordu. O kadar ki, biraz yan dönüp yüzünü El Paparos'tan yana çevirdiği zaman, güneş gözlüklerini de hemen takmış olmasaydı, delikanlı kendisine baktığı hissine bile kapılıp paniğe düşebilirdi. Bu korkuyla gövdesini hemen geriye atıp bir süre bekledi de.. Ama Tanya gözlüklerini çıkararak hemen doğrulmuş ve bu defa oturarak poz veren bir mayo mankeni gibi rahatça etrafı seyre koyulmuştu. Tabii yine şıp..şıp..düğmelere basıldı, tak tuk objektifler değişti, ikinci üçüncü film şeritleri dolup dolup birbirlerini kovaladılar ve sonra sanki birden görünmez bu direktör, "Tamam bugünlük bu kadar" demiş de stüdyo boşalmaya başlanmış gibi, önce buş artist havlusunu toplayarak kalktı, kameralara kupaqları taktı, ışıklar yavaş yavaş söndürüldü ve Tanya salına salına, çutudan görünmeyen bir kapıya yönelirken, El Paparos da pılsını pırtısını toplamaya başladı. Kalbi hâlâ boğazında çarpıyordu. Dirseklerine kadar uyuşmuş kolları öyle dermansız kalmışlardı ki, bir objektifin kutusunu yere düşürdü ve çıkan sestten öyle korktu ki az daha bayılıyordu.

Cebinde her zaman taşıdığı pastil fişeğinden bir tane alıp dilinin üzerine koydu. Yere tozlu döşemenin üzerine oturup sırtını duvara dayadı ve böylece dakikalarca kaldı..

Kalbinin çarpıntısı yavaş yavaş azalıyor ve şakaklarında zonklayan kan basıncı düzeldikçe serin kanlılığı da yerine oturuyordu. Ve az sonra kendini yokladığı zaman, telaşına ve heyecanına gülebilecek kadar düzeldiğini görmüştü.

Eşyalarını hızla toplayıp sırtladığı gibi usulca merdivenleri indi ve emanet anahtarı bulup eline aldı, sağına soluna bakındı ve hiç bir yerden görünmesine imkân olmadığına iyice aklı yatarak kapıyı kitledikten sonra, anahtarı mektuptaki not'ta söylenen çıkıntıya bırakarak hızla uzaklaştı!..

Ancak ana yolu çıktıktan sonradır ki, keyfi iyice yerine gelmiş, kalbi yine eski yerine oturmuş ve gözlerinin önünde uçuşan karaltılar yok oluvermişlerdi. Yanındaki ağzına kadar dolu film kutusuna kaçamak bir göz atarken:

"- İsa hakkı için galiba bu sefer turnayı gözünden vurdum yippii.." diye bağırışını görseler oynattığını düşünebilirlerdi. Ama onun artık hiçbir şeye aldıracak hali yoktu.

- Gazetede amma olay olacak haa..diye düşünüyor..gözlerinin önüne yazı müdürünün övgüleri, arkadaşlarının kıskançlık dolu bakışları geliyor ve artık hayal gücü otomobilinin hızından da fazla işliyordu.

Arabasının daha üç taksidi kalmıştı. Alacağını tahmin ettiği ikrami-

yenin bunu karşılayıp karşılamayacağını hesaplamaya koyuldu. Ama hemen aklına yabancı dergiler, gazeteler, haber ajansları geldi ve saflığına gülmeye başladı. Kafasız herif diye kendine kızmış, yabancı paraların akımını ceplerinde duyar gibi olmuştu.

Otelin kapısında, hiç de ustalığına yakışmayan bir fren gıcirtısıyla durduğu zaman, saatine baktı, henüz altı buçuktu. Güney güneşinin hırslı bütün kızgınlığı ile sürüyordu. Şimdi buradan hemen kalksa akşam yemeğini biraz geç de olsa Başkentte yiyebilirdi. Ama ya yarın da başka bir konu çıkarsa? Onu kaçırmak eşşeklik olmaz mıydı? Şüphesiz olurdu.. O olurdu ya..bu derece bulunmaz bir fırsatı yakalayıp değerlendirdikten sonra beklemek de acaba daha büyük bir eşşeklik olmaz mıydı?

Birden mektubu hatırladı ve bu sefer işi belleğine bırakmayıp onu bir daha okumakta yarar buldu. Hah işte şurada ne diyordu, adam veya kadın her kimse, “Anahtarı lütfen kapının üzerindeki çıkıntıya hemen bırakınız” yaa işte, “hemen” diyordu. Neden “sonra” demiyor, işiniz bitince demiyor da hemen diyor? Herhalde çabucak dönmemi istediği için!.. Kimbilir belki de evin ancak kısa bir süre boş olacağını bildiği için! Ne bileyim, “hemen” dediğine göre, ne sebepten söylemiş olursa olsun, bu biran önce dön demektir arkadaş!.. Fotoğrafçıysak da Tekelon’camız da yok değil ya! Hemen demek derhal demektir, işte bu kadar!

Ve düşüncenin burasına gelip dayanır dayanmaz da, hemen fırladığı gibi, reception’a koştu ve çok acele işi çıktığını söyleyerek çantasının indirilmesini söyledi. Reception’daki güler yüzlü genç, gazeteci olduğunu bildiği misafirden hiçbir ücret almayacaklarını söylemişti ama o bir gecelik parayı ödemekte ısrar etmiş ve çantasını getiren çocuğa da, Tekelonya’nın en zengin işadamları Don Şipos ve El Sapanos’un rüyalarına bile uğratmadıkları bir bahşişi vererek arabasına dönmüştü.

Libertos gazetesinin gerçekten görkemli yapısından içeri girdiği zaman, rengi gene sapsarıydı ama bu sefer kuşkudan falan değil, uyandıracağı şaşkınlığın heyecanını tasarlamaktan..

Nitekim yazı müdürünün odasına hızla dalıp da, adamın:

- Ne o? Niye erken döndün? Seni üç gün sonra bekliyorduk?

Böyle mesaj bırakmışın ya..

Demesini gülererek dinlemiş ve sonra film kutusunu göstererek:

- Şef demişti, hemen karanlık odaya koşup bunları hazırlıyacağım.

Öyle bir bomba getirdim ki, kalbin durabilir. Makinayı çalıştırma, baskıya bunları yetiştirmeden geçersen ertesi günü kendini rahatlıkla öldürebilirsin!..

Gazetecilik bu!.. Heyecanı tabii hemen şefine de geçivermiş ve adam yerinden fırladığı gibi bağırmişti:

-Koş içeri serseri, daha ne vakit kaybediyorsun!..

Ve yarım saat sonra yarı ıslak yüzlerce renkli resim ve pırl pırl parıldaayan bir dia tomarı önüne serildiği zaman şaşkınlıktan dilini yutacak haldeydi!

Başbakanı bütün medyanın hâlâ aradığı Başbakanı işte Libertos gazetesini saklandığı köşede hiç kimseye nasip olmamış pozlarıyla yakalayıp, okurlarına sunmak imkânını yakalamıştı. Yazı müdürü, pozlardan hangisini değerliye tercih edeceğini şaşırmıştı. Bu arada matbaadaki bütün bittirilmişleri alurma geçirip şeflerini de çağırarak ve neden sonra heyecandan **ülreyerek** kendisini seyretmekte olan El Paparos'u tekrar farkederek:

- Hemen muhasebeye koş, demişti, sana üç maaş ikramiye ve masraflarını versinler..

“- Yetkimi biliyorsun bu kadar ama yarın ilk işim idare kuruluna meseleyi götürüp sana koparabileceğimin azamisini koparmaya söz veriyorum” diye eklemiştir.

El Paparos rüzgâr gibi, kasa katına koştu ve iki imza üç dört sırt okşamasından sonra bir tomar pezos'u alıp ceplerine tıkarak, evinin yolunu tuttu.

Bundan ötesi artık onu ilgilendirmezdi. Yazı müdürüne Başbakanın çiftlik evinde dinlendiğini ve kendisinin de bu ihtimali atlamayarak oraya kadar gitmekte yarar gördüğünü anlatmış, mektuptan falan bahsetmeden sadece tesadüfen yakaladığı gizli bir köşeden resimleri çekebildiğini söylemişti.

Fotoğrafları basacaklarından da hiç şüphesi yoktu. İyi biliyordu ki, birkaç hukuk ukalası, “Ya dava konusu olursak” yollu duraksamalar yaptırırlar, bir iki korkak yetkili, “Yahu acaba basmasak mı, ayıp olur mu?” yollu ödeklilikler yaparlar ama sonunda yayın müdürü hepsini elinin tersiyle itip bildiğini okuyuverirdi!..

Ve tam böyle de oldu. Ertesi günü La Libertos'ı alan Tekelonlar gözlerini faltaşları gibi açarak birbirlerine gösterdiler. Tanya'nın fotoğrafları gerçekten şahane ve bir o kadar da iç gıcıklayıcıydı!.. Gazete kısa zamanda tükendi. Öğleye doğru ikinci, akşama doğru üçüncü ve geç saatlerde de dördüncü baskısını yaparak, patronunu sevinçten çılgına çevirdi!..

Bütün bunlar olurken, güneydeki dinlenme köşesinde birdenbire Tanya'ya da ne hikmetse sıkıntı basmış ve sekreteri Sinyorita Kapella'ya:

- Uf!.. Birden sıkıldım, ne dersin dönelim mi? dedikten sonra hazırlanmaya bile başlamıştı.

Sinyorita Kapella, patronunun ani kararlarına ve fevri çıkışlarına alıştı. O da hemen eşyaları derleyip toparlamaya girişti.

Kapıyı kapayıp, eşyaları arabaya yerleştirdikleri zaman, aradan ancak yirmi dakika geçmişti.

Arabayı sekreter kullanacağı için, fazla karanlığa kalmayı doğru bulmayan Tanya acele etmekte haklıydı da... Ama tam arabaya giriyordu ki, birden hatırlamış gibi:

- Dur dedi, şu komşu Don Sefilos'un evini de bir gözden geçirelim. Gerçi akarı kokarı olmaz ama, buraya kadar gelmişken komşuluk ve insanlık gereği!

Komşu kapının çıkıntısında duran anahtara uzandı, "Hah dedi işte buradaymış" ve kapıyı açtı, birlikte girip çevreyi şöyle bir dolandılar. Herşey yerli yerindeydi. Tanya iyi bir komşunun yapması gereken görevin rahatlığı içinde, Sinyorita Kapella'yı önden çıkardı ve kapıyı itina ile kilitledikten sonra, sekreterin arkasını dönüp yürümesini kollayarak, anahtarı, hayır yerine değil, doğruca çantasına attığı gibi arabaya koştu!..

İki gün sonra toplanan kongre ise tam bir zaferle bitmiştir!..

Tanya'nın gazeteden kesilmiş mayolu resimleri, çoğunun cebinde, tamamlanmış da aklında olan delegeler, ne kadar oyları varsa hepsini ona vermişlerdi!..

Sinyor Dudu'nun dediği aynen çıkmış, eşinin rakiplerine, değil oy, selam bile verilmemişti!..

KİMİN KIZI?

Herkes biliyordu ki, Tanya Dudu kongre sonucunu alır almaz, ilk iş olarak, doğru Başkanlık sarayına gidecek ve Cumhurbaşkanı Es Pederos'a saygılarını sunacaktır. Aşağı yukarı bir gelenektir de bu!.. Hele Tanya için bir de zorunluk tarafı vardı. Onu ne de olsa, El Pederos politikaya sokmuş ve yükselmesine yardım etmişti. Ve hele şu son seçiminde eski partisine parmağını bile sürmemiş ve Tanya ile adamlarının diledikleri gibi at oynatıp kazanmalarını sadece uzaktan seyretmişti!..

Evet evet mutlaka diyordu herkes, ilk işi Es Pederos'a koşturmak, şükranlarını, saygılarını, bağlılığını sunmak olacaktır. Bu inançta o derece emin idiler ki, en yakın adamlarından El Kakalo Cevros kongre biter bitmez arabasına atladığı gibi, saraya koşmuş ve koruma subaylarına ayrılan kısımda, ne olur ne olmaz kendisini de görüp belki içeri davet ederek yerini bile almıştı. Öteki yakını ve Tekelon halkının taktığı adla Kar-

ga Leykos ise, medya ile birlikte sarayın kapısında durup beklemeyi daha uygun görmüş bulunuyordu!..

Ama hepsi de ancak hava aldılar. Cevros da, Leykos da ve yüzlerce fotoğrafçısı, kameramanı ve yazar çizer takımıyla saray kapısında Tanya'nın gelişini bekleyen koskoca bir medya tomanı da, hepsi hava aldı.

Zira Tanya Dudu, yeniden seçilmenin hem de oy birliğine âdeta sürtünererek seçilmenin coşkusu içinde, o koskoca Mercedes'ine kurulduğu gibi, soluğu hava alanında almış ve arkadaş da özel uçağına atladığı gibi Forbos'a uçuvermişti. Forbos valisine bile gelmekte olduğunu uçaktan telefonla arıyarak bildirebildi.

Ve piste getirilmiş limuzine yıldırım hızıyla girerken, adamın elini bile sıkmadan sordu:

- Çiçekler?
- Hazır efendim.
- Medya?
- Haberdar efendim.

Kendine kendine gülümsedi. Es Pederos'u gözlerinin önüne getirdi i- çinden:

- Gör bakalım saygıları..bağlılıkları..kime sunuluyormuş? diye mırıldanıyor, bir yandan da medyanın önünde takınacağı tavrı ve söyleyeceklerini tasarlıyordu.

Araba on dakikada Don Gutal'ın anıt mezarına varmıştı bile. Tanya, ağır ağır arabadan indi, sürü sepet birbirlerini iterek kendisine doğru koşan gazeteci kalabalığını gülümseyerek selamladı ve çevik adımlarla, halle yürüdü.

Kapının sağındaki tütsülü toprak çanakdan hemen bir mum aldı yaktı ve yavaş yavaş yürüyerek götürüp Meryem Ana heykelinin eteğı dibine diktikten sonra, tam Hazreti Meryem'in önünde uzanıp yatmakta olan Don Gutal'ın sandukasına yaklaştı, o sırada bir demet günü de getirip eline vermişlerdi, gülleri sandukaya koydu ve birden dizleri üzerine çöke- rek, duaya başladı. Gözleri kapalı, başı önüne âdeta düşük ve elleri birbirine parmak uçlarından bağlı..öylece dakikalarca kaldı.

Birbiri arkasına patlayan flaşların ateş böceklikleri olmasa ve konuşma- ya geldi mi, değil mezar, Hazreti İsa'nın huzuru dahi kendilerine vız gelen gazeteci homurdanmaları duyulmasa, kendimizi David'in veya Rem- brand'ın tarihi bir tablosu önünde sanabilirdiniz!..

Ve duayı yeter saydığı için mi, yoksa kâfi derecede fotoğrafının çeki- lip filminin alındığına iyice aklı yattığından mı, her nedense, haç çıkarıp

doğrulduğu zaman dahi, dudakları hâlâ kıpırdıyor ve gözleri de yarı aralık duruyordu.

Libertos özellikle bu anı hemen yakalamış ve ertesi günü birinci sayfasında altı sütun üzerinde yayınlarken, altına da:

“- Acının ve bağlılığın fotoğrafı” diye yazmıştır!..

Tanya, bu defa anıt mezardan çıkışını tesbite yönelmiş gazetecilere bir süre imkân tanıdıktan sonra, tam kapının ağzında durdu ve eliyle etrafına toplanmalarını işaret etti. Medya halkayı derhal daralttı. Koşuşmalar kesilmiş, parlayan flaşlardan başka kısırtı bile kalmamıştı.

Tanya yutkundu, bir daha yutkundu ve sonra tane tane:

- Şimdi dedi, huzurunuzda bütün Tekelon milletine açıklamak zorunluluğunu duyduğum bir gerçeği ifade edeceğim.

Durdu... Medya halkayı biraz daha daralttı. Bu defa flaşlar da stop ettiler. O devam etti:

“- Bu gerçek şudur:

- Ben aslında...

Hafifçe geriye dönüp eliyle sandukayı işaret etti:

“- Aziz Don Gutal’ın kızıyım!..”

Medyadan bir uğultu yükseldi. Hepsinin gözleri ve ağızları alabildiğine açılmış, gırtlaklarından sadece bir hırıltı çıkmıştı.

Tanya bu seferi iki kolunu da kaldırıp sükunet istedi:

- Evet arkadaşlar Aziz Don Gutal’ın kızıyım, yani kendimi öyle sayıyor ve bununla da gurur duyuyorum!..

Bu defa beş on medya yağcısı ve devlet görevlisi alkışladılar. Çevre tekrar hareketlendi, flaşlar yine patır patır yanıp sönmeye başladılar.

Ve Tanya yine konuştu, hem de bu sefer tam Don Gutal üslubuyla konuştu:

- Üstelik şunu da açık seçik ifade edeyim ki, biz Don Gutal ile esasen akrabayız, hem de çok yakın bir akrabalığımız olduğunu şimdi bütün Tekelon halkına huzurunuzda açıklıyorum!..

Bir gazeteci atıldı:

- Bunu şimdiye kadar niçin söylemediniz?

Tanya gülümsedi:

- Herşeyin bir sırası var!

Cırlak bir kadın sesi:

- Akrabalığınızın derecesini öğrenebilir miyiz?

Tanya yine gülümsedi:

- Kendimi kızı saydığımıza göre, bu yakınlığı kestirebilirsiniz!..

Şoför arabanın kapısını açmış ve korumalar da Tanya'nın etrafını hemen sarmışlardı. Limuzine kayar gibi girdi ve camdan elini sallayarak hepsine teşekkür etti. Gazeteciler, ekmek kapışan martı sürüsü gibi bağırarak arabalarına koştular. Ahmakları, Tanya'nın peşine takılırken, deneyimlileri ve biraz akıllıları hiç vakit kaybetmeden, Don Gutal ailesiyle görüşmek üzere harekete geçmişlerdi.

O günlerde Sinyorita Gutal, yurt dışında idi. Galiba Amerika'da bulunuyorlar ve Tekelon medyasının haberlerine bakılırsa First Lady tarafından **ağır**lanıyorlardı. Tabii Sinyorita Gutal'ın bu müthiş geziyi, kendisine **Es** Pederos tarafından tahsis edilmiş dev bir Boeing'le yaptığını ve **rekafakat**inde, emrine verilmiş Büyükelçi ile bir Albay'ın bulunduklarını söylemeye hiç gerek yoktur!

Arabalarına Don Gutal ailesini hedef göstererek oraya doğru fırlamış olan medya açıkgozleri, tabii Sinyorita Gutal'ın gezisini bildikleri için, direksiyonlarını, Don Gutal'ın en büyük oğlu Don Gutal Jr.'un iş merkezine doğru kırmışlardı.

Hemen hepsinin, oğlu Don Gutal, Tanya tarafından patlatılan bombadan haberdar olmadan oraya varmak istedikleri de açıktı. Ama ne yazık ki, TV kanallarından üçü, onlar daha kapıya varmadan haberi yaymışlardı, hâlâ da iki üç dakikada bir tekrarlıyorlardı.

Oğul Don Gutal Jr.'un babasından kapıldığı bazı yetenekler arasında, medyayı daima kollamak ve iyi kullanmak başta geldiği için gazeteciler, "Gutal iş merkezi"nin muhteşem kabul salonuna hemen alındılar..ve derhal ikrama boğuldular. Kahveler, çikolatalar, içkiler, çörekler, sigaralar, purolar, kutu kutu pipo tütününü dahi vardı ve tok gözlü bazıları bunlardan gözüne kestirdiğini miğdesine, artanı ceplerine tıktırmakta idi ki, Don Gutal Jr. sırtında bir terzi elinden çıkmaktan çok, annesi tarafından dikilmiş görüntüsünü veren koyu renk bir kostüm, elinde de, biraz daha büyürse kendisine pekâlâ baston olabilecek koskocaman bir puro olduğu halde gülerek içeri girdi:

- Hoş geldiniz çocuklar!

Hemen flaşlar patlamaya ve not kâğıtları hışkıdamaya başladı. İlk soru gene Libertos'un kendi kendini dâhi ilan eylemiş olan temsilcisinden gelmişti:

- Az önce Sayın Başbakan Tanya Dudu...

Don Gutal Jr. lafı tamamladı:

- Bizim akrabamız olduğunu açıkladı.

Bir sükût..Biraz daha..biraz daha... Ve oğul Gutal devam etti:

- Evet doğrudur, akrabayız!..

Bu defa La Boncorno'nun genç muhabiri atıldı:

- Bunu şimdiye kadar niçin sakladınız?

Don Gutal gülerek "Hayır" dedi, biz saklamadık, sizler öğrenememişsiniz!..

Ve hemen ekledi:

- Böyle bir soruya muhatap olduğumu mesela ben hatırlamıyorum. Eğer akraba mısınız? diye soracak olsaydınız, tabii ki söyledim.

Artık ne denir ki.. Akan sular durmuştu. Gerçi akrabalığın yakınlık derecesini ve analar tarafından mı yoksa babalar yönünden mi geldiğini soranlar olmadı değil. Ama oğul Don Gutal hepsine gülümseyerek, tıpkı Tanya gibi kestirmeden karşılık veriyordu:

- Çok yakın!.. dedikten sonra bu yakınlık anadan olmuş babadan olmuş ne farkeder?

Doğrusu ya, hiç de açık vereceğe benzemiyordu. Eh! sizin medya dediğiniz de açık vermeyeceğini gördüğü insanın yanında bağlasanız durmıyacağı için işte onlar da hemen kalkıverdiler.

Ve onlar çıkar çıkmaz çalan telefonu isteksizce açan genç Gutal, karşısında kardeşlerinden birinin sesini duydu.

- Haberi duydun değil mi ağabey?

- Tabii duydum..

- Pekiy ne yapacağız?

Ağabey Gutal'ın kaşları çatılıvermişti:

- Ne mi yapacağız? Ulan siz ahmak mısınız? Tabii doğrulayacağız.. Hazır bir Başbakan size kardeş kadar yakın olduğunu, akrabaların en yakını olduğunu söylüyorken, hâlâ ne yapacağız diye düşünüyor musunuz?

Sesini büsbütün yükseltti:

- Eşekliğin âlemi yok, hemen hepsine söyle doğrudur desinler ve bununla da kalmayıp akrabalık derecesini sormaya kalkan gazetecilere, "Kardeşten de yakınız işte bu kadar" desinler anladın mı?

Telefonun öbür ucundaki kardeş hiç anlamaz olur muydu? Bal gibi anlamıştı. O da bir Gutal'dı ne olsa, çıkar kokusunu almakta kalıtımsal bir yeteneği vardı. Hemen:

- Tamam ağabey dedi, Tanya Dudu, benim ablamdır, bitti!..

Telefonu kapattıkları zaman, her ikisi de sözleşmiş gibi gerindiler!..

Aynı anda özel uçağı ile Başkente varmış olan Tanya da, Başbakanlığın salonunda yapacağı basın toplantısını bekleyen gazetecilerin karşısına çıkmaya hazırlanırken geriniyordu.

- Es Pederos'un yüzünü görmek isterdim doğrusu! dedi, kendisine hayran hayran bakan eşine!.. Sinyor Dudu da içini döküverdi:

- Şeytan görsün suratını!.. Ama ne iyi yaptın güzelim. Tam cuk oturdu bence. Biraz önce Don Gutal Jr.'un konuşmasını TV'de seyrettim! O da şakır şakır seni onaylayıp herkesi muma çeviriyordu!..

Ve birden gözlerini kısarak karısına biraz yaklaşıp sordu:

- Sahi bu derece kuvvetli bir onaylama bekliyor muydun? Yoksa bunu elde etmek için birşeyler mi yaptın?

Tanya bustı kıkıkkahayı:

Dell misin? Birşeyler yapmayı gerek var mıydı? Onaylamayacaklar-
dı du ne yapacaklardı? Gutal bunlar Gutal, çıkarın, kudretin nerede oldu-
ğunu öyle bilirler ve önlerine gelen bir fırsatı öyle değerlendirirler ki,
kimse yetişemez!..

Sinyor Dudu da şimdi kıkıkkahayla gülüyordu ve gülmesini keser kes-
mez de bağırırdı:

- Yahu sadece şu benzerlik bile, ne kadar yakın akraba olduğumuzu anlamaya yeter!..

Az sonra Tanya'ya toplantı salonundaki gazetecilerin sabırsızlanmaya başladığını haber verdiler. Hemen kalktı ve meşhur ıslak gülüşünü takı-
narak salona doğru süzüldü. Gazetecilerin ayağa kalkmalarıyla oturmaları
bir oldu ve Tanya mutad selamlamasını ve kısa konuşmasını bitirir bitir-
mez de sorular başlayıverdi:

- Akralalığın derecesi?

- Çok yakın..

- Mesela ne kadar yakın?

- Mesela baba ile kızı kadar..

- Bu yakınlığı sonradan mı öğrendiniz? Yahut edindiniz?

- Hayır hep biliyorduk tabii! Bizimki sonradan edinilen akralalıklar-
dan değildir.

- Pekiy öyleyse niçin karşı partidensiniz?

- Bu fikir meselesidir!

- Fikirleriniz uyuşmuyor muydu?

- Hayır..

- Sonradan uyuştı mu?

- Evet..

- Ne zamandan beri?

Tanya burada hafifçe kızarıp duraksamıştı. Ama daha o cevap verme-
den soruyu soran gazeteci ekledi:

- Başbakan olduğunuzdan beri mi?

- Evet tam üstüne bastınız!.. O andan beri..

Birden salonun orta taraflarından bir ses yükseldi:

- Es Pederos bu akrabalığı biliyor muydu?

Tanya gene hafif duraksadı ama çok değil şöyle bir irkildi ve hemen düzelerek:

- Zannetmiyorum dedi, ama tabii şimdi öğrenmiş oldular!

Arka sıralardan kalın bir ses âdeta boru gibi öttü:

- Eh!.. Kırk yılda bir de onun sizden öğreneceği birşey olsun!..

Bu, Dezertos'un sesiydi ve birden salonu kahkahalara boğmuştu. Tanya kıpkırmızı oldu. Gerçi o da gülüyordu ama biraz acı, biraz zoraki. Ve Dezertos yakaladığı fırsatı bırakmadı. Elinde bir tomar gazete parçasını sallıyarak ayağa kalktı:

- Sayın Başbakan, şimdi izin verirseniz, çeşitli zamanlarda Don Gutsal hakkında söylediklerinizden küçük parçalar okuyacağım.

Tanya elini kaldırarak adamın sözünü kesti:

- Karşı partilerden olduğumuzu bilmiyen var mı ki? Karşı olduğumuza göre..

Dezertos gülümsedi:

- Pekiy onları tabii saydığınıza göre, bırakıyor başka bir soruya geçiyorum.

Saatine biraz baktı ve başını sallıyarak:

- Bundan tam sekiz yıl 20 gün 11 saat önce Forbos'taki bir işadamları toplantısında konuşurken, "Es Pederos'u baba bilirim ve kendimi hep onun kızı olarak hissederim" demişsiniz doğru mu?

Tanya rahatça cevap verdi:

- Doğru!

- Pekiy şimdi de Don Gutsal'ı baba bildiğinize göre birkaç babalı mısınız?

Birden salonda garip bir sessizlik oldu. Bir kalem cızırtısı veya kâğıt hışırtısı bile yoktu. Herkes nefesini tutmuş, olduğu yerde olduğu pozda âdeta donmuş gibiydi.

Tanya Dudu şöyle bir doğruldu, sırtındaki kuluncu ovmağı istiyor da yapamıyormuş gibi hafifçe ırgalandı ve birden:

- Hayır dedi, şu anda bir tek insana hayranım, bağlıyım ve kendimi onun devamı olarak gördüğüm için de onun kızı sayıyorum. Bu Don Gutsal'dır!

Dezertos hafiften hafiften kızıyor gibiydi, pabuç bırakmadı:

- Demek sizin hayatınızda geçici babalar var ve Efs Pederos artık bunlardan biri oldu!..

- Evet öyle diyorsanız öyledir.

- Ben demiyorum, siz diyorsunuz. Dün baba saydığınızı, bugün saymadığınıza göre..

Tanya biraz kızar gibi oldu. Sesini yükselterek sordu:

- Pekiy nereye varmak istiyorsunuz?

Dezertos güldü:

- Ben bir yere varmak istemiyorum Sayın Başbakan, sadece sizin şu yeni **allenizle** nereye varmak istediğinizi öğrenmek peşindeyim!..

Ve yerine oturuverdi.

Tanya önündeki bardağa uzanıp birkaç yudum içmek ihtiyacını duymuştu. İçinden Dezertos'a hayli dokunaklı şeyler söylediği ıslak dudaklarının kıpırtısından bile anlaşıyordu. Ama hemen kendini toparlayıp:

- Başka? dedi, başka sorusu olan?..

Bir el kalktı:

- Sayın Başbakan

- Evet buyrun dedi Tanya..

Bu, dinci "Los Tekelonía"nın yönetmeni ağırbaşlı Don Kobalos'du. Başının ağırlığına denk bir de gövde cesameti ve ağırlığı olduğu için, biraz güç doğrulabilmisti:

- Sayın Başbakan diye tekrarlıyarak sözünü sürdürdü, bendeniz bazı arkadaşlarım gibi düşünmüyorum. Bir insan, hele bir de Başbakansa, dediği insanı en yakını olarak seçebileceği gibi, şüphe yok, hayranlık duyduğu müteveffa bir lideri de babası olarak kabul etme hakkına ve hürriyetine sahiptir..

Arka sıralardan Dezertos'unkini andıran bir ses yükseldi:

- Yağ satarım!..

Don Kabolos hiç aldırmadan devam etti:

- Evet Sayın Başbakan, bunu böylece belirttikten sonra, şimdi soruma geçiyorum. Acaba şimdi ilan etmek lütfunda bulduğunuz-bu akrabalığın, devlet yönetiminde de akisleri olacak mıdır?

Tanya şimdi memnundu, Gülyordu, hemen cevap verdi:

- Teşekkür ederim Sayın Don Kobalos! Hem düşüncelerinize hem de çok yerinde olan sorunuza teşekkür ediyorum. Cevabıma gelince onu da açık ve seçik ifade edeyim ki, elbette olacaktır!..

Ama Don Kobalos böyle bir kesinliği dahi biraz açıp yaymak gerektiğini bilecek kadar deneyimli bir gazeteciydi, peşini bırakmadı:

- Yani Sayın Başbakan, bundan devlet ve hükûmet işlerinde Don Gutal anlayışının yeniden başlayıp egemen olacağı anlamını çıkarabilir miyiz?

Gene birdenbire salona ürpertici bir sessizlik çöküvermişti. Tanya, midesini kürsüye dayıyarak salona daha fazla sokulmak istemiş gibi öne eğildi ve bakışlarını herbirinin gözlerini ararcasına bir süre gezdirdikten sonra, sessizliği parçalayıverdi:

- Evet bu anlamı rahatça çıkarabilirsiniz. Bunu ve hatta daha da ileri-sini!..

Ve hemen iki elini de kürsüye basıp:

- Teşekkür ederim, bugünlük bu kadar, iyi akşamlar, diyerek, hızla kapıya yöneldi!..

Ertesi günü, hemen bütün Tekelon gazeteleri, aşağı yukarı sözleşmiş gibi, aynı manşeti atmışlardır:

“Don Gutal devri yeniden başlıyor!”

“Don Gutal yine başımızda..”

Yalnız Los Republicos’taki bir parça değişikti:

“Tanya Dudu = Don Gutal!..”

Öğleye doğru toplanan Ana Muhalefet Partisi, hemen bir bildiri yayınlıyarak Tanya’yı protesto etti. Don Gutal’ı kimseye kaptırmak niyetinde olmadıklarını birtakım parlak bağluluk laflarıyla anlattıktan sonra, akrabalık icadının, Tanya’ya ait yeni bir siyasi oyun olduğunu belirtiyor ve Tekelon siyasi tarihine çok başarılı değil, ancak, “Çok babalı bir kadın” olarak geçeceğini söylüyorlardı!..

Ama asıl gürültü iktidar partisinde kopmuştu. Tanya ne yaparsa mutlaka desteklemenin gerektiğine inanan Cevros ve karga Leykos başta olmak üzere, Duducular bir tarafta, “Yetti artık..” sloganıyla Tanya’ya karşı bir cephe oluşturmaya çalışan Robokon ve arkadaşları öbür tarafta olmak üzere, toplantıyı tam bir savaş alanına döndürmüşlerdi..

İlk söz alan, Tanya’cı Leykos, sözlerinin bir yerinde:

- Herkesin babası kendine aittir. Ne karşıyorsunuz? yollu bir laf etmeseydi, hava belki o kadar çabuk elektriklenmezdi ama. onun bu hafifçe tepeden ve biraz da alay katılmış sözlerini duyan, “Yetti artık..”cılar yerlerinden fırladıkları gibi kürsüye yürümüş ve bağırışmaya başlamışlardı:

- Senin baban kim? Onu söyle!..

- Kaç baban var kaç? Söylesene piç herif!..

Hele bir tanesi kürsüyü tekmeliye tekmeliye bağırıyordu:

- Don Gutal’ı baba belliyenin bu partide anasını belleriz!..

Hava gerçekten korkunçtu, bir o kadar da seviyesiz olmaya hızla yö-

nelmişti ki, Tanya'nın elini vurmak söz isteyip kırsıya yürüdüğü görül-
dü. O ana kadar etrafı sardıği için kırsıdan inememiş olan Leykosda
bunu fırsat sayıp atlardı gibi arkadaşlarının koruyucu halkasına giriver-
di. Tanya'nın gelişle kırsı kuşatılması da gevşemiş ve hepsi yerlerine
dönmeye başlamışlardı.

Tanya, dudaklarını ıslatarak kürsüde bir süre sessizliğin sağlanmasını
bekledi ve bağırtilar homurtuya, homurtular fısıltıya döner dönmez de sö-
zc husladı:

- Değerli arkadaşlarım, bir bardak suda...

Durdu düşündü sonra birden hatırlamış gibi,

- Niçin boğuluyoruz anlamıyorum, dedi.

Galiba bir bardak suda fırtına koparmak deyimi idi söylemek istediğı
ama Tanya bu, dil yanlışlarını Tekelonya'da bilmiyen varmıydı ki, pek
sıkışırda dil sürçmesi der, yürüyüverirdi.

- Evet, dedi tekrar, bir bardak suda neredeyse boğulacağız. Acaba ne-
yin hesabını arıyoruz arkadaşlar? İktidarınız mı sarsıldı? Yoksa bir seçim
kaybettik de bunun azabı içinde miyiz?

Hemen haç çıkardı ve gözlerini hafifçe kapıyarak devam etti:

- Tanrıya şükür böyle birşey yok. Böyle birşey olmadığı gibi, bütün
kamu oyu yoklamaları ve Tekelonya'nın dört bir köşesinden Başkente
gelen haberler, partimizin gittikçe kuvvetlendiğini ve iktidarımızın gün
geçtikçe pekleştiğini gösterip göğsümüzü kabartıyor. Bunu böyle bilme-
nizi ve sizin eserinizi olan bu sonuçtan gurur duymayı kimseyle paylaş-
madan kendi yüreğinizde taşımanızı başkanınız olarak sizden istiyorum..

Tanya'cılar öyle bir alkış kopardılar ki, "Yetti artık.."cılar ellerini
bastırarak kulak zarlarını korumak zorunda kaldılar.

Karga Leykos ve Cevros stadyum amigolarına taş çıkartan bir coşkuyla a-
yağa fırlayıp arkadaşlarına tempo tutturmaya başlamışlardı:

- Tan..ya Du..du! Tan..ya Du..du!

Tanya bir süre bağırtilıyı gülerek seyrettikten sonra, bermutat ellerini
kaldırarak susturdu ve konuşmasına devam etti:

- Değerli arkadaşlarım, ben Başkanınız olarak sizlere ilerleme, daima i-
lerleme, kazanç, her hamlede ve her seçimde kazanç vaad ettim. Şimdi lüt-
fen bırakınız da size vaatlerimin istikametinde yürürken, birtakım taktik-
lerde, birtakım tercihlerde ve birtakım inceliklerde serbest ve rahat olayım.

Genç Robokon arka sıralardan bağırıldı:

- Yeni babanız da taktik gereğı mi?

Tanya hiç istifini bozmadı:

- Evet değerli arkadaşım dedi, taktik gereğidir ve hatta onlardan ancak bir tanesidir!

Haydiii yine Cevros ve Leykos amigoluğu... ve bu defa daha büyük bağırıtı ve tempo:

- Tanya bizim anamız, rahat olsun babamız!

Ve arkasından gözle kaş arasında, galiba yine Cevros tarafından hemen uydurulmuş bir yenisi:

- Tanya buraya, babalar sıraya!..

Gürültü ve tepinme o kadar fazlaşmıştı ki, “yetti artık”cılarının morali hemen sıfıra doğru düşmeye başlamıştı bile! Feleğin çemberinden geçmiş iki kurt, Cevros ve Leykos, tabii bu hali gözden kaçırmadılar ve arkadaşlarıyla işaretleştikten sonra hemen ötekilerin yanına koşarak, sıcak bir sarılışma manevrasına giriştiler. Cevros genç Robokonu kucaklamış bağırıyordu:

- Birlik içinde, Başkanın etrafında oldukça bizi kimse topla yıkamaz kardeşim!..

Ve karga Leykos bir başkasına sarılmış gevrek gevrek söyleniyordu:

- Böyle Başkanı bulmuşken bunamıyalım arkadaşım, bu bize Tanrının lütfudur! Onun ardından hep zafere koşacağız!

Dedik ya, bu tarafta moral sıfıra inmekteydi. Ve işte tam da bu sıradaydı ki, alelacele yapılmış bir teklif, rahatça oy birliği ile kabul ediliverdi. Daha doğrusu karşı koyması gerekenlerde hiç hal kalmadığı için oylama sonucu, zabıtlara böyle geçirildi. Teklif ve karar da şuydu:

“- Genel Başkanımız Sayın Tanya Dudu’nun, dilediği taktiği uygulamak, dilediği kişilerle yakınlık kurmak ve hatta dilediği babayı seçmekte tamamen serbest ve yetkili olması oy birliği ile kabul edilmiştir...”

Çok değil, bir gün sonra, TV kanallarının öğle haber bültenleri, Don Gutal’ın oğlu Don Gutal Jr.un Başbakanlık Baş danışmanlığına getirildiğini bildiriyor ve Don Gutal devrinin işten uzaklaştırılmış bütün elemanlarının birer ikişer, hem de bu defa daha büyük görevlere yerleştirilmelelerinin tafsilatı ile dolup taşıyorlardı.

Ve aynı günün akşamı resmi dairelerdeki duvarlara, istasyonlara, okullara, hastanelere Don Gutal’ın resimleri tekrar asılmaya başladı. Bir fark varsa, bu defa yalnız değildi, duvarlarda Es Pederos’la yan yana gü-lümsüyorlardı!..

PARMAĞINDAKİ DÜNYA!..

Tekelon Dışişleri Bakanlığının önündeki küçük meydana Hz. İsa’nın

gerçekten anlamlı bir heykeli vardır. Başını hafifçe yana çevirmiş, birşey beklercesine ürkek bakışlarla boşluğu gözleyen bir İsa!..

Heykelin koskocaman granit kaidesinde de İsa'nın meşhur sözleri yazılıdır:

“- Sana bir tokat vurana, öbür yanağını da çevir..”

Binaya girerseniz, her kata tırmanan merdiven başlarında, aynı heykelin daha küçüğünü görebilirsiniz. Yalnız kaidedeki o söz içerde daha büyükülmüş ve duvar boyu levhalar haline getirilmiştir:

“- Sana bir tokat vurana, öbür yanağını da çevir..”

Ama sanmayınız ki, Tekelon Dışışlerinin, Hıristiyanlığa sınıksı bağı ve bağlılığı vardır!.. Yooo.. tam tersine, dinle en az ilgisi olan Tekelon kuruluşu da orasıdır!..

Eh pekiy.. Nedir öyleyse bu İsa heykelleri?..

Gayet açık, Tekelon Dışışlerine ait bir genel kaidenin, bir değişmez prensibin ve tutumun ifadesi, o İsa heykellerinde ve İsa'nın o meşhur sözünde, en güzel şeklini bulmuştur da ondan!..

Tekelon Dışışleri, İsa'nın başka öğütlerinden hiçbirini belki de bilmez bile. Ama şu çevir öteki yanağını sözünü, öylesine vazgeçilmez, öylesine ille de uygulanması gereken bir ilke yapmıştır ki, yıllardan beri Tekelon'ya vuran vuranadır. Ve her şamardan, yumruktan, silleden sonra, Tekelon devletinin öbür yanağı da saldırgana doğru mutlaka çevrilmektedir!..

Tekelon Dışışleri, dışardan bir sille geldiği zaman, inanır mısınız bayram yerine döner!.. Aman efendim bir sevinç bir hora tepiş ki, sormayın!.. “Oh! Oh! ilkemizi bir daha göstermek fırsatı çıktı, aman ne iyi ne iyi” diye birbirlerine öyle sarırlılar ki, uzaktan bakan müthiş bir zafer kazandıklarını zanneder.

Ve haydii.. hep birlikte, devletin öteki yanağını da, kanırta kanırta, bazen boyun kaslarını çatırdata çatırdata, silleyi atan devlete doğru çevirir ve Tekelon milletine övünerek bildirirler:

“Dün gece yarısına doğru, komşumuz Okyanusya, hiçbir uçağımızın kendi toprakları üzerinden geçemeyeceğini bildirmiş, bu durumu derhal incelemeye alan Bakanlığımız bu sabah Okyanusya Büyükelçisini Dışışlerine çağırarak kendisine, uçaklarımızla yetinmemeleri ve yasaklama kararlarına gemilerimizin de katılmasının iki devlet arasındaki dostluğu son derece güçlendiren bir unsur olacağı kesin bir dille anlatılmıştır..”

Tabii Tekelonlar da kendi Dışışlerinden böyle iç açıcı ve güven verici bir açıklama duyarlar da artık sevinmez olurlar mı? Onlar da başlarlar horaya... “Oh! Oh! Ne kadar güzel, ne kadar güvenli!.. Uçaklarımızdan sonra,

gemilerimizin de geçmesi imkânsız olacak, daha ne isteriz. Yaşasın Dışişlerimiz, yaşasın devletimiz!” diye öyle bir eğlenir, öyle bir tepinirler ki, yine dışarıdan bakan biri, “Mutlaka ya bayramları var, yahut da bir yeni zafer kutlamaları” diyebilir!..

İşte o günlerde de Tekelon devletine, yakın komşularından biri olan “Kopilistan” belki can sıkıntısından, kimbilir belki de kendi iç politika-sındaki bunalımları aşma hevesinden, birdenbire bir nota verivermiş ve a-larındaki kara sınırını kapattığını bildirmişti!..

Karar bu defâ gerçekten önemliydi ve Tekelonya’nın gırtlığını sık-maktan farkı yoktu.

Öyle ki, Tekelonya’nın, en ciddi konular karşısında dahi, baldır bacak fotoğrafları basıp, kimin kızı kimin koynunda, kimin karısı kimin elinde haberlerini baştacı etmeyi yeğliyen sulu ve boyalı medya bölümü bile, bu defa işin ciddiyetini kavramış bulunuyordu!..

Evet gerçi Dışişlerinin değişmez prensibi bir yanağına patlatana sen öbür yanağını da dön idi ama, bu seferki yanağa vurma değildi ki... Doğ-ruca gırtlığa yapışma, Tekelonya’yı boğma, ümüğünü sıkma idi!..

Ve sabah sabah, Dışişlerinin en üst düzeyinde bir toplantıyı, Bakanlı-ğın en zehir elemanları hemen düzenleyivermişlerdi. Toplantıya Dışişle-rinin, Bakandan sonra gelen ama aslında daima Bakanlara yön veren müsteşarı başkanlık ediyor ve yuvarlak masayı dolduran diğerlerini müs-teşar yardımcıları ve uzman Büyükelçiler oluşturuyordu.

Toplantı tam iki saat sürmüştü. Gerçi bir tek konusu vardı ve şu sınır kapatılması meselesinden ibaretti ama, konunun Dışişlerinin değişmez prensibini aşıp aşmadığı gibi bir düğümü de vardı ki, asıl onun mutlaka çözülmesi lazımdı..

Şu Kopilistan’ın sınır kapatması, Tekelon devletinin yanağına vurmak mıydı? Yoksa gırtlığını sıkmak mıydı?

Yanağına vurmaksa, hiç mesele kalmaz, derhal prensip gereği öbür yanak da çevriliverirdi, tamam!..

Tekelon Dışişlerine siz. “Yanak çevir” deyin, alimallah öyle yollar bu-lurlardı ki, şeytanın bile kuyruğu kıvrılır kalırdı! Mesela, “Kara sınırını ka-patmakla kalmayın, bir de asker yığın..” diyebilirler... Mesela, “Aman efen-dim, dostlukla sınır kapamanın lafı mı olur, yeter ki gönül kapamayın..” di-yebilirler... Mesela, “Ne yaparsanız, başımız üstüne, hemen hava sınırınızı da kapatabilirsiniz” diyebilirlerdi.

Fakaat, hafazanallah şu komşudan gelen sınır kapatma hareketinin, yanağa ait olmayıp, gırtlığa yönelik olduğunda bir karar kılınıverirse...

İşte o zaman Dışişlerinin hali duman olabilirdi!.. Bir defa şöyle bir seksen yıl vardı ki, böyle bir durumla karşılaşmamışlar, daha doğrusu her darbeyi yanağa ait saymakta öyle ustalık göstermişlerdi ki, bir tarafın gelenek haline gelmiş rahatlığına karşılık, öbür tarafa ait tek bir uygulama örneği bile yoktu önlerinde!..

Ve işte asıl bundan dolaydır ki, önce kendi aralarında hemen toplanıp bir karara varmakta istekli ve aceleciydiler!.. Tabii hepsinin de suratlarından düşen bin parçaydı.

Müsteşar, sıkıntılı bir ses tonuyla toplantıyı açar açmaz hemen konuya dalmıştı:

- Arkadaşlar, sözü uzatmadan, bütün fazlalıklarını atıp hemen esası, nüveyi, tartışmakta fayda görüyorum, diyordu. Komşumuz Kopilistan'ın kararı, devletimizin yanağına indirilen bir darbe midir? Yoksa gırtlığına ait veyahut daha alt taraflara yönelik bir tecavüz müdür? İşte hemen karara varmamız gereken nüve budur!..

Hepsi telaşla başlarını sallamışlardı:

- Çok haklısınız, mesele budur!..

Ve müsteşardan sonra sıra ile fikirlerini açıkladılar. Önce müsteşar yardımcısı:

- Arkadaşlar dedi, ben meseleye biraz Jeopolitik, biraz da Neopolitik yoldan yaklaşarak tarttığım zaman, vardığım sonuç şu oldu ki, Kopilistan'ın son davranışında kalıtımsal bir densizliğin klasik belirtilerini görmemek mümkün olmadığı gibi bu hareketi mesela diğer komşumuz Okyanusya'nın hava sahasını daraltma kararından daha ağır görmeye de imkân yoktur. Böylece, vardığım sonuç özetlenecek olursa, bu hareketi Tekelonya'mızın tamamıyla yanağına yönelik bir hareket saymak, sadece ilkemizin gereği değil, akıl planında da en doğru görüştür!..

Yüzler hemen gevşemişti. Müsteşar, sözü yardımcısının yanındaki ikinci yardımcıya geçirmeden önce atılıp:

- Ben de aynı fikirdeyim, deyivermiş ve üstelik, böyle düşünmekle Tekelonya'nın barışçılık prensibinin bütün dünyanın bir defa daha hayranlığını çekeceğine inandığını da vurgulamıştı.

Ve tabii artık arkası çözüldü. Her söz alan birtakım Jeopolitik, Neoeconomik ve Ultra veya Mega egzantirik laf ebeliğinin ardından hükmü yapıştırıyordu:

- Evet Kopilistan'ın bu hareketi yüzde yüz Tekelonya'nın yanağına aittir.

- Aynı fikirdeyim, bu hareketi yanaktan ayrı bir yere, mesela boğaza

mesela mideye veya mesela daha da aşağılara ait saymak için hiçbir sebep olmadığı gibi, bunun aksini söylemenin vatan sevgisiyle hiçbir ilişkisi de yoktur.

- Evet evet yanağa aittir, yüzde bin beş yüz bu böyle, yanak meselesi aşikâr!..

- Evet evet yanak..

- Bence de yanak efendim..

Yalnız bir tanesi, uzman Büyükelçilerden, vesveseli, ülserli ve sinameki olarak tanınan, ama bilgisi dolayısıyla da vazgeçilemeyen bir tanesi:

- Arkadaşlar demişti, ben de sizin fikrinizdeyim ama, bizim kararımız acaba yeterli olacak mıdır?

Ve arkadaşlarının hafifçe sararan yüzlerine teker teker baktıktan sonra eklemişti:

- Hükûmet var, Parlamento var ve hepsinden fazla da media var!..

Böyle anlarda önce ne olur? Tabii uzunca bir sükut!.. Burada da hemen olmuştu!.. Sonra ne olur? Pek çok kişide birer öksürük nöbeti!.. Burada da hemen olmuş hatta bu biraz uzun da sürmüştü. Ve nihayet kendini toparlayıp ilk konuşan yine müsteşar oldu:

- Arkadaşlar, bir defa Bakanımızın bizim ağızımıza bakma geleneği İsa'ya şükürler olsun, en ufak bir sarsıntı göstermiş değildir. Bunu benim kadar siz de biliyorsunuz. Her Bakan gibi, bugünkü Bakanımız da ne yapacaktır, kararımızı alacak ve kendi fikri olarak Kabineye götürecek ve bu "Yanak meselesidir" diye bildirecektir. Bunda şüphemiz var mı?

Hepsi başlarını sağa sola sallıyarak âdeta bir ağızdan:

- Hayır dediler..

Müsteşar devam etti:

- O halde hükûmet meselesi diye bir mesele...

Ama vesveseli, ülserli sinameki hemen atılmıştı:

- Başbakanın bir kadın olduğunu ve kendini gösterme arzusuyla yanıp tutuştuğunu bir de Bakanlığımıza hiç de sıcak bakmadığını hatırlatırım!..

Müsteşar hafifçe sarsılmıştı ama, hiç renk vermeden:

- Başbakanım dedi, ikna edilmesi bizim konumuz değil, onu Bakan halledecektir. Kaldı ki, Başbakanın kadın olmasını ben, aleyhte bir faktör olarak değil, bilakis kararımıza yarar bir faktör olarak görüyorum.

Yardımcı müsteşar da fırsata hemen yapışmıştı:

- Geriye Parlamento ile medya kalıyor ki, ilkinin hükûmetin dayandığı çoğunluk, ikinciyi yarı yarıya, bizim geleneksel aldırışsızlığımızla hükûmetin açık elliliği kolayca halleder, bundan eminim!..

Öğleye doğru, Bakan makamına gelir gelmez elindeki kırmızı dosya ile huzura koşan müsteşar, doğrusu ya artık hiç de endişeli değildi. Ve saygılarını sunar sunmaz da konuyu enine boyuna saatlerce tartıştıklarını ve tarihi belgeler kadar günün geçerli uluslararası andlaşmalarının ışığında da incelediklerini anlattıktan sonra, vardıkları sonucun yanağa yönelik bir darbe olduğunu kesin olarak bildirdi.

Bakan sonuca şaşmadı ama üstelemekten de kendini alamadı:

- Hiçbir açık kapı bırakmadınız değil mi?
- Hayır efendim, hiçbir açık kapı bırakılmamıştır!..
- Pekiy karşılığınız ne olacak?

Müsteşar bunu da hemen hazırlamıştı. Hiç duraksamadan:

- Çeşitli alternatifleri içeren tekliflerimiz dosyada dedi. Hükûmetimiz hangisini tercih ederse, uygun olacaktır.

- Aferin dedi Bakan, böyle esneklikler bana büyük kolaylık oluyor. Pekiy şu alternatifler nelerdir?

Müsteşar iyice keyiflenmişti:

- Sayın Bakanım dedi, bir defa Kopilistan'ın sınır kapatmasına karşılık biz bizim tarafın sınır kapısını alabildiğince açık tutacak ve bunu komşumuza bildireceğiz.

Bakandan gülümseme:

- Güzeel!

- Sonra efendim, Kopilistan'a bir nota değil de, Büyükelçiliğimiz eliyle vereceğimiz bir iyi niyet ve dostluk pekiştirme mektubunda, teşekkürlerimizi sunacak ve sınırı diledikleri kadar kapalı tutabileceklerini ve eğer hava sahası yönünde de bir sıkıntıları varsa, bunu da gidermek hususunda tamamen yardımcı olabileceğimizi bildireceğiz.

Bakandan bu defa daha büyük bir gülme:

- Çok, çok güzel!..

- Ve nihayet efendim, meseleyi Birleşmiş Milletler Genel Kuruluna götürerek komşumuz Kopilistan'ın aramızdaki sınırı kapatmak suretiyle, ülkemize gösterdiği yakın ilgiyi orada dile getirerek, gerekirse şükranlarımızı bildireceğiz!..

Bakan artık yerinde duramıyordu, hemen fırladığı gibi müsteşarını kucakladı. Teşekkür için âdeta kelime bulamıyordu. Sonra kırmızı dosyayı bağrına basıp haykırdı:

- Savulun Kopiller şimdi Tekelonya devletin gücü konuşacak!..

Hükûmetin öğleden sonra hemen toplanacağı bildirilmişti ve bütün Bakanlar saat tam 15'de yerlerini almışlardı ama Başbakan henüz görü-

nürlerde olmadığı için, fısıldaşarak beklemekten başka çareleri yoktu. Gündemde bir tek madde, şu Kopilistan'ın sınır kapatması meselesi olduğu da bildirilmişti ama, Başbakan'dan önce fikir açıklamaktan çekindikleri için işi hafif yollu şakalaşmalara, birbirlerine takılmaya dökmüşlerdi. Yalnız Dışişleri Bakanı hiç konuşmuyor, önündeki kırmızı dosyayı açıp kapatarak, dehşetli bir hazırlık içindeymiş gibi görünmeye özellikle dikkat ediyordu.

Saat 3,5 oldu Tanya gelmedi. 4 oldu yine meydanda yoktu ve tam beşe doğrudu ki kapıdan kopan telaş rüzgârından geldiği anlaşıldı ve az sonra da meşhur tebessümü ile içeri girip hepsini ferahlattı:

- Lütfen oturunuz arkadaşlar, gündemimiz malum komşumuz Kopilistan, birdenbire niçin aldığını bildirmediği bir kararla aramızdaki sınırı kapatmış olup...

Hükûmet artık bütün ciddiyeti ile meseyi ele almış ve söz az sonra da Dışişleri Bakanına verilmişti.

Ve onlar işte böyle bir ciddiyet içinde tartışadursunlar bu arada Tekelonya'daki Amerikan Büyükelçiliği de tam anlamıyla ayakta idi. Büyükelçi Reymond Jaffe, müsteşarını, yardımcı müsteşarı ve elçilik başdanışmanını karşısına almış gürlüyordu:

- Bu Kopilistan ne yapmak istiyor? Bu derece gayri ciddi bir devlete karşı bu Tekelon'lar sert bir karşılık verip bu kararı geri aldirtmazlarsa, mesele bizim çıkarlarımıza da gelip dayanacaktır!.. Onun için, hemen Tekelon Dışişlerinden bir randevu isteyiniz, gidip konuşacağım!.. Ve bu arada derhal Washington'la da temas kurup bildirelim ki, şu sınır kapama kararı, Amerikan ticari malzemesinin, Amerikan ihracaat mallarının Tekelonya'ya ulaşmasından birtakım önemli aksaklıklar yapacağı gibi, askeri malzemeyi de tamamen engeller!..

Müsteşar fırlayıp şifre odasına koşarken, Büyükelçi de on beş dakika sonra, alınan randevuya uyarak, Tekelon Dışişlerinin kapısına dayanmıştı bile...

Dışişleri Bakanı aynı saatlerde hükûmet toplantısında Dışişlerinin aldığı müshiş kararları açıklamakla meşgul olduğu ve müsteşar da dışarda herhangi bir emre hazır beklediği için, Amerikan elçisini, tabii ikinci müsteşar karşılamıştı.

Büyükelçi merasime lüzum görmeden:

- Aziz meslekdaşım, Kopilistan'ın bu saçma kararı önünde tepkinizin ne olacağını öğrenebilir miyim! demiş ve Tekelon Dışişlerinin yine yanak kararı almaya eğimli bir tutum içine gireceğini kavrır kav-

rumaz da, yerinden fırlıyarak, kapıya koşmuştu.

Ve elçiliğe gelir gelmez de, Washington'u arıyarak hattın her türlü dinlemeye açık olup olmamasına bile aldırmadan feryadı basmıştı:

- Amerikan çıkarları adına Kopilistan'ın kararından derhal döndürölmesi şart olmuştur. Tekelon devleti geleneksel yanak politikasını sürdürmek kararında olduğundan, bu konuda teşebbüsü ele almamızdan başka yol göremiyorum. Talimatınızı lütfen veriniz!..

Konuştuğu Amerikan Dışışlerindeki Tekelon masası şefi idi. Adam elçilerinin infialine hak verdiği gibi, Tekelonya dış politikasının da ciğerini bildiği için, hiç duraksamadan:

- şimdi gereken teşebbüse geçiyorum. Siz de orada Kopilistan elçisini hemen bu yolda uyarınız ve hükümetini uyarmasındaki faydayı anlatınız! Bu arada biz İngiltere'yi ve Almanya'yi da uyaracağız.

Elçi sormuştu:

- Onların durumu nedir ki?

Amerika'daki arkadaşı cevap vermişti:

- İngiltere, ne zaman Kopilistan'ı desteklememiştir ki? Bu defa da hayret edilecek bir hızla, hemen arkalarında olduklarını bildirdiler.

- Pekiy Almanya?

- Onlar biraz ağırdan alıp daha akıllı davranıyor. Galiba biraz Tekelonya'nın biraz da bizim kararımızı bekliyorlar.

Amerikan elçisi telefon kapandığı zaman bir süre dalgın kaldı.

şu İngiltere'nin Kopilistan'ı kayıtsız şartsız destekleme aptallığına artık şaşmamak, hatta iğrenip kusmamak kabil değil diye düşünüyordu.

- Amma ahmak herifler haa.. Kopilistan'ı desteklemeyi Batı kültürünün gereği sayıyorlar ve bu yüzden dünyanın başına bela açmaktan bile çekinmiyorlar!..

Fakat dalgınlığından hemen silkindi ve önce Kopilistan'ın Tekelonya'daki Büyükelçisini telefonla arıyarak biraz sertçe uyardı ve arkasından İngiliz meslekdaşını aradı ama bulamadı. İngiltere'nin Tekelonya'da Büyükelçisi, öğle uykusundan henüz uyanmış fakat daha odasının bağlantılarını açmamıştı...

Ve işte tam bu saatlerdeydi ki, Tekelon hükümetindeki tartışma da artık iyice doruk noktasına ulaşmış bulunuyor ve Bakanların hemen yarısına yakın bir kısmının konuşmasından sonra sözü kendine veren Tanya döktürüyordu:

- Değerli arkadaşlarım, biz büyük, çok büyük bir devletiz. Böyle Kopilistan gibi küçük bir devletin şantajlarına pabuç bırakmayacağımız gibi,

bunu ciddiye alıp, “Kaldırın” yollu bir teşebbüse de geçmeyeceğimiz açıktır ve ben bu konuda Dışişlerinin “Yanak geleneğini” destek...

Hayır sözünü tamamlamamıştı. İçeri hızla giren Özel Kalem Müdürü, kulağına eğilip birşeyler söylerken telefonu göstermişti. Tanya Dudu biraz sarardı ve hızla telefonu alıp dikkatle dinledi, İngilizce bir iki kelimecik söyleyebildi ve en sonunda, “Thank you very much” deyip kapattıktan sonra, geldi yerine oturdu.

Bütün Bakanlar merak içinde ağzına bakıyorlardı. Bir müddet tatlı mı, acı mı olduğu anlaşılmasın bir tebessümle o da onlara baktı...baktı... ve en sonunda:

- Arkadaşlar dedi, konuştuğum Amerikan Büyükelçisi idi. Hükûmetinin Kopilistan’a baskı yaparak kararı hemen kaldırttığını bizim bu yolda bir karar almamıza gerek olmadığını bildiriyordu. Ağırbaşlı ve vakur davranışımızdan dolayı Amerika’nın tebriklerini ve teşekkürlerini sunmuştur!..

Hükûmet güle oynaya dağılırken, aynı saatlerde Kopilistan’daki İngiliz Büyükelçisi de hükûmetinin destekleme kararını geri aldığını bildirmekte ve az sonra Alman Elçisi de gelerek hükûmetinin çok şiddetli bir notasını sunmaktaydı.

Ertesi sabah, Tanya Dudu Parlamentoda kürsüye çıkmış bağıırıyordu:

- Kopilistan’ın o saçma kararı karşısında ne mi yaptık? Bütün dünyayı ayağa kaldırdık!..

GAZ!..

Lakio Kandilos, araştırmacı gazeteciliğin güzel bir örneği idi.

Bir koku aldı mı, öyle bir iz sürer, öyle bir sabırla da sürdürürdü ki, değme yürek dayanamaz!..

Korkusuzdu da.. Bilgiliydi de.. Ve akıllıydı da!..

Aslında bir gazetecinin gerçekleri yazmaktan hiç çekinmediği öğrenilmeye görsün!.. Artık ona öyle bir malzeme yağar öyle bir yazı sermayesi akar ki, hiçbir çaba böylesini elde etmeye yetmez!.. Bu her ülkede böyle olduğu gibi, elbet Tekelonya’da daha çok böyleydi.

Zira Tekelonya’da gerçekleri yazdığına ve yazacağına inanılan gazeteci sayısı, biraz azca idi!..

Lakio Kandilos’un ise bu azınlığın en başında olduğu, düşmanlarınca bile inkâr edilememiştir!..

Kandilos’un Tekelonya’daki pek çok gazeteciden ayrılan bir başka tarafı

da yalnız yazmayı değil, okumayı da çok sevmesi idi. Herşeyi okur, her bulduğu kitabı, dosyayı, evrakı, belge tomarlarını, mektup destelerini, son harflerine kadar okumadan dünyada bırakmazdı.

Doğrusu istenirse, bu niteliği ona mesleğinde çok şey kazandırmış, meslektaşlarının okumaktan üşendikleri hemen bütün meseleleri onun bulup çıkarmasına sebep olmuştur.

İşte o hafta da böyle oldu ve Lakio Kandilos, önündeki belge tomarını dikkatle incelerken, birden “Tekelonya” kelimesinin gözlerine çarpmasıyla yüreği hop etti!..

İncelediği belge tomarı, Birleşmiş Milletler heyetinin Irak’ta yaptığı resmi araştırmaya aitti. Ve Kandilos’un Amerika’daki bir dostu tarafından kendisine gönderilmişti.

Gazeteci, önündeki yazıya biraz daha iyilip, içinde “Tekelonya”nın adı geçen paragrafı bir daha okudu:

- ...Irak’ın sahip olduğu kimyevi savaş malzemesinin dışarıya da satıldığına dair bir ipucu elde edilememiştir. Sadece Libya tarafından alındığı daha önce meydana çıkarılıp açıklanmış iki parsel zehirli gaz ile, Tekelonya tarafından beş yıl kadar önce talep edildiği kaydedilmiş, fakat ne olduğu ve gönderilip gönderilmediği anlaşılamamış başka bir gaz siparişi raporumuzda zikre değer bulunmuştur. Tekelonyaca talep edilen gaz’ın gülünç denilecek kadar az olması, heyetimizin ayrıca dikkatini çekmişse de, Irak’lı yetkililer bu konuda hiçbir şey hatırlamadıklarını söylemekle yetinmişlerdir...”

Kandilos, dosyayı biraz itti ve bir sigara yakarak düşünmeye koyuldu:

- Allah allah diyordu, miktarı az da olsa, cinsi belirsiz de olsa, bir zehirli gazı Tekelonya neden istesin?.. Acaba askeri bir deneme mi bahis konusu idi? Yoksa Üniversitelerden birine ait başka bir araştırma gereği miydi? Raporunda talebin sadece Tekelonyaca yapıldığından bahsediliyordu. Tekelon Üniversitesi veya Ordusu denmiyor veya Tekelonya’nın herhangi bir Kimya kuruluşunun adı geçmiyordu!..

Ama dedik ya, Kandilos, tam anlamıyla araştırmacı bir gazeteciydi ve işte şimdi madem ki bir izi yakalamıştı, artık o izin ondan çekeceği var demekti.

Hemen telefona yapıştığı gibi, Tekelon Silahlı Kuvvetlerinin gizli silahlar bölümü şefi, General Çevillos’u arayıp, acele bir randevu istedi.

Yarım saat sonra da bu sevimli generalin karşısındaydı. Ama meselesini açmış ve General’in son derece samimi olduğu ahmaklarca bile anlaşılabilecek, net cevabı ile karşılaşmıştı:

- Hayır diyordu, Çevillos, yıllardır bu görevdeyim, orduda böyle bir deneme yapılmadığı gibi, buna gerek de yoktur ve olamaz da..

- Pekiy ya daha önce?

Kandilos bunu sormakta haklıydı, zira talebin beş yıl kadar önce yapıldığı yazılı idi. Bu da aşağı yukarı Don Gutal'ın Cumhurbaşkanı olup, kurduğu partinin başına ve dolayısıyla Başbakanlığa da Lazos'un geçtiği devreye rastlıyordu...

Kandilos ise, her dürüst gazeteci gibi Don Gutal'a yüzde yüz karşı ve onun bu gibi tehlikeli teşebbüslere en uygun bir tip olduğuna inananlardandı.

Ama General bu defa da kesin konuştu:

- Hayır aziz dostum, bu da mümkün değil. Çünkü şimdiki görevimden tam altı yıl öncesi boyunca da ben Ordu Kimyasal Araştırma Bölümü komutanıydım!..

Gazeteci, sevimli General'e teşekkür ederek, doğru Üniversiteye koştu. Ama boşuna... Akşama kadar fakülte fakülte dolaşmış, kimyadan fiziğe, tıp merkezlerinden, diş, veteriner, botanik hatta elektronik kesimlerine kadar, başvurmadık kapı bırakmamış, fakat hepsinden de aynı cevabı almıştı:

- Hayır, bir araştırma yapmadığımız gibi, hiçbir zaman, bir gaz örneğine dahi ihtiyaç duyulan bir çalışmamız olmamıştır!..

Arabasına binip, gazetedeki odasına dönerken Lakio Kandilos artık yükses sesli düşünüyordu:

- Tuhaf şey! Pekiy şu Birleşmiş Milletler Heyeti de durup dururken Tekelonya'yı raporuna geçirmede ya... İyi ama bu raporu alan Genel Sekreter veya yardımcılarından biri, hiç de okumadı mı? Mesela sen olsan ne yapardın? Okurdum tabii ve okuyup da Tekelonya'nın adına rastlayınca orada durur ve evet elbette Tekelonya'nın temsilcisine bu doğru mu? Böyle birşey oldu mu? diye de sorardım.

Düşüncesinin tam burasında hemen frene bastı ve en kestirme saydığı yola dönerek arabasını Dışişleri Bakanlığına sürdü.

Kapıda kimliğini verip giriş kartını alırken kendi kendine hâlâ söylüyor:

- İsa hakkı için, bu işin peşini bırakmayacağım. Gerekirse Birleşmiş Milletlere o raporu veren uzmanlar heyetini bile teker teker bulup konuşurum.

Kandilos, Dışişlerinde en güvendiği görevli olarak müsteşar yardımcılarının birini seçmişti. Bu zatın aynı zamanda Birleşmiş Milletlerle ilgili bölüme başkanlık etmesi güzel bir rastlantıydı.

Onu hemen zevkle döşenmiş bir odaya aldılar ve daha koltuklardan birini seçip de henüz oturmuştu ki müsteşar yardımcısı içeri girdi:

- Aman ne şeref aziz dostum, sizi buraya getiren rüzgâra Dışişleri adına teşekkür etmeliyiz.

Kandilos gülerek:

- Bu seferki rüzgâr taa Amerika'dan geliyor, dedikten sonra, hemen konuya giriverdi:

- Acaba Birleşmiş Milletler Genel Sekreteryasından son dört beş yıl içinde Tekelonya'ya, Irak'taki kimyevi silahlarla ilgili bir bilgi veya soru yahut başka birşey gelmiş midir?

Müsteşar yardımcısı kaşlarını çatı, çenesini uzun uzun sıvazladı ve bir süre düşündükten sonra kesin bir ifadeyle:

- Hayır dostum dedi, böyle birşey olmadı, olsaydı mutlaka bilirdim. Dosyalarımız öyle düzenli ve bilgisayar desteklidir ki, ufacık bir tarama her meseleyi aydınlatmaya yeter de artar bile...

Ama birden elini alnına vuruvermişti de:

- Dur.. dur.. galiba başka birşey hatırladım, evet, evet Birleşmiş Milletlerdeki temsilcimize böyle birşey sorulmuş, o da gereken cevabı verdikten sonra durumu rapor etmişti sanıyorum. Ama bunun aslını da şimdi hemen çıkarırız.

Ve yerinden fırlarken misafirine:

- Beş dakikada dönerim diyerek dışarı koştu.

Beş dakika on beş dakikaya kadar uzamıştı ama, döndüğü zaman her ikisini sevindirecek sonuç da elindeydi.

Evet, beş yıl kadar önce Birleşmiş Milletler Genel Sekreter yardımcısı, Tekelonya'nın temsilcisine, Irak'tan herhangi bir gaz talepleri olup olmadığını sormuş, Büyükelçi de buna imkân olmadığını kesin bir dille bildirdikten sonra, durumu Dışişlerine rapor etmişti ve onların teyidini de Birleşmiş Milletlere tekrar duyurmuştu.

Müsteşar yardımcısı:

- Evet evet diyordu, belgeyi görünce iyice hatırladım artık, temsilci arkadaşımızın raporunu alınca zehirli gazla Tekelonya'yı yan yana getirebilen hayalciliğe hayli gülmüş bir o kadar da şaşmıştık!..

Kandilos, Dışişleri görevlisine teşekkür ederek arabasına yürürken dişe dokunur bir taraf yakaladığı için şimdi biraz memnundu ama, mesele esrarını hâlâ da korumaktaydı.

Dişe dokunur o tek taraf, Tekelonya'nın bir gaz siparişi veya talebi olduğunun resmi kayıtlarda da geçmesi ve Dışişleri dosyalarında yatması idi.

- Yani diyordu Kandilos kendi kendine, meseleyi şimdi dahi patlat-sam, dayanacak bir taşım var!..

Ama hayır daha ilerlemeli, saklanan birşey olup olmadığını iyice deş-meli ve bir de bunu yapanın veya yapmaya kalkışanların kimler olduğunu meydana çıkarmalıydı!..

Gazetede ki odasına döndüğü zaman, âdeti üzere hemen yeni bir dosya açtı ve üzerine “Gaz meselesi” yazılı bir etiket yapıştırdıktan sonra, şifre-li çelik dolabına kaldırdı!..

Artık bu konuya dair araştırmalarındaki her adım, bu dosyada yer bu-lacak, her belge, her konuşma, o dosyanın koynunda filizlenip dallana-caktı.

Kandilos, kapıldığı yepyeni heyecanın coşkusuyla evine dönerek aile-siyle başbaşa kaladursun, aynı gün, Tekelon Parlamentosunun muhasebe bölümündeki görevinin üçüncü ayını doldurmakta olan, Lucio Titizos da heyecan içindeydi.

Okul sıralarından beri, tam bir okuma ve inceleme hastası olarak bili-nen bu kupkuru adam, yeni görevine başladığı gün, şefine bu merakını söylemiş ve kendisine incelenmesi istenen herhangi bir konu verilirse, boş zamanlarını da böyle değerlendireceğini anlatmıştı. Böyle bir elema-nı hangi şef istemez? Boş zamanlarını bile, şefinin istediği bir araştırma-ya veya incelemeye ayıran bir memur!.. Aman allahım, Parlamento muhasebesinin genel müdürü için bundan âlâsı artık can sağlığı idi. Hemen bir belge düzenlendi ve Lucio’nun Parlamento arşivlerinde, tatil günleri dahi dilediği kadar çalışabilmesi sağlanıverdi!..

Ve işte o gün, tam üç aydır, Cumartesi, Pazar demeden arşivde çalış-mış durmuş olan Lucio’nun aldığı sayfalarca notu, gittikçe heyecanlana-rak noktalamak üzere olduğu gündü!..

Hemen belirtelim ki, Lucio, amansız bir Don Gutal düşmanı, dolayı-sıyla da Varlık Partisi karşıtı idi!.. Gutal’ın Tekelonya’da utanmayı ya-saklıyan o meşhur yasağı çıkardığı gün utancından yerin dibine geçmiş o-lan Lucio, o günden beri âdeta güneş yüzü görmemiş, gittikçe sararan bir çehre ile sadece belge karıştırmış, evrak biriktirmişti!..

Zaten Parlamento muhasebesine bir yolunu bulup kapağı atmasında da, o Gutal reformlarının (!) hıncı ve ille de onlara karşı yeni birşeyler bulmak arzusu yatıyordu.

Ona göre, Parlamentoda beş yıl tek başlarına at koşturmuş olan Gutal tayfasının, meclis muhasebesinin arşivlerinde yatan bir alay yolsuzluğu, savurganlığı, sıkılmazlığı da, muhakkak vardı ve şu aptal Doğruluk’çula-

rın bunları çıkarmaları mümkün olmadığı gibi, akıllarına getirmeleri dahi imkansızdı!..

Eh artık düşününüz, bir adam, böylesine bilenmiş ve öylesine arşiv fareliğine özenmiş olur da, bundan neler çıkmaz ki!..

Nitekim Lucio da üç ay boyunca çıkardı da çıkardı. Notsa not, fotokopi ise fotokopi, ne gerekiyorsa biriktirdi de biriktirdi.

Her belge önünde de bağarmamak için kendini zor tutuyordu.

- Vay.. vay.. evlerine aldıkları bazı elektronik malzemeyi bile Parlamento bütçesinden çıkarmışlar!....

- Vay reziller vay, eş dost, aile, cümbür cemaat çıktıkları bütün dış gezileri Parlamente'ya fatura etmişler!..

Evet bütün bunları gördükçe Lucio, homurdanıp kızarıyor ve tepinip köpürüyordu ama, hiç de şaşırıyor şaşırmıyordu.

Tahmin ettiği şeylerdi hepsi de! Belki bu derece azgınlığı o bile kestirememişti ama, nihayet karşısındaki malı iyi biliyordu!.. Ama o gün? Tam notlarını, dosyalarını yeterli bulup, başka alanlara yönelme kararı vermek üzere olduğu o gün, önündeki ekrana beş yıl kadar önce yapılmış bir gezinin masrafları aksedivermiş ve Lucio'yu yerinden fırlatmıştı!..

Hayır, şaşıtıcı, masrafın çokluğu azlığı değil, doğruca gördüğü bir isimdi.

Kompüterün ekranında Ado Kafecos!.. Irak gezisi masrafları: Altmış bin pezos!.. Klino Ayrinos Irak gezisi masrafı: 62 bin pezos!.. Ado Kafecos, Irak gezisi masrafı: 72 bin pezos!.. görüntüsü âdeta pırıl pırıldı!..

Laf aramızda, Ado Kafecos adı bu kadar sık geçmeseydi, tam o sırada gözleri hayli yorulmuş bulunan Lucio, her ne kadar dikkatli bir inceleme- ciyse de pekâlâ atlayabilirdi bile!.. Ama hiç sevmediği Varlık Partisinin, sevdiği tek elemanı olan Ado Kafecos'un adını, hem de üç defa üst üste görürde, artık nasıl atlar? Hele bu Ado Kafecos'la tam sekiz yıl aynı okulda okumuş, aynı sırayı paylaşmışsa!..

Diğer Varlık Partililerin isimlerini gördükçe âdeta için için keyifli bir hırsla kapılan Lucio, bu defa namusuna ve faziletine çok inandığı arkadaşının adını görünce, doğrusu ya boğulacak gibi olmuştu. Şakakları zonk- luyor beyni uğulduyor ve gözlerinin önünde kara benekler uçuşuyordu.

Bir yandan da kendi kendini yatıştırma gayreti içindeydi:

- Sakin ol Lucio, diyordu, Parlamente'ya fatura edilmiş her gezi özel midir ki? Bunun görev gezileri var, devlet hizmetleri var, hatta istenmiye istenmiye yapılan zorunluları bile var. Hele bir araştır bakalım!..

Aslında, önüne yığılan dosyadaki notlarında her gezinin, görev belge-

sini aramış, bulduklarına “normal” hiç değilse “belgeli” diye not düşmüş, ancak diğerlerini “suistimal” damgasıyla ayırmıştı. Bu defa, görev belgesi bulacağından büsbütün emin bir halde, gereken tuşa bastı. Fakat hayret, kırmızı satır, işte karşısındaydı: “Görev belgesi yok!..” Durdu, inanamadı. Bu sefer alttaki satırın teyidini istedi ve ekrana akseder etmez, görev tuşuna bir daha bastı. Hayır yine kırmızı satır çıkmıştı: “Görev belgesi yok!..”

- Pekiyi ama, Paris’i, Londra’yı, Roma’yı, Madrid’i anlarım da, bu Irak denilen çöle, üç defa niye gider bu adam? diye tekrar düşündü. Bak, arkadaşı Klino Ayrinos ile birlikte bir defa gitmişler. Sonra arkadaşı bir daha gitmemiş bu iki kere daha gitmiş!.. Acaip değil mi bu?

Hemen kompütürün detayla ilgili tuşuna dokundu. Bu defa ekranda üç satır belirmişti. İlkinde gezilerin tarihleri vardı. İkincisi, uçak biletlerinin İngiliz Hava Yollarına ait olduğunu gösteriyordu. Üçüncüsünde de “Sayın Milletvekillerinin kendi ifadelerine uyularak masraflar kabul edilmiş ve bu ifade belge sayılmıştır” cümlesi vardı!..

Lucio, hemen her mühim olayı not ettiği kocaman not defterini cebinden çıkarıp karıştırmaya başladı. Hah!.. bulmuştu: Ado Kafecos’un Irak gezisi, körfez savaşından bir iki ay öncesine rastlıyordu ve asıl tuhafı üç gezi de o bir iki ay içinde yapılmıştı!..

Dedik ya, Lucio kupkuru bir incelemeciydi. Vesveseliydi de. Körfez savaşından önce, Ado Kafecos gibi çalışkan ve dürüst bir adamın, resmi bir görev gereği olmadan keyif için Irak gibi uzak bir ülkeye gitmesi onu büsbütün meraklandırmıştı. Acaba bu gizli bir görev miydi? Ama o zaman gezi masraflarını Parlamenteoya ödetmezler, örtülü bir hesaptan verirlerdi. Fakat kimbilir belki de böyle açık davranarak, bir gizliliği örtmek istemiş de olabilirlerdi!.

Lucio, düşünce düşünce keçileri kaçırmak üzereydi ki, arşivin gece görevlisinin gülerek kendisine doğru geldiğini farketti. Adam hayretler içinde kollarını açmış bağırıyordu:

- Aman Sinyor Titizos, bu arşiv kaçmaz, kimsenin de onu yemeğe niyeti yok!.. Bırak biraz da git keyfine bak!..

Lucio, saatine baktı.

- Ooo gerçekten geç olmuş hakkın var.. diyerek dosyalarını topladığı gibi, arabasına koştu.

Evinde de rahat edemeyeceğini biliyordu. Kurt bir defa içine girmişti. Ado Kafecos’un Irak’ta ne işi vardı? diye mırıldana mırıldana onu oyup bitirecekti!.. Ah!.. kimseyle de dertleşmezdi ki? Eşi onun bu çeşit kuşku-larından, vır vırlarından bıkıp usanmıştı. Şimdi açmaya kalksa..

- Sana ne âlemin gezisinden, hem de beş yıl önce olmuş geziyi kurcalıyacaksın da evimizde güller mi açacak? diye öyle bir bağırdı ki, Lucio açtığına açacağına bin defa pişman olurdu.

Arkadaş desen kim vardı ki? Çoğu kendi dalgasındaydı. Bir kısmı varlıklı olup çıkmış, bir kısmı da “Boşver”ciliği en geçer yol saymıştı! Başka?.. Başka?.. Birden kafasında bir şimşek çaktı. “Kandilos!” diye bağırdı. Evet gazeteci, korkusuz araştırmacı yazar Lakio Kandilos vardı. O-na birkaç defa belgeler vermiş ve hepsinin de şeytanın bile aklına gelmez bir incelikle değerlendirildiğini görüp adama hayran olmuştu. Şimdi şu Kafecos’un Irak gezilerini de ona götürüp aktarıverirse...

Bu fikrini öyle beğendi ki, direksiyona attığı şaplaqla neredeyse yanından geçmekte olan bir motosiklete bindiriyordu. Ama hiç oralı olmadan arabasını iki defa değerli belgeler getirmiş olan bu sıska mı sıska, uzun mu uzun adamı görür görmez içtenlikle içeri alıp sordu:

- Hayrola Sinyor Titizos, akşamın bu saatinde beni özlemiş olamazsın herhalde!..

Lucio, artık iyiden iyiye gevşemiş ve hatta keyiflenmişti:

- Yok Sinyor, dedi, saygılarımı sunmaya her zaman hazırımdır, biliyorsunuz.

Ve dosyasını işaret ederek ekledi:

- Birtakım belgeler getirdim. Bunların hepsi, Varlık Partisi milletvekillerinin Parlamento bütçesini nasıl yağmaladıklarını gösteriyor. Yalnız bir tanesi var ki, onun apayrı bir özelliği olduğunu sanıyorum.

- Sanıyor musunuz?

- Evet sanıyorum Sinyor. Zira bu belge, benim çok inandığım bir okul arkadaşına, Ado Kafecos’a aittir.

Kandilos hemen atıldı:

- Ben de çok iyi tanırım, o ötekilere pek benzemez!..

Lucio gülümsedi, gazetecinin de böyle düşünmesi hoşuna gitmişti.

- Evet Sinyor farklı olduğu içindir ki, onun yaptığına bir yorum getiremiyor ve bunu sizden rica ediyorum.

Kandilos meraklanmıştı:

- O da ne yapmış ki? dedi, ötekiler gibi yağma mı?

- Bilemiyorum Sinyor, Körfez Savaşından az önce yaptığı Irak gezilerinin masraflarını Parlamenteoya ödet...

Ama lafını tamamlamasına zaman kalmamıştı. Kandilos o dal gibi kupkuru kolların arasından kırmızılı beyazlı dosyayı aldığı gibi doğru yazı odasına yürümüş ve:

- Sinyor Titizos, diye bağırmişti, öyle zamanında geldiniz ve sanıyorum öyle de önemli bir belge getirdiniz ki, nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum. Üstelik benimki önemsiz, eğer tahmin ettiğim sonuç çıkarsa size asıl teşekkürü Tekelonya yapmalı!..

Lucio arabasına döndüğü zaman artık tam anlamıyla rahatı. Bildiği tek şarkı olan “Allahım beni niye yarattın, bir bilebilsem”i o bet sesiyle söylemeye bile başlamıştı.

Kandilos ise, dosyayı okumuş, notlar almış ve hele Kafecos faslına sıra gelince iyiden iyiye dikkat kesilmişti. Evet doğruydı Lucio’nun dediği, Kafecos’un Irak gezisi Körfez savaşından bir iki ay önceye rastlıyordu!..

Kandilos, arşivinden şahıslar için hazırladığı kişiler rehberini çıkardı. K’da: Kafecos: Kafecos: evet hemen kompütürünün başına geçti ve rehberin anahtarını verip K’yı istedi. Sonra Kafecos’un şifresine dokundu, ekran hemen değişmiş ve köşede genç bir adamın resmi belirirken yazılar da parıldamıştı.

Kandilos dikkatle notlar aldı ve sonra kompütürü kapatıp kitaplığının bir not defteri çıkardı. Bu kalın ciltlik ve hayli ağır defterin içi gazetecinin birtakım önemli saydığı bilgileri içeren kupürler, notlar ve yorumlarla doluydu. Hemen hepsini dikkatle karıştırdı, okudu, tekrar notlar aldı...

Yorulduğu zaman sık sık uzanıp da gözlerini kapayarak yazısını tasarlamaya başladığı divan sanki kollarını açmış artık onu çağırıyordu. İçinden kıs kıs gülererek “Doğum köşesi” adını verdiği divana uzandı ve az sonra başlayacağı yazıyı planlamaya koyuldu. Gözlerinin önünde hep Kafecos bir sinema şeridi gibi geçiyor, geçiyordu: Kafecos. Varlık Partisinin belki de en genç milletvekiliydi. Dini imanı da, elektronik cihazlar ve birtakım yeni buluşlarla uğraşmaktı. Az buluş da yapmamıştı ha!.. Okul sıralarından beri yaptığı icatlar arkadaşlarının ona “Edison Ado” adını takmalarına sebep olmuş, bu sayede küçük yaşta para bile kazanabilmişti.

Don Gutal, Varlık Partisini kurarken bu cin gibi genci görmüş ve hemen yanına da almakta hiç duraksamamıştı.

Doğrusu Kafecos’da bu teveccühü hiç boşa çıkarmamış ve Don Gutal’ın her yaptığını destekleyip parlatmak için elinden ne gelirse esirgememiştir.

Bu arada bilgisi de artmış ve hele icat yönünden kafası iyiden iyiye de bilenmişti. İlk olarak otomobil taksimetrelerini, hükümetin zamlarına gö-

re hemen ayarlayabilen bir cihaz bulmuş ve bunun patentini partiye hediye ederek, Don Gutal ailesini bir hayli memnun etmişti. Az sonra da mitinglerde, siyasi toplantılarda, hatibin sesini netleştiren ve istenirse kalın, istenirse ince yapan basit bir ayar cihazı yapıvermiş ve bütün siyasi partiler kadar spor klüplerinin amigolarından, trafik polislerinden ve itfaiye teşkilatından aldığı siparişleri karşılayamaz olmuştu. Fakat onun asıl büyük icadı...

Kandilos düşüncesinin burasında takıldı kaldı.. Neydi adı? Canım adı da vardı.. Adı..adı.. “hah buldum” diye haykırdı neden sonra adı Lagos cihazıydı. Bu alet sayesinde filmle tespit edilmiş bir görüntünün herhangi bir parçasını istediğiniz sahneyi ekliyebildiğiniz gibi herhangi bir konuşmayı istediğiniz şekilde de değiştirebiliyordunuz.

Ve işte bu icadıdır ki, ona Don Gutal’ın “Oğlum” demesine sebep olmuş ve dile benden ne dersen diye boynuna sarılıp sıkarken, omuz kemiğini çatlatmasıyla sonuçlanmıştı. Kafecos, bu çatlağın acısını daima iftiharla çekmiş ve her sancı bastırışında manevi babasının ömrüne dua etmiştir..

Gazeteci Kandilos divandan doğruldu, gerindi, hâlâ gözlerinin önünde durup ona gülümseyen genç milletvekili sanki gerçekten karşısındaymış gibi:

- Yaa işte böyle aziz dostum diye mırıldandı, senin bu garipliklerin ve icatların olmasaydı, doğrusu ya ben de arkadaşın Lucio gibi, şu Irak seyahatini yorumlamakta güçlük çeker, hele o zehirli gaz talebi söylentisini seninle aslaa birleştiremezdim. Ama yok...doğrusu ya senin icad hastalığının veya kabiliyetin böyle bir gaz talebine bile yakışıyor!.. Kim bilir neyin peşinde olarak bunu da yapmış olabilirsin diye düşünüyorum..

Kandilos ihtimaller üzerinde hep durur, hatta ısrarla dururdu ama, bir ihtimale dayanarak da mesele patlattığı görülmez, bunu pek yapmazdı.

Halbuki bu defa divandan kalktığı gibi, yazı masasının başına geçmiş ve ertesi sabah gazetesine vereceği makaleyi yazmaya başlamıştı bile..

Bir yandan da:

- Bu sefer bambaşka bir tarzı deniyeceğim diyordu. Her iki belgeyi de ortaya atacağım, yani hem Irak’tan Tekelonya’nın gaz talebinde bulunduğunu, hem de Ado Kafecos ve arkadaşı Klino Ayrınos’un şüpheli Irak gezilerini, döküp saçacak ve ardından da yaylıma başlayacağım: “Bu ilişki nedir? Kim bu talebi yaptı? Kafecos ne derece ilgilidir?” v.s diye öyle bir gürültü koparacağım ki...

Ve gerçekten de bir gün sonra uzun yazısı Republica da çıktığı zaman, Tekelonya’da tam bir kıyamet koptu. Gazete ögle vakti olmadan tü-

kenmiş ve hemen ikinci baskıya geçmişti. Bütün TV kanalları ve radyolar da-haber bültenlerinde yazıyı yorumluyor, renklerine ve cephelerine göre şekil veriyorlardı. Tabii daha çok üstünde durulan, Tekelonya tarafından Batı dünyasının tehlikeli saydığı ve terörist yatağı olarak damgaladığı bir ülkeden insanlık dışı bir istekte bulunulmasıydı!.. Zehirli gaz!..diyorlardı... İnsanlık suçu diye yaygarayı basıyorlardı da basıyorlardı.

Hükûmet akşama doğru toplanmış ve hemen bir bildiri yayınlamak zorunluğunu duymuştu. Bildiriye göre Tanya Dudu hükûmetinin, böyle bir talepten haberi olmadığı gibi Doğruluk Partisi iktidarının hiçbir devresiyle de bu talebin ilgisi yoktu. Ama hükûmet meseleyi geniş bir tahkikat konusu yapmış bulunmakta ve yakında aydınlığa kavuşturacağına inanmaktaydı.

Siyasi partilerin hepsi de bu konuda hassasiyet gösteren ve ille de soruşturma ve aydınlık isteyen bildiriler yayınlamaya başlamışlardı.

Tabii bütün gözler, asıl Varlık Partisindeydi. Hadise beş yıl önce onlar iktidarda iken olduğu gibi, o tarihlerde Irak'la ilgili geziyi yaptıkları açıklananlar da yine Varlık Partili iki tanınmış Milletvekili hatta iki eski Bakandı!..

Gerçi Varlık Partisi de Genel Başkan Lazos'un ağzından hemen bildiri yarışına katılmasına katılmıştı ama ne çare meseleye hiçbir açıklık getirememiş tam aksine, sanki o daha da büyük merak ve infiale düşmüş gibi, derhal Parlamento incelemesinin gerektiğini ve hatta Yüksek Mahkemenin de hemen devreye sokulmasını bile öne sürerek işi büsbütün alevlendirmişti!

Ertesi gün gazeteler yalnız gaz meselesiyle dopdolu çıktılar. Ve televizyonlarla radyolar yalnız gaz dediler de başka birşey demediler!..

Tekelon halkı iki gün, "Vay canına neler olmuş?..", "Yok yav..", "Amma iş haa..." yollu kendine has birtakım yorumlar(!) yaptıktan sonra, büsbütün zihni karıştığı için, neredeyse ipin ucunu bırakmak üzereydi ki, Ana Muhalefet lideri Lazos, Parlamenta bizzat başvurarak, meclis araştırması açılmasını istedi. Bir yandan da diğer partilere dönüp bağıırıyordu:

- Araştırma yönünde oy vermeyeni aydınlıktan korkusu olan alçak ilan edeceğim!..

Ve tabii bir gün sonra toplanan Parlamentodan araştırma kararı oy birliği ile çıkıverdi.

Aslında buraya kadar herşey normaldi de.. Bir tek gariplik bütün bu gürültü patırtı arasında, bahis konusu iki milletvekilinin, özellikle de Ka-

fecos'un hiç ses çıkarmaması, hatta ortalara bile çıkmaması idi. Gazeteciler fellik fellik genç milletvekilini arıyor ama bir türlü bulamıyorlardı. Üç gün sonra ancak ötekini, Klino Ayrinos'u bulabilmişlerse de ağzından hiçbir laf alamamışlardı. Sadece, "Hiçbir şeyden haberim yok, hem madem meclis araştırması var, orada konuşurum" diyordu da başka bir şey söylemiyordu. Hatta kurnaz bir gazetecinin sırf tahrik için:

- Gaz siparişini sizin verdiğinizde dair belge var ne dersiniz? demesini dahi sakın karşılamış, sadece:

- O sizin gördüğünüz sakın bizim evin gaz faturası olmasın? demekle yetinmişti.

Bir hafta sonra dahi Parlamentonun araştırma kurulunun önünde rahatça otururken, pek dişe dokunur birşey söylememiştir:

- Evet o tarihte Irak'a gittim ama, herhangi bir temasım olmadı. Arkadaşım Kafecos'la birlikte tarihi yerleri geziyorduk o kadar...

Başkan sormuştu:

- Bu geziniz tamamen özel miydi?

- Evet özeldi..

- Ama masraflarınızı Parlamenteoya ödetmişsiniz!..

- O tarihte usul öyleydi!..

İşte bu kadar!..

Gerçi medya için henüz sermaye tükenmemiş ve üzerinde durulacak taraflar bitmemişti ama bir aydınlık ümidi de pek fazla değildi. Belki şu Kafecos ortaya çıkar da ifadesinde dişe dokunur birşey olursa... Ama gelin görün ki, Kafecos da yer yarılmış yerin dibine girmişti.

Yalnız kendisini iyi tanıyan gazeteciler telaşsızdılar:

- Kimbilir belki de yeni bir icadın peşindedir diyorlardı, o hep böyle yapar, gizli bir yerlere girer sonra bir icadla çıkar gelir!..

Ama dokuzuncu günün akşamı olmuş, Kafecos afacanı hâlâ görünmemişti.

Ve ancak onuncu günün sıcak bir öğle sonuydu ki, Kafecos, bir alay aracın çeşitli parçalarını ekliyerek meydana getirdiği acaip bir helikopter benzeriyle Başkentteki Varlık Partisi binasının parkına iniverdi ve lahza da haberi alıp gelen gazeteci yığınına gülererek:

- Yarın Parlamento kurulunun önünde konuşacağım, herşeyi öğreneceksiniz. Şimdi beni rahat bırakın çok yorgunum deyiverdi.

Ve on gündür nerede olduğunu soran bir gazeteciye de yine gülererek, o helikopter benzerini göstererek:

- Bunu yapmam biraz vakit aldı, demekle yetinmişti!..

Akşam televizyon kanalları ve radyolar, ertesi sabah da bütün gazeteler Kafecos'un geldiğini ve o gün Parlamento araştırma kurulu önünde konuşacağını bildirdikleri için, o sabah Tekelonya kelimenin tam anlamıyla ayakta idi.

Başkentte halk sabahın erken saatlerinde akın akın Parlamentonun önüne yığılmaya başlamıştı. İki sıra polis ve bir sıra asker çemberi daha güneş doğmadan Parlamento Başkanı tarafından yapının etrafına yerleştirildiği için, görevlilerden başka kimse içeri giremiyordu ama, bir saat sonra, görevlilerin geçit yerleri de halkın hücumuna uğradığı için, ister istemez sertlikler başlamış ama coplara, silah gösterilerine rağmen ancak bir tek geçit açılabilmişti.

Havada jetler, helikopterler uçuşuyor, ikide bir cankurtaran araçlarının yürek burkan sesleri, kulakları tırmalıyordu.

Kalabalığın durmadan dalgalanmasından çekinen tedbirli bir koruma subayı araştırma kurulunun başkanını ve üyelerini helikopterle aldırıp, Parlamento kapısına indirmeyi akıl etmeseydi toplantının başlaması zaman alabilirdi. Aynı akıllı subay, baş aktör Kafecos'u da çok daha erken saatlerde aynı yolla getirip içeri sokmakla, ne kadar isabetli davrandığını, kalabalığın korkunçluğuna baktıkça hatırlıyor ve için için övünüyordu!..

Kurul üyeleri, saat tam 10'da yerlerini aldılar. Toplantı medyaya kapalıydı. Sadece TV kameramanları ve gazete fotoğrafçılarının durum tespiti için on dakika kadar çalışmalarına izin verilmiş, sonra hepsi çıkarılarak kapılar kapatılmıştı.

10'u beş geçe Başkan da geldi ve yerini alırken:

- Sayın Ado Kafecos'u çağırınız..diye emretti.

Genç milletvekilini yan kapıdan aldılar. Gri bir kostüm giymişti. Gözlüklerini düzelterek ve hafifçe tebessüm ederek başkanı selamladı ve "Lütfen oturunuz" denir denmez de, tam kurulun karşısındaki koltuğa rahatça yerleşti.

Başkan, hafifçe genzini kazıdıktan sonra:

- Sayın Ado Kafecos dedi, bildiğiniz üzere burası bir mahkeme değil. Bizler sizin de üyesi olmak şerefini kazandığınız bu Parlamentonun bir araştırmayı yürütüp tamamlaması için teşkil ettiği bir kuruluştur. Bu itibarla, her ne kadar ifade alınır gibi bir hava doğabilecekse de, bunu lütfen işin gereği saymanızı rica edeceğim.

Kafecos oturduğu yerden hemen atıldı:

- Çok nazıksınız Sayın Başkan, inceliğinize şükranlarımı arz ederken içinizin rahat olması için, bana bir sanık muamelesi dahi yapabileceğinizi

saygıyla ve peşinen, kabul ettiğimi bilmenizi rica ediyorum.

Kurul üyelerinin çoğu Tanya'nın iktidar partisindendiler ama, Ado Kafecos'un rahatlığına hafif bir hayranlık duymadan da kendilerini alamamışlardı.

Ve Başkan devam etti:

- Bildiğiniz üzere Sayın Kafecos, konumuz Birleşmiş Milletlere ait bir araştırına heyetinin Irak'taki incelemeleri sırasında, Tekelonya'mızın da bir zehirli gaz talebinde bulunduğunu tesbit etmesi ve bu tesbit ile sizin ve arkadaşınız Klino Ayrinos'un aynı tarihte Irak'ta bulunmuş olduğunuzun..

Kafecos hafifçe kızarmıştı ama gültimsemeyi de hiç bırakmamıştı.

Başkan:

- Şimdi lütfen bize anlatır mısınız? Irak'ta o tarihte ne işiniz vardı ve şu gaz talebiyle ilginiz nedir?

Kafecos, ceketini iliklerken sordu:

- Sayın Başkan, oturduğum yerden mi konuşayım, yoksa ayakta olmam mı gerekiyor?

Başkan hiç duraksamadan:

- Nasıl rahat ederseniz! dedi.

- Öyleyse kah oturacak kah kalkacağım, teşekkür ederim.

Biraz durdu. Hepsinin yüzüne teker teker baktı ve tane tane konuştu:

- Önce hemen belirtiyim ki, arkadaşım Klino Ayrinos'un olayla ilgisi sadece beni desteklemek, daha doğrusu benim bir teklifimi doğru görüp benimle Irak'a gelmekten ibarettir.

Başkan atıldı:

- Biraz daha açık konuşur musunuz?

- Açıkçası budur Sayın Başkan, arkadaşım Sayın Klino benimle birlikte bir defa Irak'a gitmiş ve sırf beni yalnız bırakmamak için gitmiş, ondan sonra da bir daha gelmemiştir.

Başkan gene fazla aydınlanmamıştı, sordu:

- Sizi ne hususta yalnız bırakmamak?.. Anlayamadım Sayın Kafecos!..

Kafecos güldü:

- Lütfen biraz sabrediniz, Sayın Başkan herşeyi anlatacağım ve hemen göreceksiniz ki, ne bu derece gürültü koparılacak bir mesele vardır ne de işin anlaşılmayan bir yanı kalacaktır.

Ve birden ayağa kalkıvermişti artık:

- Bakınız Sayın Başkan dedi, açık söylüyorum, Irak'lı yetkililerle bir gaz meselesini bendeniz konuştum, onlara istediğim bir gazın, istediğim

miktarda ve istediğim basit cihazlara doldurularak bana tesliminin parasını, zamanını, sevk şeklini ve yollarını da konuştum.

Zabıt katipleri bile donmuş kalmışlardı. Kurul üyeleri, önlerindeki kağıtlara acaip şekiller çizmekle tükettikleri kalemlerini bırakmışlar ve dikkat kesilivermişlerdi.

Kafecos etkisinden emin, üsteledi:

- Evet gaz siparişini, miktarlarıyla, fiyatıyla sevk şekli ve şemai ile bendeniz yaptım.

Başkan biraz şaşkın, ne sormak gerekir şimdi gibilerden sağındaki üyeye baktı. Ama ondan hayır olmadığını görerek, işi gene kendi başına yürütmeyi denedi:

- Ne gibi bir gazdı bu ve ne için bunu yapmaktaydınız?

Kafecos:

- Hemen belirtiyim ki dedi, öldürücü bir gaz değildi, hem de hiç değildi. Ve gene ilave edeyim ki, maalesef gerçekleşmemiştir. Birdenbire Körfez savaşının başlaması, siparişi tabiatıyla suya düşürdü.

Başkan:

- Sayın Kafecos, terörist bir ülkeden, gaz talebinde bulunuyor ve bunun gerçekleşmemiş olması karşısında da esef ediyorsunuz. Acaba yanlış mı anladım!..

Üyeler Başkanın çıkışına hayran olmuşlardı. Başlarını sallayıp desteklediler.

Kafecos yine güldü:

- Hayır Sayın Başkan hiç de yanlış anlamadınız. Talebimin gerçekleşmemesine esef ediyorum, çünkü onun faydasına inanmaktaydım ve hâlâ da öyleyim.

Başkan az önceki sorusunun heyette uyandırdığı etkiden memnun tekrar sordu:

- Pekiy ne imiş şu terörist bir devletten alındığı halde faydalı olan gaz? Bize de söyleyin de öğrenelim.

Kafecos gayet sakin:

- Bu gaz kimyaca adı Krilon olan ve terkibi "Di hydro carbocin aminosulfo petras"dan ibaret son derece etkili bir bileşiktir ki, fazla kullanılmadığı, ölçülü kullanılabildiği takdirde, ne öldürücüdür hatta ne de tahripkardır!..

Kimyadan hiç habersiz olan Başkan, imdat ister gibi arkadaşlarına döndü. Ama bu defa imdat da hemen geldi. Heyetin tek solcu üyesi atılmıştı:

- Sayın Kafecos, bu gazın az kullanılırsa zararsız, çok kullanılırsa zararlı olması, onu gizli yollardan elde etmeyi meşrulaştırmaz!.. Bu gaz tehlikeli midir değil midir? Ve onu siz talep ettiniz mi etmediniz mi? Ve daha önemlisi Tekelonya adını kullandınız mı kullanmadınız mı?

Hava birden elektriklenmişti. Heyet üyeleri, arkadaşlarına takdirle bakıp kaykıldıkları koltuklarda tekrar doğrudular. Ama Kafecos aynı rahatlık içinde konuştu:

- Sayın Başkan, değerli arkadaşımızın beni iyi anlamadığını sanıyorum. Bir defa Irak'tan gaz talebim olduğunu söyleyen benim. Hiç kimse böyle bir iddiada bulunmamışken ve gene bunu isbata muktedir hiç kimse yok iken, ben ortaya çıkıp memleketimizi söylentilerden kurtarmak için konuşuyorum. Bunun gizlisi kapaklısı da yok artık. Gazın ne olduğunu da söylemek zorunda olmadığım halde onu söyleyen de yine benim. Pekâlâ "Yoktur böyle şey" de diyebilirdim.

Başkan, elindeki tek kaynağın kurumakta olduğunu görenlerin telaşıyla atıldı:

- Sayın Kafecos, galiba arkadaşım üzerinizde biraz ithamkâr konuşur gibi bir tesir uyandırdı. Ama sizi temin ederim böyle birşey yoktur, o da hepimiz gibi aydınlanma peşindedir.

Solcu üye atıldı:

- Hem de nasıl Sayın Başkan, hem de nasıl? Ama ben Sayın Kafecos'un biraz müstehzi tavırlarından da hoşlanmadığımı belirtmek zorundayım. Mesela sorunun Tekelonya faslını gülererek geçmiş olması...

Kafecos kaşları çatık sordu:

- Ne Tekelonya'sı?

Solcu üye keyiflenmiş gibiydi. Fırsat yakalamışların kızartılı telaşı içinde hemen yapıştırdı:

- Birleşmiş Milletlerin araştırma kurulu raporunda Tekelonya'dan bir şahıs demiyor, doğruca Tekelonya diyor. Bu ne demektir? Bu şu demektir, siz böyle bir siparişi düzenlerken, şahsınız adına değil, ülkeniz adına hareket ediyorsunuz!

Kafecos işte şimdi kahkahayı basmak üzereydi, ama kendini güçlükle tutabildi.

- Sayın arkadaşım dedi, bir yabancı heyetin raporunda Tekelonya adının geçmesi, ille de ona benim sebep olduğum anlamına gelmez ama, ben size bu durumu da aydınlatayım. Irak'taki kimya tesisleriyle temasa geçtiğim zaman, kendilerine şu evsafa bir gazdan küçük bir miktar istediğimi ve eğer onu sıvı haline getirebilirlerse bunun ücretini de ödemeye ha-

zır olduğumu bildirdiğim zaman, kuruluşun başındaki Alman uzman, böyle bir gazları olduğunu, ancak bunun satılması veya sıvı hale getirilmesi kararının Irak'lı direktöre ait olduğunu söylemişti. Irak'lı direktör ise, talebimi kabul ettiği zaman, Saddam'a karşı sorumluluğu gereği kayda sadece ülke ismi geçireceğini bildirerek benden bunu istemiştir. Ben Tekelonya'lıydım ve bununla da gurur duyarım, başka bir ülke adı vermeyi aklımdan bile geçirmedim gibi, teşebbüsümün saklanacak veya utanılacak bir tarafı da olmadığı için rahattım ve tabii ki ülkemini adını söyledim.

Başkan da rahatlamış gibiydi:

- Pekiy Sayın Kafecos, az miktar! dediniz, ne kadardı bu?

Kafecos, tekrar havasına girmişti:

- Benim için beş on kilo yeterliydi Sayın Başkan ama, yüz kilodan aşağı bir siparişi Irak'ın kabul etmesinin mümkün olmadığını söyledikleri için yüz kilo istemek zorunda kalmıştım. Bir bakıma böyle bir miktar, tasarladığım başka deneyler için de işime gelmekteydi!..

Başkan, önüne bir kağıt süren üyelerden en yaşlısının uzattığı nota kaçamak bir göz gezdirdikten sonra kağıdı buruştururken, sordu:

- Sayın Kafecos, bence iyice anlaşılmış bulunuyor ki, biz şu anda burada asla gerçekleşmemiş bir talebin, tam bir samimiyetle açıklanan detaylarını konuşarak ülkemizi bir kuşkudan kurtarmak üzereyiz. Ve bundan dolayı da size teşekkür borçluyuz. Yalnız...

Başkan burada durdu. Önündeki dosyayı karıştırırken bir defa daha "Yalnız" dedi yine durdu... Ve sonra aradığını bulmanın rahatlığı içinde derin bir soluk koyverirken devam etti:

- Yalnız Sayın Kafecos, Kir...bilmem ne, adı her neyse, o gazı ne için ve nasıl kullanacağınızı henüz söylemiş değilsiniz ve kabul edersiniz ki, bu nokta aydınlanmadan Tekelon halkını ve özellikle medyasını tatmin etmek hemen hemen imkânsızdır!..

Kafecos, biraz sıkılmış ve hafifçe koltuğunda büzülmüştü:

- Sayın Başkan dedi, ne için kullanacağımı söylememle meselenin aydınlığı arasında büyük bir bağ görmüyorum. Ben kullanacaktım diyorum bu yeterli değil mi? Bu gaz asla öldürücü olmadığına göre, farzediniz ki kuşlara veya kurtlara karşı kullanacaktım dedim, ne çıkar bundan?

Başkan, keskin zekâlı bir saplama yaptı:

- İyi ama Sayın Kafecos biraz önce bu gaz fazla kullanılmadığı, ölçülü kalılabildiği takdirde tahripkâr ve öldürücü değildir demiştiniz, demek sizin elinizde de olsa, fazla kullanılmasıyla bir tehlike doğabilecekti!..

Kafecos güldü:

- Haklısınız Sayın Başkan ama, benim elimde yalnız benim değil, sizin ve Sayın heyetin elinde şu anda dahi fazla kullanırlarsa çok büyük tehlikeler doğurabilecek hatta ölüme sebep olacak neler yok ki... Mesela suyu çok çok fazla içerek çatlayabilir, mesela bir yemeği durmadan yiyerek patlayabilirsiniz...

Zabıt tutan kadınlardan biri, kendini tutamadı:

- Çok güzel..

Başkan gülmesini zor tutarak, elini masaya vurdu.

- Hişşt.. tezahürat istemem...evet devam ediniz Sayın Kafecos.

Kafecos artık iyiden iyiye ferahlamış fareyle oynayan bir kedi neş'esi içine girmişti:

- Evet Sayın Başkan dedi, demek istediğim şudur ki, ancak fazlalığı ve kötü kullanılması ile tehlikeli olan bir maddeyi, üstelik de bu madde hiçbir zaman elde edilememişse, bir suç unsuru sayamayız.

Başkanın önüne gene bir kâğıt sürüldü. Adam bu defa gözlüklerini takarak notu dikkatle okuduktan sonra sordu:

- Peki Sayın Kafecos, Irak'a iki üç ay içinde üç defa gitmişsiniz, hepsi de bu gaz hevesiyle mi ilgiliydi?

Kafecos hemen:

- Teşekkür ederim Sayın Başkan diye atıldı. Heves karşılığını çok güzel buldunuz. Evet gaz hevesiyle ilgiliydi. Birincisinde talebimi söylemiş ve sıvı hale getirilmesini istemiştım. Alman uzman, bunun için bir iki hafta gerektiğini söylemişti. İkinci gidişimde gazı sıvı hale getirebildiklerini söylediler, bu defa sulandırıp küçük şişelerde durup durmayacağını denemesini ve bir miktar gaz halinin de yine hafifletilerek küçük spray tüplerinde muhafaza edilip edilmediğinin kontrolünü istemiştım. Bir hafta sonra üçüncü gidişimde de, herşeyin tamam olup sadece Saddam Hüseyin'in onayını beklediklerini ve onu alır almaz, kararlaştırdığımız şekilde gönderebileceklerini söylemişlerdir.

Solcu üye hemen atıldı:

- Pekiy bedelini nasıl ödediniz? Ve nereden?

Kafecos uzun bir süre, muhababının yüzüne gülerek baktıktan sonra:

- Bu merak tam size göre dedi, ama hemen tatmin edeyim, hiç birşey ödemedim, çünkü gazın sıvı hale gelmesi, benim kendilerine önerdiğim bir metodla gerçekleştiği ve tehlike sınırını çok aşan bir dereceye kadar sulandırılması da gene benim bir buluşumdu. Onlardan icad bedeli istemediğime her halde şükretmişlerdir ve buna karşılık da siparişimi...

Başkan oturumu kapatmak kararındaydı, kurul üyelerine eğilip baktı, biri hariç hepsi kafa salladılar. Başkan en yaşlıları olan o üyeye, hafiften saygıyla sordu:

- Sizin sorunuz mu var efendim?
- Evet dedi, yaşlı üye, bir tek sorum var.
- Buyrun..

Üye Kafecos'a döndü:

- Sayın arkadaşım, verdiğiniz bilgiye şahsım adına teşekkür ederim. Sayın Başkanın buyurdukları gibi, bir gaz "hevesiniz" olmuş ve terörist bir ülkeden de olsa aslaa öldürücü hatta pek fazla tehlikeli olmayan bir gazı alma teşebbüsünde bulunmuşsunuz. Şunu da hemen söyleyeyim ki, galiba en kolay hatta emin yol bunu ancak o ülkeden almaktır. Bunu da kabul ediyorum. Ve gene kabul ediyorum ki, adı her neyse böyle bir gazın sizin elinize geçmesinden ne ülkeye, ne de insanlığa hiç bir zarar gelmesi de mümkün değildi. Şimdi izninizle soruma geliyorum. Bu gaz, adı her neyse..

Kafecos atıldı:

- Krilon efendim..

Yaşlı üye devam etti:

- Bu Krilon denilen gaz, ne işe yarar? Bir de onu lütfederseniz...

Kafecos iyice kızarmıştı. Mahcup bir çocuk gibi önüne bakarak konuştu:

- Güldürücüdür efendim.

Heyet üyeleri, galiba herşeyi bekliyorlardı da böyle bir cevabı akıllarının köşesinden bile geçirmemişlerdi. Adeta bir ağızdan bağırdılar:

- Güldürücü mü?..

Kafecos rahatlamıştı. Soluğunu koyverirken bir daha tekrarladı:

- Evet efendim, güldürücüdür!..

Şimdi kurul, bu gazı gerçekten koklamış gibiydi. Öyle bir kakhaha kopardılar ki, seslerin kalın meşe kapılardan dışarıya kadar aksetti!..

O akşam, medyaya sunacakları bildiriyi de bu neş'e içinde hazırladılar.

"Yapılan inceleme ve Sayın Kafecos'un kurulumuzu aydınlatan beyanları ışığında, Irak'la ülkemiz arasında hiçbir gaz anlaşması ve hatta konuşması olmadığı sonucuna varılmış, bahis konusu gaz talebinin icadlarıyla şöhretli Sayın Kafecos'un bazı deneyleri için yapıldığı ve miktarının azlığı kadar bahis konusu gazın da öldürücü ve tehlikeli bir madde olmadığı görülerek..."

Başkan gazın ne işe yaradığını raporda belirtmeyi yararlı görmemişti galiba da, meselenin ciddiyetini bozacağından korkmuştu!..

Bu yüzdendir ki, hiç kimse de üzerinde fazla durmadı. Hemen herkes meseleyi de, gazı da, Kafecos'un artık alıştıkları icad fantazilerinden biri olarak kabul edivermişti.

Bir kişi hariç, Kafecos'un partisi Ana Muhalefet'in başkanı, Lazos!

O öyle kızgın, öyle öfkeliydi ki, Parlamento araştırma kurulunun raporunu elinde sallıyarak, odasına topladığı parti ileri gelenlerine bağıırıyordu:

- Bu baştan aşağı kepezeltir. Bir milletvekili, bizim partimizin Bakanlık yapmış bir milletvekili bu kadar gayri ciddi olamaz!.. Ne demek kendi kendine gidip gaz talebinde bulunmak? Ne demek deneymiş de yok sıvılaştırmamış da... Bunların hepsinin hesabını Kafecos'tan soracağım. Şimdi hiç vakit kaybetmeden Haysiyet Kurulunu toplantıya çağırıp ihracını istiyeyeğim!..

Başkanın öfkesi karşısında hepsi süt dökmüş gibiydiler. İçlerinde Kafecos'u sevmeyen yoktu. Ama Başkandan kormayanı da pek olmadığı için çaresiz kıvranıp duruyorlardı.

Lazos hepsini teker teker süzerek:

- Var mı bir itiraz olan? dedi.

Gene sessiz kaldılar. Ve ihtimal Lazos sorusunu bir daha tekrarlama-saydı hep öyle kalacaklardı ama, Başkan galiba işi sağlam tutmak için bir daha sormuştu:

- Bir itirazı olan var mı?

Klino Ayrinos, hani şu ilk seferinde Irak'a Kafecos'la birlikte gitmiş olan milletvekili çekinerek el kaldırdı:

- Sayın Başkan, itiraz değil de, bir tavsiye veya temennide bulunabilir miyim?..

Lazos donuk donuk adamı süzdü:

- Buyrun sizi dinliyorum.

- Bence Sayın Başkan, haysiyet kurulunu toplamadan önce, Kafecos arkadaşımızı çağırarak onunla bir konuşsanız. Araştırma kurulunda o tarzda bir konuşmayı neden yaptığını bilmiyoruz. Kurulda üye olan iki arkadaşımızdan biri, dışarı çıkmış, öteki de, "Artık tam ilgimi kaybetmişim ve çıkmak üzereydim ki Kafecos'un güldürücü gaz maz gibi birşeyler söylediğini duydum" diyor... Bu durum karşısında herşeyden önce ne denemesi yapacağını ve gazın hakiki niteliğini öğrenmemiz gerekmiyor mu?

Lazos, öfkeliydi möfkeliydi ama, makul adamdı. Arkadaşına hemen hak verdi:

- Pekâlâ, nerede şimdi bu arkadaşımız bilen var mı?

Gene Ayrinos cevap verdi:

- Gazetelerin ve TV muhabirlerinin hücumundan kurtulmak için her zaman yaptığı gibi, civardaki Ayo köyüne kaçmıştır sanıyorum. Ama bende telefonu var hemen bulabilirim.

Lazos, daha da sakin:

- Bulunuz öyleyse, dedi.

İki saat sonra, yemeğini yemiş, üst üste üç sigara tellendirmiş ve büt-bütün düzelmişti ki, Kafecos'un geldiğini bildirdiler.

Genç milletvekili, biraz yorgun ama kendine güvenerek hiç kaybolmamış bir dirilik içinde odaya girerken gülümsüyordu:

- Sayın Başkan beni emretmişsiniz.

Lazos, inadına pür ciddiyet:

- Evet dedi, soracaklarım var onun için istedim. Buyrun oturunuz.

Kafecos gösterilen koltuğa rahatça yerleşti.

Lazos, önündeki kâğıt yığını karıştırırken daha resmi olmaya dikkat ederek:

- Sayın Kafecos, dedi, sizi haysiyet kuruluna vermeyi düşünüyorum. Ama arkadaşlarınızın ikazı üzerine daha önce bir defa temas etmemizde fayda mulahaza ederek...

Kafecos hafifçe irkilmişti ama fazla da renk vermeden sordu:

- Suçumu öğrenebilir miyim?

Lazos, genç milletvekiline yiyecekmiş gibi baktı:

- Bilmiyor musunuz ki? Ne bu gaz hikâyesi?

- Sayın Başkan suçum o mu?

Lazos kızmaya başlamamıştı:

- Böyle gayri ciddi ve keyfe dayalı bir davranışın bizimki gibi çok ciddi bir parti nazarında suç olacağını kabul etmiyor musunuz?

Kafecos hiç fütursuz sesini yükseltti:

- Hayır etmiyorum.

- Nee? Lazos öyle bağırmıştı ki, bitişik odadaki sekreteryasında bet beniz atmış, herkes pusuya yatmıştı.

Varlık partisinin çok ciddi Başkanı âdeta kükrüyordu artık:

- Siz çıldırmışsınız, terörist ülkelere gidip gazlar sipariş ediyor, ülkenin adını uluslararası kurulların raporlarına geçiriyor ve sonra karşıma geçip küstahça bu suç değil diyebiliyorsunuz. Ben size bunun hesabını sorarım.

Hayret.. Kafecos hâlâ sakindi:

- Hiç tavsiye etmem Sayın Başkanım dedi, hiç tavsiye etmem, sonra zararlı çıkarsınız.

Lazos birden afallamıştı:

- Ben mi zararlı çıkarım?

Kafecos hiç tereddütsüz bağırır:

- Evet efendim siz zararlı çıkarsınız!..

Lazos işte şimdi küplere binmek üzereydi. Hemen sigara paketine uzandı ve bir tane yakıp birkaç nefes çektikten sonra sakinleşmeye çalışarak sordu:

- Şu zararın nasıl olup da, size değil de bana geleceğini söyleyin de öğrenelim bakalım.

Kafecos oturduğu koltukta iyice dikleşerek:

- Yemin ederim ki zararlı çıkarsınız Sayın Başkanım dedi ve sonra da bana niye bunu daha önce söylemedin diye hayıflanırsınız ama iş işten geçmiş olur.

Lazos duraklamıştı. Yutkundu, iyiden iyiye meraklanmış ve besbelli öfkesi merakının ardında kalmıştı. Sordu:

- İyi ama nasıl olacak bu?

- Gayet basit dedi, hemen Kafecos, benim o gazın niteliğini ve ne için almayı düşündüğümü söylemem yetecek de artacaktır bile...

Lazos artık meraktan yanmaya başlamıştı:

- Neymiş o gazınız bakalım?

İşte o zaman Kafecos ayağa kalktı Genel Başkanın masasına sokulup ellerini dayadı ve biraz eğilip gözlerinin içine baka baka:

- Sayın Başkanım dedi, ben o güldürücü gazı, çok hafifletip sulandırarak sizin traş losyonlarınıza katacak, gaz halinde olan şeklini de küçük spray tüplerine basarak yine size sunacaktım!..

Lazos'un çenesi neredeyse düşecekti, elindeki sigaranın ateşi de parmağına deymek üzereydi ama hiç duymuyordu bile...

Kafecos ise coşmuştu, devam etti:

- Sayın Başkan, bütün kamuoyu yoklamaları sizin gülmeyen çehrenizin partimize verdiği zararın rakamlarıyla doludur!.. Ben zatâlinizin bu partiye en layık bir Başkan olduğunuzdan ise, hiçbir zaman kuşku duymadım. Ama o tanrı vergisi kusurunuzu da atlamak mümkün değildi!..

Durdu.. Yutkundu ve kaşlarını kaldırarak devam etti:

- Sayın Başkan, hele diğer partilerdeki arkadaşlarımızın sizdeki bu kusuru büsbütün abartarak yaymaları karşısında, biz sizi sevenlerin sıkıntısını dünyada anlayamazsınız!.. Bizim Genel Başkanımızın yüzü hiç gül-

mez ve rakiplerimiz tarafından da “Asla gülmez” olarak tanıtılırken, diğer partilerde de, alabildiğine gülen, ıslak gülen, kuru gülen tipler devri başlamıştı!.. Ne yapabiliydik? Ben ancak bu çareyi düşündüm. Irak’ta yaptırdığım deneylerden de öyle müthiş sonuç almıştım ki, başarı yüzde yüzdü ve siz sabah traş olup losyonunuza katılmış benim gazımı sürdüğünüz andan akşama kadar güler yüzlü olabilecektiniz!.. Nitekim benim o gazımdır ki, Körfez savaşı sırasında olduğu gibi, hâlâ da Irak’ta Saddam tarafından kullanılıyor ve bütün dış darbelere rağmen Saddam’ın güler yüzlü kalabilmesini sağlıyor!

Lazos’da artık tam anlamıyla hoşafın yağı kesikti. Hemen kalktı ve arkasına öyle bir sarılış sarıldı ki, berikinin kemikleri çatırdadı.

Bir yandan da:

- Allah kahretsin o Körfez savaşını diyordu, birkaç hafta daha gecikseymiş, ben Tanya’ya gülüşün ıslağı da kuru da nasıl olur gösterecekmişim!..

Tabii bu sır, ikisi arasında kalmıştır!.. Ucundan kenarından, eh biraz da o Klino Ayrinos birşeyler biliyordu. Ama diğerleri ve bütün Tekelonya aslaa birşey öğrenemediği gibi, olaydan birkaç ay sonra zavallı Kafecos’un gene bir icadının, oradan buradan ekliyerek yaptığı küçücük bir uçağın kurbanı olmasıyla sır da, olay da, gaz gibi uçup gidiverdi..

Arkadaşlarının tabiriyle Edison Ado, Genel Başkanını güler yüzlü yapamamıştı ama, altındaki pırpırla Forbos’un mikrop yuvası çöplüğe çakılıp havaya uçmasını sağlayarak, bütün şehrin yüzünü güldürmüştü!..

AH! ŞU KADINLIK!..

Sanılmasın ki Tanya ile beraber Tekelonya’da bir “Kadınlar devri” başlamıştır!.. Aslaa!..

Hatta tam tersine olmuş, sanki bütün Tekelon kadınlığı süzülüp süzülüp Tanya’nın şahsında toplanmış da gerisine hiç lüzum kalmamış gibi, bir temizlik, bir kadınları uzaklaştırma, bir kadınları yıldırma hamlesi başlamıştır!..

Tabii Tanya yaptı bunu!..

Önce partisindeki kadın milletvekillerini, belediye başkanlarını, üyelerini, çeşitli kuruluşlara üye olmuşları birer birer inceledi. Kimini resminden, kimini bizzat karşısına alarak süzdü, sınıadı ve sonunda hemen karara vardı:

İlk hamlede güzelleri hızla uzaklaştırdı.

Arkasından güzelcelerini ağır ağır çıkardı.

En sonunda da çirkin fakat şirin olanları birer ikişer kapı dışına atıverdi!..

Böylece Doğruluk Partisinde, Tanya'dan başka güzel veya güzelce yahut da şirin veya şirince hiç bir kadın kalmamıştı!..

Temizliğini bitirdiği zaman, sevincini görmeliydiniz. Tıpkı İskenderiye kitaplığını yakan yobaz gibi konuşuyordu:

- Eğer bu kadınlar benim söylediklerimi söylüyor ve yaptıklarını yapıyorlarsa, ben varken onlara hiç gerek yoktur. Ve eğer benim söylediklerimin aksini söylüyor ve yaptıklarımın da tersini yapıyorlarsa, bu takdirde de onlara yar yoktur!..

Partideki ağzı açık hayranları onu hemen alkışlamışlardır!.. Zayallı “Yetti artık”cılar ise, bermutad büsbütün “Batiyoruz, battık” yollu klasik feryatlarını bir süre yükseltmişler, sonra susmuşlardı!

Ve tabii gün başta Ana Muhalefet partisi olmak üzere, diğerlerine doğmuştur.

Böyle fırsatların adamı olan Lazos, elini uzattığı gibi, Tanya'nın ilk uzaklaştırdığı güzelleri partisine alıverdi.

Arkasından Sol savaşçılar, güzelce topladılar.

Ve sonunda Hıristiyan parti çirkin fakat şirinleri bağrına basmakta bir mahzur görmedi!..

Olsun!.. Tanya onlardan kurtulmuştu ya.. Partide tek güzel kadın olarak bir kendisi kalmıştı ya!.. Artık hepsinin değil karşıya, cehenneme kadar yolları vardı!..

Tarihe Tekelonya'nın ilk kadın Başbakanı olarak geçmiş olmak Tanya'ya yetmez!.. Tek kadın Başbakanı olarak da geçmek ve hep böyle kalmak lazım!..

Aklınca bunun yolunu da işte böylece sivrilmesi ihtimali olan her kadını silmekte bulmuş ve bir yandan kendini Tekelon kadınlığının sembolü ve dayanağı ilan ederken, öbür taraftan da silip süpürme oyununu sürdürmüştür!..

Aslında bunu onun aklına, karga Leykos sokmuştu: Partinin Forkia'daki belediye seçimlerini büyük farkla kazanan Belediye Başkanı Sinyorita Kriliso, genç ve güzel bir kadındı. Seçimin zafer töreni sırasında, Tanya'ya ayrılmış şeref masasında Başkanıyla yan yana oturmakta olan Karga, etrafındakilerin Tanya'dan çok Sinyorita Kirilos'a bakmalarını bir süre seyrettikten sonra, Başbakanın kulağına eğilerek:

- Bundan hoşlanmadım, bu size rakip olma peşinde!.. demiş ve Tan-

ya'nın beyinde çoktaan çatılmaya başlamış kıskançlık çıralarını parlatı-vermişti!..

Ve arkası çorap sökölür gibi hemen de geldi.

O kadar ki, Forkia gibi önemli bir şehrin belediye başkanlığını kazandıkları o akşam, Tanya sanki seçimi kaybetmişler gibi asık mı asık, düşük mü düşük bir suratla bir süre oturduktan sonra birdenbire ayağa kalkmış ve karga Leykos'la birkaç yakınıni peşinden sürükliyerek çıkıp gidivermiştir. Hem de biçare Sinyorita Kirilos'un elini bile sıkmadan... Seçilmesini dahi tebrike lüzum görmeden!..

Ve işte şimdi bu güzel Sinyorita Kirilos, Ana Muhalefet partisinde, bu defa başka bir kentin milletvekilliği için savaşıırken, koskoca Forkia gibi bir kent. Doğruluk Partisinin elinden kaçmış ve karşı partinin kucağına oturuvermiş durumdadır.

Ama ne gam!.. Tanya dediğim gibi rakipsizdir ya!.. Hele o, ah!..söylemesi biraz zor ama ne yazık ki gerçek olan Sinyorita Kirilos'un inceliğinden ve şıklığından partide bahsedilmesi duracaktır ya!..

Ama siz şu aksiliğe bakınız, Tanya tam oh! diye rahat bir soluk koy-vermişken, sanki bütün cinler Tekelonya'daki yabancı misyonun kafasına, yüreğine, eline, gözüne üşüşmesin mi?

Bu, "İyi saatte olsunlar"ın ilk marifeti, İtalyan Büyükelçisini dürtüp, hükûmetinden aynı zamanda usta bir binici olan Sinyorita Kirilos için İtalya'nın en büyük spor nişanını istetmek olmuş; arkasından İspanya Büyükelçisi, İspanya'nın en başarılı sporculara verdiği, "Via Sportos" nişanını getirmiş ve en sonunda da İngiliz Büyükelçisi, Londra'da yapılacak olan Dünya Dresaj yarışması için, Sinyorita Kirilos'a hakem komitesinin şeref başkanlığı davetiyesini takdim ile kesbü şeref eyleyivermiştir!..

Aman Tanrım!.. Her bir nişanın ve şeref payesinin gazetelerde ve TV'lerde yer bulması karşısında, Tanya'nın çektiğini, düşmanlarına bile verme!.. Sararıyor..soluyor..ısırmaktan dudaklarını kanatıyor ve durmadan yatıştırıcı haplar alıyordu ama, nafile!.. Yüreği sanki maraton koşmuş bir sıksa atlet yüreği; beyni âdeta infaz mangası arasında yürüyen bir idamlığın beyni idi.

Nitekim tam İngiliz Büyükelçisinin Sinyorita Kirilos ile birlikte boy boy resimleriyle dolu gazetelerin çıktığı gün, karga Leykos arkadaşı Cevros'a:

- Biraz önce bizimkini iyi ki görmedin. Hani alimallah elinden gelse, İngiltere'sine de, İtalya'sına da, İspanya'sına da, savaş ilân edebilirdi!.. diyor, arkadaşı da kumru gibi düşünceli cevap veriyordu:

- Mutlaka birşey yapmalıyız, yoksa bir tarafına incek diye korkuyorum!..

Pekiy böyle zamanlarda, yani Tanya'nın morali sıfır ama hiddeti yüz ve kontrolü sıfır altı ama, çevresi dümdüz olduğu zamanlarda, kimdi doktor veya kimlerdi?

Tabii büyük destekçisi ve yarı yaratıcısı Briko Teres ile Hay Stones! değil mi?

İşte hemen onları çağırdılar.

Kapıdan içeri, kendisinden önce süpürge kaşları giren Briko Teres ilk gelen oldu.

- Ne oldu yahu? Nedir bu telaşınız? derken gülmeye çalışıyordu ama, onun da bozuk çaldığı belliydi.

Ama Hay Stones, doğrusu hiç de öyle değildi. Her zamanki gibi bol kahkaha, fazla keyif ve mebzul küfürle içeri girerken, odadakilerin haline umursamaz bir havadaydı!..

Kahveler gelinceye kadar birbirlerinin hatırlarını, işlerini ve biraz da havaları konuştular. Servisi yapan hizmetkar çekilir çekilmez de, Cevroz kup kuru bir sesle:

- Birşeyler yapmalıyız, dedi, şu Kirilos denilen kadına yabancı elçilerin ve dolayısıyla devletlerin gösterdiği teveccüh, Başbakanımızı çok sarstı...

Hay Stones camları zangırdatan bir kahkaha attı:

- Çok mu sarstı? Yahu bunda sarsılacak ne var? Karı sporcu, eh öteki herifler de sporcuya, hele karının sporcusuna, bayılırlar.. Koskoca Başbakanı sarsacak ne var bunda?

Karga Leykos'la Cevros adamın suratına fazla hayret ve hafif kızgınlıkla baktılar! Leykos bağırdı:

- Ne mi var?.. Sen uzayda mı yaşıyorsun arkadaş... Hergün gazetelerde ve TV'lerde sıram sıram o kadının resimleri, filmleri, konuşmaları, övünüp gerinmeleri çıkar da, Tanya'mız gibi hassas, Tanya'mız gibi...

Durdu. Lafını unutmuş gibi:

- Şey, dedi, şey...

Hay Stones yapıştırmaktan kendini alamadı:

- Kıskanç!..

Hepsi birbirlerine bakiştılar ama Leykos tam zamanında kendini toparlamıştı, hemen atıldı:

- Hayır kıskanç değil, ülke çıkarlarını şahısların üzerinde görmeye ve öyle tutmaya meraklı, evet aynen böyle, bir kadının bu durumu hoş karşılaması mümkün müdür?

Hay Stones, “Mümkündür ve olmalıdır” diyecekti ama, masanın altından ayağına hafif bir darbe indiren ve yakın arkadaşı Teres’in uyarısına saygı gösterip kendini tuttu. Sadece:

- Pekiy öyleyse biz de bu tarafa bir kolaylık buluruz!.. demekle yetindi.

Hepsi bir ağızdan: “- Mesela?” dediler.

- Mesela...mesela..diye hem konuşuyor hem de düşünüyordu artık Stones, mesela... Hah buldum diye bağırды, biz de bizimkine ödüller, madalyalar, armağanlar yağdırırız ne bileyim gerekirse dünya’yı ayaklarına yıgarız!..

Birden dikleşivermişlerdi. Yüzleri renklenmeye başlamış, hele Briko Teres’in meşhur neş’esi yerli yerine oturmaya yönelmişti.

İlk olarak o:

- Yaşsa ulan Hay!.. İlk ödülü ben, bizim tacirler, sanayiciler klübüne verdirtirim. Arkadan ihracatçılarla, ithalatçıların madalya töreni gelir.. Sonra efendim sırasıyla bakkallar, kabzımallar, celepler, kasaplar, manavlar sıraya sokulur... Derken...

- Kes dedi Stones, bunlar kolay!.. Biraz da zorları bükmeliyiz..

- Mesela ne gibi zorlar? diye sordu beriki.

- Ne gibi olacak, işe biraz da revnak vermek lazım. Mesela sanatçılar, mesela avukatlar, mesela doktorlar, mesela mühendisler katılmalı!..

Briko Teres bastı kahkahayı:

- Ulan bunların nesi zor? Tekelon devletin resmi tiyatroları var, çağırırın genel müdürünü, al oğlum şu madalyayı da Başbakana kendiniz düşünmüşsünüz gibi götür takdim et dersin. Adam bir de ellerini öperek koşar gider!.. Sonra çağırırın operacıyı, al ulan şu şildi... Haydi götür ver dersin, adam sana bir de arya söyler...

Hay Stones atıldı:

- Bunlar da gene kolayı işin!.. Doktorlara, avukatlara, pervaneciler klübüne, Aslanlara, Rotary’cilere... Gel biraz!..

Bu defa Cevros atıldı:

- Doktorları geç, onlara ödül dedin mi, önce maaşlara zam diye tutturlar. Avukatlar daha iyi, Baro yönetim kuruluna bir işmar, biraz tatlı dil bence bu işe yeter!.. Öbür zenginler ve zevzekler klüplerine gelince, en kolayı da asıl onlar. Başkanlarının ve yöneticilerinin hükûmetten istedikleri bir yığın şey var, ucunu gösterdin mi...

O vakte kadar teklifleri sadece dinlemiş olan Leykos birden arkadaşının sözünü kesti:

- Arkadaşlar, hareket noktamızı biraz şaşırdık sanıyorum. Neydi bizim herşeyimiz olan Başbakanımızı kızdıran nokta? Kirilos denilen hatun'un sporculuğundan doğan ödüllendirilmesi değil mi? O halde spor klüplerini, spor kuruluşlarına el almalı, hatta ön plana geçirmeli değil miyiz?

Hep birden:

- Doğru ya... dedikten sonra Hay Stones bağırdı:

- Ben onları iyi bilirim, hiç de zor değildir ama, hepsini harekete geçirdik mi, önünü alamayız. En iyisi bir seçme yapıp en şöhretli üçünü seçelim bitsin!..

Cevros hemen karşı çıktı:

- Ya bölgeler ne olacak? Senin en şöhretli üç dediğin, hep Forbos kentinin klüpleri!.. Halbuki bunun güneyi var, doğusu var!..

- İyi ya dedi bu sefer Stones, onlar da kendiliklerinden kalkıp Başbakana ödül verme yarışına katılırlar, olur biter...

Cevros, işitme aygıtını düzeltirken gevşemişti:

- Tabii dedi, öyle olursa mesele kalmaz!..

Briko Teres atıldı:

- Tamam..tamam artık lafı bırakalım da harekete geçelim. Sanayicileri, tacirleri, esnafı bana bırakın, sanat takımını da Cevros'la Leykoş yük lensin, spor tayfasını da Hay ele alacağına göre mesele bitmiş demektir!..

Ve gerçekten de dağılır dağılmaz her biri kendi görevi başında, kolları paçaları sıvayıp, keselerin bağlarını gevşeterek yoğun bir çalışmaya giriştiler.

Çok değil, üç gün sonra da, bu yoğun çalışmanın meyveleri, adına medya dediğimiz kristal kasenin dibinde görülmeye başladı:

- Tacirler Klübü Başbakana en başarılı politikacı ödülünü veriyor!..

- Esnaf organizasyonu Tanya Dudu'yu gelmiş geçmiş en dirayetli devlet kadını seçti!..

- Aslanlar klübü, yılların en büyük politikacısı nişanını Tanya Dudu'ya veriyor!..

Ve öyle bir söküldü ki, artık Tekelonya'da Başbakan Tanya Dudu'ya ödül vermedik bir dernek, klüp, kuruluş, bulmak mümkün olmadığı gibi, ödül törensiz bir güne rastlamak da, imkânsız gibiydi!..

İlamaşaallah, o da hiçbirine dudak kıvrımadan o törenden ötekine koşup duruyordu.

Ama yooook, tamamen rahatlamış da değildi doğrusu. Aklını bir türlü Sinyorita Kirilos'tan alamıyordu. Kendisine verilen her madalyayı, şildi,

veya kupayı alıp, yorgun argın Başbakanlık makamına döner dönmez, mutlaka soruyordu:

- Öbür tören nasıl olmuş?

Öbür tören dediği, tabii Sinyorita Kirilos'unkiydi. Kadıncağızın adını bile ağzına almamak için, ya böyle "Öbürü" falan der, yahut da "Şeyin tören zimbirtısından ne haber?" yollu bir hafifseme gösterişi yapardı.

Ama aksi gibi, medya, her türlüşüyle, yazılısı, görüntülüsü, seslisi, sazlısıyla, Tanya'nın madalya törenleri kadar, Sinyorita Kirilos'un ödül-lendirilmesine de yer vermekteydi. Hatta onunkiler tamamen yabancı devletlerin ilgisini gösterdiği için mi, yoksa biraz da Tanya'ya nisbet mu-zipliğinden mi her nedense, birazcık fazla gösteriliyor ve Tanya da işte buna büsbütün deli oluyordu!..

Hiçbirşey yapmadı da değil. La Libertas'ın genel müdürüyle, bir hafta üst üste her gün, öğle yemeği yedi ve her yemekte de, Sinyorita Kirilos'u yererek onun birşey zannedilmesine kızdığını anlattı ama boşuna!.. Gazete bildiğini okuyordu.

Bu defa Boncorno'yu ele aldı, nafile!.. Arkasından TV'leri kucakladı, yine nafile!.. Bütün gayretine rağmen, yarıdan fazla hissesi devlete ait olan Tekelonya TV ile, en son geçen ay 750 milyon pezosluk bir yardımla ihya ettiği La Tribuna gazetesini ve ona bağlı TV'den başkasını kandıramamıştı.

Deli olacaktı!.. Hergün, hatta bazan günde iki üç madalya alıyor, kendisini göklere çıkaran nutukları dinliyor ve kürsülere çıkarak, gösterilen teveccühe şükranlarını arz ediyor... Ama yine de doymuyor, hayır doymak da değil de, bir iç rahatlaması duymuyordu!..

O şey yok muydu o şey, hani o Kirilos denilen kadın vardı ya... Tanya bir gazeteyi açıp da onu sırtında son derece zarif bir binici ceketini, ayağında pırl pırl çizmeleri olduğu halde, yağız bir atın ya yanında, ya üstünde görmüyor muydu? Yahut da bir TV muhabirinin elindeki mikrofonu, Kirilos'un biçimli dudaklarına doğru uzatarak:

- Londra'ya hakem kuruluna başkanlık etmek üzere gidişinizde başka ülkelere de uğrayacak mısınız? yollu sorularını seyretmiyor muydu? Sırtından kuyruk sokumuna doğru öyle bir ter boşanıyordu ki, bir farkedenden olsa aklına kimbilir neler getirirdi!..

Fakat nihayet bu da Tanya idi haa!.. Bir üzülür, iki sinirlenir, üç düşünür, ama sonunda çareyi de buluverirdi. Koskoca Tekelonya'ya, tarihinde ilk, belki de son, kadın Başbakan olmak boru değildi elbet ve hele böyle Sinyorita Kirilos gibi taşra kızlarına pabuç bırakacak bir yüreğe sahip olmak hiç değildi!..

İşte o da bir üzüldü, iki sinirlendi, üç düşündü ve sonunda çareyi buluverdi:

Bu arada Sinyorita Kirilos'un madalya törenleri zaten bitmiş, geriye bir o İngiltere daveti, Londra'daki hakem komitesinin şeref başkanlığına gitme meselesi kalmıştı ve Tanya'yı asıl sinirlendiren de bu davetti. İşte onun bir yolunu bulmalı ve mutlaka söndürmeliydi!..

Hemen, eşini, başdanışmanı Vezüvos'u ve vefakâr dostlar Teres ve Stone'u topladı:

- Bana bakın dedi, şu kadının Londra gezisi, tam 8 gün sonra başlıyor, rezervasyonlarını kontrol ettirdim. Londra elçiliğimizden de oraya varışını saati saatine öğrendim. Bunu mutlaka söndüreceğim. Şimdi sizden isteğim en uygun yolu bulmamda bana ışık tutmanızdır..

Teres meşhur kakhahalarından birini hemen patlattı:

- Bizde ışıktan bol ne var? Tut de, gözünü kamaştıralım!..

Tanya güldü:

- Kamaştırın da görelim öyleyse..

Briko Teres hiç duraksamadan:

- Mesela dedi, o gün uçak için bir ihbar yapılır, arama falan derken, saatlerce geciktirir, hatta işi düzmece bir terörist hareketine düşümleyip meydandan bir iki gün kuş dahi uçurtmayabilirsiniz!..

Sinyor Dudu, karısından önce atıldı:

- Bunun faydası yok. Nihayet gecikmiş olur. Düşünsene Londra'daki Binicilik yarışması tam bir hafta sürecek, iki gün sonra meydana açarsın o da uçar gider ve üstelik bir de Tekelonya'nın huzursuz bir ülke olduğu izlenimini vermek de cabası!..

Briko Teres buruşmuştu:

- Haklısın dedi, başka yol bulalım.

Konuşmaları sıkıntılı bir kıvranış içinde dinlemekte olan Başdanışman Vezüvos lafa girmek zorunluğunu duydu. Hafifçe Tanya'ya dönerek:

- Sayın Başbakanım dedi, hislerinize ve fikirlerinize daima hürmet duyar ve hayranlık beslerim ama bu konudaki hassasiyetinizi tam olarak maalesef anlayabilmiş değilim, nihayet bu da öteki madalya törenleri gibi bir gün sürüp bitecek değil midir?

Tanya acı acı güldü:

- Aziz dostum, keşke öyle olsaydı. Ama ne yazık ki değildir. Düşünsenize bir hafta sürecek bir spor aktüalitesi bu. Demek ki bir defa tam bir hafta kendi atraksiyonu var, bunun şimdiden başlamış hazırlığı ile bittik-

ten sonraki akislerini de hesap ederseniz üç haftaya varır!.. Demek ki en azından üç hafta boyunca bu cadı, medyanın baş köşesinde duracaktır. Ben buna katlanamam. Hayır ya silinecek, ya silinecektir!..

Başbakanın hiddetlenir gibi olması, tabii Vezüvos'u hemen sindirmişti. Hiç duraksamadan:

“- Aaa evet çok haklısınız”ı bastırırverdi o da!..

Ama az sonra, çareyi de yine o buldu:

“- Bakınız ne geldi aklıma..” diyerek önce çekine çekine fakat anlatıkça Tanya'nın gözlerinde beliren parıltıyı görür görmez de şevkle konuştu:

- Tam aynı tarihte sizin için de İngiltere'ye bir ziyaret ayarlıyabiliriz sanıyorum. Hemen İngiliz Büyükelçisiyle konuşur ve bazı ticari anlaşmalar için Londra'ya gitmekte yarar bulduğunuzu kendisine anlatırım. İngiltere için bir ticari anlaşma sözü kâfi bir...

Hay Stones bir kahkaha atıp ekledi:

- Neft yağıdır!..

Hepsi güldüler. Vezüvos, iyice açılmıştı artık:

- Hatta yanımıza Dışişleri Bakanı ile Ticaret Bakanını da katıp işe tam bir heyet ağırlığı kazandırabiliriz.

Düşününüz aynı gün siz İngiltere'ye böyle bir heyetle gidiyorsunuz, aynı saatlerde de bir yolcu uçağından hakem miymiş, binici miymiş, neymiş meçhul bir kadın çıkıyor.. Düşünebiliyor musunuz sahnedeki azametle, cıvıllığı?.. İhtişamla sefaleti!.. Güzellikle zavallılığı!..

Tanya artık kanatlanmış gibiydi. Kendini tutmasa adamın boynuna çoktaan sarılmıştı ya.. Allahtan eşi orada, Teres'le Stones orada ve Tanya'ya Başbakanlıkla beraber gelip yerleşmiş olan sağlam balatalı cinsel frenler de tam yerindeydi!.. Ama gene de uzanıp Başdanışmanın ellerini tutarak bağırdı:

- Teşekkür ederim, durmayın artık hemen girişimde bulunalım!

Doğrusu iş tam da Vezüvos'un tahmin ettiği gibi oturmuştur. İngiliz Büyükelçisi, “Ticari temas” lafını duyar duymaz kıcı yakılmış kediye dönüş hükûmetine durumu arzemiş ve Londra da “Cici mama” kokusu alan afacan vелеde taş çıkaran bir çabukluk içinde hemen “olur”u yapıştırmıştı!..

Tabii Dışişleri Bakanı ile Ticaret Bakanına özel sekreteryadan giden bir telefon dahi yetti ve her ikisi de hemen bavullarını kapıp makamlarında bekleme durumuna geçtiler.

Tanya medyayı da düşünmüştü elbet!.. En kodaman saydıklarını elden ve gözden geçirip, hemen davet etti ve onlar da Londra, Başbakanın

lüks uçağı, shopping, Harrods, Bond Street kelimelerinden hayali bir zincir oluşturup zihinlerinden yüreklerine uzatarak hemen kabul ettiler.

Evveet, bu iş de hallolmuş, Tanya'nın kuşkuları sönmüştü artık.

Ve hareket günü gelip çattığı zaman da, özel uçağının yerini, kalkış saatini, tören kütasını ve medyanın çalışma alanını öyle ayarlamıştı ki, aynı saatte medyanın taa en dip köşesinde kalkış bekleyen öbür Londra uçağına binecekler, alalacele otobüslere dolduruluyor ve medya onlara baş dahi çevirmiyordu.

Böylece de Tanya Dudu, cam bim bom'lu bando, yaşsa varol'lu baktırma ve şaklı şuklu el çırpımları arasında, ıslak gülüşünün en parlağını dudağına yerleştirerek uğurlayıcıları selamladı ve yanında Dışişleri Bakanı ile Ticaret Bakanı ve tabii eşiyile, Hay Stones olduğu halde Londra'ya doğru havalanıverdi!..

Aynı dakikalarda meydanın taa dibine itilmiş yolcu uçağının 1B no.lu koltuğundaki Sinyorita Kirilos ise kibar kibar tebessüm ediyor ve hostesin getirdiğı sıcak havluyu ensesine bastırarak, başlamak üzere olan başağrısını durdurmaya çalışıyordu. Bir tek gazete fotoğrafçısı onu hatırlamış ve uçağına binerken resmini çektikten sonra hızla koşarak Tanya Dudu'yu çevreleyen meslektaşlarına karışmıştı!..

Yolcu uçaklarının iki buçuk saatte aldıkları Tekelonya-Londra yolunu Tanya'nın özel jeti tam iki saat üç dakikada aşarak Londra hava alanına iniverdi.

İngiliz Başbakanı "Cici Mama"ya bizzat koşamamıştı ama, yardımcısı, İngiltere Ticaret Bakanı ve İngiliz Dışişleri Bakanı bir alay etraf ile hazır bekliyorlardı!.

Tanya uçağının penceresinden, karşılamaya gelen heyeti teker teker inceledi, saydı, tarttı ve memnun olmalı ki, kendisini endişe ile süzmekte olan Başdanışmanı Vezüvos'u hafif bir tebessümle ödüllendirdi. Yalnız bir şeye şaşmış ve hafifçe canı sıkılmıştı. İngiliz karşılayıcılar arasında ne bir kame-raman vardı ne de bir gazete fotoğrafçısı!.

İçinden ihtimal medya başka bir taraftadır diye mırıldanarak kapıya yürüyor ve dudaklarına en çıldırtıcı saydığı tören tebessümünü şimdiden ilıstırmış bulunuyordu ama kuşkusu tamamen silinmiş de değildi.

Tanya'nın merdivene ayak basmasıyla birlikte, İngiliz Bakanlar hemen harekete geçtiler. "Etraf" derhal yerlerini aldı.. Ama hayret!.. Sahne- de bir eksiklik hem de korkunç bir eksiklik hâlâ vardı. Evet Tanya'nın hayaline göre oyunun tam bu anında ve sahnenin de tam burasında yüz-lerce flaşın patlaması gerekiyor ve bir yığın medya elemanının birbirleri-

nin üzerine abanarak, merdivenlerden salına salına inen bu ıslak gülüşlü, dolgun endamlı güzel kadının fotoğraflarını çekmesi icap ediyordu!.. Halbuki işte merdivenin son basamağına da varmış ve Via Venetto'dan çıkmış beyaz pabuçlarıyla İngiliz toprağına adımıını atmış olduğı halde, ancak bir tek flaş, evet bir tanecik flaş o da İngiliz Dışişleri Bakanının elini sıktağı sırada ve daha çok Bakana dönük olarak çakıvermişti!..

Pekiy nerede idi bu adı batasıca İngiliz medyası? Tanya Dudu gibi ilginç, Tanya Dudu gibi bilgiç ve Tanya Dudu gibi behiç bir kadının memleketlerini şereflelendirmesini tesbit etmez de, hangi cehennemde otururdu bu İngiliz medyası?

Bu sorunun cevabını alması için meğer tam 18 saat lazım olmuş!.. Evet tam 18 saat sonra Tanya Dudu, geceyi geçirdiğı Tekelonya Büyükelçiliğinin yemek salonunda sabah kahvaltısını yaparken, bir yandan da gazetele-ri gözden geçiriyordu ki, az daha çatalı burnuna batıracaktı. İlk eline aldığı Times'ın birinci sayfasında kendi adı yoktu, kendine dair haber de yoktu, ama Sinyorita Kirilos'un hem ismi hem de resmi vardı, hem de öyle bir vardı ki, resmin tam tepesine, "Güzel binici baş hakem" diye yazmışlar ve habere iç sayfalarda geniş yer vermişlerdi!.. Inpedendent'i açtı, oh! onun ilk sayfasında da kendi gene yoktu ama hiç değılse Kirilos da yoktu. Bu gazete, Times'ın Dudu'ya ayırdığı sekizinci sayfadaki beş santimlik yere karşılık, onikinci sayfasında birkaç santimlik bir fazlalık tanımış ve "Tekelonya'nın kadın Başbakanı Londra'da" başlığı altında sadece ticari anlaşma ihtimalinden bahsetmişti. Tanya güzel miymiş, genç miymiş, yürek yakar mıymış, yakmaz mıymış, sersem herifler bunlara dokunmamışlardı bile!.. Halbuki aynı sersemlemler Tanya'ya yer verdikleri aynı sayfanın tam başında "Hakemlerin en güzeli" başlığı altında Sinyorita Kirilos'un güzel mi güzel, sık mı sık, bir resmini de koymamışlar mıydı?

Tanırım! Şu İngiltere gezisini de zehir etmen şart mıydı şu kadıncağıza?

Tanya'nın karşısında sessiz sedasız kahvaltılarını tıkınmakta olan eşi ve Tekelonya'nın Büyükelçisiyle onun eşi, Başbakanın yüzünde cirit atan elemi bulutlarını göremiyecek kadar vurdum duymaz değıllerdi elbet. Hele sefire, yeryüzündeki emsali gibi; velinimet büyüklerin, değıl bu derece açık üzüntülerini, zihinlerinden şöyle bir geçiveren endişeleri bile, şıp diye kavrayıp hizmet arzetmekte öyle usta ve öyle deneyimli idi ki, karşısında şeytanın ağızı açık kalabilirdi. Nitekim, Tanya gazeteleri elinin tersiyle iter itmez, hemen yapıştırmıştır:

- Can sıkmakta ve ters iş yapmakta İngiliz gazeteleri kadar başarılı bir medya unsuru bulunamaz efendim..

Ve Tanya'nın bu güzel teşhisten hoşnut bakışını yakalar yakalamaz da üstlenmişti.

- Medya dünyanın her yerinde münasebetsizdir ama, İngiltere'deki kadar gemi azıya aldığı başka bir yer görülemez sanıyorum!..

Tanya içinden tam:

- Olmaz olur mu biz de öylesi çok.. diye geçiriyordu ki, salona Başdanışman Vezüvos'un girmesiyle, kendini tuttu ve genç adamın:

- Günaydın efendim, bugünkü programı Sayın Büyükelçi herhalde arzemişlerdir. Yirmi dakika sonra Başbakan John Major'u ziyaretiniz başlayacak, hatırlatırım, demesi üzerine de, medyayı falan bırakıp:

- Haydi öyleyse yavaş yavaş çıkalım... Dedi ve kapıya yürüyüverdi!..

Araba, 10 Downing Street'e yaklaşırken kendi kendine mırıldanıyordu:

- Haydi bakalım bu ziyareti de görmezlikten gelsinler veya atlasınlar da..

Aman ah!.. Bu daha çok Tekelonlara has, herşeyi kendine göre biçip dikmek hastalığı ah!.. Sen Tekelon yüreklerinde kaldıkça ve Tekelon zihinlerini burup kördüğüm ettikçe,-kimbilir daha ne canlar yaşanacak, ne üzüntüler yaşanacaktır!..

Nasıl ki işte Tanya Dudu'da halis muhlis bir Tekelon olmanın sonucu, kendi hayalinin yumurcaklarına kafadan don biçer biçer gittiği şu meslektaş ziyaretinden gene kırılmaktan başka bir sonuç alamamıştır.

Akşam bu defa TV'de kendini İngiltere Başbakanının 10 No.su önünde onunla el sıkışırken, onbeş saniyelik bir haber görüntüsü içinde seyredebilmiş, ama buna karşılık aynı akşam üç kanalda birden Sinyorita Kirilos ile yapılan upuzun röportajlar zavallı Dudu'nun beynini tokmaklanmış durmuştur!..

Gece odalarına çekildikleri zaman, gene en kestirme ve emin yoldan onu eşi uyardı ve teselli etti.

- Yahu karıcığım diyordu, bize ne İngiliz medyasından? Bizim maksadımız şu Kirilos denilen kadını İngiliz medyasından silmek değildi ki!.. Biz onu Tekelon medyasının ilgi odağı olmaktan çıkarmak için bu geziyi düşündük ve düzenledik. Tanrıya şükür bunu başardık da..

Tanya şöyle bir düşündü ve kocasına hak vermekten kendini alamadı!..

Evet öyle ya, diyordu Times'da resmi çıkmış, Guardian'da röportajı yapılmış, yok bilmem ne kanalında mülakatı varmış, Tekelonya'ya neydi bunlardan? Şu anda Tekelonya'da çıkan bütün gazetelerde, dergilerde ve

yayın yapan TV kanallarında yalnız kimin resmi, ismi, gezisi, başarısı, sözleri, röportajları vardı? Tabii herhalde Kirilos yosmasının değil! Doğruca Tanya Dudu'nun!

Gerçekten de aşağı yukarı öyleydi ama, Tanya'nın yanıldığı nokta Sinyorita Kirilos'un, İngiliz gazetelerinde böylesine yer bulmasının ve İngiliz TV'lerinden bu kadar geniş ilgi görmesinin Tekelon gazeteleri için bu defa başlıbaşına ayrı bir haber değeri olduğunu bilememesiydi!..

Nitekim az sonra hiçbiri bunu görmezlikten gelememiş ve büyük başlıklarla vermekte âdeti yarışmışlardır.

Bu sefer Kirilos'un hakemliği falan değildi parlatılan! Doğruca Sinyorita Kirilos'a gazetelerde verilen geniş yerin övgüsü ve İngiliz TV'leri ile radyolarındaki dakikaların çokluğu, büyüklüğü idi!!..

Tabii Tanya Dudu ancak üç gün sonra ülkesine döndüğü zaman bu felaketi anlamış ve önündeki gazete yığınının hangisini ele alsa, Sinyorita Kirilos'a İngiliz medyasının verdiği önemin başlıca haber yapıldığını görmenin azabıyla kıvranmıştır!..

Hele çok güvendiği ve pohpohlamak için hiçbir fırsatı kaçırmadığı bir tanesinde Sinyorita Kirilos'a ait haberin:

- Tekelonya adını hiç kimse bu kadar yüceltmemiştir! Selam sana Sinyorita Kirilos! başlığı ile verilmesi yok muydu? Zavallıyı az daha balyıyordu.

Ve hele hele döndüğü akşam, şerefine tertiplenmiş ödüllü yemekte tam teşekkür konuşması yapmak üzere kürsüye yürürken, bir gazetecinin önüne geçip:

- Sinyorita Kirilos'a İngiltere "Dame" unvanı veriyormuş, herhalde bu size orada haber verilmiştir değil mi? diye sorması yok muydu? Tanya'yı öyle bir sarstı ki işte o gün hayatında ilk defa bir topluluk karşısında ağlamış, hem de hüngür hüngür ağlamıştır!..

Bütün Tekelonya bu göz yaşlarını, onun verilen ödül ve gösterilen ilgi karşısında heyecanlanıp içlenmesine bağladı ama, ben size gerçeği söylüyorum:

Heyecandan, içlenmekten falan değil, bal gibi hırsından ağlamıştır!.

Ve o ağlıya dursun düpedüz bir kıskançlıktan doğmuş bu İngiltere macerasının gülenleri de vardı elbet.

Üstelik de bir değil iki taneydiler.

İngiltere dönüşü bunlardan adı Sinyor Dudu olan, karşısındaki öbür kişiyle kucaklaştıktan sonra bağırıyordu:

- Bizimkinin kıskançlığından her zaman böyle bir pay çıkacağını bilsem neler yapmazdım ki.

- Valla ona mı yoksa seninkinin kanına dokunan öteki karıya mı teşekkür etmeli şaşırdım!.. Ama iyi iş oldu ha!..

İyi iş dedikleri de pek basitti:

Tanya, Londra'da medya kendisinden bahsetmiş mi, bahsetmemiş mi, Kirilos'a itibar edilmiş mi, edilmemiş mi diye uğraşıp didişirken, Sinyor Dudu ile Hay Stones yanlarına Ticaret Bakanını alarak İngiltere'nin ünlü "Cable and Wireless" firması ile devlet adına anlaşmış, Tekelonya'nın bütün telekomünikasyon işlerini bu firmaya verivermişlerdi!..

Aldıkları komisyon, ne kadar iri ve tatlı olmalı ki, her ikisi de, haftalar boyu yere basmamış, âdeta uçmuşlardır!..

EL SİVA OLAYI

Tekelon liselerinden birinin cin gibi zeki felsefe hocası, öğrencilerine, kâğıtlarını kalemelerini çıkararak "kültür" deyince neyi anladıklarını yazmalarını söylemişti.

Çocuklar anladıklarını yazdılar. Cin gibi zeki felsefe hocası kâğıtları topladı ve evine götürdü.

Akşam yemekten sonra, başka bir lisede öğretmen olan eşinin aynı soruya aldığı cevapları da katınca, masanın üzerinde tam bir kâğıt yığını oluşmuştu.

Cin gibi felsefe hocası eşine:

- Haydi, dedi, bir ucundan sen bir ucundan ben, şu yumağı açmaya başlayalım, daha önce konuştuğumuz gibi, benzer cevapları biraraya toplayacak, diğerlerini ayıracağız!

Ama çok değil, bir saat süren bir çalışmanın sonunda ilk bağırان gene kendisi olmuştu:

- Gördün mü değişik cevap pek az! Hemen yüzde doksanı aşağı yukarı aynı şeyi söylüyor, aynı anlamı çıkarıyor!

Gözünden tel çerçeveli küçük okuma gözlüğünü çıkaran eşi de sandalyesini geri iterken homurdanmıştı:

- Zavallı çocuklar! Ama onların kabahatı yok, koskoca devlet bu gafletin içine tıkmış!

Aslında her ikisi de alacakları cevabı aşağı yukarı önceden kestirmişler, fakat sırf iyice emin olmak için bu anketi yapmışlardı.

Cevaplar tam da kestirdikleri gibiydi. Sayıları 165'i bulan öğrencileri, kültür deyince sadece sol'u anlıyorlardı!

"Kültür sosyalizm demektir. Solcu olursan kültürlü de olursun!"

"Solcu yazarları okumak, solculuk uğruna savaşmak, solcu müzik, solcu hesap, solcu oyun, solcu... (çocuk burada bir karşılık bulamamış üç nokta koyduktan sonra devam etmişti) Özetle herşeyin soluyla kaynaşmak kültür demektir."

"Kültür sola yönelmek demektir. Sağa yönelirsen kültürden sıyrılır, ortada durursan kültürü küstürür, ama sola saptın mı kültürü yakalarsın."

Hele üç tanesi vardı ki, cin gibi öğretmen onları ayırmış ve tekrar tekrar okuyarak, karısını da hayli neşelendirmişti.

Kendini edebiyatçı sanan birincisi:

"Kültür kırmızıdır, diyordu, kan gibi damarlarda akması için kırmızıdır."

Öteki galiba biyoloji meraklısıydı:

"Kalbi Tanrı nasıl sola koymuşsa, çağımız insanı da kültürü sola, hep sola yöneltmiş ve öyle yaşatmıştır."

Ve en nefisi üçüncüsüydü:

"Kültürden ne mi anlıyorum? Sadece şunu: Sola dön kültüre marş marş! Sağa dön kültürden uzaklaş!"

Cin gibi öğretmenin cin gibi eşi sonunda gülmeyi falan kesip:

- Valla, dedi, kültür bakanında o kurgu, bizim bakanda da o sürgü varken, ne yapsak boşunadır.

Uzun süredir, her iki bakanın da acınacak hallerini böyle adlandırıyorlardı. Kültür Bakanı Havlar Kortes, onlara -ve pek çok Tekelon aydınına göre daha okul sıralarında iken Komünistler tarafından "kurulmuş", kendi bakanları sözde maarifçi El Ayyazos ise, Tekelon kilisesinin aman bilmez yobazlarınca kara hesaplarının zindanına tıklıp "sürgülenmiş"ti.

Bir kızıyla bir kara, sanılır ki bunlar birbirlerinin kanlı bıçaklı düşmanı veya hasmıdır... Evet, her yerde bu belki böyledir ama, Tekelonya'da ve bu ikisi arasında, hayır! Hiç değilse uzun bir süredir hayır! Ve tam tersine de üstelik! O sola kurulmuş kültür bakanı ile bu sağa sürgülenmiş eğitim bakanı, aman bir sarmaş dolaş, bir can ciğer kuzu sarmasındırlar ki, gören onları en azından kardeş sanabilir!

Nasıl olmuştur bu iş? Çok basit: Kurucuları kültür bakanını bir daha kurmuşlar ve kulağına eğilip "Öteki ile iyi geçin, ona, eğer sen benim yaptıklarına destek olursan, ben de senin yaptıklarına destek olurum, de-yiver". Beri yandan sürgücülerini bu defa eğitim bakanını hafifçe muştala-

mışlar ve kulağına sokularak “Bana bak, eğer sana yaptıracaklarımıza kültür bakanı göz yumarsa, sen de onun yaptıklarına göz yumarsın. Anlaşıldı mı?” deyivermişlerdir. İşte bu kadar!

Böylece kırmızı ile kara girmişler midir kolkola! Ve bir taraf Komünist-
te ödül, sosyaliste ödenek, solcuya destek, sola öpücük, sola selam...yağdı-
rırken, öbür taraf sadece kıcını dönüvermemiş midir?

Ve gene bu sefer öbür taraf kiliselere birer okul, her din okuluna avuç
dolusu ödenek, her papaza dilediği ek görevi alma hakkı, zangoçlara şe-
hir bandolarından ek maaş, papaz çömezlerine belediyelerde müfettişlik,
papaz okullarından çıkanlara dilerlerse polis komiserliği, dilerlerse vali
yardımcılığı...dağıtırken, karşı taraf ancak poposunu çevirmemiş midir?

Aslında herşey, Tanya’nın akıl erdirilmez plancılığından çıkmıştı.
Başbakan olduğu gün yakınlarını, yani malumunuz üzere, eşini, başdanış-
manını, medyadan bir ikisini ve Teres’le Stones’i çağırıp:

- Bana bir kültür bakanı bulunuz, demiş ve hemen eklemiştir:

- Tahsillice olsun, ama asla kültürlü olmasın!

Ve karşısındakilerin tuhaf tuhaf baktıklarını görünce de açıklamak zo-
runluluğu duymuştu:

- Kültürlü bir kültür bakanı, kiliseyle başımızı belaya sokabileceği gi-
bi, bizim Hristiyan takımını da tedirgin edebilir. Halbuki kültür bakanı
kültürsüz oldu mu, ona sen işine bak başkasına karışma dersin olur biter!

Hepsi düşünceye dalar gibiyken, medyadan biri atılmıştı:

- Böyle biri var ama...

Tanya sormuştu:

- Aması ne?

- Aması şu, demişti çocuk, kendini solcu sanır ve hatta işinin bu oldu-
ğunu söyler..

- Ne demek o?

- Yani demek istiyorum ki, her tarafıyla istediğiniz evsaftadır da, yal-
nız sola bükülmüş gibidir.

Tanya hiç umursamadan yine sormuştu:

- Bu tarafına aldırmam, hele fazla bükülmüş olması daha iyidir, kül-
türsüzlüğünü gösterir. Sence de gerçekte de öyle mi?

- Oho hoo, demişti medyacı, bizim Havlar mı? Kültürü yolda bulsa “Bu
nedir?” diye düşünce düşünce götürüp karakola teslim eder!

- Peki ya kiliseye karşı tutumu, ya bizim Hristiyan takımına karşı
tavrı ne olur dersin?

Sözüm ona ünlü yazar bu defa kahkahayı basmıştı:

- Düşündüğünüz şeye bakın, bizim kültürsüz Havlar kültür bakanı olacak da, şuna buna bir de karşı mı çıkacak? Güldürmeyin beni!

Ve böylece genç Havlar Kortés, Tanya Dudu kabinesinin kültür bakanlığı koltuğuna oturmuş ve bir ay gibi kısa sürede yerini iyice ısıttıktan sonra, Tanya'nın kuşklarını sifıra indirerek Hıristiyan takımı ve onların temsilcisi ile anlaşmıştı!

Artık kabinede mesela eğitim bakanının papazlara ek ödenek dileği mi konuşuluyor; Tanya daha ağzını açmadan kültür bakanının söz isteyip hemen desteklemeye başlaması âdet olmuştur. Ve tabii kültür bakanı da az sonra bakanlığına mesela müthiş bir kitap, dergi, gazete basma tesisi istediği zaman, ilk parmağı kaldırıp evet diyenin de eğitim bakanı olması âdeta usuldendir!

Tabii, sözümona böyle bir dengelemeden, asıl karlı çıkanın sol taraf olduğunu söylemek bile artık boşuna! Sağ taraf gerçi, pekçok yetki, pekçok görev, pekçok imkân kazanmış gibi oluyordu ama, hükûmetin ve hatta Parlamentonun sağa verdiği bütün bu olanakları geri çevirme yetkisiyle donanmış bir de Yüksek Mahkeme vardı ki, bir kısmı gidip onun duvarına çarpınca tuzla buz oluyordu. Halbuki kültür bakanının sola, sadece sola, yağdırdığı imkânlar gittikleri yerde kalıyor, basılan milyonlarca kitap okullara rahatça dağıtılıyor, yüzlerce kızıl, az kızıl, pembe, toz pembe yazar, ödüllendiriliyor, hepsi tıka basa doyurulup, meydanlara, tiyatrolara, salonlara salınıyor ve işte sonunda da o karı koca cin gibi felsefe hocalarının yaptıkları ankette boy gösteren sonuç oluşuyordu!

Daha önce size Tekelon komünistlerinin Batı'dakilerin aksine, Rusya'nın yıkılmasından sonra hiç de düşkünlük göstermediklerini söylemiştim. İşte biraz da bu sayededir! Yani kültür bakanı Havlar Kortés'i çemberleri içine alıp beraberce yürümelerinin sonucudur.

Ama sanmayınız ki onlar yılmamışlardır ve hesaplı kitaplı yürüyüp işlerini yürütmüşlerdir de, öbürleri o Hıristiyan yobazlar etki alanlarını hiç genişletememişlerdir! Ne münasebet!.. Hani o iki cin fikirli öğretmenin pek tanınmış iki lisede yaptıkları aynı anketi, başka biri de mesela bir kilise okulunda, mesela yeni üniversitelerde, belediyelerde, hatta Parlamen-toda ve bakanlıkların çoğunda yapmaya kalksa, alacağı cevap ya İncil'dir, ya İsa'dır, yahut da:

“Ne kültürü? Dindir herşey, senin kültürüne tükürmüşüm!” bağirtısı ile karışık, sopaya sarılmaktır!

Ve işte böylece şöyle bir onbeş yirmi yıl var ki, Tekelonya, solun için için; sağın açık açık; oyması, bükmesi, ezmesi, yayılması sonucu

tam anlamıyla sallanan bir ülke olup çıkmıştır!

Henüz hiçbir taraf da kendi zaferini kazanamadı. Ama Tekelonya, yalnız Tekelonya hep kaybetti, hâlâ da kaybediyor!..

Tekelon politikacılığı, sağdaki çağdışı, medeniyet dışı “kara”lıkla; soldaki insanlık dışı, akıl dışı, hak ve hukuk dışı “kıızıl”lığın elinde, çalkalanmak demektir!.. Bu çalkantının dışında kalabilen politikacı sayısı, hiç yok denecek kadar az; bunu başaran o azınlığın da, ayakta durabilme süresi, ancak bir seçim devresidir!

Peki Tanya acaba hangi gruptaydı? Hiç şüphenez olmasın ki, azınlıktan değildir! Politik ömrünü bir seçim devresine sığdırmayı göze alacak cesaret, Tekelonya’daki kazık gibi erkeklerde pek yokken, bunu Tanya’dan beklemeye aslında kimsenin de hakkı yoktur ya.. Böylesi çok olabilseydi dahi, Tanya Dudu’daki hırs öyle bol, öyle yakıcı, öyle dayanılmaz idi ki, o gene öbür tarafta olur ve sağ ile sol arasındaki salıncakta oturmaya yeğlerdi!

Aslında O, terazinin ibresini, iktidarda olmanın verdiği olanaklarla istediği tarafta daha fazla tutabiliyor. Ve böylece onun oturduğu kefe, daha çok sağa yatıp sağda durabiliyor ama, birden bire öbür tarafa da hoş görünmek gereği gelip çattınca, elinden İncil’i, başından örtüyü bir kenara bırakıp, balalayka dahi çalabilmektedir! Tabii anladınız, terazinin ibresini daha çok sağa yatırıp hep orada tutmaya çalışmasının bir tek sebebi, Tekelonya’da Hristiyanlığın çok yaygın, dolayısıyla seçmen kütlesi çoğunluğunun da o tarafta olmasından ibarettir.

Tanya aslında, İncil ile Tevrat’ı, yahut ile Zebur ile Kur’an’ı birbirlerinden ayırt edemez. Ama kalabalığın karşısına çıktı mı, İncil’i başından yukarı kaldırıp öpmeden konuşmaz. İsa ile Musa, yahut İbrahim ile İsmail veyahut da Muhammed ile Yunus’tan hangisinin önce hangisinin sonra geldiğini dahi sorsanız apışıp kalır. Ama kalabalığın önüne çıktığı zaman bir haç çıkarışı, bir İsa deyişi vardır ki, Vatikan’ı bile heyecandan titretebilir!

İşte gene böyle bir gününde idi ve Orta Tekelonya’nın dindarlığı ile ünlü bir kentinde, halkın önünde, İncil öpüp haç çıkararak ve İsa deyip göz yaşı damlatarak yaptığı atraksiyonu bitirmiş, başkente dönüyordu ki, yardımcısı Cevros kulağına doğru eğilip haber verdi:

- Başkentte durum biraz gergin. Kültür bakanının densizliği başımızı belaya sokabilir, biran önce dönmekle iyi ediyoruz sanıyorum.

Tanya, uzun süre halk önünde İsa demenin, Hristiyanlık diye iç geçirenin ve durmadan haç çıkarıp boyun bükmenin etkisi ile hâlâ yanakları ve el-

leri seğriyerek bir noktaya sabit bakıyor ve yardımcısının sözlerini anlamamış gibi duruyordu. Cevros bu defa sesini yükseltti:

- Başkentte durum biraz gergin, dedim Sayın Başbakan!

Tanya silkindi ve transtan çıkar gibi, uykulu bir gülümseme ile sordu:

- Gergin mi dediniz?

- Evet, dedi Cevros, gergin. Kültür Bakanı Havlar galiba bu sefer fazla ileri gitti.

Gerçekten de Sinyor Havlar Kortés bu defa fazla ileri gitmiş ve devletin başını iyiden iyiye belaya sokmuştu.

Olay hâlâ Tekelonya'da "La Kritika El Siva" adıyla anılır ve ne zaman bahsi geçse gerçek bir Hıristiyanın mutlaka haç çıkarıp, tuh! tuh! diyerek kötü ruh kovması âdet olmuştur.

El Siva, olayın geçtiği kasabanın adıdır. Başkente 25-30 km kadar uzaklıktaki bu bölgede kültür bakanı gerçekten müthiş modern ve herşeyi ile de mükemmel bir baskı tesisi kurmuştu ve bakanlığın tahsisatıyla bol bol beslediği bu devlet kuruluşunda, sadece solcu eserler, broşürler, afişler basmayı da değişmez bir kaide haline getirmişti! Ne kadar eski yeni Komünist hatta anarşist, hatta ipten kazıktan kurtulmuş terörist varsa hepsini burada toplamış ve beslemeye, bitlerini kanlandırıp, tıynetlerini canlandırmaya da koyulmuştu.

Kültür bakanlığının bu güzel ve mükemmel matbaasında herhangi bir eserin basılması, kültür bakanlığı eliyle her yere rahatça dağıtılması ve hatta gerekiyorsa bir de ödülle beslenip desteklenmesi için, sadece sol olması kâfi, yazarının yalnız kızıl olması yeterliydi!

Tabii bütün Tekelon solculuğu için büyük bir nimetti bu ve hepsi de ilamaşaallah fodlaya üşüşmekte ve pay kapışmakta, farelere kara şneklere veya kırmızı karıncalara bile taş çıkarır hızda idiler.

O yıllarda, bir İngiliz yazarı, Hazreti İsa'nın homoseksüel olduğu iddiası ile bir kitap yazmıştı. Aslında kendisi pek belirli bir homoseksüel olan yazar İsa'nın evlenmemiş olmasından başlayarak, hiçbir kadına ilgi duymadığına dair aklınca bir sürü olaylar, deliller sıralıyor ve sonunda Hıristiyan Peygamberinin İngilizlerce pek sevilen tabiriyle tam bir "gay" olduğunu ballandıra ballandıra yazıyordu.

Tabii kitap, bütün Hıristiyan dünyasında bomba gibi patlamış ve pek büyük reaksiyon doğurmuştur.

İlk olarak Vatikan, yazarın bütün eserlerini afaroz etmiş, İtalya ve İspanya gibi koyu Katolik ülkeler, sınırlarından girmesini yasaklamışlar, Güney ve Orta Amerika ülkelerinde nümayişler yapılmış ve kitaplar yakılmış-

tur. Elbette Tekelonya gibi dindar bir ülke de, böyle bir rezalete omuz silkip geçemezdi. Nitekim orada reaksiyon büsbütün coşkun olmuş ve İngilizin yalnız kitabı ve resimleri değil, bu defa bayrağı da meydan meydan yakıldıktan sonra, kalabalıklar nerede bir İngiliz konsolosluğu yahut ticarethanesi varsa kapısına dayanıp avaz avaz bağırmı lar, köpük köpük öfke kusmu lardır.

Dünya solcuları, tabii böyle bir reaksiyonu hemen başka türlü yorumlayıp, hürriyet adına ayıplamakta hiç vakit kaybetmediler. Onlara göre isteyen istediğini yazabilmeliydi. İsa homoseksüel idiyse bunu saklamakta fayda yoktu. Değilse de bunu yazmak ve aksini yazanın karşısına çıkıp onu mat etmek hakkı ve hürriyeti yok muydu? Kitap yakılacağına bu yapılmalı, yazar yasaklanacağına çirkin n mayi ler  nlenmeliydi!

Tekelon solcuları daha da ileri gittiler, asıl İngiliz yazarın homoseksüel olduğunu yazan bazı a ırn sağcı Tekelon gazetelerine âdetâ savaş açıp, yazarı bir de göklere çıkardılar! Ve i te tam bu kavganın yavaş yavaş durulmaya ba ladığı g nlerdeydi ki, eski sol tüfeklerden bir Tekelon yazarının, gerçekten büyük bir cesaretle ortaya atılıp, Hazreti İsa'ya ait o kitabı Tekeloncaya  evirterek basacağını ilan etmesiyle ortalık büsbütün karı tı.

Haberin çıkmasıyla, halkın ellerinde kocaman dev gibi ha ları sallıyarak sokağa dökülmesi bir olmuştur. Aman allahım! Ne korkunç bir kalabalıktı o! Tekelonya'da ne kadar kardinal, papaz, papaz yardımcısı, zango , papaz okulu  ğrencisi varsa, hepsi sokağa dökülmüş ve halkın önünde yürüyerek gerçekten ürkütücü bir kütle olu turmu lardır. Papazlar evlerinin pencerelerinden bakanları elleriyle işaret edip aşağı çağırıyorlar ve zavallı halk da, b y lenmi  gibi hemen fırlayıp kalabalığa karı ıyordu.

Tanrı korusun, bir tek söz, bir tek isim, tonlarla benzine kibrit atılmış gibi bütün kütleyi parlatıp patlatabilir ve hiçbir güç de o patlayı ın tahribatını  nleyemezdi.

Arkadaşım Emilio Caramba'nın o günlerde gönderdiği mektubu unutamam. Bu mitingleri anlatırken "Halkın reaksiyonuna sebep olan yazarın adını bağırıp da i te  u binada deyivermek, bütün yapının bir anda yerle bir olmasına yetip de artardı bile" diyordu.

O günlerde Es Pederos'un henüz ba bakanlığı bırakmamış olması, Tekelonya'nın büyük  ansı olmuştur. Ancak onun gibi deneyimli ve temkinli bir lider, böyle bir ayaklanmayı yatı tırabilirdi ve öyle de oldu. Sonunda yazar da biraz dostlarının tavsiyeleri, biraz halktan gelen tepkinin büyüklüğü biraz da kendi planının sonucu, te ebb s nden bir daha s zetmez olunca, olay iyice söndü ve unutuldu.

İşte taa.. o güne, yani Tanya ile yardımcısı Cevros'u orta Tekelonya'da nutuk attıktan sonra, dönüş yolunda bıraktığımız o güne kadar, şu İsa'ya ait o tehlikeli kitabın Tekelonya'da da basılacağı hikâyesi âdeta küllenmeye bile başlamıştı.

Ama o gün, yani Tanya Dudu, orta Tekelonya'da, halkın karşısında bol haçlı ve mebzul İsa övgülü nutkunu atarken, başkente nereden geldiği bilinmeyen bir söylenti öylesine çabuk yayılmıştı ki, başbakanın kısa ayrılışı dolayısıyla büsbütün uyanık ve dikkatli olmaya çalışan İçişleri bakanı Sinyor Vasistas bile, ne olup bittiğini anlayamadan, binlerce insan başkentin 25 km. uzağındaki El Siva'ya akıvermişti.

Yayılan ise, El Siva'daki baskı tesislerinde İsa'nın homoseksüel olduğunu haykıran kitabın basıldığı ve o gün dağıtıma geçileceği haberi idi.

Bu kadarı onbinlerce insanı oraya koşturmaya yetip artmışken, birkaç saat içinde, bir de kitabı Tekeloncaya çevirten yazarın arkadaşları ile birlikte binada olduğu haberi de yayılıvermedi mi? Hey Yaradan, Tekelon dincilerini, sağcılarını, ne dinci, ne sağcı fakat her kargaşada mutlaka tuzları bulunan, kıskırtıcıları, densizleri, fesatları tutabilirsen tut artık!

Yığıldılar da yığıldılar ve kalabalık kırk binleri, elli binleri çok aşmıştı ki, Tanya'nın başyardımcısı Cevros'u telsizle yakalayan İçişleri bakanı başkentteki gerginliği duyurmak zorunda kalmıştı.

Tanya haberi aldıktan sonra da bir süre dalgın dışarıyı seyretmiş ve neden sonra şoförüne, ne kadar zamanda El Siva'ya varabileceklerini sormuştu.

- İki buçuk saat, dedi şoför.

Tanya ile Cevros hemen saatlerine baktılar. Demek ki saat dörde doğru veya dörtte el Siva'da olabileceklerdi. Ama az sonra Cevros'un aklına olayın içine birdenbire girivermenin tehlikesi takıldı. Öyle ya, kalabalığın ne halini, ne rengini, ne de şeklini şemalini biliyorlardı. Bir başbakanı karşısında gören coşkun veya kızgın veya azgın bir kalabalığın ne yapacağı kestirilemezdi ki! Tabii Tanya bu fikre hemen uymuş ve yardımcısının koruyuculuğuna bir defa daha inanmıştır. Böylece de ayrı bir yoldan doğru başkente yöneldiler.

Ve onlar geledursun, kültür bakanlığı matbaasını sarmakta olan kalabalığın yapıyı çepeçevre kuşatan çemberi de gittikçe daralıyor ve başkentten arabalar ve helikopterlerle taşınmış binlerce polis halkla yapı arasında ezilmemek için çırpınıyordu.

Kalabalığın üzerinde dalgalanan haçlar, Meryem Ana ve İsa tasvirleri

zaman zaman düşer gibi eğiliyor ve sonra dualar, ilahiler okunarak tekrar düzeltiliyorlardı!

Matbaanın çelik kapıları ve herbiri sapasağlam demir parmaklıklarla donanmış pencereleri tepeden tırnağa sımsıkı kapalıydılar. Ama halkın basıncı da o hale gelmekteydi ki, yapı ile halk arasındaki polis tamponunun o beton ve çelik hengamesine ciğer ezmesi gibi yayılıp kalması henüz saat meselesiyse, kısa bir süre sonra ancak dakika işi olacaktı!

Tanya başkente ulaştığı zaman, El Siva'daki kalabalık da polislerin aradan çekilme isteklerine uyup onları kenara fırlattıktan sonra İsa hakkı için ileri! feryatlarıyla kapılara ve pencerelere ulaşmış bulunuyordu.

Tanya odasına rüzgâr gibi girerken, İçişleri bakanı Vasistas'ın derhal gelmesini emretti ve ölüm haberi verirken bile sırtımayı huy edinmiş bakan gelir gelmez de ciyakladı:

- Nedir bu? Biran bile buradan ayrılamıyacak mıyım? Bir gün dahi rahat bir gezi yapamıyacak mıyım?

Yandaki odadan patronun feryadını duyan karga Leykos da hemen koşup gelmiş ve Cevros'un yanındaki yere otururken, Tanya'ya iltifat bekleyen bir fino gibi bakmaya başlamıştı ama, Tanya'nın onu bile görececek hali yoktu. Ne hikmetse sanki olayın tamamını kavramış da suçluyu bulmuş gibi zavallı Vasistas'a yükleniyordu.

- Sizi, dedi, İçişleri bakanı yaparken, olay istemiyorum demiştim, halbuki şimdi ne görüyorum...

Dedim ya, içişleri bakanı Vasistas, ölüm haberi dahi alırken de verirken de sırtımayı bırakmaz, şimdi Başbakan bir oktav yukarıdan ciyakladı diye elbette ağlayacak değildi. Nitekim gülümsemeyi bırakmadı ve bir süre baygın baygın Tanya'yı dinledikten sonra sadece birtek cümleyi hafifçe püskürttüverdi:

- Siz olay istemeyişinizi benden önce kültür bakanınıza duyursaydınız, şimdi ikimiz de rahat olurduk!

Tanya kafasına tokmak vurulmuş gibi sarsıldı. İçinden "adamin hakkı var, asıl bağırlı olacak herif bu değil ki öteki... Ah! O Komünist oyuncağı sersem" diye bir öfke kabarmasını güç tutarak, bu sefer hafif perdeden sordu:

- Peki nerede Sinyor Havlar? Hemen bulup çağırın bana!

İçişleri bakanı şimdi bayağı gülüyordu:

- Buna imkân yok, zira kendileri şu anda tam seksenbin Tekelonyalı'nın kuşatması altında bulunan baskı tesislerinde hapis durumdadırlar!

- Nee? dedi Tanya, o da mı orada? Ne işi varmış? Nasıl gitti ki?

Bu sefer Vasistas'dan önce karga Leykos atıldı:

- Olay başladığı zaman zaten içerdeymiş.

İçişleri bakanı elini kaldırıp arkadaşının sözünü kestikten sonra tamamladı:

- Maalesef o iğrenç kitabın Tekeloncaya çevrildiği ve kültür bakanlığı tesislerinde basıldığı doğru efendim. Bugün kitabı çevirten ve basılmasına önayak olan yazar ve arkadaşlarıyla orada bir tören yapacaklar ve törenin sonunda şölen, şölenin sonunda da onbinlerce kitabı bütün Tekelon-ya'ya dağıtma hamlesiyle işi bitireceklermiş!

Tanya duyduklarının etkisiyle sapsarı olmuştu. Koltuğuna yığılırcasına çökerken boğuk bir sesle sordu:

- Bu adam deli mi?

İçişleri bakanı aynı sırtıkan çehre ile:

- Hayır, dedi, kültür bakanınızdır!

Tanya lafı anlamamazlıktan gelmeyi yeğledi:

- Şimdi son durum nedir?

İçişleri Bakanı hemen kapıya yöneldi ve dışarda beklettiği adamlarını başıyla işaret ederek içeri aldı. Gelenler Emniyet Genel Müdürü ile Genel Asayiş Başkanı idi. Başbakanı saygı ile selamladılar ve bakanın:

- Sayın Başbakana en son durumu rapor ediniz, demesiyle birlikte de Genel Müdür uzi tüfeği gibi intizamla takırdamaya koyuldu:

- Şu anda sayın Başbakanım, seksen seksenbeş bin kişi civarında oldukları tahmin edilen bir halk topluluğu binayı tamamen kuşatmış halde-dir ve kapıların çelik, pencerelerin de kalın demir parmaklıklarla kaplanmış olması sayesinde cam kırmaktan öte bir zarar verememişlerdir.

- Binanın içinde kimler olduğunu tespit edebildiniz mi?

- Ettik efendim, kültür bakanımız sayın Havlar Kortas ile daha kırk kadar oldukları tahmin olunan tören davetlileri ki bunların arasında o tehlikeli kitabı çevirten Sent Nesos ve bazı tanınmış yazarlar, tiyatro oyuncular, ressamlar da var.

Lafın burasında cebinden kalın bir not defteri çıkaran Asayiş Başkanı atıldı:

- İsimleri teker teker arzedeabilirim.

Tanya elini kaldırdı:

- Sonra alırım, şimdi gerek yok.

Ve Emniyet Genel Müdürüne dönüp sordu:

- Sizce olay bu kadarla kalıp yavaş yavaş sönecek mi? Yoksa büyüme ihtimali var mı?

Ama Genel Müdürden önce cevabı İçişleri bakanı verdi:

- Halkın tatmin olmadan dağılacağını sanmıyorum. Ve işte bunun içindir ki, olayı biran önce takdirinize arz etmekte fayda gördüm.

Tanya, ateş gibi yanan alnını tuttu ve sordu:

- Halkın tatmin olmasından kastınız nedir?

- Nasıl söyleyeyim, dedi İçişleri bakanı, mesela kitapların o anda yakıldığını söylemek, hatta göstermek bir yol olabilir. Yazarın cezalandırılacağını söylemek bir yol olabilir. Hatta bakan arkadaşımızın orada bulunuşunu bir yakmaya ve yazarı yakalamaya yönelik bir davranış gibi göstermek olabilir...

Tanya İçişleri bakanının yüzüne şimdi hayretle bakıyordu. Avanak bir oğlandan akıllı laflar duymanın şaşkınlığı içine düşmüş bir öğretmen gibiydi. Nitekim:

- Siz bayağı kafa yormuşsunuz, demekten kendini alamadı ve biraz önceki bağırışını unutturacak bir tatlılıkla:

- Sevgili Vasistas, dedi, bence bu söylediklerinizin hepsini birden kullanmalıyız. Hem de hiç vakit geçirmeden ve bizzat sizin ağzınızdan!

İçişleri bakanının adamlarını toplayıp bir helikoptere atlamasıyla olay yerine ulaşması tam 10 dakika sürmüştür. O sırada da El Siva'daki kalabalık tam zaptedilme sınırını aşma noktasına gelmiş ve pencere demirlerini kesip bükme hamlesine girişmiş bulunuyordu. Çok alçalan beyaz helikopter kalabalığın üstünde, koskoca bir pastanın tam ortasına düşmek üzere olan bir krema parçası gibiydi.

Pencerelerle uğraşanlar ve kapıya abanıp durmadan bastıranlar, helikopterin sesini duyunca bir an duraksadılar. O sırada da helikopterin hoparlöründen Vasistas'ın sesi yükseldi:

- Ben İçişleri bakanı Vasistas'ım! Sevgili Tekelonyalılar, lütfen beni dinleyiniz. Haklı infialinize sebep olan kitap şu anda içerde binlercesiyle yakılmaktadır. Siz müsterih olunuz, hükûmet...

Birden bir papazın hoparlörü âdeta bastıran gür sesi yükseldi:

- Kahrolun.. İnanmayın bu yalanlara...

Helikopterin pilotu aşağıdaki sesleri yükseltip içeriye aksettiren cihazı açık tuttuğu için papazın bağırışı aynen helikopterin içine de yayılmıştı. İçişleri bakanı duydu ve hemen tekrar bastırdı:

- Hayır sevgili Tekelonyalılar bana inanınız, rahatlıkla evlerinize döndüğünüz zaman hemen göreceksiniz ki, hükûmetinizin tedbirleri sayesinde endişeleriniz boşuna olmuştur ve sadece kitap yokedilmemiş, sebep olanlar da cezalarını çekmek üzere adalete sevk edilmiş...

Bu defa papazlardan bir işaretle halktan öyle bir bağırıtı koptu ki, sesin dalgası helikopteri sarstı ve pilot ayar düğmesine hemen uzanmasaydı kulak zarları zedelenebilirdi.

- Yalan istemiyoruz, diyorlardı, kitapları da yazarı da bize teslim ediniz!

Ve bir taraf:

- Onları elimizle yoketmeden dağılmıyacağız! diye bağırırken, başka bir taraf:

- Yazarı da kitapları da biz yakalım diye kükremektedir.

İçişleri bakanı Vasistas bu defa son çareyi denedi:

- Aziz Tekelonyalılar, Şu anda Kültür bakanı arkadaşımız içerde hükûmet adına ve sizin adınıza kitapların yakılmasını ve yazarın tutuklanmasını denetlemektedir, dilerseniz size bunu hemen ispat edebilirim de..

Dedikten sonra sormuştu:

- İster misiniz, arkadaşımız pencereye çıkıp kendini gösterebilir mi?

O bunları söylerken, Emniyet Genel Müdürü de binadaki telefonun başında ecel terleri döken Kültür bakanına pencereden halka görünmesini söylüyordu.

Kültür bakanı korkulu gözlerle yavaş yavaş ikinci kattaki odasından çıkıp koridordaki pencerelerden birine yaklaştı ve halka el salladı...

Hayır tam el sallıyordu ki, koskocaman bir taşın halkın içinden fıskıran bir nefret yumrusu gibi yükselip camda patladığı görüldü. Pencere parmaklıklılı olmasaydı, darbe bakanın ihtimal tam iki kaşı ortasına rastlayabilecekti ama demirlerden birini sıyrarak hızı kesildiği için istikametini de şaşıtı ve biraz daha yukarıda patladı. Havlar Kortes, sadece cam sağanağı altında kalarak canını kurtarmış oldu.

Aynı anda da papazlar ve halk uygun bir koro halinde:

- İsa düşmanlarına ölüm.. Havlar'a ölüm.. Nesos'a ölüm.. diye öyle bir tempo tutturdu ki, İçişleri bakanı helikopterin yükselmesini işaret ettikten sonra telsizini düğmesine basarak, Başbakanlığın haber bölümünde kabine üyeleriyle birlikte olayı izleyen Tanya'yı bulup raporunu verdi:

- Her yol denenmiş fakat sonuç alınamamıştır, emirleriniz?

Tanya mikrofonu kavradı:

- Sizin uygun gördüğünüz başka bir yol var mı?

İçişleri bakanı Vasistas hiç düşünmeden:

- Ben, dedi, ordudan yardım istenmesini öneririm. Halkı dağıtmanın başka yolu yok. Hem de tankların devreye girmesi şart görünüyor.

Tanya'nın yüzünden hafif bir kuşku bulutu geçer gibi oldu:

- İyi ama, dedi, ya halkın tatmini? Birkaç saat önce halkın da mutlaka tatmin edilmesi gerektiğini söyleyen de siz değil miydiniz? Halkı tanklarla dağıtırsak...

İçişleri bakanı meşhur sırtısını hiç bozmadan:

- Sayın Başbakanım, dedi, bendeniz kitapların yakılmasını ve tahrikçilerin cezalandırılmasını söylemiştim. Ordu halkı dağıtıldıktan sonra bunları yapmamız yine mümkündür.

Tanya bakanı sıkıştırdığı zaman başlarını sallayıp Başbakana hayranlıklarını göstermiş olan kabine üyeleri, bu defa da bakanın cevabını beğenip kafa salladılar.

Ama Tanya, tam olarak akıl yatıramamıştı. Tekrar sordu:

- Peki ya askere de karşı koyarlarsa?

Kabine üyeleri "Aman ne kadın" fısıltıları ile yine kafa salladılar.

İçişleri bakanı sırtmasını bu sefer biraz daha yaydı:

- Sayın Başbakanım, şu anda pencere demirlerini kesmeye çabalamakta ve çelik kapıları adamakıllı zorlamaktadırlar. Bu ana kadar ateşli bir silaha sahip olduklarına dair bir işaret dahi yok! Tanka karşı ne yapabilirler takdirinize bırakıyorum!

Kabineden yine kafalar sallandı, hem de bu defa Cevros, Leykos ve Eğitim bakanı Ayvazos olmak üzere çoğu "Hakkı var.. doğru düşünüyor" yollu mırıltıları da sallanan başlarına püskül gibi eklediler.

Tanya'nın deneyecek başka yolu kalmamıştı. Savunma bakanına döndü:

- Ordunun olaya müdahalesi ne kadar zaman alır?

- Sanırım bir saat içinde olabilir.

Tanya biraz düşündü. Bazılarına gözünde şeytani bir parıltı var gibi geldi ama hiçkimse birbirine birşey söyleyecek halde değildi.

- Peki öyleyse, dedi, hemen gereken emri veriniz. Yalnız hiç kimsenin burnu kanamadan operasyon bitmeli!

Aynı anda da başkente dönmekte olan İçişleri bakanının helikopterden gelen sesi duyuldu:

- Sayın Başbakanım, başkentin çeşitli yollarından onbinlerce insanın ve aracın El Siva istikametinde gitmekte olduğu görülüyor. Ben yolların kesilmesi emrini verdim ama ordunun bu konuda da bizi takviye etmesi gerekir.

Tanya, telefonla ordu komutanı ile konuşan Savunma bakanına, "duydun mu?" gibilerden bir işaret yaptıktan sonra, Vasistas'a cevap verdi:

- Tamam hemen gereken yapılacaktır!

Ve gerçekten de lafta şekilde hatta emirde gerekenlerin hepsi yapılmaya başlamıştı ama iş gerçekleşmeye gelince, orada öyle engeller vardı ki, bunu Tanya dünyada bilemez, diğerleri bilseler de bilmemezlikten gelmeyi yeğleyip avunurlardı.

Nasıl ki, Tanya'nın emri Savunma Bakanı tarafından lahzada ordu komutanına aktarılmış, ordu komutanı hükûmetin emrini aynı anda El Siva'ya en yakın tank alayının kumandanına bildirmiş ve kumandan da hemen nöbetçi tabur kumandanını karşısına dikip, El Siva'daki olaya müdahale emrini vermişti! Buraya kadar herşey tamamdı elbet ama, tabur komutanı emri alıp da emrindeki bölüm kumandanlarını topladığı zaman, tamam olmayan birşey oldu öyle belliydi ki, binbaşının yüzüne bakan yahut yüzbaşılardan birbirlerini dürterek sallana sallana odaya girmelerini gören bir budala bile bunu anlayabilirdi.

Tabur komutanı "Zehir" takma adıyla anılan gerçekten sert bin binbaşydı ve elindeki yazılı emri, arkadaşlarına doğru sallarken bağıırıyordu:

- Ulan bu dangalak politikacılar, hâlâ anlamadılar. Biz kendimiz iktidar olmadan hiçbir pislige karışmayız. Hiçbir olayı da düzeltmeyiz. Ne yani, beyler hanımlar sefa sürüp gerinecekler, sonra başları sıkışınca "Gelin şu tarafı düzeltin" diye orduyu devreye sokacaklar! Yok arkadaş, ben buna gelemem!

Binbaşının daima nazını çektiği bir yüzbaşı cesaret bulmuştu, hemen sordu:

- Peki gitmeyecek miyiz Binbaşım?

- Yook, dedi binbaşı bu sefer, gitmesine gideceğiz tabii ama, ağır gideceğiz bir! Bir şeyler yapıyormuş gibi görünüp hiçbir şey yapmayacağız iki!

Ve elini masaya indirerek bağırdı:

- Ulan oniki ihtilal yaptık, sırf bunu öğretmek için, ama anlamıyorlar bir türlü. Biiiz, işbaşına geçmeden politikacıların hiçbir derdini hallede-meyiiz! Haydi bakalım şimdi istikamet El Siva! Tank taburu ilerii!

Son cümleyi hepsine göz kırparak söylemiş ve el haak emrindekiler de buradaki "ileri" sözcüğünün o anda "geri" anlamına geldiğini öyle bir anlamışlardı ki, aradan iki saat geçtiği halde ordunun hâlâ gelmediğini duyan hükûmet üyeleri saçlarını başlarını yolmak üzereydiler!

Ve işte tam bu saatlerde de kültür bakanlığı basımevinin alt kat pencerelerinden birinin demirlerini koparmış olan üç dört papaz yardımcısı, binadan içeri girmeyi tam başarmışlardı ki, öbür kırk pencerelerden içeriye benzin dolu şişeler atmaya başlayan diğerlerinin "Çekilin yakıyoruz"

feryatlarını duyup duralamışlar ve böylece de birdenbire yükselip alt katı sarıveren alevlerden kılpayı kurtulmuşlardı.

Doğrusu çelik kapıların sağlamlığına diyecek yoktu. Bir tek parmağı dahi içeri sokacak bir aralık vermemişler ve resmen seksenbeş bin olduğu açıklanan bir kütleye karşı tam çelikçe direnmişlerdi. Ama talihe bakınız ki şimdi onların çelikliği, binayı ateşe vermiş olanların işine yarıyor, içerdekilerin dışarı çıkma yollarını tıkamış bulunuyordu. Hoş, diyeceksiniz ki, yangından kaçıp da dışarı çıksalar kurtulmuş mu olacaktı? Elbette değil, alevlerin kucağı yerine gözü dönmüş bir kütlenin demir pençesi! Al birinden vur ötekine! Doğru ama ordu gelip de yapı ile halk arasına yerleşince, içerdeki çaresizlere pekâlâ çıkış yolu da açılmış olmayacak mıydı? Olacaktı elbet ama ordu hâlâ görünürde yoktu. Ve bu sırada alevlerin birinci katı tamamen sarmaya başladığına göre Kültür bakanı Havlar ve misafirleri de, arkadaşlarına moral vermeye çalışırken hayli duman yutmuş olan Sent Nesos'u da sürükleyerek ikinci kata çıktılar. Burada henüz alev yoktu ama, dumandan göz gözü görmez haldeydi. Havlar Kortess odasının kapısını hafifçe aralılarak arkadaşlarını teker teker içeri soktu ve sonra sımsıkı kapatıp kapı altını da koltuk yastuklarıyla iyice tıkadıktan sonra, kendini bir kanapeye atıp bağırды:

- Ordu yetişmezse, bu heriflerin elinde diri diri yanarsınız.

Hepsi koyulu açıklı kızıl olan çevresi, dumandan yaşlı, korkudan alabildiğine açılmış ve bu yüzden de yarı yarıya duygusuz olmuş gözlerle bakana bakıyor ve hep birlikte:

- Ah! Bir ordu gelse, diye homurdanıyorlardı.

Her gelişinde herkesten önce ve fazla onların canını acıtmış olan ordu, şimdi hepsinin gönlünü can simidi gibi sarıp sarmalamıştı.

Zehir binbaşının kumandasındaki tank taburu da işte nihayet yolun aşagısında belirmişti ve binayı sarmış olan halkın alkışları ile karşılanmaktaydı.

Tanklar ağır endam geldiler, geldiler, geldiler ve artık yarısı sırtlarını binaya yüzlerini de orduya dönmüş olan o papazlı, haçlı kalabalığın tam önünde durdular. Zehir binbaşı hemen öndeki tankın tepesinden bağırды:

- Meseleniz nedir bilmiyorum ama dağıtılmanız emrini aldığım için sizleri dağıtmak zorundayım!

Bir papaz haykırdı:

- Meselemizi bilmiyorsan burada ne işin var? Al askerlerini çekil karışımızdan!

Binbaşı biraz sarsıldı ama belli etmedi. Sadece sesini daha fazla yükseltmeye dikkat ederek:

- Kim bunu söyleyen çıksın öne! diye gürledi.

Papazın gözü öyle dönmüştü ki, elindeki koskocaman haçı balta gibi sallayarak önündekileri yarıp geldi ve tankın önünde durdu:

- Ben söyledim ne olacak?

Oh! Binbaşı muradına ermiş gibiydi, yüzünün hatları hemen gevşemiş ve sesi yumuşayıvermişti:

- Sağol Peder, dedi, şimdi bana meselenizi güzelce anlatır mısınız?

Buraya gelirken maksadı işi savaştırmak değil miydi? İşte o savaştırmamanın yolunu bulmuş ve “ya olmazsa” diye kuşuklar içinde geldiği olay mahallinde meseleyi zevzekliğe, uzun tartışmalara dökmenin yollarını açıvermişti.

Papaz, karşısındakinin hiç de sertliğe niyetli görünmediğini şöyle bir kestirdikten sonra, daha alçak bir perdeden karşılık verdi:

- İsa'nın eli üzerinde olsun evladım, meselemiz dinimize küfredenleri cezalandırmak ve İsa'nın yüce adını kirletmeye kalkışan dilleri kesip, elleri yakmak!

Zehir binbaşı başını kaldırıp, ilerde pencerelerinden alevler püsküren binayı gösterdi:

- Bu yangın, şimdi İsa düşmanlarının ellerini yakmak için mi çıkarıldı?

Bu defa onbinlerce insan bir ağızdan bağırıyorlar:

- Evet, onun için çıkarıldı.

Binbaşı koronun heybetinden titrer gibi olmuş, aynı anda bağırıtıyı taa tıklıp saklandıkları odadan duymuş olan bakan Havlar ve arkadaşlarını da büsbütün bir ölüm sar'ası sarmıştı!

Bütün diğer subayların gürültü üzerine tankın tepesine sıçrayarak binbaşının çevresinde yer aldıkları görüldü. Ama hakçası komutan sakindi. Yüzbaşılardan birine sadece hafifçe emretti:

- Hemen sor bakalım itfaiye nerede kalmış?

Yüzbaşı telsizinin başına koşarken, öncü papaz kollarını kaldırıp bağırdı:

- O yangın söndürülemez! Tanrı'nın gazap alevi onlar, itfaiye hiçbir şey yapamaz!

Binbaşı yatıştırıcı bir gülümseme ile eğilip papazın ellerini tutarken fırsatı kaçırmadı:

- İyi ya, itfaiye gelince bırakalım çalışsın ve bizler de Tanrı'nın gazap alevlerine birşey yapamadıklarını gözlerimizle görüp inanç tazeliyelim!

Ve sözlerinin sonunda haç çıkarmayı ihmal etmemiş kalabalığın alkışını toplamıştı.

Sonradan, olayları iyi tespit edebilmiş gazeteciler, El Siva'daki yangını söndürmekte itfaiye bir engelle karşılaşmamışsa bunun şu zehir binbaşısındaki kurnazlık sayesinde olduğunu hep yazmışlardır.

Gerçekten de az sonra gelen itfaiye araçlarına o azgın kalabalık yer açmakta hiç sakınca görmemiş ve Tanrı'nın gazap alevlerinin alalade su ile sönmeyeceğinden emin, hatta itfaiye erlerinin sırtlarını bile sıvazlıyanlar olmuştur.

Elbette itfaiyenin devreye rahatça girebilmiş olmasıyla da bizim zehir binbaşı iyice rahatlamış ve ustalıkla yola dizdiriverdiği tankların en önünde kümelenen subayları ile birlikte, çağın tekniği ile papazlara ve o kara kalabalığa göre Tanrı gazabı olan alevlerin savaşını seyre koyuluvermiştir!

Öncü papaz ise öyle kendinden ve iddiasından emindi ki, bir metreyi aşkın o balta gibi haçı sağa sola sallayarak bağıırıyordu:

- Sıkın sıkın... Tanrı'nın suyunu Tanrı'nın gazabına sıkın, bakın bakalım cehennem oluşturmaktan başka bir sonuç alabileceğiniz?

Ve o böyle bağırdıkça zehir binbaşı etrafındakilere gülererek göz kırırıyordu:

- Yaşsa peder, Tanrı'nın gazabı senden uzak olsun!

Tanrı'nın gazabı o anda kimlerden uzak, kimlere ne yakındı bilinemezdi ama, basımevindeki kâğıt ambarlarının ve boya varillerinin de tuşmasıyla büsbütün güç kazanmış alevlerin, zavallı Sent Nesos ve arkadaşlarıyla, Kültür bakanı Havlar Kortés'in burunlarına gelip dayandığı muhakkaktı.

Aynı anda da havada yedi sekiz helikopterin belirdiği görüldü. Hepsi alçalmakta ve binadan yükselen dumanların kenarlarında dolanarak çemberler çizmekteydi. Zehir binbaşı, bir süre gökteki atraksiyonu seyretti ve sonra kalabalığın duyabileceği bir yükseklikte bağırdı:

- Bunlar bizimkiler değil, polisin helikopterleri.

Bir yüzbaşı tamamladı:

- Ne yapabilirler ki? İçinden "Herhalde ateş açmaya kalkışmazlar" diye geçirmekten de kendini alamamıştı. Ama polis helikopterlerinin öyle bir niyetleri olmadığı gibi, bir süre birbirleriyle haberleştikten sonra sadece ikisi kalmış, diğerleri derin kavisler alıp uzaklaşmaya başlamışlardı bile. Geri kalan helikopterlerden biri binanın tepesine daha çok yaklaşmış, öteki ise upuzun merdivenlerden su sıkın itfaiye erlerinin tam tepelerinde sanki ille de ek bir gürültü azabı şartmış gibi başlarını tokmaklamaya koyulmuştu. O kadar ki, en tepedeki er hortumun ağzını helikoptere çevirip

kızaklarını ıslatmaktan kendini alamamış, onun tam altındaki er de sesle üreşen yangın başlığının baskısına dayanamayıp çelik şapkayı aşağı atmıştı. Ama helikopterdekilerin birşeye aldındıkları yoktu. Zira onlar o sırada Başbakan Tanya'nın emrine uyarak, içindeki Kültür bakanı ile irtibat kurmaya çalışıyor ve felaketzedeleri çatıya çıkmaya zorluyorlardı.

Aslında hükümet üyeleri iki saat öncesinden beri içindekilerin bir helikopterle tepeden aldırılmasından başka çare olmadığını Tanya'ya söylemekteydiler. Hele, doğru bir iş yapmış olmasa da, hatta sevilme de, nihayet içinde hükümetten bir üyenin olması, devleti büsbütün hızlı hareket zorlar diye ısrar eden çok olmuştu ama, Tanya ne hikmetse bir türlü gereken emri vermemiş ve her seferinde "Ona henüz vakit var, ben şu anda halkı düşünüyorum" diyerek hepsini geri itmişti. Ve ancak iki saatin sonundaydı ki helikopterlere hareket emri verilebildi ve işte şimdi onlardan ikisi geri kalarak, operasyona girişmiş bulunuyorlardı.

Gerçi, telsizli radyoyla irtibata bile gerek olmadan, içeri tıklıp kalmış olan biçarelerin hayatta ve biraz ayakta kalabilenleri, pencerelerden helikopterleri görür görmez zaten çatıya çıkmayı akıl etmişlerdi ama hangi dermanla? Yine en dirileri Bakan Havlar Kortess'ti. Birkaç folklor sanatçısıyla bir iki şair de eh pek fena sayılmazlardı. Ama diğerleri başta Sent Nesos olduğu halde duman yutmaktan tam ölümün eşğine kadar dayanmışlardı ki, hepsini ancak sürükleye sürükleye çatıya çıkarmak gerekiyor, kimse de kendinde bu gücü bulamıyordu.

İsa'nın eli sanırım işte tam bu sırada uzanmış ve üçüncü katın pencerelerine kadar dayalı merdivenin tepesindeki iriyarı itfaiye erini omuzlardan iterek, parmaklıksız geniş hol penceresinden içeri itivermiştir! Gerçi aşağıdan bakılınca İsa'nın eli görünmüyor ve olay, itfaiye erinin içindekilerin imdadına yetişmek üzere kendini camdan içeri fırlattığı şeklinde anlaşılıyorsa da, üzerindeki camları silkeliyerek ayağa kalkan çocuğun maskesini düzeltirken, kendi kendine:

- Ulan sakar serseri, hep de böyle yaparsın, şu son basamak hafifçe dönüyor işte, bunu aklında tutsana! diye homurdandığını duysaydılar işin içinde başka bir parmak olduğunu hemen anlayabilirlerdi. Hoş kimbilir o öncü papaz bunu hissettiği için midir nedir, delikanlının camdan içeri geçtiğini görür görmez, haç çıkarıp bağarmaktan kendini alamamıştı:

- Oh! Tanrım şu Sent Nesos alçağı ile Havlar Kortess köpeğini buldurma şuna!

Fakat dedim ya eri iten İsa'nın eliydi ve adamı sadece camdan içeri sokmakla kalmamış, ona bir de içindekilerin nerede olabileceklerine bak-

ması gerektiğini aşlamıştı. İtfaiye eri de, maskesinin yardımıyla rahatça kapıları açtı kapadı ve beş on dakika sonra, bir kısmı can vermiş, bir kısmı can vermek üzere yola düzülmüş, pek azı da arkadaşlarının başında ve can derdinde çaresiz, felaketzedeleri buldu. Zavallılar ihtimal sevindiler ama, bunu belli edecek bir mimiklik bile takatları olmadığı için sadece minnetle bakabildiler!

Artık arkası gelmiştir. İri yarı yağız er birer birer can çekişenleri sırtlayıp çatıya çıkardı. Sonra sağlamcalara destek olarak onları taşıdı.

İçerde yalnız ölümler ve bir yığın kavrulmuş kitap kalmıştı.

Helikopter yine itfaiye erinin yardımı ile felakezedeleri toplayıp hızla havalanırken, operasyonu yöneten polis şefi mikrofonun düğmesine basmış bağınyordu:

- Operasyon tamamlandı. Ondört paket getiriyorum. Tamam.

Merkezden bir cızırtı, arkasından bir kadın sesi geldi:

- Doğru Merkez Hastanesi'ne gidiniz!

Bütün korkusuna ve bitkinliğine rağmen Bakan Kortés, sesin sahibinin bizzat Başbakan olduğunu anlamış ve kendisiyle konuşacağını da umarak kıpırdamıştı ama, haberleşme hemen kesilivermiş, daha doğrusu Tanya mikrofonu kapatmıştı.

El Siva'daki kalabalık, binanın tepesine bir helikopterin konduğunu tabii görmüştü ama, çatıdaki yan korkuluklar helikopterin ancak pervanesini gösterecek kadar yüksek olduğu için ne olup bittiğini anlayamamışlar, zaten helikopterin konmasıyla yükselmesi de bir olmuştu. Ama kalabalığın daha kenarda ve açıkta olanları, birtakım insanların araca tıktırıldıklarını görebilmişler ve hemen feryadı basmışlardı:

- Kaçırıyorlar.. İsa düşmanlarını helikopterle kaçırıyorlar! Hükümet kaçırıyor!

Bağırtılar dalga dalga yayıldı ve bütün kütleyi sarar sarmaz da, bir papazın:

- Durmayalım, haydi başkente, din düşmanlarını yakalamaya! diye bağırmasıyla birlikte de "Başkente..başkente.." temposuna dönüşüverdi.

Yüzbine yakın insanın hâlâ yanmakta olan binayı itfaiyenin beyhude gayretiyle başbaşa bırakarak, başkent yönüne dönüvermesi, lahzada gerçekleşmiş ve bu defa, daha öfkeli daha doymamış, daha bağırtılı bir yolculuk başlamıştır!

Zehir binbaşı, olayın yön ve şekil değiştirmesini hemen farketmişti ama, işi savsaklamak maksadıyla geldiği için, tanklarını başkent in aksi yönüne dizmişti. Ne kadar hızlı hareket etse önündeki kalabalığı çevirmesine imkân

yoktu. Bir an için tedbirsizliğine pişman olur gibi sarsıldı, telaşlandı fakat yine kendini çabuk toplayarak telsizine yapıştığı gibi başkentteki ordu merkezine, El Siva'daki kütlenin daha da çoğala çoğala başkente akmaya başladığı haberini ulaştırdı.

Merkez önce hiç telaşlanmamış gibiydi. Uzun bir süre beklemesi söylenmiş ve neden sonra da haberleşmeyi ele alan bir generalin sert sesi gelmişti:

- Sen niçin önlerini kesmedin?

Zehir binbaşı yutkundu, elbette işi savsaklamak için diyemezdi, hemen klasik ihtilalci yalanına yapıştı:

- Orduyu sivil görevlere fazla sokmamanın itinası içinde kalmak zorundaydım generalim.

Merkezdeki general, üsteğmenliğinden beri ihtilallere katıla katıla pişmiş bir "müdahale kurdu" idi. Binbaşının hesabını hemen kavradı:

- Anladım binbaşı, şimdi konumunu anlat!

Binbaşı derin bir soluk koyuverip derhal makinalı tüfek gibi takırdadı:

- Konumum şu anda kütlenin tam gerisinde olup, birinci ve ikinci bölükleri kanatlara kaymak üzere bekletiyorum generalim!

General düşünmeye bile gerek görmeden:

- Tamam, dedi, sen kütlenin gerisini tamamen kapat, biz buradan karşı engeli hemen oluşturur, böylece halkı iki kuvvet arasında bırakırız!

Ve gerçekten de gereken emri hemen verip, bu defa o iki zırhlı taburu başkentin giriş yollarına yerleştirmeye başladı.

Tabii El Siva olayının ateş ve kandan oluşan elleri bu defa ne sonuç vereceği bilinmez azgın ayaklar haline dönüşüp başkente yönelince, haberi alan Tanya'da ve hükümet üyelerinde ne bet kalmıştı ne de beniz.

Tanya durmadan Savunma Bakanına sesleniyordu:

- Başkentin güvencede olduğundan emin misiniz?

Savunma Bakanı da korkusunu ve kuşkusunu hiç belli etmemeye çalışarak cevap veriyordu:

- Hiç kuşkunuz olmasın sayın Başbakan!

Evet ama, kütlenin hareket halinde müthiş bir toprak parçasını andıran azametinde tepeden bakan polis helikopterlerindeki haberciler de durmadan bağırırmaktaydılar:

- Hiçbir engelle rastlamadan ilerliyorlar ve durmadan da katılanlar çoğalıyor!

Kabine bildiğiniz gibi baştan aşağı erkekti ama doğrusu ya, asıl sorulması gereken soruyu ortaya atarak, asıl alınması gereken tedbiri aldırın

da yine tek kadın, Başbakan Tanya olmuştur. Bir süre dudaklarını ıslatmış, bir süre avurdunu kemirmeye çalışmış ve sonra birdenbire patlamıştı:

- Niçin önleri başkentinde dışında kesilmiyor da buraya gelmeleri bekleniyor?

Ve ellerini masaya indirerek Savunma Bakanına bağırmişti:

- Hemen başkomutanı buraya çağırınız.

Savunma Bakanı yerinden fırlarken:

- Beş dakikada getiririm efendim, demiş ve hızla kapıdan çıkmıştı.

Arkadaşları Bakanın çıkışmasını bekliyor olmalıydılar ki, hemen bağırdılar:

- Yaşayın sayın Başbakan gene en doğrusunu yaptınız.

Tanya dikleşmiş, boynunu tavus kuşlarını kışkandıracak bir azametle gerip şişirmişti. Ama hiç sesini çıkarmadan kapıya bakmakla da yetindi.

Gerçekten Savunma Bakanının başkomutanla birlikte dönmesi ancak beş dakika sürmüştür.

Komutan yakışıklı fakat sevimsiz, gösterişli fakat etkisiz ve dimdik fakat dengesiz bir adamdı. Başbakanı selamladıktan sonra soruyu aklınca cevapladı:

- Ordunun önlerini neden kesmediğini sormuşsunuz, şunun için sayın Başbakan, halkın gerisini tanklarla sarmış bulunuyoruz, eğer önlerinde de bir çelik tampon oluşturursak sıkışıp kalabilirler... Biz demokrasiye âşık bir ordu olarak halka zarar gelmemesine dikkat etmek zorundayız!

Lafının burasında oturduğu koltukta biraz da yayılmaya kasılmaya başlamıştı. İçinden "Sivil enayiler, diyordu, sanki bir b...tan anlarılarmış gibi.. Hele bir de kadın..."

Ama bu sefer galiba fena halde yanılmıştı. Tanya, hele korktu da hızla karar gerektiği inancına yapıştı mı, böyle bir değil birkaç generali kolayca çantasına atacak bir keskinliğe ulaşan Tanya, küllü yutmamıştı. Hemen bağırdı:

- Halkın sıkışıp kalması ne demek general! Yürüyüşe geçmiş azgın bir kütleyi başkente ulaşmadan durdurmak varken, onları buraya kadar getirmenin halkı korumakla ilgisi ne? O azgınlar halk da başkentte otururlar koyun sürüsü mü?

Ve küçük tombul yumruğunu önündeki deri sümenin üzerine indirdi:

- Bırakın o tamponlu, çelikli melikli ağızları da derhal hareketi durdurun. Siz askerseniz ben de Başbakanım, halkı da sizin kadar bilirim.

Tanya'nın ağzı açık hayranı Cevros'la karga Leykos'u ah! o anda görebilmelisiniz. Yerlerinden fırladıkları gibi, biri bir eline öteki öbür eline

yapışarak öyle bir öpüş öptüler ki, şapırtı başkomutanın yanağında şaklamış da adama görevden atılma emri gelmiş gibi biçare sarsıldı ve yerinden kalkıp esas duruşuna geçerek bağırdı:

- Başüstüne sayın Başbakanım, derhal emir veriyorum. Kalabalık başkente ulaşmadan durdurulacaktır!

Makamına koşarken içinden “Ulan bizim hergeleler şu savsaklama işini biraz fazla uzattılar. Canlarına okumazsam bu kadın benim canıma okuyabilir” diye homurdanıyordu.

Tanya’nın emri hemen yerine getirilmiş ve Tekelon ordusu, işi daha fazla uzatıp sivil yönetimi sıkıştırma hesabının bu defa tutmayacağını kavrayarak hareketi hemen durdurmuştur ama bu arada da ondört papaz otuz kadar yardımcı ve papaz okulu öğrencisi ile bir o kadar da Hıristiyan Parti mensubu tevkif edilmiştir.

Ve tabii Hıristiyan Parti’nin başkanı Ero Ministeros ve arkadaşları, tevkif edilenlere hemen kanat gerip, hükûmeti yayılım ateşe tutarken, öbürküler yani solcular da, Sosyalist Savaşçılar Partisi’nin öncülüğünde, yakılanlara ve yakılmaktan kılpayı kurtulan felaketzedelere kucak açıp, hükûmeti topa tutmaya koyulmuşlardı.

Solcular bu defa gerçekten büyük zarar görmüşlerdi! Sağdaki bir sürü tutukluya karşılık, solda kırktan fazla ölü vardı. Hem de hepsi, dumanlar içinde boğulup alevler arasında kavrularak can vermişlerdi.

Bir ülkede sol zarar görsün, hele böyle yana yakıla felakete uğrasın da, Batı’nın sol hürriyetçileri buna susup seyircilik etsinler! Olacak şey değildi tabii! Ve elbet olmadı da, Batı’nın ne kadar kırmızılı pembeli kalem erbabı, mikrofon bülbulü ve kamera ustası varsa Tekelonya’ya üşüş-tüler. Arkasından bazı Batılı liderlerin çatık kaşlı mesajları onların peşinden Uluslararası Af Örgütü gibi gerçek Lenin mirasçılarının bildirileri ve hepsinin sonunda da Birleşmiş Milletler Genel Sekreterinin bir basın toplantısında Mısırlı kıptilere has İngilizcesiyle söylediği güya ağır ve anlamlı sözler geldi. Ekselans Kıpti:

- Tekelonya insan hakları açısından ağır bir yara almıştır, dedikten sonra ekliyordu, “Uluslararası ilişkiler, insan haklarına uyulduğu ölçüde güçlü ve geçerli olabilir.”

Artık Tanya, kelimenin tam anlamıyla “sarılmış” gibiydi. Kızıllar soldan, karalar sağdan, uluslararası örgütler ve yabancı devletler tepeden saldırırken, ana muhalefet tabii duracak değildi, o da tam karşıdan saldırıya geçip, kadına kıpırdayacak yer bırakmadı!

Tekelon medyasını ise hiç sormayın. Birkaç tanesi biraz ağırdan al-

mışlar ama diğerlerinin topu birden yarma şeftali gibi ikiye ayrılıp hem birbirlerini karalama yarışına, hem de arada bir dönüp dönüp hükûmete vurma kampanyasına girmişlerdi.

İnsaf edin, böyle bir hücumda dağ olsa dayanamazken, bir kadın başbakanın dayanması kolay mıdır, hatta mümkün müdür?

Nitekim Tanya da bu kadar zorluk karşısında, önce hasta olup olmayı düşündü, kafasında evirdi çevirdi, sonra yurt dışında bir geziye aklını takarak onu ölçüp biçmeye başladı ve nihayet ikisi arasında kararsız kalıp, hükûmetin yakın halkası dediği Cevros ve Leykos ile eşini toplayarak onlara danışmakta yarar buldu. Sinyor Dudu, hiç duraksamadan hemen yurtdışına gitmek fikrine yapışmıştır. Ama Cevros ile Leykos bu defa sapsarı birer suratla gelmişler ve titreyen ellerle Başbakanın kollarına yapışıp, Cumhurbaşkanı Es Pederos'un yardımını istemenin tam yeri olduğunu söylemişlerdir! Onlara göre Es Pederos gibi kurt bir politikacı, şeytanın aklına gelmeyen fikirler bulabilirdi. Eğer Başbakanın hasta olmasında yarar varsa bunu o söylemeli; yurt dışına çıkması yararlı ise bunu da yine o bildirmeliydi.

Dağları bekleyen korku yüreklerine çöker çökmez, göklere çıkardıkları ve övmek için kelime bulamadıkları erişilmez yeni liderleri, birdenbire gözlerinde ufalıvermiş, gönüllerinin boşluğuna, silmek için bez, yermek için söz aradıkları eski kurt gelip oturuvermişti!

Aslında Tanya da Es Pederos'un engin deneyiminden yararlanmayı hiç düşünmemiş değildi ama Başbakan olduğu andan başlayarak eski liderine karşı takındığı tavrı ve yaptıklarını düşününce, bundan hemen vazgeçmişti. Üstelik çevresine, medyadaki yakınlarına ve bazı kodaman bürokratlara Es Pederos'u silip süpüreceğini o kadar sık söylemişti ki!.. Hayır hayır, öldü de ona danışmazdı.

Cevros ve Leykos, tekliflerinin hiç itibar görmediğini Tanya'nın bakışından anlamakta gecikmediler. Canları sıkılmıştı ama hiç renk vermeden bu sefer başka bir yol denediler:

- Peki siz gitmeyin ama izin verin sizin yerinize biz gidip fikrini soralım.

Tanya düşündü, bunda bir mahsur yoktu. Nihayet herhangi bir söyleni karşısında "O ikisi kendiliklerinden bir ziyaret yapmışlar" diyebilirdi. Üstelik eşi de bu son teklife taraftar olmuş ve hatta hemen yapmalılar demişti.

Cevros ve Leykos, Tanya'nın onayını alıp dışarı çıkarken bayağı sevinçliydi. Ama ancak iki saat sonra karşısına çıkabildikleri Es Pede-

ros'un yüzünü görür görmez, sevinçleri el değmiş küstüm otu gibi sönüverdi.

Es Pederos, daha randevu dileklerini öğrenir öğrenmez maksatlarını anlamış ve başdanışmanına:

- Bak, demişti, bana gelecekler ve yardım isteyecekler. Bunda anormal birşey yok. Ben Devlet Başkanımı, elbette yardım ederim. Yalnız bana gelişte denize düşenin yılana sarılması gibi bir zorunluk ve çirkinlik olup olmadığına da elbet bakarım.

Ve baktı da.. Önce her iki eski arkadaşını tepeden tırnağa süzüp, iyi göründüklerini söyledikten sonra, soruverdi:

- Başbakanın bana gelişinizden haberi var mı?

Eyvah! Cevros ile Leykos birbirlerine baktılar. Var deseler, kendisi neden gelmedi diye sorabilir, yok deseler...

Cevros yok demeyi daha az zararlı buldu:

- Kendisini göremedik efendim. Acele gelmekte yarar görmüştük!

Leykos hemen baş sallayarak arkadaşına katıldı ve içinden "Aslan Cevros iyi söyledin" diye bir de övgü geçirdi. Ama Es Pederos'un huyunu suyunu galiba unutmuş veya girdikleri yeni âlemin havasına fazla kapılmış olsalar gerek ki, dilediklerini söyleyebileceklerini sanıyorlardı.

Es Pederos başını sol omuzuna doğru hafifçe yatırarak birkaç saniye ikisine de baktıktan sonra gayet ciddi bir eda ile:

- Üzüldüm, dedi, halbuki böyle yetişmemiştiniz. Benim hükûmetlerimde, bana sormadan Devlet Başkanına gidilebilir miydi? Gidebilmiş miydiniz?

Cevros doğrusu bu cevabı hiç mi hiç beklemiyordu. Kıpırmızı oldu ve öyle şaşırdı ki konuşamadı, nefesi darlaştı ve neden sonra:

- Şey efendim, müsaade ederseniz...yollu birşeyler mırıldanmaya çalıştı.

Karga Leykos büzülüp öyle kalmış, Es Pederos ise artık büsbütün dikleşmişti. Bu defa daha sert bir sesle:

- Haydi, dedi, hemen Başbakanınıza gidip sorunuz ve ancak onu haberdar ettikten sonra bana gelebilirsiniz.

Ve ayağa kalkarken ekledi:

- Tekelonya ciddi bir devlettir. Laubaliliğe yer veremem! Herşey usulünde yürüyecektir, yürümelidir!

İçinden kıs kıs güldüğü, çıkanların arkasından bakarken takındığı alaycı tavırdan belliydi. Ama berikiler süklüm püklüm sarayın kapısına yönelirken hiçbir şey farketmemişler sadece birbirlerine bile söylemeden, içle-

rinden Tanya'ya bu defa hiç de tatlı olmayan birşeyler geçirmekteydiler.

Tanya allak bullak olmuş suratlarla karşısına gelen iki bakanı görür görmez, tatsız bir olay geçtiğini hemen anladı ama saraydan gelen hiçbir şeyi önemsemediğini göstermek için, rahat bir tavır takınmayı da elden bırakmadı.

Cevros koltuğa yığılırken:

- Sayın Başbakan, kurt bizi yedi, dedi.

Tanya hafifçe sarsıldı ama hemen toparlanıp gülümsedi:

- İnanmam, mutlaka boğazında kalmışsınızdır.

Karga Leykos hemen atıldı:

- Maalesef ne boğazında tutunabildik, ne de yemek borusunda!

O bunları söylerken, Cevros acıklı acıklı baş sallıyordu.

Tanya birden dikleşti:

- Demek ki gitmemekte haklıymışım.

- Yook, dedi, Cevros hemen, aslında bizim yenmemize sizin gitmeyişiniz sebep oldu.

- Nasıl?

- Ben sizin gitmeyişinize bir sebep gösteremeyeceğimi düşünerek, sizden habersiz geldiğimizi söyleyince...

Tanya'nın siyasi anlayışı meseledeki inceliğini kavramaktan acizdi:

- Yani, dedi, benden habersiz gelişinize sevinmedi de kızdı mı?

- Evet, dedi Cevros, onun tavrı hep budur, biz bunu düşünemedik. O bir bakanın başbakanına haber vermeden cumhurbaşkanına gitmesini hiçbir zaman doğru bulmamıştır!

Tanya'nın siyasi dehası büsbütün karışmıştı:

- Tuhaf şey, dedi, kendisi başbakan iken böyle yapmasına aklım erer de, şimdi Cumhurbaşkanı iken de aynınu düşünmesi ve yapması...

Cevros ile Leykos birbirlerine kaçamak bakışlar fırlattılar.

Tanya devam etti:

- Bana kalırsa bahane bu. Hükûmetin çok zora geldiğini sanıyor. Sıkıntımızın sürmesini istediği için böyle davrandı. Kimbilir belki de verecek fikri bile yoktu!

İki bakan yine birbirlerine baktılar. Tanya sesini biraz yükseltti:

- Yanıldığını ona göstereceğim, siz çekilebilirsiniz.

Cevros'la Leykos patronlarını saygıyla selamlayarak çıktılar ve onlar çıkar çıkmaz telefonu alan Tanya sekreterine emir verdi:

- Bana hemen Don Gutal Junior'u bulunuz!

Bir süredir başkanışman yaptığı eski Başkan Don Gutal'ın oğlunu bir-

den hatırlamış ve içinden Es Pederos'a veriştirirken "Sen istediğin kadar geri çekil, ben şimdi daha engin bir kaynağı işleteyim de gör" diye mırıldanmıştı.

Don Gutal'ın büyük oğlu yarım saat sonra karşısındaydı. Tanya kollarını açarak yakın akrabalara has bir sıcaklıkla onu kucakladıktan sonra:

- Sevgili Gutal, dedi, durumu biliyorsun, şu El Siva olayını fırsat bilen bütün düşmanlar hükûmete saldırıyorlar. Dışardakiler de içerdekilerden geri kalmadı maalesef. Bu durum karşısında, bir aksiyona geçmeden önce, kutsal babamız Don Gutal acaba nasıl davranırdı diye düşündüm ve bunu seninle konuşmaya karar verdim.

Don Gutal'ın büyük oğlu, gittikçe babasına benzemeye başlamış, onun tavırlarını takınmaya özen gösterir olmuştu. Şimdi de öyle yaptı ve ağzını açmadan yayarak, gülümsemeyle sıkılma, ıkınma ile rahatlatma arası bir ağız atraksiyonundan sonra:

- Sevgili Tanya, dedi, kutsal babam, böyle durumları takmaz, herkesi kışkırttı oturtmaya bakardı. Bence sen de öyle yapmalısın...

Elini cebine soktu, gümüş parıltılı birşey çıkardı. Bu, babasının pek sık kullandığı anahtarlıktı ve bildiğiniz gibi bir boğanın cinsel organlarını gösteriyordu.

Don Gutal Jr. anahtarlığı Tanya'nın gözlerine doğru uzatıp sallayarak:

- Babam, dedi, düşmanlarına hep bunu sallamış ve daima da sonuç almıştır!..

Tanya büyülenmiş gibi anahtarlığa bakıyor ve onun sallanışını izleyen gözleri bir sağa bir sola gidiyordu. Gutal'ın oğlu, usta bir manyetizmacı gibi anahtarlığı bir süre sallamayı sürdürdü ve Tanya'nın tam kıvama geldiğini anlamış gibi, birden çekerek fısıldadı:

- Ben bunun tılsımlı olduğuna inanıyorum. Annem de böyle diyor. Bana kalırsa, size açıkça sallamak uygun düşmezse de, pekâlâ bunu cebinizde veya çantanızda tutarak, gerekince de hiç göstermeden sadece elinize alarak kullanabilirsiniz.

Tanya'nın gözleri parlamıştı. Kendini tutamadı:

- Nee? Kutsal Gutal'ın tılsımlı anahtarlığını bana mı veriyorsunuz?

Gutal'ın tosunu hiç duraksamadan:

- Elbette, dedi, onun size kalması kadar tabii ne olabilir? Stres atma gereği duyduğu anda onu kullanmasını kutsal babama, sanıyorum men-sup olduğu El Kadros mezhebinin başrahibi söylemiş!..

Tanya uzatılan anahtarlığı aldı, az daha öpecekti ama, temsil ettiği nesneyi düşünüp kızardı ve sadece avucunda tutmakla yetindi.

Don Gutal Jr. hafifçe gülümseyerek:

- Sevgili Tanya, dedi, gönlünü daima geniş tutacaksın. Hiçbir şeye aldırmadan bildiğin yolda da yürüyeceksin. Babamın kızı olmak bu demektir. Göster kendini, hiçbir şeyden çekinme, babam öyleydi!. Bir problemi çözemesen de çözdüm de, babam öyleydi!. Neyi halletmen bekleniyorsa, halledemesen de hallettim diyeceksin, babam böyleydi!.. Politikacı için yalan yokmuş, sözlerin söylenmesi yeterli bir doğruluk demekmiş. Babam böyle derdi!. Halkın alışamayacağı hiçbir gariplik, hiçbir sıkıntı, hiçbir acı, azap yokmuş; babam böyle söylerdi!. Hiç kimseye aldırma!.. Muhalefet mi? Kışkırtı oturturum de geç! Babam böyle yapardı!.. Dış politika mı? Herkesten iyi kıvrırım de yürü! Babam böyle yapardı!.. Düşman mı, ümüğünü sıkarım de atla! Babam böyle yapardı!..

Tanya bir defa daha babalığına hayran olmuştu. İçinden “Ne adammış!.. Ah! keşke onun yanında yetişebilseydim” diye bir güzel de hayıflandı. Ve velet Gutal sözünü bitirir bitirmez biraz da galiba bu özlemle, onun tombul ellerine yapışarak:

- Sevgili kardeşim, dedi, bana büyük güç verdin. Bazı arkadaşlar bugün ne tavsiye etmişlerdi bilir misin?

Gutal Jr. kayıtsızca sordu:

- Ne?

- İmkânı yok tahmin edemezsin. Es Pederos’a gidip onun tavsiyelerini almamı istediler. Halbuki şu senin söylediklerin benim için öyle değerli ve faydalı ki, onların bir tanesine Es Pederos’un bin fikrini değişmem!.. Sağol aziz Gutal. Büyük, çok büyük bir adamın oğlusun ve şu anda da bana ve Tekelonya’ya en parlak ışığı sen tuttun!..

Don Gutal Jr. tıpkı babası gibi yine şişindi. Ve yine ağzını açmadan yayarak, gülümsemeyle sıklıma, ıkınma ile rahatlatma arası bir ağız atraksiyonundan sonra:

- Bana izin verirsen kalkayım artık, dedi, Es Pederos’a gitmemekle isabet etmişsin, elbette akıllı adamdır ama, babamla tartılamaz!.. Bizimki çağın ilerisindeydi, öteki çağı yakalama peşinde!.. Aralarında dağlar var. Ama tabii bu tamamen aramızda kalsın, ne de olsa şu anda Devlet Başkanı!..

Aslında Es Pederos’un makamını falan değil, kendisi için Es Pederos tarafından çıkartılan o meşhur “milli yeğen kanunu”nu düşünüyor ve bu sayede hududsuz servetinin her türlü denetimin dışında bırakılması gibi bir imtiyazı kaybetmekten korkuyordu!..

Tanya, bulunmaz danışmanını kapıya kadar geçirdi ve o çıkar çıkmaz

da gümüş anahtarlığı tayıörünün cebinden çıkarak uzun, uzun, uzun öptü. Bir yandan da:

- İşte benim uğurum!.. İşte benim tıslımlı dayanağım! diye söyleniyordu!

Bugün Tekelon aydınları ve tek tük de olsa medyanın içindeki akıllı uslu elemanlar, o meşhur El Siva olayları sırasında ve sonrasında, Tanya hükümetinin takındığı tavra hâlâ akıl erdirememektedirler. Hiç şüphe yok, Ak sakallı tarih de yarın onlar gibi olacak!.

Buna şaşılmaz! Zira Tanya ve hükümeti, akıl yerine tıslımlı araçları, fikir yerine harami veletlerinin tavsiyelerini kullanarak yürümüş ve meseleyi o hale getirmiştir ki, şimdi Tekelonya'da sağ ne yapmak isterse yapıyor ve kalkan olarak El Siva olaylarını kullanıyor, sol ne isterse söylüyor ve kalkan olarak gene el Siva olaylarını kullanıyor!..

Tanya ise, tam velet Gutal'ın tavsiyesine uygun olarak, sağa dönüp solu sindirdiğini, sola dönüp sağı söndürdüğünü söyledikten sonra, elini cebine atarak anahtarlığını okşamaktadır!..

BİZ KARDEŞİZ!..

Pek çok ülkenin başı dertte.

İspanya'da nasıl Bask, Britanya'da nasıl IRA, Türkiye'de nasıl PKK, Almanya'da nasıl dazlaklar varsa, Tekelonya'da Kakalon'lar vardı!.

Günün birinde Tekelonya'nın doğusunda oturanlardan hayli büyük bir çoğunluk tutturuverdiler:

- Biz Tekelon değil, Kakalonuz!.

Tekelonlar önce bunu tatsız bir şaka sanıp:

- Haydi canım siz de, bunu da durup dururken nereden çıkardınız? dedilerse de, berikiler iddialarında direndiler:

- Biz Kakalonuz!.

Tekelonlar bu defa işi birazcık ciddiye alır gibi yapmayı denediler. Tarihi belgeler bulup çıkarıyor, Tekelonya'yı düşman akınlarından kurtarmakta nasıl ortak kahramanlık gösterdiklerini sıralıyor ve durmadan ülkelerinde herkesin eşit olduğunu haykırıyorlardı.

Ama nafil!.. Ötekiler Nuh demişler, peygamber demiyeceklerini de belli etmişlerdi!..

Bir ülkede, hele Tekelonya gibi yeraltı ve yerüstü zenginlikleri pek çok ağızı sulandıran bir ülkede, böyle bir ayrılıkçılık başlayacak da, İngiltere buna seyirci kalacak ha!.. Alimallah belki balıklar konuşabilir, belki sürün-

genler uçup, kuşlar toprak altında gezinti yapabilir ama işte bu olamaz!..

Nitekim olmamış ve Britanya devleti fahimesi, içten dıştan, aşağıdan yukarıdan, göbekten kasıktan, ne kadar kışkırtıcı gücü ve elemanı varsa, meselenin üzerine göndermekte hiç vakit kaybetmemiş, böylece hayli kısık bir sesle başlamış olan Kakalonluk iddiası da hızla serpilip sertleşmeye başlamıştır!..

Eh! İngiltere bir meseleye burnunu sokar da Amerika durur mu? Durmamış, o da parmağını daldırmıştır. Arkadan Almanya ve Fransa kıpırdamışlar “biz de hiç değilse göz kırıp omuz verelim” diyerek, onlar da gönüllerini uzatmışlardır.

Ve “kardeşlik”, “birlik”, “beraberlik” iddiasını biran bile bırakmadan ter ter tepinen Tekelon’lar bir gün bir de bakmışlardır ki, a a a... şu doğu illerindeki şakacılar işi eşek şakasına dökecek kadar azıtmış ve iyiden iyiyeye can yakmaya koyulmuşlar!..

Fakat o günler dünyadaki benzerlerine uyan Tekelon kızıklarının da azgınlık yıllarıydı.

Anaokullarının bahçelerine varıncaya kadar, her yere pıtırac gibi bombalar koyup patlatmayı, devrimcilik sanan on binlerce kandırılmış velet, ülkenin altını üstüne getiriyorlardı. Kızıkların ve bir süre sonra karşalarına çıkması mukadder olan Karaların kopardıkları gürültü o kadar büyük ve döktükleri kanla yaktıkları can o derece fazla idi ki, Tekelonya’da hiç kimsenin aklına kendilerine Kakalon diyenlerin o sıralarda ne yaptıkları pek gelmiyordu bile!..

İngiltere gene başta olmak üzere, bütün dış güçlerin ise bu dikkat dağılımından yararlandıkları besbellidir. Kimbilir o günlerdeki Kızıl densizliğe zaman zaman arka çıkmaları da böyle bir “sağ gösterip sol vurma” hesabından doğmuş olabilir!..

Herneyse, yıllar geçmiş, Tekelon ordusu, ülkedeki anarşiyi önlemeyi kendisinin iktidar olması şartına bağlayıp iktidar olmuş ve sol ile sağ hemen yelkenleri indirip sureti hak görüntüsüne bürünmüşler, arkasından seçim gelmiş ve seçimle beraber de ver elini Don Gutal!..

Don Gutal’ı biraz tanıdınız sanıyorum.

İşte o Don Gutal, işbaşı yapar yapmaz, kendisini ve ailesini ağırlaştırıp devleti alabildiğine hafifletmeye yöneldiği için, Kakalonlara da gün doğmuştu.

Bu defa, sol ve sağ densizliklerin yerini onlar aldılar ve az sonra da ucundan kenarından bombalı, dinamitli, Kaleşnikoflu, tabancalı eylemlere geçtiler!

Gerçi henüz büyük şehirlere, kasabalara, hatta kalabalık köylere kadar sokulamamışlar, sadece sınır boylarındaki ufacık tefecik yerleşme birimlerini hedef seçmişlerdi ama yine de az cana kıymıyorlar, az ocak söndürüyorlardı.

Üç beş yıl önce komünistler kan döktükleri zaman, Tekelon devletinin ağzından çıkan:

- Bu kanlar yerde kalmayacak, öcleri alınacaktır!. sözleri gerçi bu defa da söyleniyordu ama, Kakalonları ancak güldürerek...

Zira, bal gibi biliyorlardı ki, dökülen o eski kanların hepsi döküldükleri yerde kalmışlardı ve üstelik de bulaştıkları hain eller yıkanırvermiş, sıçradıkları ayaklar silinivermiş ve çoğuna devlet kapıları, hatta parlamento, hatta hatta medya patronlarının kolları açılırvermişti!..

Kakalon teröristin de elbet gözleri vardı ve görüyordu ki, beş yıl önce Forbos Üniversitesinin altını üstüne getirerek, devletin canına okuyan bir el Kavakos ile Don Gutal'ın Varlık Partisinde baş köşelere kurulmuş El Kavakos aynı kişilerdir!..

Kakalon teröristin de elbet kulakları vardı ve duyuyordu ki, dirseklerine kadar pislik damlıyan kollarıyla yurt dışına kaçıp saklanan Zulu Divanos ile, askeri yönetim Don Gutal idaresine dönüşür dönüşmez, Tekelonya'ya süttten çıkmış bir kaşık gibi dönüp medya patronlarından birinin yazdırmak için sütun, yedirmek için somun vermeye doyamadığı Zulu Divanos aynı sapıtkanlardır!.

Ve Kakalon teröristin de elbet ağzı ve dili vardı ve açık bağıırıyordu:

- Siz Tekelonlar, bugüne kadar hangi densizin hakkından gelebildiniz ki, benim gelebileceksiniz? Komünist vurdu, kırdı, ezdi öldürdü; sonunda alayı vâlâ ile affetmeyi marifet saydınız!. Medeniyet düşmanı yobaz, vurdu, kırdı, ezdi, öldürdü, kiliseler dolusu ayınler ve ilahilerle hoş görmeyi, din sandınız, Tanrı yolu saydınız!.

Ve bundan sonrası, açıktan değil. İçinden olmak şartıyla mırıldanıyordu:

- Üstelik benim dışarda Tekelonyanın ne kadar düşmanı varsa hepsiyle ilişkilerim, anlaşmalarım pazarlıklarım var!. Silahtan paraya, uluslararası politika baskısından örgüt yaygarasına kadar da bütün imkânlar ayaklarıma serilmiş bulunuyor!.. Siz, beni mi altedeceksiniz? Püf!. Siz beni mi susturacaksınız!. Püf!. Siz beni mi bastıracaksınız? Püf!.

Doğrusu ya, o tarihlerde girdikleri savaşa, dürüst bir futbol hakeminin gözüyle bakılınca, skor hep Kakalonların lehinedir!. Tekelonların yapabildikleri sayı ise uzun yıllar sıfırlarda, en çok birlerde, dolaşıp durmuştur.

Artık yavaş yavaş, sınır boyu o küçük yerleşme birimlerini de aşmış, kalabalık köylere, hatta bazı kasabalara kadar sarkmışlardı ve çocuk demiyor, ihtiyar demiyor, hasta, kadın, hamile demiyor, hemen öldürüyorlardı.

Bir öğle vakti, taa doğu sınırında patlattıkları bombaların uçurduğu kafalardan ve deştiği karınlardan fışkıran kanlar, sanki Başkente kadar sıçramış ve tam Don Gutal'ın burnuna kadar damlamış olmalıydı ki, bulunmaz lider ciyak ciyak bağırdı:

- Nedir bu hiddet ve şiddet? Ne istiyorsunuz, sizi anlamıyan, sevmiyen ve saymayan var mı ki?

Ve sesini büsbütün yükselterek, bu defa bütün ülkeye haykırdı:

- Aslında ben de Kakalonum!..

Fakat hayret! Bu müthiş iddia, sadece Kakalonları biraz daha şımartmış, biraz daha küstahlaştırmış ve biraz daha rahatlatmıştır. Tekelonlara gelince, onların bir kısmı Başbakanlarını bir süredir zaten kendilerinden saymıyorlardı; ister Kakalon olsun, isterse Zulu hatta Mogambo olsun umurlarında bile değildi. Diğerleri ise, Don Gutal'a yürekten hayran ve göbekten bağlı idiler ama, onun birdenbire ortaya atıverdiği nice iddianın, deve ağzına verilen geviş gibi Tekelon kafalarına sokulduğunu da iyi kavramışlardı.

Bu yüzden Don Gutal'ın "Ben Kakalonum" iddiası, Tekelonya'da biraz ağızlarda, biraz medya yapraklarında dolaştı ve sonra sönüp gitti!..

Hiç kuşkusuz, bunda, artık Kakalon denince, ille de öldüren, kan döken ve canavarlığı ile övünen bir varlık imajının iyiden iyiye yerleşmesinin payı da çok büyüktür. Başbakanlık koltuğunda lök gibi yayılmış, bir elinde bomba yerine yağ, öbür elinde tüfek yerine bal olan bir adamın, üstelik kaşlarını dahi çatmadan "Ben Kakalonum" demesi, Tekelon halkının çoğuna, kötü taklitçi bir meddahın numarası gibi gelmişse, elbette haklıydı!.

Don Gutal'ın Kakalonluğuna, partisinden dahi destek gelmemiş, alkış yükselmemiştir. Onlar sadece, Kakalonlarla Tekelonların kardeş oldukları iddiasını sıklaştırdılar ve sözüm ona çeşitli tarihi delillerle beslediler.

Aksi gibi, Tekelonlardan yükselen her kardeşlik iddiasına karşı, Kakalonlar yaygarayı basıp:

- Ne kardeşliği? Biz düşmanınız, kardeş falan değil! dedikçe, Tekelonlar direniyorlardı:

- Siz belki farkında değilsiniz ama, biz kardeşiz!

- Değiliz!

- Kardeşiz!
- Değiliz, düşmanınız!
- Hayır kardeşiz ve can ciğeriz!
- Değiliz!
- Kardeş..
- Değil.
- Kardeş..
- Değil..
- Kar...

Sonunda Kakalonlar baktılar ki, bunlara sözle anlatmak kaabil değil, ağızlarını kapattıkları gibi, mağaralara, tarlalara gömdükleri füzelerin, silahların, cephanenin örtülerini açtılar ve bu sefer öyle bir ateş kustular ki, bütün dünya yerinden oynadı.

Tuhaf değil mi, Tekelonlar ayakları dibine serilmiş yatan ölülerine şaşkın bakıyor ve gözyaşları içinde gene direniyorlardı:

- Kardeşiz. Bunu niye yaptılar?

İki avuçluk cansız bebek vücutlarını bağırklarına bastırıp kahroluyor ama bir yandan da hâlâ ısrar ediyorlardı:

- Biz kardeşiz!

Yanlarında değildim, tam bilemem ama, sanırım kestirmekte de fazla güçlük çekmiyorum: Bunca kana ve bunca cana rağmen, karşısındakilerden ısrarla yükselen şu kardeşlik iddiası, Kakalonları büsbütün deli etmekte ve daha kanlı, daha acımasız eylemlere sevketmekte, hiç de az pay taşımaz!

Batıdaki destekçileri o İngiltereler, Amerikalar, Fransalar, Almanyalar, Rusyalar böyle bir kardeşlik iddiasını çoktaan silip süpürmüş ve siz bal gibi ayrı bir milletsiniz demişlerdi. Eh! İla maşaallah o uluslararası af örgütü, o insan hakları ukalaları ve bütün o sözüm ona hürriyetçi örgütler de bunu yapıp durmakta, bağırıp tepinmekteydiler.

Ama gel gelelim şu Tekelonlar, o kardeşlik bayrağını bir türlü bırakmıyorlardı. Ölüyor bırakmıyor, vuruluyor bırakmıyor, ağlıyor sızlıyor ama aslaa ve kat'a bırakmıyorlardı!

Kakalonlar, nasıl etmeliydi de, şu kardeşlik inatçısı Tekelonlara tam bir düşman olduklarını anlatmalıydılar?

Düşündüler, taşındılar, biraz daha kasabalara, hatta kentlere sokulmaya karar verdiler!

Tabii hedefte kalabalık çoğalınca, ölüm oranı büyüyor, akan kan, birikintiden, havuzlanmaya, oradan da göllenmeye doğru çoğalıyordu!

Aynı futbol hakemi gözüyle bakılınca, bu defa skor da artık Tekelon-
yanın da sayıları vardır. Gerçi yine de Kakalonlar önde idiler ama, artık
ötekiler de silahları çekmiş, kuvvetleri pekleştirmeye başlamıştı.

Ama bir yandan da bağıışı hiç kesmeden sürdürmüşlerdir:

- Biz kardeşiz.. gelin vazgeçin! Sarmaş dolaş olalım. Kollarımız size
açık, kucaklarımız sizin için sıcak!

Kakalonlar yine düşündüler taşındılar. Bu sefer Tekelonların, bir un-
suru düşman bellemesi için, onların ordusuna saldırmanın en kestirme yol
olduğunu hatırlayıp, hemen harekete geçtiler.

Artık durmadan sınır karakolu basıyor, karşılarına çıkan her rütbeden
askeri öldürüyorlardı. Askeri konvoyların önünü kesiyor, neye rastlarlar-
sa yok ediyorlardı!

Tekelonlar bu sefer daha çok üzüldüler, daha çok ağladılar ve elbet
daha da çok karşılık vermeye yöneldiler ama, hayır, iddia yerli yerinde
duruyor da duruyordu:

- Hiiii Biz kardeşiz!

- Yandım anam, ama biz kardeşiz!.

- Of..of..of.. Yüreğim kavruk, kafam tomruk.. ama biz kardeşiz!

- Amanın dostlar bu acıya nasıl dayanacağım, ama biz kardeşiz!.

Artık durmadan Tekelon bayrağı yırtıyor, parçalıyor, yakıyor ve yer-
lerine kendilerinin uydurduğu bir bayrağı Kakalon bayrağı adıyla diki-
yorlardı!

Tekelonlar bu sefer büsbütün kan ağladılar, iç geçirip yüz buruşturdu-
lar. Üzüldüler.. inlediler, bağıldılar, hatta küftrettiler. Ama hayır, o iddia
hala yerli yerinde durmakta ısrarlı idi:

- Biz kardeşiz! Bayrağımız kutsaldır, yırttırmayız! Ama biz kardeşiz!

- Bayrak bizim canımız!.. Ama biz kardeşiz!..

- Nee? Bayrak yakmak mı? Savulun yakarız, yeriz bitiririz!.. Ama biz
kardeşiz!

Kakalonlar son olarak bir daha düşünceye daldılar. Ama bu sefer,
kendilerini düşman saydırmak için ne yapsalar beyhude, ne etseler boşu-
na olduğuna karar verip, bambaşka bir oyuna geçtiler:

- Yaşadığımız topraklar madem sizin kadar bizim de, o halde işte bay-
rak, işte millet ve işte bizim Başkentimiz, defolun Kakalon devletini ku-
ruyoruz! diye öyle bir yaygara kopardılar ki, bütün dünya peşlerine takılı-
verdi!

Ne kadar hayızdan, kifazdan kesilmiş kızıl hatun, ne kadar kendi libi-
do lokomotifine vagonluk eden azgın taze, ne kadar homoş, ne kadar ni-

fakçı ve fesatçı varsa, Tekelonya'ya üşüşmüşler ve güya Kakalon devletinin kurulup Tekelon topraklarının parçalanmasına tempo tutmaya koyulmuşlardı!

İşte tam bu sıralar, Don Gotal'ın Varlık Partisi'nin devrildiği seçim dönemidir! Es Pederos iktidara yürüyor, Sol Savaşçılar partisi de ona en büyük rakip pozlarında, seçim kazanmak için yapmadık oyun, başvurmamak yol bırakmıyordu. Sol Savaşçıların eski bir profesör olan başkanı aslında hiç de fena niyetli bir adam değildi. Ama deneyimsizliğinden ve iyi niyetinden faydalanan çevresi bir felaketti!. Seçim yaklaştıkça adamı büsbütün sardılar ve ona Tekelonya'yı yıllar boyu beladan belaya sokacak bir fikri sonunda kabul ettirdiler: Tekelonyanın doğusunu kaplamış olan Kakalon oylarını toplamak için, Kakalonlar tarafından gösterilecek adayları partinin milletvekilleri olarak parlamentoya sokacaklardı! Böylece yalnız bir oy deposunu ambarlarına boşaltmakla kalmayacaklar, aynı zamanda dünya kamuoyuna da Kakalonyanın parlamentoda temsil edildiğini, dolayısıyla o devlet kurma masalının yersiz olduğunu göstereceklerdi.

Aslında bu iddiaya hiç inanmamışlardır da, gene başkanlarını kandırmak için onu kullanmışlardır!

Ve gerçekten de iyi niyetli saf profesör buna inanmış ve sonuna kadar savunmayı da elden bırakmamıştır. Mesele savunulamayacak hale gelince de, istifayı bastığı gibi çekti gitti zaten!

Herneyse seçimler yapıldı da, hemen bütün Kakalon adaylarının bal gibi milletvekili olarak parlamentoya girdiklerini gören Tekelonlar, ber-mutad önce buna pek önem vermediler. Nihayet onbeş, yirmi milletvekiliydi bunlar, beş yüz kişinin arasında devede kulak kaldıkları bir yana, üstelik ihtimal Kakalon dileklerini dile getirip, şu Kakalon terörünü bile hafifletebilirlerdi!

Ama sonuç hiç de umdukları gibi çıkmamış ve bir avuç dedikleri o Kakalon temsilcileri, daha ilk gününden başlayarak parlamentonun altını üstüne getirmişlerdir. Bir defa Tekelonca değil, baştan aşağı uydurma olan Kakalonca konuşmakta ısrar ediyorlardı!.. Sonra İncil üstüne yemini reddetmişler, kendi bayrağımız dedikleri morlu yeşilli bayrak üzerine yemin etmeye kalkışmışlardı!. Ve en sonunda da, Tekelonyanın savaş kahramanlarını anmak üzere Başkan tarafından yapılan ayağa kalkma davetine hiç aldırmayarak, ayaklarını önlerindeki sıraların arkalıklarına dayıyarak kaykılıp yatmışlardı!

Tekelon parlamentosunun, hepsi Tekelon olan büyük çoğunluğu, her hareketin karşısında bağırma-
dık değil! Üzerlerine yürüyüp dövme-
ye kalk-

madı da değil. Ama ötekiler hiç aldırmamışlar ve hatta hırpalanıp dövöl-
mek için gayret göstermişlerdir!. Allaha bu oyunu Es Pederos'la arka-
daşları farkettiler de atağa kalkanları tuttular..Yoksa birinin kaşı patlasa,
bunun Avrupadaki yardakçıları elinde, iki gözü birden çıkarılması şeklini
alacağından şüphe yoktu!

Sol Savaşçılar Partisi, Kakalon milletvekillerini bağrına basadursun,
bu arada Batı devletleri başka bir oyunu hemen sahnelemişlerdi: Kaka-
lonların dışarda da organize olmaları, Batı devletlerinin gözleri önünde
kümelenip onlarla daha yakından irtibatlanmaları şart görölmüş ve dalga
dalga Kakalon sürüleri, Batı'ya göçürölmüştür!.

Ölkesinde en zor işleri gık demeden ve en olumsuz şartlar içinde gö-
ren Tekelonları bile sınır dışı etmek için bahaneler uyduran Almanya, gü-
ya Kakalon göçü olan şu yeni oyunun piyonlarına hemen kucak açmış;
Arjantinle savaşırken vatandaşı saydığı Falkland halkından birinin dahi
ölkesine gelmesi gerekse, hemen kapı kapatan İngiltere, sıra Kakalon
göçmenlerine gelince birdenbire şefkatli bir misafirperver oluvermiş ve
arkası artık sökülümüştür! Belçikaya yüzlerce, Hollandaya binlerce, Fran-
saya on binlerce gelmiş de gelmiş ve hepsine de kucaklar açılmıştır!

Bu kucaklar arasında bazı devlet başkanlarının maymundan bozma
eşleri, bazı parlamenterlerin dillere destan eşcinselleri de vardır!.

Kakalonlar Avrupa'nın havasını koklar ve etraflarında pervane kesil-
en kadınların, erkeklerin orasını burasını yoklarken, hemen farketmişler-
dir ki, alan bomboş, durum uygun mu uygun ve hazine âdeta hazır mı ha-
zırdır! Yeter ki hemen örgütlenebilsinler ve "malı" kaynağından alıp, şu
sersem, şu avanak, şu yarısı homoş, yarısı ne olduğı belirsiz heriflere so-
kuşturursinler!

Doğrusu ya, dediklerini de, kısa zamanda yaptılar ve Batı'nın en ge-
niş ve etkili beyaz zehir kaçakçılık ağını kuruverdiler!

Bu, Tanrının Batı devletlerinden, Tekelon intikamını bizzat alması gi-
biydi!.. Onlar, Tekelonyada dökölen kanlara âdeta alkış tuttukça, Kaka-
lonlar onların çocuklarına beyaz zehir paketlerini sokuşturuyor ve onlar
Kakalonları yaşatmak yüceltmek için kışlarını yırtıkça, Kakalonlar onla-
rın çocuklarının popolarını morfin tüplerinin zulası olarak kullanıyorlardı.

Ve tabii Tekelonyanın köylerinde kasabalarında ve artık iyiden iyiye
şehirlerinde de kanlı eylemleri azarak çoğalarak sürüp gidiyordu...

Beyaz zehirde o kadar büyük para vardı ki, bu kaynak el değıştirip si-
lah depolarına akar akmaz, hemen birer öldürücü malzeme çağlayanına
dönüşüyor ve insaf bilmez, aman tanımaz eller tarafından da Tekelon-

ya'nın köylerine kentlerine ölüm akıtıyor, acı ve felaket boşaltıyordu!

Daha da hazini, her Kakalon katliamı, Batı'da tersine çevrilip Tekelon zulmü haline dönüştürülüyor ve kanlar içinde cansız yatan bebeklerin, kadınların, aksakallı ihtiyarların fotoğrafları, İngiliz, Alman veya Hollanda televizyonlarında yahut gazetelerinde, Tekelonlar tarafından hunharca katledilmiş Kakalon ölümleri olarak yayınlanıyordu!.

Başbakan Es Pederos, Tekelon dışişlerini durmadan dürtüklemiş, daha aktif, daha uyanık olmalarını istemiştir. Ama onlar bu derece haksızlık karşısında dahi geleneksel yanak politikalarını bırakmamışlardır. Es Pederos'u da "yaptık ettik, harika sonuç alıyoruz" yollu palavralarla idare ettiler!. Bazı büyükelçiler ise, doğruca devlet Başkanı Don Gutal'a bağlılıklarını ifade ederek, çoktaan ipe un sermişlerdi. Bunlardan birinin:

- Ne yani? Devlet Başkanı ben Kakalonum deyip dururken, ben şimdi Kakalonların karşısına mı çıkacağım? diyerek kendi bakanlığına rest çektiği pek bilinen bir şeydir!.

Başka bir büyükelçinin de, "Neden bir teşebbüse geçmiyor, neden şu yalanları yüzlerine vurmuyorsunuz?" diye soran bir vatandaşına:

- Batı'nın basın hürriyetine karşı mı çıkacağım? Yok efendim, ben burada onları düzeltmekle değil, bizleri temsil etmekle yükümlüyüm!.. demesi pek meşhurdur!.

Eh! Artık bir ülke düşününüz ki, Devlet Başkanı ayrılıkçılarla aynı kandan olduğunu ilan etsin.. Kendini en eski ve tarihi siyasi kuruluş sayan bir parti, aynı ayrılıkçıları bağrına basıp parlamentoya taşısın.. Medyasının yarısı ayrılıkçıların öpülüp koklanmasından yana, yarısı vurulup kırılmasına taraftar olsun.. Hariciyesi aman dış görevde kalmak!.. dahiliyesi aman iç görevde esma sıçratmamak! dikkatinden başka birşey düşünmez olsun .. Ne beklersiniz? Herhalde saadet, herhalde dış itibar, herhalde aydınlık değil, hepsinin de tam tersi değil mi?

İşte Tekelonya'nın başına da, şu Kakalon iddiası ve gide gide en kanlı ve hunhar katliamlara gelip dayanan o Kakalon azgınlığı karşısında, bunların hepsi gelmiş ve kendilerini sol ile sağın kanlı eylemciliğinden tam kurtulmuş sanırken, zavallı Tekelonlar bu sefer de besbeterine rastlamışlardır!.

Don Gutal'ın ani ölümünü ve onun ölümüyle birlikte Tekelonyada pek çok şeyin tersine döndüğünü size anlatmıştım.

İşte Kakalon terörizmi de Gutal'ın ölümünden pay alanlar arasındadır. Belki domuzluklarından, belki kendilerine ait bir iç çekişmeden, ama bana sorarsanız, bal gibi kışın gelip çatmasından! Kakalon azgınları Gutal'ın ölümüyle birlikte hemen bir ateşkes ilan ediverdiler!.. Kör kör par-

mağım gözüne demişler. Apaçıktı ki daha çok at koşturdukları Tekelonya doğusu her zamanki gibi yine amansız bir kışa hazırlanıyordu ve Kakalonlar, kara, tipiye kurban vermektense, bir barış gösterisiyle karışık, Gutsal'ın ölümüne güya saygılı davranıyor ve silahlarını susturuyorlardı.

Ama her ne sebepten olursa olsun, Don Gutsal'ın "ben Kakalonum" demesi, sağlığında bir halta yaramamışsa da, ölümünde bir nebze faydalı olmuş ve birkaç ay Kakalon toplarının tüfeklerinin susmasına yarar sayılmıştır.

Ve gene bildiğiniz gibi Don Gutsal alayı vâlâ ile Anıt Mezara uğurlanırken Es Pederos'a da Başkanlık sarayı beyanı hoş amedi eylemiş (Bu gidişle geliş pek cafcıcaflı olduğu için böyle ağdalı anlattım, ama manası sadedir, birinin üstün saygılarla uğurlandığı, öbürünün gelişinin de sevinçle karşılandığı anlamındadır.) Ve evet, biri öbür dünyaya gider, öbürü bu dünyanın yüksek tepelerinden birine konarken, Tanya Dudu da bu fırsattan yararlanarak gene bildiğiniz gibi, Başbakanlık koltuğuna oturmuştu!..

Tanya, Kakalon iddialarının başlamasından belki de onbeş yirmi yıl öncesinden beri Tekelonya'daydı. Kakalon iddiaları başladığı zaman da siyasete atılmış bulunuyor ve Doğruluk partisinde yıldızını parlatmak için ünlü ıslak dudaklarını Es Pederos'un ellerine dokundurmadan gün geçirmiyordu. Kakalon iddiaları, teröre dönüşüp kan dökmeye başladığı zaman milletvekili ve aynı terör, katliama dönüştüğü zaman da Es Pederos kabinesinde Bakanlık yapıyordu!..

Bunları neden mi sıralıyorum? Lütfen sıkı durursanız söyleyeceğim:

Tanya Başbakan olup da, Kakalon terörü de kendi kendine ilan ettiği ateşkesi, yine kendi kendine kaldırarak, tekrar bombaları füzeleri yağdırmaya başlar başlamaz, ne dese beğenirsiniz:

- Tuhaf dedi, ben terörün bu kadar azgın olduğunu bilmiyordum. Kimse bana bu hususta bir bilgi vermedi!.

İşte sanırım o an, pek çok aklıbaşında Tekelon'un memleketlerinin geleceğinden ümitleri büsbütün düşmüş ve herkesle birlikte yaşadığı bir terörden habersiz olabilen bir Başbakanın, artık neyi nasıl çözebileceği hiç düşünülmez olmuştur!..

Tanya bununla da kalmadı, hani o tek taraflı ateşkes var ya, onun Es Pederos'un Başbakanlık devrine rastlayıp, kendisine gelince birden ateşe dönüşmesine fena halde içerliyerek ne dese beğenirsiniz:

- Es Pederos, dedi, teröristlerle oturup anlaşmış ve henüz ne karşılığı olduğunu araştırdığım bir ateşkesi pazarlıkla sağlamıştır!..

İşte o gün Es Pederos'ta şafak atmış ve Tanya'nın gafı dolayısıyla

kendisine üzüntülerini bildirmeye koşan eski parti arkadaşlarına gürlemişti:

- Eteklerini toplayıp benim gölgemin üstünden çekilsin. Yoksa değil Başbakan olduğuna, doğduğuna pişman ederim.

Tanya'ya bu mesaj olduğu gibi getirilmiştir. Yanında eşi, yeni hayranları Cevros, Leykos ve bir sürü danışmanı vardı. Hepsinin benzi kül gibi oldu, Tanya ıknır gibi gerdanını şişirdi, dudaklarını ıslattı ve neden sonra:

- Neden söylemediniz kendisine dedi, ben öyle demedim ki, Medya'nın uydurmasıdır bu! Ben Es Pederos'tan önce belki teröristlerle pazarlık yapılmış olabilir mi diye araştırıyorum dedim.

Aynı lafları ertesi günü, partisinin toplantısında da, arkadaşlarının gözlerine baka baka söyleyecek ve birgün önce Es Pederos'u suçlayan sözleri duymuş olan bütün kulakları yangın yerine çevirecektir.

Nasıl ki, teröristlerle pazarlığa girenler hakkında parlamento soruşturması isteyen Ana Muhalefet lideri Lazos'a karşı da kürsüye çıkıp bağırabilmiştir:

- Ben böyle birşey söylemedim. Sorarlar adama kimden duydun? Sorarlar delillerin var mı?

Biçare Lazos, hakçası az uğraşmamış, az çırpınmamıştır:

- İşte gazeteler, işte dergiler, işte TV bantları, işte kasetler. diye bar bar bağırdı da..

Ama Tanya, kılını bile oynatmadan güle güle:

- Hepsi uydurma, ben böyle birşey söylemedim. Demıştır de başka bir şey söylememiştir.

Sonunda Lazos da, Es Pederos da, hatta ilk sözlerini aynen yaymış olan medya elemanları da pes ettiler ve konu kapandı.

Ama tabii bu arada Kakalon terörü kapanmak şöyle dursun, inadına açıldı da açıldı...

Artık büyük kentlere kadar ulaşmışlardı. Askeri tesislere saldırıyor, istasyonları, bankaları hatta parti binalarını uçuruyorlardı.

Kakalonlar, ancak Başbakan olduktan sonra terörü farketmiş bulunan Tanya'ya şimdi onu iyice öğretilip belletmeğe girişir gibi, daha da azmışlar ve Tekelonya'da yaşamı tam anlamıyla zehir etmişlerdi!

Gene Es Pederos'un devreye girip orduyu daha fazla bir kuvvetle teröristlerin üzerine göndermesiyledir ki, biraz gerilediler ve işte tam o sıralarda da Batı devletlerinden sesler gelmeğe başladı. Artık Kakalonların terörist olduğunu -ne hikmetse onlar da düşünmeğe başlamışlardı.

Aslında buna sebep olarak, Kakalonların Batı merkezlerinde giriştikleri kanlı eylemler gösterilmişse de, bu sebeplerin biri, belki de en hafifidir.

Asıl sebep, beyaz zehirdi!...

Olayı patlatan da, ne şu hariciye ne bu politika ne de herhangi bir hükûmet idi. Sadece İnterpöldü.

Cin gibi iki beyaz zehir mücadelecisi Alman Polisiyle, gene kurt bir Fransız Polisi aynı zamanda, sürdürdükleri izin, tam da ülkelerindeki Kakalon ocaklarına gelip dayandığını görür görmez, önce birbirlerini, sonra hükûmetlerini haberdar etmişler ve araştırmayı daha da derinleştirdince meseleyi bütün heybetiyle ortaya çıkarıvermişlerdi.

Böylece Tekelonya için hazırlanan tuzağın herşeyden önce kendi çocuklarına bir zehir kaynağı olduğunu farkedene Batılı devletler, teker teker ayağa kalkmağa başladılar. Ama beyaz zehirli saklayıp, daha çok Tekelonya'nın iddiasına uymuş gibi, Terörü ele alarak...

İlk Almanya sözümlerine ona kükremiştir:

- Ülkemdeki Kakalon Ocaklarını kapatıyorum. Bunlar teröristtir!.. Arkadan Fransa geldi, Amerika fırladı ama İngiltere bir türlü doğru dürüst kıpırdamadı. Çünkü İngiltere Kakalonlarla beyaz zehir ilişkisine henüz ulaşmamıştı!..

Ama şüphe yok, Tanya'ya gün doğmuştu. Ve galiba siyasi hayatının en büyük kurnazlığını da işte o sıralarda yaptı.

Elçiliğinden Almanya'ya uçmuş ve iki saatlik bir ziyaretten sonra oradan Fransa'ya atlayarak gece memleketine dönmüş ve bir gün bekleyip haber paşlar patlamaz da Parlamentoda kürsüye çıkıp bağırırmıştı:

- Bizden önce hiç kimsenin yapamadığını yaptık. Batı devletlerini ayağa kaldırdık ve terörü onlara kabul ettirdik!...

Ana Muhalefet partisinden bir milletvekili bağırırmıştı:

- Yani artık terör duracak mı?

Bazı Batı devletlerinin bir avuç Kakalon örgütünü yasaklamasıyla, Tekelonya'daki terörün duracağı falan yoktu ama, Tanya Dudu hiç fütursuz cevap vermişti:

- Başka çaresi yok, ya duracak, ya duracaktır!..

Bugün Tekelonya'da Kakalon terörü hâlâ nice canları yakıp, nice ocaklar söndürüyor. Ama Tanya Dudu terörü yendiğini ilan etti bile!.. Artık ona ne yanan can, ne dökülen kan bunun aksini söyletebilir!...

- Terörü hallettik şimdi sıra ekonomiyi düzeltmeğe geldi diye bir geri nişi ve övünüşü var ki, pek çok Tekelonu, terörden de ekonominin bozukluğundan da daha fazla kahrediyor!..

Tekelonya'da bir söz şimdi ağızlarda sakız gibi:

- Terörü Başbakan olduktan sonra farkettiler. Yenemediğini bakalım ne zaman farkedecek?

Es Pederos'a bu halk söylentiğini nakletmişler. Gülmüş ve:

- Gayet basit demiş, Başbakan olmadığını farkettiler gün, ötekini de farkedebilir!...

HAÇLILAR

Hristiyan parti başkanı Ero Ministeros'un canı çok sıkılmıştı.

- Şu namussuz gazeteciler! diyordu da başka birşey söyleyemiyordu.

Kızmakta haklı idi: Ama gazetecilere yakıştırdığı sıfatı ağzına almadan önce, arkadaşlarıyla birlikte biraz olsun aynaya bakması daha doğrudu!...

Gazeteciler görevlerini yapmışlar, hele özellikle Avrupa muhabirlerinden biri ve en açık gözü Franko Zapças, hedefi tam 12'den vurarak, Hristiyan partinin "Okyanusya Katolik kilisesine yardım" namı altında halktan topladığı bütün parayı kasasına aktararak, taraftar toplamak için kullanıldığını meydana çıkarıvermişti.

Halbuki Ministeros ve arkadaşları o milyarları toplarken neler söylememişlerdi ki?

- Bu paralar, yeryüzündeki bakımsız kiliselerin onarılması için sarfedilecek, yoksul hristiyanlara yardım için kullanılacak ve İsa'ya karşı olan güçlerin kırılıp yok edilmesi yolunda harcanacaktı.

Zavallı Tekelon halkı, çocuklarının ekmeklerinden kesip verdi. Yenemedi içmedi giymedi verdi.

Kiliselerde bütün papazlar ve papaz adayları, toprak çanaklarını halkın safları arasında dolaştırarak doldururken, gözleri hafif kapalı, yarı mest, yarı uyanık durmadan mırıldanıyorlardı:

- İsa'nın eli üzerinizde olsun. Yolunuz cennettir devam ediniz!..

İnanmış, kanmış yarısı cahil, yarısı az cahil halk da gerçekten devam ediyordu. Yolları cennetti, bundan emindiler ama, onların ancak öbür dünyada kavuşacakları cennetin bağları bahçeleri, şimdiden Hristiyan Parti yöneticilerinin önlerinde alabildiğine açılmış bulunuyordu.

Nihayet işte gazeteciler sayesinde, özellikle de o, acar Franko Zapças'ın gayretiyle, halk da gerçeği görmeğe başlamış, kendilerine veresiye, Ministeros'la arkadaşlarına peşin işlem yapan şu Tanrı cennetinden kuşku duyar olmuştu.

Ero Ministeros kızmakta nasıl haklı olmasın?

Gerçi fanatik her yerde olduğu gibi Tekelonya'da da nuh deyip peygamber demiyor ve ne söylene, ne yazılsa Hıristiyan parti liderlerinin dinin en geçerli, en namuslu ve en yararlı savunucuları oldukları inancından kopmuyordu. Ama geri kalanlar, önce mırıltyyla başladıkları hoşnutsuzluk gösterilerini, yavaş yavaş bağırtyya, oradan da parti kimliklerini yırtıp, Haçlı flamalarını yakmağa kadar vardırırmışlardı.

Üstelik bir de Başbakan Dudu, medyanın karşısına geçip:

- Anlaşılmıştır ki, paraların üstüne oturmuşlar, ama yasal güçler popolarını yakmakta gecikmeyecektir dememiş miydi?..

Ero Ministeros kızmakta nasıl haklı olmazdı!..

Tam önlerindeki belediye seçimlerini çantada keklik hale getirmişken, pişmiş aşlarına katılan bu suya katlanmak ve hele hele bir de mahkemelerde hesap vermeğe çağrılmak!.. Aman Tanrım. Neydi şu cennet simsarı, din düşkünü ve İsa hizmetkânı kullarının başına gelenler?..

Ministeros, kent kent, kasaba dolaşmağa başladı.

Doğrusu her yerde de gene binlerce onbirlerce kalabalık toplanıp onu dinliyordu ama, Ministeros halkın temperamanını ölçmekte öyle deneyimli ve öyle de yetenekliydi ki, kalabalığın gradosunu hemen ölçtü. Hayır, bu kalabalık, nicelik yönünden aynı olabilirdi ama, nitelik bakımından aslaa!..

Bir defa, coşkuyla bağırın, pek azdı. Öyle yaşalı nur ol'lu ve hele hele "Sana karşı olanları İsa çarpsın" feryatlı bir taraftar kitlesi hiç mi hiç yoktu.

Sonra da, eskiden haç taşıyan, ilahi okuyan binlere onbinlere karşılık, şimdi bir avuçluk bir sözde inanç ordusu oradan oraya sallanıyor, yükselettikleri sesler de kelekli koyun böğürtüsü gibi kalıyordu.

Ero Ministeros, hiç vakit kaybetmeden arkadaşlarını topladı ve durumun ciddiyetini anlattı:

- Bir tedbir alıp, meseleyi söndürmezsek yandığımızın resmidir!..

Arkadaşları pek yabana atılır şeyler değildi. Gerçi Hıristiyan Kilisesi için toplanan parayı yarı cebe, yarı parti kasasına indirmekte hiç sakınca görmemişlerdi ama, mutlaka bir tedbirleri de olmalıydı. Önceden almamışlarsa, şimdi almalı, önceden sakınca görmemişlerse şimdi görüp, kalan kuşanmalıydılar.

İlk olarak, aynı zamanda avukat olan Şeko Variles konuştu:

- Bence kılıma bile dokunamazlar diyordu, biz paraları Hıristiyan kilisesi adına topladık, bizde kalması demek kilise hizmetinde kalması demektir.

Arkadan ince sesli, güzel gözlü, kibar tavırlı Asilos Tekelonos konuştu:

- Tanya Dudu önce kendi eşinin eline hâkim olsun. Bence hiç savunmaya falan geçmeden hemen hücumla girişmeli, Tanya hükûmetinden hesap soracağımızı haykırmalıyız!..

Ero Ministeros hemen sordu:

- Ama elimizde de hiç olmazsa birkaç delil olmalı değil mi aziz kardeşim?

Asilo gülümsedi:

- Sayın Başkan, buna hiç gerek yok. Eşinin hesabını ver, elimizdeki delileri birer birer dökeceğiz! diye gürlmemiz yeter!.. Göreceksiniz Tanya hemen yelkenleri indirecek, çok şey biliyormuşuz sanıp soruşturmayı koğuşturmayı bir daha ağzına alamıyacaktır. Bir defa şu yasal kapıyı kapatalım, gerisi kolay, Halk hiçbir yasal işlem yapmadığını görünce söylentilerin iftira olduğuna o kadar çabuk inanır ki...

Ero Ministeros bayağı keyiflenmişti:

- Galiba haklısınız aziz kardeşim dedi, İsa'nın eli üzerinizde olsun, sizinle ne kadar övünsek azdır.

Asilo'nun, fanatik bir Hıristiyanı hiç de uygun olmayan güzel ve kibar yüzü kıpkırmızı oldu. Saygıyla eğilerek:

- Ellerinizden öperim kutsal Başbakan! dedi.

Ministeros bu defa, Varilos'a döndü:

- Siz de aynı fikirde misiniz aziz kardeşim?

Varilos hemen:

- Evet efendim dedi, hatta bence bir yandan Tanya hükûmetinin yolsuzlukları için Parlamento araştırması isterken, öbür yandan medyadaki taraftarlarımız aracılığı ile Sinyor Dudu'nun ve Tanya'nın yakın çevresinin yüzlerce yolsuzluk dosyasını hazırladığımızı ve gerektiği anda bunları teker teker kamuoyuna ve adalete aktaracağımızı bildirmeliyiz. Öyle ki, Tanya ve çevresi itham sağnağı altında iyice bunalsın ve bu defa onlar bizden aman istesinler.

Başkan Ministeros gevrek gevrek gülüyordu artık, ellerini kaldırarak:

- Tama... Tatam aziz kardeşim dedi, mesele anlaşılmıştır. Bir yandan böyle müthiş bir suçlama fırtınası estirirken, öbür yandan da halka iyice sokulup, "işte din düşmanlarının oyunuydu bu!... Kapılmamakla İsa'nın yolunda kaldınız, Tanrıyı hoşnut ettiniz." diyerek onları öyle bir saracağız ki, bize eskisinden daha sıkı yapışacaklar ve gide gide şu Tekelonya denilen kutsal toprakları avuçlarımıza oturtacağız. Şimdi hemen hiç vakit

geçirmeden kiliselerle bir daha bağlanıp, papaz kardeşlerimize taktik ver-meli, teşkilatımızın din savaşçılarını da daha fazla parayla takviye edip, halkın arasına büsbütün sokmalıyız.

Birden ayağa kalktı, haç çıkardı ve yüksek sesle, İncil'den İsa'nın ha-variyuna seslenme bahsini okumağa başladı.

Hepsi de huşu içinde dinlediler, gözlerini yaşartıp, iç geçirerek inledi-ler ve Başkanları okumayı bitirip de sağ eliyle hepsini kutsar kutsamaz, oyunlarını sahnelemek üzere işbaşına koştular.

Aynı günün akşamıydı ki, Tanya Dudu, TV'ye çıkıp, Hıristiyan parti-nin iç ettiği paranın hesabını soracağını bir daha haykırmış ve halkı da buna bayağı inandırmağa başlamıştı.

- Galiba diyorlardı, bu sefer, dediğini yapıp, şu yobazların suyunu iyi-ce kaynatacak!..

Aydınların, daha doğrusu sözde aydınların, en büyük korkusu Hıristi-yan partinin seçim kazanmasıydı ama, bunu önlemek için kollarını bile kapırdatmazlar, hatta sola biraz fazla kızdılar, ortadan biraz tiksindir oldu-lar mı, hemen ahkâmı keserlerdi:

- Valla bir de şu Hıristiyan Partiyi deneyelim diye hep düşünüyö-rum!..

Ve göğüslerini örtmeyi sosyete gereği sayan nice haspa, nice haspa e-şi ve nice haspa yavrusu, el altından partiye yardım, el üstünden kiliselere adak, namı altında bütün destekleyici haltlarını işlerlerdi!..

Ero Ministeros ve taifesi, bu tiplerin soyunu sopunu kurutmak ve Te-kelonya halkını taassubun kara kazanında kaynatmak üzere var idiler a-ma, paraya, yardım eline geldi mi ne günah tanıyorlardı, ne de günahkâr bedeni..

Alimallah o sözde sosyete haspaları, paraların apış aralarından çekilip alınmasını isteseler, bunlar “Ya İsa” der uzanırlar; kocaları, yardım şartı olarak, haram dolu sayılan kasalarına kafa sokulmasını isteseler, bunlar kellelerini verirlerdi!..

Artık gerisini hesabedin; gerçekten inanmışlar, kanmışlar, cehaletleri-nin kurbanı olmaya adanmış ve kara taassuba göre ayarlanmışlar, neler vermezlerdi ki?..

Nitekim hep vermişler ve böylece Tekelon Hıristiyan Partisi, öyle bü-yük bir maddi imkân saadetine ulaşmıştır ki, bir aralık paralarının ve ola-naklarının fazlalığı kendilerini de ürkütmüş ve bir kısmını şahsi hesaplara nakletmekte yarar bulmuşlardır!..

Tekelonya'da hemen hemen genel seçim kadar önemli sayılan yerel

seçim gelip çattığı zaman, Hıristiyan parti işte böylece gırtlığına kadar parayla dopdolu idi, ama diğer partiler içinde bunu ne farkedenden vardı, ne de farketmişse bile fazla aldırın...

Tanya'nın Doğruluk Partisi, iktidarda olmanın gururundan ve uyuşukluğundan kendini kurtaramamış, hâlâ Başkanının ıslak dudaklarına bakıyor; ana muhalefetteki Varlık Partisi ise genel başkanının düşüncesizce ortaya attığı bir alay saçma sapan ve bir o kadar da tahripkâr iddianın peşinde sürüklenip duruyordu!. Sosyalist Savaşçılar, huysuzluğu prensip, densizliği mücadele ve fikirsizlikle gevezeliği de aydın kişilik sanan yeni Genel Başkanlarına hayran oyalanırken, diğerleri kelimenin tam anlamıyla dökülüyor, ama dökülüşlerini dahi toparlanış sanıp övünüyorlardı!..

Seçime on beş gün kala birkaç gazetede Hıristiyan parti yöneticilerine Yüksek Mahkeme Savcısı tarafından çağrı yapıldığı yazıldı. Aslında böyle birşey yoktu; Tanya onlara karşı birşeyler yapıyor gözükmek için, bunları bir daha fısıldamış ve gazeteler de hemen yutmuşlardı!.. Ama böyle bir haber tabii Ero Ministeros ve arkadaşlarını kamçılama yetmişti. Onlar da hemen kendilerini tutan gazeteleri dürtüklediler. Ve sadece savcılık davetinin yalan olduğunu söylemekle de kalmayıp, asıl davetin çok yakında Sinyor Dudu ile Tanya'nın yakın çevresindeki bazı kişilere geleceği haberini de uçurdular!..

Savaş artık iyice kızışacağı benziyordu.

Tanya'nın kulağına kar suyu pek kaçmamıştı ama, damlamıştı da...

Hıristiyan parti ileri gelenlerinin yaptırdıklarından hiç şüphe etmediği sağ gazete yaygaraları, eşine ait ne gibi bir meseleye gebe olabilir diye düşünüyor, bir türlü içinden çıkamıyordu.

Aslında, şu halktan toplanan paraların cebe atılması konusunda onları yere sermesi işten bile değildi ama, ah! O körolası Lazos birdenbire yobazların yanında yer almış, sanki son derece namuslu davranmışlar da, Tanya öküz altında buzağı arıyormuş gibi, sersemce sözler söylemiş ve meseleyi iyice sulandırmıştı!.. Buna rağmen Hıristiyan partinin gittikçe azıp gelişmeğe başladığını gören, bazı Doğruluk'çular Tanya'ya işin peşini bırakmamasını söylemişler, o da ikinci atağını yapıp, Yüksek savcının harekete geçmek üzere olduğunu fısıldamıştı.

Tanya, düşündü taşındı kurmaylarını toplayıp önlerindeki belediye seçimi de olsa, yine de seçimdir ve önemlidir diyerek daha ağırdan mı yoksa daha atak mı davranmaları gerektiğini sordu. Ama ne gariptir ki, kim-seden ne kesin bir cevap alabildi, ne de inandırıcı ve parlak bir fikir bulabildi. Parti arkadaşlarının çoğu kendi bölgelerindeki kendi durumlarını

düşünüyorlardı. Bunlara göre, hükümetlerinin Hristiyan partiye karşı, düşmanca bir tavır takınması, seçmenlerinin canını sıkabilir, onları din düşmanı gibi görmelerine sebep olabilirdi. Hele ana muhalefet, gittikçe gemi azağa alan kara taassubu göre göre omuz silker ve hatta onları değil de karşılarına çıkanları tehlikeli bulup dururken, Hristiyan partiyi mahkemelere götürmek!.. Aman Allahım, Doğruluk Partisinin, ancak seçildikleri ölüçüde doğru ve seçildikleri takdirde doğrulukçu olan milletvekilleri için, olacak şey miydi bu?

Fakat aynı partide ve bir kısmı da Tanya'nın çevresinde bir ikinci grup vardı ki, onlara göre de en ciddi ve tehlikeli rakip Hristiyan parti idi ve sırf böyle olduğu için de, yıpratılması, eritilmesi için ne mümkünse yapılmalıydı!.. Bunlar da Hristiyan partinin ülkeye getireceği belaları ve kapkara bir gericiliğin yaratacağı felaketleri değil, sadece o partinin kendi payları saydıkları oylardan koparacağı büyük parçaları düşünüyorlar ve tek tehlikeyi burada görüyorlardı.

Tabii bir de ortalar vardı ki, onlar “öyle de olur, böyle de olur” kolaycılığı ile, liderin dümen suyuna kendilerini bırakmış, aldıkları bol gelirli ek görevleri elden kaçırmamak dışında hiçbir kaygıya itibar etmez olmuşlardı.

Tanya akşam evine yorgun argın döndüğü zaman, kafası artık karmakarışık, gönlü allakbullaktı. Şu Hristiyan Partiyi bir kenara bırakması mı, yoksa karşısına geçip gerekeni yapması mı icabettiğini kestirmek şöyle dursun, meselenin büsbütün arap saçına döndüğünü görmüş, danıştığına danışacağına pişman olmuştu.

Aslını ararsanız, eğer eşi Sinyor Dudu'yu biraz bozuk, biraz buruk bulmasaydı karakteri gereği herşeyi bir kenara bırakın çalımını havasını hemen bürünverirdi ama, kapıdan içeri adımını atar atmaz, eşindeki döküşü hemen farketmiş ve yüreği ağzına gelmişti. Kuşkuyla sordu:

- Hayrola, hasta mısın?

Sinyor Dudu, görevi gereği onun çantasını alıp, mantosunu asarken, homurdandı:

- Hayır hasta falan değilim.

- O halde canını sıkın birşey oldu.

Sinyor Dudu, buğulu gözlerle karısının yüzüne baktı:

- Haydi şimdi odana çık da, sonra konuşuruz.

Tanya merdiven başında, âdeta inatla durdu:

- Bırak şimdi laf karıştırmayı, ne olduğunu anlatmadan, bir adım kıpırdamam.

Sinyor Dudu, eşinin beline sarıldı ve onu salona sürüklerken:

- Öyleyse dedi, geç şuraya otur da konuşalım.

Tanya merakı son kertede, kanepeye ilişirken, kocasının yüzündeki çizgilerden anlam çıkarmağa çalışıyordu:

- Beni daha fazla üzme, meraktan çatlıyacağım, diyebildi.

Sinyor Dudu, yutkundu, birkaç saniye suskun karısının gözlerine baktı ve sonra birdenbire:

- Ne lüzümü vardı o hiddetin sanki dedi, tam seçim eğiliminde Hristiyan Partiyi mahkemelere vereceğini söylemenin yeri miydi? Sırası mıydı?

Tanya, şaşırılmıştı. Hristiyan Partinin, halktan topladığı kilise yardım paralarını kasasına aktardığını eşi de biliyordu ve bu konuda bir şeyler yapılması gerektiğini birlikte konuşmuşlardı.

- Affedersin anlıyamadım dedi, eğer şu Hristiyan Partinin suiistimallerine karşı tavır almamı kastediyorsan, bunu birlikte düşünmemiş miydik?

Sinyor Dudu, başını bir sağ bir sol omzuna doğru yatırarak:

- Evet ama dedi, mahkeme falan da dememiştik. Hem her şey seçimden sonra da yapılabilirdi. Halbuki şimdi?

Tanya, ya fazla zeki olmamasının kurbanı idi, yahut da aklının köşesinde filizlenen kuşkuyu ille de kocasının da ağzından duymak peşindeydi. Hemen sordu:

- Halbuki şimdi?

Sinyor Dudu hık etti mık etti ve sonunda patlayıverdi:

- Halbuki şimdi işte beni ele alacaklarını açıkladılar ve bunların elinde kimbilir ne hallere düşecek, ne şekillere dönüşeceğim? Düşündükçe çıldırmak işten değil.

Tanya uzandı ve kocasının kolunu tutarak:

- O kadar da kuşkulanma dedi, bana kalırsa blöf yapıyorlar.

Sinyor Dudu gözlerini açarak:

- Ya blöf değilse? Hayatımı, hayatımızı, böyle bir riske sokabilir mi sin?

- Sokamam tabii ama dedi Tanya hemen, artık geri de çekilemem ki?

Kocasını iyice kızarmıştı, derin bir soluk koyverdi:

- Nedenmiş o? Pekâlâ da susup, işi burada kesebilirsin.

Tanya acı acı güldü:

- Peki ya onlar? Benim susmam onlara büsbütün cesaret vermiyecek mi?

İşte o zaman Sinyor Dudu ayağa kalkıp bağırdı:

- Sen onları bana bırak. Susacağını bana söyle yeter. Onları hallederim.

- Anlamadım dedi, Tanya, gidip temas mı edeceksin? Ya bu duyulursa, ya bunu duyurmayı da planlamışlarsa büsbütün rezil olacağımızı hesaplamıyor musun?

Sinyor Dudu bu defa karısının yanına oturdu ve kollarıyla onu sararken:

- Sen dedi, gerisini bana bırak dedim, lütfen güven ve müsterih ol... O kadar!..

Tanya biraz rahatlamamış da değildi ve eşinin bu derece güvenli görünmesinin boşuna olmadığını bilecek kadar da onu tanıyordu ama yine de üsteledi:

- Sana güvenim sonsuzdur, bilirsin. Ben ötekilere güvenmiyorum ve onların oyunbazlığından korkuyorum.

Sinyor Dudu, bu defa karısını öptü:

- Bir tanem, işin o tarafını ben de düşündüm elbet. Bana birkaç saat izin ver ve bu kadarcık bir sabrın sonunu bekleyiver, işte bu kadar..

Tanya, aynı hararetle eşine sarılırken:

- Pekâlâ dedi, ben şu andan itibaren onlara karşı susacağım, haydi üst tarafı senin..

Ve gerçekten de sustu ve o kadarla da kalmadı, partisini o gece toplantıya çağırıp, milletvekillerine, Hıristiyan Partiyi, şu önlerindeki seçim sonuna kadar, önemsemeyeceğini, hiçbir suçlarının kusurlarının yasal yollarla araştırılmasına olanak sağlamıyacağını, halkın kutsal din duygularına saygı duyarak bunu yaptığını saydı döktü ve topladığı alkışları yalayıp yutarak tekrar residansına döndü.

O parti toplantısında konuşurken, Hıristiyan Partinin merkezinde, Şeko Varilos, kutsal başkan Ero Ministeros'un odasına girerek:

- Sayın Başkan, İsa'nın eli üzerinizde olsun, şu anda Sinyor Dudu, arkadaşımız Asilo Tekelenos ile buluşmuş bulunuyor.. demiş ve güler eklemiştir:

- Hiç şüphe etmeyiniz ki, yelkenlerini sığa indirecek ve bizim Asilo'nun tahmin ettiği gibi, eşini bize karşı hiçbir hareket yapamaz halde tutacaktır..

Taraftarları tarafından artık iyiden iyiye İsa'nın gölgesi sayılmaya başlamış olan Ero Ministeros da haç çıkardıktan sonra mırıldanmıştı:

- Seçim sonuna kadar sussunlar ve yasal işlem haltı falan karıştırmayınlar yeter. Sonrasını siz bana bırakın!..

Sinyor Dudu gece yarısına doğru dönebildi. Tanya, yatağına uzanmış Tekeloncasına çok rahat uyan bir çocuk kitabı okumaya çalışıyordu. Kocasını görür görmez, kitabı fırlatıp, dikkatle yüzüne baktı, Sinyor Dudu da hafif gülümsüyerek onun gözlerine bakıyordu. Bir süre böyle kaldılar ve sonunda yine kocası, kollarını uzatıp ona doğru koşarken bağırdı:

- Sarıl bana, işte şimdi rahatım ve her şey eskisinden de iyi oldu. Ve hele senin tam ben konuşurken, parti grubunda yaptığın o konuşma yok mu işimi öyle kolaylaştırdı ve onları öyle inandırdı ki, ayrılırken, Asilo Tekelenos ile sarılıp öpüştük bile.

Tanya yerinden doğrulurken:

- Dur hele dedi, sen Asilo Tekelenos ile konuşurken, benim partide yaptığım konuşmayı mı öğrendiniz?

Sinyor Dudu, ceketini çıkarırken:

- Ne zannettin ya, dedi, hem de dakikasında öğrendik. Sen bizim partiden kaç kişinin gönlünde Hristiyan Partinin yattığını biliyor musun ki?

Tanya iyice şaşırılmıştı:

- Ama bu dedi, her şeyden mühim. Yarın ilk işim bu meselenin üzerinde dur..

Yatağın kenarına ilişen Sinyor Dudu, onun ağzını kapattı:

- Aman karıcığım unuttun mu, Hristiyan Partiye karşı hiç konuşmayacak, hiçbir işlem düşünmeyecek değil miydin? Aman sakın ha.. Anlaşmam tam böyle, onlar beni unutacaklar, sen de onları rahat bırakacaksın, iş bu kadar basit ve kolay..

Ve işte böylece, seçime on gün kala, Hristiyan Parti gırtlığına kadar keyif, tepesine kadar para dolu olarak, bir daha saf sıkıştırmış ve öyle bir ileri atılışa geçmişti ki, Tekelonya daldığı gaflet uykusundan o anda bile silkinip uyanabilse, yine de mesele yoktu ve gereken şamar pekâlâ indirilebilirdi.

Ama hayır. O uyku devam etmiş, üstelik horultusu vicdan rahatlığı, ağırılığı din bağı sayılarak devam etmiştir!..

Karından kazancından, tirajından, reklam gelirinden başka hiçbir endişesi olmayan bir medya, bu uykunun ninnicisi, doymayan kursağını ve işkembesini daha fazla doldurmaktan başka bir meselesi olmıyan bir zenginler kesimi bu uykunun salyası ve oy goygoyundan başka bir fikri ve sözü olmayan bir partiler ve politikacılar hengamesi de bu gafletin bitli yorganı idiler!..

Seçime bir hafta kala Hristiyan Parti, meydanlarda topladığı halk miktarını, elli binlerden yüzbinlere çıkarmış bulunuyordu.

Uyku devam ediyordu!..

Bir gün sonra, mesela Forbos gibi en aydın sayılan bir kentte, topladıkları halk sayısını iki yüzbinlere ulaştırdılar.

Uyku devam etti!..

Ve seçime beş gün vardı ki, Hıristiyan Partinin, artık kutsalın da ötesinde yarı İsa sayılan lideri, Tekelon televizyonlarındaki porno sahnelerini, sex tahriklerini ve homoseksüel davetlerini, hasılı, Tekelon halkının ahlak duygularını ve namus anlayışını tepe taklak eden bütün densizlikleri ve ahmaklıkları, avucuna aldı, başı üzerinde evirdi çevirdi ve hepsini, kendileri dışındaki partiler tarafından temsil edildiğini haykıragediği adli bir düzenin malı sayıp suratlarına fırlatıverdi!.

Tabii bu çamurdan en büyük payı, Tanya ve partisiyle, soldakiler almıştır.

Doğrusu ya, Tanya ile partisi bunu çoktan haketmişlerdi de, öteki büyük çamur payının en az sol kadar ana muhalefetteki Varlık Partisine de düşmesi gerekirdi.

İktidara yürürken, Tekelon medyasının şikâyetçi olduğu bir yasayı hemen kaldıracığını:

“- Ben medyamı istiyorum..” sululuğu ile açıklamış ve sonra kendini doğru yanlış ayırmadan ve haklı ayıklamadan, topyekün bir medya hizmetkârı ilan etmiş bir Başbakan’la partisi, elbette medyanın doğurduğu bütün infialin cezasına müstehak idiler!. Eh!. İş çıkarına dayandı mı, aynı cinsten medyanın yanı başına geçip yasa çiğneme yarışına giriveren bir sol da, aynı payı almalıydı!. Peki ama, yasa çiğneme teşvikçiliğinde soldan da azgın ve medyaya, haklı haksız ayırmadan dalkavukça davranmakta, Doğrulukçulardan farksız bir Varlık Partisine, daha az çamur payı düşmesi haksızlık değil miydi?

Seçime dört gün kala, Hıristiyan Partinin, Kakalon bölgesi sayılan Doğu’da iyice öne geçtiği ve bu defa dinle karışık, ayrılıkçılık gibi bir politikayı da hesaplı kitaplı ortaya koyduğu anlaşıldı.

Uyku hâlâ devam ediyordu!.

Seçime üç gün kala da, Tanya tarafından hiçbir zaman oy alamıyacakları ilan edilmiş, büyük kentlerin çoğunda, ileride oldukları söylenip yazılır olmaya başlamıştı.

Uyku devam etti!.

O kadar ki, Tekelon sanayicilerinin bir kısmı, Tekelon pezosundaki düşmenin sıfır noktasına yaklaşmasını sebep göstererek, fabrikalarının çalışmasını durdurma kararı alacak kadar yalnız kendi dalgalarında olduklarını ilan etmekten çekinmediler!.

Ve adına Tekelon sosyetesı denilen, asaletin duvarına bile sürtünmemiş, ama paradan başka bir ölçüyü tanımayıp, sexten, şehvetten, ihanetten, dedikodudan ve çirkinlikten başka bir görüntüye de elbette bürünmemiş olan sürünün, gece klüplerinde, çıplak göbeklere oturtulmuş esrarlı sigaraları amuda kalkarak alma yarışması düzenlediği, gazetelerin ve TV'lerin baş haberleri arasındaydı!.

Seçime iki gün kala, Hırıstıyan Parti lideri kutsal Ero Ministeros, Forbos'ta bu defa üç yüzbinden fazla bir kalabalığın karşısına dikilerek, Tekelonya'nın birinci partisi olduklarını ve bütün mahalli seçimleri, pek yakın bir gelecekte de seçimin genelini dip doruk alarak iktidara geleceklerini, açık açık, tane tane, ballandıra ballandıra söyledi!..

Ama o uyku hâlâ devam ediyor, horultusu ülke sınırlarını aşıp, dünyanın çeşitli köşelerinde çalışmakta olan gurbetçi Tekelonların kulaklarını tırmalıyor, ama Tekelonya içindeki hiçbir parti kulağına, hiçbir örgüt kulağına, hiçbir görevli kulağına batmıyor, tam aksine tatlı, baygın bir musıki gibi geliyordu!..

Seçime bir gün kala, Tanya yatağından kalkmış, gerine gerine bir süre dolaşmış ve sonra güleç bir yüz ve iştahlı bir mide ile kahvaltılık sofrasına kurulup, bir güzel doymuş ve nihayet gazetelere göz atmağa başlamıştı.

Canı sıkkın mıydı? Bir şey denemez!.. Büyük kentlerde ille de başa geçireceğini söyleyerek geldiği partisinin, hiçbir büyük kenti kazanamaz gibi görünmesine, elbette üzülməsi gerekiyordu ama hiç de üzülmüş gibi görünmüyordu!...

"Aslaa başa geçemezler, aslaa büyük illerde oy alamazlar" diye bas bas bağırdığı şu Hırıstıyan Partinin hemen her yerde başa güreştiğini ve büyük kentlerin çoğunda kendi partisinin çok önünde olduğunu görerek, sıkılması, kahrolması icabediordu ama, hiç de öyle görünmüyordu!..

Ve nihayet, kaybedilen mahalli seçimler de olsa, sonunda pekâlâ kendi koltuğunun sarsılması, hatta altından kayıvermesi bahis konusu olabileceği için, yine telaşlanması, üzülməsi, kahrolması gerekiyordu ama, hiç de öyle görünmüyordu!..

Ve işte sanırım o gün ve seçim sabahı, çevresinde çalışanlardan bir kısmı, ondaki bu umursamazlığa veya idraksizliğe bakıp, bambaşka bir tip, apayrı bir karakterle karşı karşıya olduklarını anladılar...

Bunlardan daha önce de Don Gutal'ın yanında çalışmış olan biri, ona bakmış bakmış ve sonra birden:

-Allah.. Allah demişti, özkızı olsaydı ancak bu kadar benziyebilirdi. Hık demiş Gutal'ın burnundan düşmüş bu!..

Ve mahalli seçimin Hıristiyan Partinin büyük oy patlamasıyla sonuçlandığı ilan edilirken, Tanya'nın sadece, Tekelonya'yı müthiş bir zam seylabına sürükleyecek muslukların birinden ötekine koştüğünü gören, başka biri:

-Aaa!.. demişti, bu kadın ya vurdum duymaz, yahut da üzüntüsünden iyice dağıttı!..

İşte o günden beri bir halk tekerlemesi, Tekelonların dil pelesengi gibi söylenir durur:

Atos (Tekelonya'nın kurucusu) Tekelonya'yı,

Tekelonya Es Pederos'u,

Es Pederos Don Gutal'ı,

Don Gutal umursamazlığı,

Ve umursamazlık de Tanya'yı yarattı..

diye sıraladıktan sonra:

-Peki Tanya neyi yarattı? diye sorup, kahkahalar arasında gene kendileri cevap verirler:

-Kendisinden kurtulma gereğini...

LONDRA, 28 Mart 1994

-SON-

Tekelonya’da bulunduğum günlerde, arkadaşım Emilio Caramba’nın ısrarına dayanamayıp, Tekelon gazetelerinin en ciddiisi olarak saydığımız La Gazetta’ya birkaç Tanya fıkrası yazmıştım.

Yazılarım beğenilince de bir süre aralıklarla devam ettim. Ama döndükten sonra o kadar çok ısrar edildi ve başta Emilio olmak üzere, çeşitli dostlar yazmam için o derece baskı yaptılar ki, dayanamadım, tekrar yazmak zorunda kaldım.

Bu fıkralar, sadece eğlenceli şeylerdir ve Tekelon gazetelerinde yüzlercesi çıkmışken, onlardan bir kısmının olsun, kitabımın sonunda yer almamasına gönlüm razı olmadığı için, şimdi bir avuçluk kadarını alıp burada işte sizlere de sunuyorum:

TANYA'LI, TANYA'SIZ TEKELON FIKRALARI

HUY!..

Tanya'nın eşi Sinyor Dudu hastalanmıştı.
Hemen doktor getirdiler.
Hekim hastayı dikkatle yokladıktan sonra:
-Soğuk almış dedi.
Tanya boş bulunup nırıldandı:
-Acaba kimin cebinden?..

BAŞA GELEN...

Tanya'ya babası öğüt veriyordu:
-Bak kızım artık yetiştin. Yakında okulunu tamamlar belki de hemen evlenirsin. Kimbilir eşin günün birinde Başbakan bile olabilir. Sen daima dikkatli ol ki, ona bir söz gelmesin.
Tanya babasının sözünü kesti:
-Peki ya ben Başbakan olursam?
-O zaman herkes dikkatli olmalı, ki memleketin başına bir şey gelmesin!..

ANLAYIŞ!..

Forbos ırmağının ağzında bir tanker yanıyordu. Binlerce ton mazot ırmağa akıyor, Tekelonlar kirlenen sulara bakıp, kahroluyorlardı.
Tanya'ya halkın yatışması için bir şeyler söylemesi gerektiğini bildiriler.
Hemen TV ekranlarında görüldü.
- Sevgili Tekelonlar dedi, ırmağın önünden bir tanker geçerken yanlış diye üzülmeyin. Devlet yeni bir tanker alacak kadar güçlüdür..

ADAM OLACAK ÇOCUK!..

Tanya'nın eşi Sinyor Dudu henüz sekiz yaşındaydı. Bir gün babası:

- Oğlum dedi, şu masanın üzerindeki çingırağı çaliver de hizmetçi gelsin.

Hizmetçi gelmedi.

Küçük Dudu, çingırak çalınmasını başka türlü anlamıştı!..

ÖMÜR YETMEZ!..

Tanya, İngilizcesiyle övünür ama Tekeloncasıyla da Tekelonlar alay ederler..

Düşündü taşındı..sonunda ders almağa karar verdi.

Yaşlı bir Tekelonla hocasını tavsiye ettiler.

Hoca ilk dersten sonra;

- Sayın Başbakan dedi, sizin Tekeloncanızı düzeltmeye benim ömrüm yetmiyecek, iyisi mi siz çok genç bir öğretmen bulsanız..

Tanya üzülmüştü:

- Ölüme bu kadar yakın olduğunuzu nasıl bilebilirsiniz ki?..

- Aman efendim dedi öğretmen, onu elbet bilemem de, bendeniz sizin Tekeloncaya ne kadar uzak olduğunuzu görüyorum.

ÇOCUKTAN AL HABERİ!..

Tanya parkta geziyordu. 6 - 7 yaşlarında bir çocuk onu hemen tanıyıp önüne dikildi:

- Sen Tanya Dudu'sun.

Tanya bu derece popüler olmaktan memnun gülümsedi:

- Evet yavrum ben Tanya Dudu'yum.

Çocuk uzatılan eli sıkarken sordu:

- Sizin evde tuvalet yok mu?

Tanya şaşırmıştı:

- Olmaz olur mu, elbette var.

- Eee.. Öyle de, neden babam sen ne zaman TV’de görünsen “Bakalım gene neyin içine edecek diye bağırıyor?

★★★

HEM KEL...

Tanya, Tekeloncasıyla alay edenleri mat etmek için şiir yazmağa başlamıştı. Şiirlerini topluca bir zarfa koyup güvendiği bir yazara gönderdi. Bir de mektup eklemişti:

- Aziz dostum, size değerli tenkidleriniz için şiirlerimi göndermeğe nihayet karar verebildim, saygılar..
- Ertesi gün yazardan cevap geldi:
- Zarfı aldım, şiirleri bekliyorum.

★★★

TANYA EKONOMİSİ!..

- İngiliz Sterlini ile Amerikan Doları gezintiye çıkmışlardı. Birden Dolar, Sterlinin kolunu dürterek:
- AA.. bak dedi, Tekelon pezosu geliyor.
- Sterlin şaşırdı:
- Amma keskin gözlerin var ha.. o kadar küçük şeyi nasıl görebiliyorsun?.

BU DA ONUN EKONOMİSİ!..

İki Tekelon yurt dışına çıkacaklardı. Pasaportlarını, dövizlerini aldılar ve “Gutal Fonu” denilen dolara endeksli ne idüğü belirsiz vergiyi de ödeyip havaalanına geldiler.

Pasaport kontrolunda upuzun bir kuyruk vardı. Sıraya girip dikildiler. Otuz kontrol gişesinden ancak ikisi açıldı. Bu yüzden de kuyruk çok ağır ilerliyordu.

Üç buçuk metre kadar yürüdükleri zaman, on beş dakika geçmiş, yedi metreyi 25 dakikada almışlar ve sonunda sıra onlara geldiği zaman da tam bir saat dolmuştu.

Tabii haklı olarak seslerini yükselttiler:

- Bu ne rezalet kardeşim, bir saattir bekliyoruz. Otuz gişeye iki polis konursa...

Ama gişedeki memur gülerek sözlerini kesti:

- Size de iyilik yaramaz ki dedi, bu bir saat içinde sizlere ne kadar para kazandırdığımızı bir hesaplasanız..

- Ay dediler, biz şimdi bir de para mı kazandık?

- Ne zannettiniz ya dedi memur, bir saat önce bir dolar 500 pezos ediyordu, şimdi 2000 oldu. Yalnız Gutal fonuna şu anda dört katını ödiyecektiniz. Koyun buna dövizlerinizi de.. Kâra bakın kâra!..

İki arkadaş, şaşkın, Tanya ekonomisine şapkalarını çıkarıp, kâr peşinde beklerken kaçırarak üzere oldukları uçağa koştular!..

KÜLTÜRÜ

Tanya'nın siyasete yeni atıldığı yıllardaydı.

Es Pederos onu karşısına almış öğüt veriyordu:

- Bak kızım, Tekelonya engin bir tarihi ve çok zengin bir coğrafyası olan büyük bir ülkedir. Sen onun tarihini de coğrafyasını da iyi bilmelisin.

Ve masasının üzerindeki iki kitabı ona uzattı:

- Al bu tarih ve coğrafya kitaplarını. Çok okunmaktan kapları biraz paralanmışsa da, içleri temizdir.

Tanya sevinçle kitapları aldı ve hızla kapıdan çıkıyordu ki, birden duraklayıp geri döndü:

- Sayın Es Pederos, bunların hangisi Coğrafya, hangisi Tarih bir de onu söyleyiniz..

...TÖVBE TUTMAZ

Tanya'nın sözünde durmayışı ve verdiği hiçbir sözü tutmayıp, sıkışınca hepsini inkâr edişi, Tekelonya'da o kadar yaygındı ki, sonunda yalanın adı "Tanya sözü" oldu çıktı.

Bu, nihayet Tanya'nın da kulağına gitmiş ve zavallı bayağı ağlayıp hırslanmıştır. Tepine tepine:

- Bunu söyleyenlerin hepsini pişman edeceğim diye bağırdı da..
Ama ne çare, bu sözünde de durmadı.

★★★

ÇOK GEÇ!..

Tanya, kendisine milletin anası denmesini çok istiyordu.

Tekelonya'nın kurucusu kutsal Atos, Ata idi.

Es Pederos geldi, Baba oldu.

Buna da neden ana denmesindi ki?

Ama akli evvel Tekelonlar hemen cevap verdiler:

- Atos'un da Pederos'un da kendi çocukları yoktu. Biz onlara bu zevki verdik. Halbuki bunun birkaç çocuğu var, yani analık zevkini çoktaan tatmış. Onunki olsa olsa bize sütanalık olabilirdi ama, galiba ona da geç kaldık!..

★★★

ÇEKEN BİLİR!..

Tanya'nın eşi Sinyor Dudu'nun diş ağrısı vardı. Hemen bir doktora koştu.

Diş hekimi, dişi görür görmez, çekilmesi gerektiğini söylemiş ve Sinyor Dudu ne olup bittiğini anlamadan ustalıkla çekivermişti.

Sinyor Dudu, eliyle yanağını yokladı, tükürdü yutkundu ve sonra gülererek:

- Tebrik ederim doktor dedi, hayatımda sizin kadar ustalıkla diş çekene rastlamadım.

Doktor tevazu ile boynunu büküp:

- Aman efendim dedi, bir dişin lafı mı olur, biz aylardır eşinizi çekiyoruz!..

★★★

RÜYADA OLSUN

Tanya kötü bir rüya görmüş, ter içinde uyanmıştı. Rüya bu ya, Es Pederos'tan bir güzel dayak yemişti.

Hemen bir rüya yorumcusu çağırttı.

Yorumcu ak sakallı bir ihtiyardı. Tanya heyecanla sordu:

- Rüyada dayak yemek neye işarettir?

Yorumcu:

- Bu dedi, herşeyden önce, dayağın kimden yenildiğine bağlıdır. Eğer hiç tanımadığınız biri ise, anlamı yoktur, uyurken bir tarafınız açık kalmış olabilir. Eğer kocanızdan yemişseniz, ona karşı bir kusurunuz olduğuna işarettir. Eğer bunu yapan çocuklarınızdan biriye, harçlığı az geliyor demektir.

Tanya yutkundu, kıpırdadı ve birden:

- Peki dedi, ya bu adam mevkii çok yüksek biri ise?

Yorumcu hiç düşünmedi bile:

- Bu da efendim dedi, dayağın çok hak edildiğine işarettir!...

SHAW DUYMASIN!.

Tanya, Pygmalion'u okuyordu. Kitabın kahramanı Prof. Higgins ile sokak kızı Doolittle'ı çok sevdi. Hele o dil profesörünün, böyle bir sokak kızından, kraliçeyi bile şaşırtan bir güzel konuşma harikası yaratmasına bayılmıştı.

Kitabı bitirince, kalemini aldı ve son sayfaya şu notu yazdı:

“- Şur küçük Doolittle sokak kızı değil, pekâlâ bir profesör de olabilir-di.”

BENZEMEZİ!..

Güney Afrika piskoposu Nobel ödüllü Desmond Tu Tu'ya bir gazeteci:

- Tekelonya'da bir profesör var, adı sizinkine çok yakın, Dudu dedi, Piskopos gülümsedi:

- Tanrı onu korusun.

- Üstelik dedi gazeteci, şimdi Başbakan da oldu.

Desmond Tu Tu, hemen haç çıkardı:

- Tanrı Tekelonya'yı korusun!

GEÇ!..

Tekelon pezosu durmadan değer kaybediyordu.

Artık ülkede papuç boyacıları bile, kendi paralarını kabul etmez olmuş, işi dolara, marka dökmüşlerdi.

Tanya'ya hemen bir şeyler yapılması gerektiğini söylediler.

Gayet sakin:

“- Tuhaf dedi, milletin istemediğini atıp istediğini getirmesi demokrasi oluyor da, paraya gelince bu kaide neden geçersiz? Pezos gitmiş, Dolar gelmiş, Buna ekonomik demokrasi der, geçersiniz,

- İyi ama dediler, biz maaşları pezos olarak veriyoruz.

Bilgiç bilgiç güldü:

- İyi ya dedi, demokraside bir de direnme özgürlüğü vardır değil mi?

Buna da Pezos'un direnmesi der, geçersiniz!..

LAVTA!

Tanya'nın baş yardımcısı Cevros, bir toplantıda konuşuyordu:

- Tanya Dudu, memleketin büyük şansındır. Ve işte gide gide milletin anası da oldu.

Ön sırada oturan yaşlı bir adam atıldı:

- Anası değil, ebesi ebesi!..

Ve Ceros'un şaşkın bakışlarına gözlerini dikerek ekledi:

- Hepimize dokuz doğurtmuyor mu?

KESTİRME!..

Tanya, evinin bahçesindeki yüzme havuzunu temizletiyordu.

Adamlar makinalarını, kordonlarını yerleştirmişler ve tam çalışmağa başlamışlardı ki, birden bağırdı:

- Durun durun vazgeçtim.

Herkes şaşkın birbirine bakıyordu. O gururlu bir eda ile açıklama yaptı:

- Gazeteler plajların pis olduğunu yazıyor. Hayır, milletimden farklı olamam.

ÇOCUKLAR BİLE

Tekelonya'da seçim vardı. Her taraf parti bayraklarıyla donatılmış bütün duvarlar parti liderlerinin posterleriyle kaplanmıştı.

Tanya'nın posteri de tabii başta.

Altında da kocaman bir yazı:

"Milletin umudu

Tanya Dudu"

Muzip bir sokak veledi elindeki boyalı kalemle hemen bir ilave yapı-verdi:

"Canımıza okudu!.."

Ama az sonra onu gören bir ihtiyar ekledi:

"Ne mutlu okunacak canı olana..

Bizde onu da bulamadı!.."

AKIL YALNIZ ONDADIR

Amerikan dergilerinden biri, dünyanın en popüler politikacısını seçiyordu.

Tek dayanağının da bu konuda alacağı mektuplar olduğunu açıklamıştı.

Tabii Tanya'nın uykusu kaçtı.

Bu yarışmayı bir kazanabilse, neler yapmazdı ki?

Hemen emrindeki Devlet TV kanallarının ve radyoların harekete geçmesi direktifini verdi.

Tekelon halkından, o Amerikan dergisini, Tanya'yı aday gösteren mektup yağmuruna tutmaları isteniyor, bunun bir vatanseverlik yarışması olduğu söyleniyordu.

Onlar da, yazdılar da yazdılar..

Nihayet dergide şöyle bir açıklama çıktı:

“Tekelonya Başbakanını aday gösteren mektuplar fazla ise de, dergimiz bunların içtenlik açısından hiçbir değer taşımadığını üzülererek açıklamayı da..”

Tanya’ya yazıyı gösterdiler.

- Tuhaf şey dedi, mektupların içtenlik taşımadığını da nereden çıkarmışlar ki?

RÖNTGEN

Eski bir arkadaşı Tanya’dan kızının nikâh şahidi olmasını istemişti. Hemen kabul etti.

Karşı tarafın şahidi de Es Pederos’tu.

Törenden sonra, danışmanlarından biri, Es Pederos’a:

- Sayın Başkan dedi, sizinle bir arada olmak Başbakan Tanya’yı çok mutlu etmişti. Herkes onun neş’esini konuşuyordu.

Es Pederos güldü:

- Onun neş’esinin sebebi başkadır bence.

Ve elini genç danışmanın omzuna koyup tamamladı:

- Eğer bu çift mutlu olursa “Tabii nikâh şahitleri bendim” diyecek,

Ve Tanrı korusun uyuşamadılar mı, bu defa da “Tabii diyecek, nikah şahitleri Es Pederos’tu.”

YANLIŞ KAPI

Hristiyan Parti Başkanı Ero Ministeros keyfinden uçuyordu. Hemen bütün büyük kentlerin Belediye Başkanlıklarını partisi kazanmıştı.

Doğru, Başkentteki büyük Katedrale koştu ve İsa’nın tasviri önünde yere kapanarak:

- Ey Ulular ulusu efendimiz dedi, büyük şehir belediyelerini bize verdin. Teşekkür ederim. Şimdi sıra...

Tam “küçüklere geldi” diyordu ki, İsa’nın sesi duyuldu:

- Yanlış geldin oğlum Ministeros.. Sana onları veren ben değilim. Sen git Tanya ile medyaya teşekkür et!..

KURUM!..

Parlamento başkanı Hay Cinos, kendini dirhem dirhem satan bir çalım kumkumasıydı.

Neyi becerir, neyi halledebilir pek bilinmezse de, gene de herşeyi yapacağı farz olunurdu!.

Hele, ikisi de aynı çizgide duran Doğruluk ve Varlık partilerinin birleşmesi ne zaman bahis konusu olsa, hemen Hay Cinos'un akla gelmesi ve sanki bu birleşmenin tek çimentosu, uhusu, tutkalı, zamkî yalnız olmuş gibi ona koşulması hemen hemen âdet olmuştu.

İşte gene böyle günlerden birinde, iki Doğruluk Partili, yanlarına bir de Varlık'lı alıp doğru Başkan Hay Cinos'a koştular:

- Sayın Başkan, zaman geldi, artık şu iki partiyi, birleştirmek gerek!.

Hay Cinos, filozofça bir tavır takındı. Düşünür gibi elini saçlarında gezdirdi ve sonra sordu:

- Peki herkes hazır mı?

- Yook dediler, onu sizin hazırlamanız gerek, biz onun için geldik.

Hay Cinos, bıyıkaltı bir gülüşle:

- Öyleyse yanlış gelmişsiniz dedi, ben çöpçatan değil, nikah memuruyum!.

EL AZAMET!..

Es Pederos Cumhurbaşkanı olurken, her kafadan bir ses çıkmıştı. Bunların en hatırda kalanı da Parlamento Başkanı Hay Cinos'unkidir.

- Benim tanıdığım Es Pederos, asla tarafsız olamaz, diyordu.

Halbuki gel zaman git zaman, tam aksine, Es Pederos öyle bir tarafsızlık gösterdi ki, herkesin parmağı ağzında kaldı.

Bazı Doğrulukçular nihayet dayanamayıp Hay Cinos'a:

- Başkan yahu, sen tarafsız olamaz dedin ama işte bak, bal gibi oldu, dediler.

Ne cevap verse beğenirsiniz:

- Herhalde dedi, sırf beni mahçup etmek için yapıyor olmalı!.

KABAK TADI

Tekelonya'da bir de siyasi Hacıyatmaz vardır.

Eski Forbos belediye başkanı Dolano Megalomanos'a geçirdiği üçüncü seçimden sonra, halk bu ismi takıvermişti!.

Haklıydılar.

Dolano daima iktidar partisindendir. "Bu seçimi mutlaka alacağım" diye tutturur ve gürültülü törenlerle seçime katılır.

Ama seçim sonunda kazanamadığı anlaşılınca, kendisini asla kaybetmiş saymaz da "hükûmete kızdılar da ondan bana oy vermediler" der çıkar işin içinden!.

Yani hep kaybeden, ya Başbakanlar, yahut da bütün bir iktidardır, o ancak bundan sebeplenmiştir.

Bir dostu nihayet ona:

- Yahu dedi, sen de iktidar partisinden ayrıl. Böylece hükûmete kızanların azizliğinden kurtulursun.

Dolano kaşlarını çatı:

- Ya muhalefete kızanlar? Bu sefer de onların hışmına uğrarsam?

- Ama kardeşim dedi bu defa dostu, sana seçim kazandıracağız diye bütün milletin duygularını da yok edemeyiz ya..

Ve kapıdan çıkarken ekledi:

- Senin yok olman galiba en kestirmesi.

BİR ŞAIR

12'inci ihtilali yapmış olan General Menon, on yıllık Cumhurbaşkanlığından sonra çekilmiş, keyif sürmekteydi.

Tekelonlar sayısız askeri darbenin getirdiği felaketleri yiye tıkına, yalayıp yuta, nihayet ihtilallerden gına getirmiş ve kusmağa başlamışlardır ama, ihtilalcilerin topunu birden bağırlarına basmaktan da, ne hikmetse vazgeçmezler!..

İşte şimdi Menon bunların en parlak sembolü halinde, o davetten bu törene çağrılır, zaman zaman eline şiltler, plaketter verilir, yakasına madyalar, hatta cebine ödülleri konur ve böylece, ihtilalden nefret eden bir ülke, ihtilali, yapana pekâlâ büyük kârlar getirdiğini gösteren canlı bir si-nema şeridi gibi dolaşır durur!..

İşte bu Menon, sonunda şiir yapacağına, edebiyata yönelmesi hoş bir şeydi ama, Tekelonya’da ne kadar şair varsa, hepsi küplere bindiler. Bir ihtilalcinin kendi alanlarına girmesine deli olmuşlardı. “Kılıcıyla oynasın” “Tüfeklerini temizlesin” “palaskasını yağlasın” diyorlardı da başka bir şey demiyorlardı.

Ama Tilki Menon böyle patırtılara aldırılmaz. Nitekim meşhur bıyıkaltı gülüşüyle hepsine güldü ve şiir yazmayı sürdürdü.

Tekelonya’da, eski olsun yeni olsun, bir ihtilalci bir iş yapsın da Tekelon iş adamları buna kayıtsız kalsınlar, olacak şey değildir bu!..

Nasıl ki Menon’un şiir yazdığını duyan büyük sanayici El Sabanos, lîmuzinine atladığı gibi soluğu Menon’un evinde aldı ve teklifini patlattı:

- Her şiire 100 bin pezos.

Menon çıkardı beş şiir verdi.

Ve ardından diğerleri hemen sökün ettiler. Şiir başına 150 bin veren vardı. 300 bin veren vardı. Hatta 500 bin veren vardı.

Menon artık âdeta bir eliyle yazıyor, öbür eliyle hababam satıyordu.

Sonunda ne mi oldu?

Ne olur ne olmaz, belki birine ilerde lazım olur diye, şiir yazmayı Tekelon Harp Okulu’na zorunlu ders olarak koydular!..

DİPLOMAT

Bismark dermiş ki:

“- Kendileri olmasa, hiçbir zaman çıkmayacak meseleleri çıkarıp, sonra da çözmeğe çalışan adamlara diplomat derler.”

Bu söz yeryüzünün bütün diplomatları için ihtimal geçerlidir, fakat Tekelonya’dakiler için aslaa.

Onlara uyan tarif şu olabilir:

- Kendileri olsa da olmasa da çıkan meseleleri, kendilerinden başkalarının çözmesi için uğraşan adamlara diplomat derler!

BİR LAFAZAN

Sosyalist Savaşçılar Partisinin yeni genel başkanı Sarpo Blakos,

kurumlu mu kurumlu, çalınılı mı çalınılı idi. Fakat hiç de olumlu değildi.

Ona sorarsanız herkesle uyuşabilir ama olaylara bakarsanız hiç de öyle değildir.

Bir örnek vereyim:

Tekelonya'da tam dört tane solcu parti vardır. Ve bunlar zaman zaman toplanır, birleşme konuşur, taraftarlarına ümit verir ve sonra uyuşmayıp dağılırlar.

İşte böyle toplantıların sonuncusundaydı ki, Sol Demokratların başı Don Derya, Sosyalist Savaşçıların lideri bu Sarpo Blakos'a:

- Peki dedi, ben her türlü birleşmeye varım. İşte sana beyaz bir kâğıt, şartlarını yaz imzalıyacağım.

Bir alkış koptu. Artık bundan ötesi doğrusu can sağlığı idi.

Birleşme taraftarları sevinç gözyaşları dökmeğe başlamışlardı bile. Birbirlerine sarılıyorlar, etrafta kıyamet kopuyordu.

Fakat ne görseler beğenirsiniz, Blakos ayağa kalktı ve kendisine uzatılan kâğıda baktı baktı ve sonra birden:

- Yok dedi, şimdi de beni şart dikte eden adam gibi gösterme oyunu haa?. Pışşt.. Yutmam bunu!..

VE TEKELONYA'DAN TİPLER!..

Tekelonya'da, hele son devrede, mutlaka yazılması ve gelecek kuşaklara olduğu kadar, tarihçiye, sosyologa gösterilmesi gereken sürüyle insan tipi ve örneği vardır.

Bir yazar, yalnız bu örnekleri inceleyip yazmağa kalkışsa, ne ömrü yeter, ne de ona kâğıt dayanır.

Bence işin en kestirmesi, hiçbir sıra, cins veya kıdem ayırımına girmeden, bir çakıl yığının avuç daldırır gibi, bunlara yaklaşmak ve ne çıkarsa onu yazmak olabilirdi.

Nitekim öyle de yaptım ve avucuma o yığından işte ancak bunlar düştü.

Ve ben de şimdi size aktarıyorum:

BİR REFORMCU

EL Carpenteros, Tekelonya'nın en enteresan adamlarından biridir. Önce doktordur, gençliğinde iyi de bir doktor olduğunu söylerler.

Sonra profesördür. Eh bu tarafı da, bilenlerin ifadesine göre hiç de fena değilmiş!.

Fakat onun asıl mühim tarafı, Tekelonya'daki her ordu darbesinden sonra, adının hemen önce Başbakan adayı olarak, sonra çeşitli bakanlıklara bakan adayı olarak, en sonunda da askerler tarafından uydurulmuş herhangi bir reformun değişmez lideri olarak geçmesi, böylece de ihtilal sonralarının ezberlenmiş zıppıktısı, kardeleni olmasıdır!..

Son ihtilalde de böyle oldu. Ha Başbakan olacak, ha bakan oldu derken, askerler hazreti aldılar, üniversite reformu adını verdikleri uydurmanın uydurması ve tabii despotun despotu bir hareketin lideri yapıverdiler.

El Carpenteros da doğrusu işin hakkını verdi ve Tekelon üniversitelelerini tam anlamıyla muma çevirdi.

Gerçi üniversiteler ihtilal öncesinde de, evlere şenlik veya yüzünüze güller denmeden anlatılacak cinsten olmayan bir necaset çağı idiler ama, bu defaki mumluğu beğenmek için de, insanın yalnız kafasız olması yetmiyor bir de kalpsiz olması gerekiyordu!..

Fakat El Carpenteros'tu bu!. Askerler vur demişlerse, öldürür, hele bir de öldür demişlerse, iki defa, üç defa öldürürdü.

Bir canlıyı iki defa, üç defa öldürmek de ne demek? demeyin. O canlı üniversite ise, onu hatta yüzlerce defa öldürmek pekâlâ mümkündür.

Bir üniversite, haysiyetinden kopan her parça sayısı kadar ölmüş sayılır!.. Ve karından sıyrılan her bölüm kadar ölmüş sayılacağı ve manasından budanan her kısım kadar katledilmiş olacağı gibi...

İşte bu El Carpenteros bunların hepsini yaptı ve yaptıktan sonra da kendi seçim tayin ettiği bir manga rektörü sıraya dizip başlarına geçerek, uygun adımla ihtilal lideri Tilki Menon'un huzuruna götürdü.

- Dikkat!..

Tilki Menon, ayakta put gibi duran rektörlerin önünden geçerek hepsini teftiş etti. Bazılarının omuzlarını geriye, göğüslerini ileriye bastırdı. Bazılarının topuklarındaki aralığı sert ayak darbeleriyle kapattı ve sonra:

- Rahat, dedi.

Rektörler, ellerini kışlarına götürüp, sol ayaklarını biraz yana atmışlardır. O kadar!.. Menon hiçbirini oturtmamış, öylece ayakta tutarak tam on beş dakika konuşmuştur.

- Kimseye göz açtırmıyacaksınız diyor, El Carpenteros keyfinden mest, gözleri yarı kapalı gülümsüyordu.

- Hiçbir fikir ukalılığı istemem, solculuk sağcılık dinlemem, fena yaparım diyor, rektörler titrek, El Carpenteros kanatlı, dinliyorlardı...

Menon fırçalamasını bitirdikten sonra, hepsine kıcını döndü ve yürüdü. El Carpenteros da mangasına hareket emri verip, geldikleri düzen içinde onları götürdü.

Bitmedi. Tekelon televizyonları, bu sahneleri olduğu gibi nakledip, halka sundukları ibret tablosuna, fazla değil, tam on dakika sonra bir yenisini eklemişlerdir:

Aynı gün rektörlerden sonra, Tekelonya gazinolarında ve gece klüplerinde çalışan şarkıcıları, dansözleri, çalgıcıları, rakkaseleri kabul etmiş bulunan General Menon, misafirlerini çevresine oturmuş, kâh sağındaki şarkıcıyla, kâh solundaki dansözle mültefit konuşmalar yaparken TV ekranlarında görünüyordu!..

Bir şey eklememe gerek var mı?

Birkaç defa öldürmek mi ne demek?

Üniversite başının köçek kıcından daha aşağı görüldüğü bir devlette, üniversitenin değil kendisi, fikri bile en az bin defa öldürülmüş değil midir?

BİR OLMAMIŞ

Ana muhalefet lideri Lazos'un iyi bir politikacı olması için en az on yıla, doğru dürüst bir devlet adamı olmak için de, şöyle bir 15 - 20 yıla ihtiyacı vardı ama, o kendini çoktan yetişmiş sayıyor ve çalımından yanına varılmıyordu.

Hele son devrede, yani Tanya'nın Başbakan olmasıyla beraber, ondaki kurum büsbütün arttı.

Kendinden daha deneyimsiz bir politikacının Başbakan olması sanki onu olgunlaştırmış, yahut bilginleştirmiş gibi!..

Tabii çevresinde de, ilaç için olsun, bir tek, ama bir tek deneyimli tip olmadığından, Lazos'u gel de tut artık.

Konuşmuyor, âdeta ders veriyordu. Düşünmüyor, sadece ahkâm kesiyordu. Ve dinlemiyor, ancak hikmet yumurtluyordu!..

Fakat siz aksiliğe bakın ki, Tanya da ona bakıp kendini beğenmekte,

onu düşündükçe kendini övmekte ve onun marifetleri karşısında, büsbütün rahatlayıp böbürlenmekteydi.

Es Pederos, her ikisindeki bu birbirini azdırma ve birbirinden cür'et bulup coşma gidişine bakmış bakmış, nihayet patlayıvermişti. Doğrusu, pek de güzel anlatıyordu:

- Yeryüzündeki uyumsuzlukları incelemek için Tanrı'dan izin alarak Dünya'ya inen iki melek, dolaşırlarken bir de bakmışlar ki, kendini beğenmiş bir Narsis, suya eğilmiş saatlerce öyle duruyor..

- Bu, sabahtan akşama kadar böyle eğilip ne yapar kuzum?" diye söylenirlerken, ırmak dile gelmiş:

- Benim-sularımda kendi aksini seyreder. Tıpkı benim, onun yüzünde kendi aksimi seyretmem gibi..

İki melekten biri ötekine hemen:

- Şşt.. demiş, aman buradan hemen uzaklaşalım, bunlar avunmanın yolunu bulmuşlar!..

BİR FELAKET!

Sahi bir de Aldo Firaros vardır.

Hikmetinden sual olunmayan Tanrı kendine ait sebeplerle, bir şey müstesna, ondan her şeyi esirgemişti.

Çirkindi, maymunlara "neymişim" dedirtecek kadar çirkin.

Dangalaktı, hiçbir hareketinde akıl, hiçbir sözünde zeka görülmeyecek kadar dangalak!..

Kalleşti, Brütüs'ü kalem efendisi kılacak kadar kalleş..

Konuşması, bir bataklık fokurtusunu andırır.. Gülmesi, düştüğü ağıza bakan neş'eyi intihara sürükleyebiliriz.. Kızması, geldiği vücuda bakan öfkeyi, kalp sektesine uğratabilir!.

Ama işte bu Aldo Firaros'a Tanrı bir şans vermişti ki, değme kuluna vermemiştir.

Zaten şansı olmasaydı, o kafayla Tekelonya'nın namılı bir lisesinden çıkamaz, en şöhretli üniversitesine giremez ve sonra da aynı üniversiteye, değil hoca, hademe bile olamazdı!..

Ne yazık ki bunların hepsi oldu. Lisede eş dost yardımı, kopya mopya.. hoop mezuniyet!.. Üniversitede, ailesinin apartmanlarına kiracı olmuş bazı hocaların itip kakmasıyla hoop mezuniyet! Ve arkasında da yuf-

ka yürekli bir profesörün merhameti sayesinde ve tam da bir tek onun olumlu oyu ile hoop profesörlük!..

Allahtan üniversitenin o devrelerinde, öğrencilerden yüzde doksanı okumakla değil, ülkeyi karıştırmakla meşgul ve hocaların bilginliği cahilliği ile değil, kızılığı karalığı ile meşbu idiler de, hazret bu arada kaynadı!.. Ve işler biraz yatıştığı zaman da zaten yıllar geçmiş, bizim Aldo Firaros bayrağı kıdemli hocalardan olmuştu.

Ve işte tam bu sırada da Tekelon ordusu, General Menon komutasında, on ikinci ihtilalini yaptı.

Generaller uzun bir süre keyifleri ne istediye yapmışlar ve sonra birdenbire biraz da yasal keyif sürmeyi isteyerek, yeni bir “Yetki Yasası” düzenlemeğe yönelmişlerdi.

İyi ama yeni yasayı kim yapacaktı? General Menon ve arkadaşları içlerinden “İsa hakkı için bunun da herkesten iyisini yaparız” diye geçirmişlerse de, renk vermemişler ve işi üniversiteye yıkıvermişlerdi.

Ama gelin görün ki, üniversite de, her ihtilalde bir alay yasa yapmaktan bıkip usanmıştı. Dile kolay, her ihtilalde yasa heyetleri kur, çalış çırpın bir dizi yasa hazırla. Tam onlar yeni uygulanırken haydiii yeni bir ihtilal ve gene sil baştan.. Tam on bir defa olmuştu bu, şimdi de onikincisi gelip çatmıştı.

Tabii bu sefer profesörlerden hiçbiri askerlerin davetine yüz vermedi. Kurt gibi yasacılar, içlerinden “Canınız cehenneme” deyip, dışlarından binbir mazeret uydurarak kenara çekiliverdiler.

Bre aman.. Üniversite, koskoca bir ihtilalin karşısına mı dikiliyordu? Başbakanları, Cumhurbaşkanı, parti liderlerini bir köşeye fırlatmış olan generaller, üniversiteye ne yapmazlardı ki?

Pekiy kimdi hamamın namusunu kurtaracak?

Kim olacak, zaten geride bir kişiden başkası kalmamıştı ki?.. Hemen onu tuttukları gibi yaka paça askerlerin önüne fırlatıverdiler. Ve bizim Aldo Firaros işte böylece yasa yapımcısı oluverdi.

Derhal kolları sıvamış ve işin tam hakkını da vermiştir.

Birinci maddede, General Menon hem değişmez devlet başkanı idi, hem de bıkip çekilmesi halinde kimi isterse Cumhurbaşkanı yapabiliyordu.

İkinci maddede, generaller malları mülkleri paraları pullarıyla Tekelonya’ya şeref veren varlıklar olarak kabul ediliyor ve ne isterlerse verilmesi, ne yaparlarsa baş eğilmesi vatandaşlık görevi sayılıyordu.

Ve üçüncü madde en güzeli idi. Ben bunu size Aldo'nun Tekeloncasıyla aynen nakledeyim ki, işin tadı çıksın ve adamın dilini de görün:

“Madde 3- On ikinci ihtilalin Tekelon milletince yüzde yüz tasdik ve tasvip edilip, daha başka ihtilal yapmak isterlerse tekrarlamak yetkisiyle mücehhez oldukları kabul edilmiş olup, iş bu generallerin yaptıkları ve yapacakları bütün ihtilallerin tüm eylemleri ve işlemleriyle hiçbir soruşturmaya, araştırmaya, karıştırmaya, kurcalama ve koğuşurmaya tabi olmayacağı...”

Dili gördünüz ve malı tanıdınız.

Öyleyse şimdi sonuca buyrunuz:

Üniversiteye döndüğü gün bu aynı Firaros, kendisine tiksintiyle bakan arkadaşlarına ne dese beğenirsiniz?

- Biraz zor oldu ama, demokrasiyi kurtardım sanıyorum.. deyivermiş-ti!..

BİR ANTİKA UZMANI

Ona Tekelon sosyetesinin gülü diyorlar. Çok başka şeyler söyliyener de var ama, dedikodu yapmıyalım. Özel hayatlar bizi ilgilendirmez.

Benim anlatmak istediğim, adı Rosa Enderos olan bu hanımın, birden, ama öksürük gibi, aksırık gibi, o kadar birden, müthiş bir antika uzmanı oluvermesidir.

Gerçi Tekelonya'da böyle şeyler olur, mesela bir bakarsınız, adam duvarcı ustası olarak yatmış, ses yıldızı olarak kalkmış, yahut kadın yalnız göbek çalkalıyabiliyorken, üç gün sonra star çalımlarına geçip, uluslararası piyasadan söz açmağa başlamış.

Ama onlarda bile bir süre vardır. Halbuki şu bizimkinden bu kadarı dahi yok. Kadın âdeta sağından soluna dönmüş ve hemen uzman oluvermiştir.

- Pekiy olmuş da ne yapmış? diyeceksiniz.

Ohohooo... onu siz antika satıcılarına sorun.

Bunlardan en namlı sayılanı bize:

- Hayret, demişti, yıllardır uğraşıp da satamadığımız ne varsa, bu yeni uzman söyledi mi, hemen alıyorlar. Ama doğrusu ya, bir antika kutuyu veya mesela bir Galee vazoyu, uzanıp da çıplak bacakları arasında göstermiyor mu? Müşteriler hemen istenilen parayı basıyorlar.

Emilo Caramba gülerek dükkândaki insan boyu Çin vazolarını gösterdi:

- Demek ki bunları hiç satamıyacaksınız.
- Yanılıyorsunuz dedi adam, üç tanesini bir günde sattık.
- Pekiy ama bunları neresinde teşhir ediyor ki?

Antikacı bu defa kahkahayı bastı:

- Onlarda iş tersine Sinyor, soyunup vazoların içine giriyor ve onu çekip çıkaran müşteri vazoyu alıyor.

- Peki dedim, ya şu koskocaman sandık?

Adam “Düşündüğün şeye bak” gibilerden yüzüne acıyarak baktı:

- Apaçık Senyor, dedi, tabii buna da müşteriyle birlikte giriyorlar!..

BİR ÖRNEK

Tekelonya’da seçimler yaklaştı mı, parti liderleri hemen sıraya girer ve doğru.. İş adamlarının kurduğu zenginler klubüne imtihan olmağa giderler.

Hemen hepsi büyük sanayici olan zenginler klubu yöneticileri de, doğrusu işlerinde çok ciddidirler haa!..

Not defterlerini çıkarıp, karşılına gelmiş parti liderine aman bir sorular patlatırlar, aman bir sualler sorarlar ki, değme profesör yaya kalır!. Ve hemen de, edindikleri kanaate göre notlarını yazarlar.

Eskiden bu notlar, kendi aralarında kalır, ancak birbirlerine fısıldanırdı. Son zamanlarda, daha ziyade Don Gutal’ın gelmesiyle beraber, bu usul de değişti. Şimdi basbayağı karne veriyorlar, tıpkı okul karneleri gibi, hatta daha da ilerisi. Çünkü bu karneler, gazetelerde açık açık yazılır:

- Filan lider konuşma yeteneğinden 5, inandırıcılıktan 4, ekonomik atılımcılıktan 2 almıştır!. gibi.

Koca koca liderler de karnelerini alıp, ya sevinir, yahut da yakında bir daha açılacak ikmal sınavlarına hazırlanmağa başlarlar.

Bu devreler, iş adamlarının en keyifli, en çalımlı devreleridir.

Gazetelerde boy boy fotoğrafları çarşaf gibi konuşmaları çıkar, arabalarından inerken, şoförlerinden önce kapılarını açmağa koşan kaldırım haylazlarından büyük takdir toplarlar:

- Helal olsun ağabey, şu politikacıyı bir benzetmişsin ki, İsa hakkı için, benim karşıma da verseler aynını yaparım!..

İş adamı kurumundan patlama derecelerinde evine girer ve hemen telefona koşar:

- Aloo.. Farmacias!.. sen misin kardeş? Yahu halktaki sevgi görülecek şey. Az önce evin önünde arabamı neredeyse havaya kaldıracaklardı.

Karşıdaki zengin, yarı inanmış yarı inanmamış cevap verir:

- Haklısın, bana gelen mektupları da bir görsen, şimdiden iki kamyon-dan fazla..

Böylece onlar birbirlerini coşturur, politikacılar birbirlerini kötüler ve halk da “Ulan ben bu işin neresindeyim?” diye kendini ararken, seçim gelir çatar ve biçare seçmen, geçim sıkıntısının acısını mı çıkar-sın, yoksa gazetelerde ve TV’lerde gördüğü karnelerin gereğini mi yapsın, yoksa yoksa, kiliselerde papazın, meydanlarda din yaygaracı-sının nasihatlerine mi uysun, bir türlü karar verememiş bir halde, sal-lana sallana, uykuda yürür gibi, sandık başına koşar ve partilerden bi-rine “adam bir benim oyumla olacak değil ya” deyip mühürü yapıştı-rırverir.

Ama seçim sonrasında sonuçlar açıklanır açıklanmak siz medyadaki ahkâmcıları ve politikadaki yorumcuları görmelisiniz.

Hiçbir parti tek başına iktidar olamamışsa, bu, seçmenin inceden ince-ye kılı kırk yararak hesaplaması sonucu, ülkenin idaresinin ortaklaşa ya-pılması direktifini vermesi demektir!. Gerçi halk, “Yahu bu kadar ince hesabı ne zaman yaptım?” diye kendi kendine şöyle bir sorar ama, ancak bir anlık!.. Bir süre sonra o da kendine yakıştıranı kuşanır ve çalım sat-mağa başlayıverir.

Yook, eğer tesadüfen seçim sonunda bir parti tek başına iktidar olabi-liyorsa, tabii yorumcular, bu defa da kazananı halk niçin takdir eylemiş, kaybedenleri ise neden ve nasıl cezalandırma gereğini düşünmüş, öyle bir sıralarlar ki, biçare halk gene “Yahu ben bunları ne zaman düşündüm ne zaman yaptım acaba?” deyip dururken, birden “Adaam madem yapmışım pek âlâ da etmişim.” çalımına geçiverir.

Bir seçim sonrasında gene böyle çeşitli ahkâmı ve yorumu okumuş o-lan Carlos, arkadaşı Marcos’a:

- Ulan Marcos be demiş, seçimden önce hep şu zenginlerin önüne dikilip, imtihan oluyorlar, ama sonra gene ille de bizim notlarla ya ge-çip, ya çakıyorlar, nasıl iş bu?

Marcos gülmüş:

- Eee.. dinimizde böyle değil mi be kardeş? Günahı papaza çıkarırsın, ama cennet de cehennem de, Tanrı’nın elindedir.

Türk edebiyatının ustalarından Bedii Faik ilk cildinde de okuduğunuz gibi Tekelonya'yı anlatmaya devam ediyor. Kadın Başbakan Tanya Dudu, kocası Sinyor Dudu, Doğruluk Partisi Genel Başkanı Es Pederos, Varlık Partisi Lideri Lazos, Solcu Parti Lideri Don Kerevit icraatlarıyla yine karşınızdalar.

Tekelonya'da yaşananları okudukça böyle bir ülkede yaşamadığınıza şükredeceksiniz. Ayrıca elinizde bulunan bu ikinci cildin sonunda Bedii Faik'in birbirinden komik Tanya'lı Tanya'sız Tekelon fıkralarını bulacaksınız.

ISBN 975-325-004-5(TK)
ISBN 975-325-006-1

